

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌یب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولێر

س. پ. ژماره: ١

میژووی
مۆسیقای کوردی

میژووی مؤسیقای کوردی

نووسینی

محهمهد حهمه باقی

ناوی کتیب: میژووی مؤسیقای کوردی

نووسینی: محهمهد حهمه باقی

بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۱۵۸

دهرهتینانی هونهری: ئاراس ئەکرهم

به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی

نووسینی سه‌ر به‌رگ: محهمهد زاده

وینهی سه‌ر به‌رگ: هونه‌رمه‌ند فه‌ردین سادق ئەیووبی

پیت لیتدان: نسار عه‌بدو‌للا

هه‌له‌گری: شپیرزاد فه‌قن ئیسماعیل

سه‌ر به‌رشتیبی کاری چاپخانه: ئاوپه‌حمان مه‌حموود

چاپی به‌که‌م: ئیران - شهر کرد، ۱۹۹۶

چاپی دووهم - چاپی تازه‌ی ده‌سکاری و زیادکراو - ده‌زگای ئاراس

چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیتیر - ۲۰۰۲

له‌کتیبخانه‌ی به‌ریتوه‌به‌رایه‌تیبی گشتیبی رۆشنیبیری و هونه‌ر له‌هه‌ولیتیر

ژماره (۴۲۸) ی سالی ۲۰۰۲ ی دراوه‌تتی

پېرست

9	پېشه‌کی
25	گه‌ران به شوتن ناسنامه‌دا
35	ئاورپکی خیرا له میژووی موسیقای جیهان
43	ئاورپکی نزیک له میژووی موسیقای (ئه‌هلی هه‌ق)
73	زهرتوشت و ئایینه‌که‌ی
83	ئاقیستا و په‌یامی زهرتوشت
91	سروودی گا‌ئا و موسیقای کوردی
137	موسیقا و گۆرانی کوردی دوا‌ی هاتنی ئایینی ئیسلام
171	چه‌مهری
215	سه‌رچاوه
225	فه‌ره‌نگی ناو
237	فه‌ره‌نگی جوگرافیا

ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئ پله‌ی پېشکه‌وتن و شارستانیتی
هه‌ر گه‌لیک بزانیته، گوئ له موسیقا و گۆرانییان بگه‌ره
کۆنفۆسیۆس

په یفتیک بو چاپی دووهم

چاپی ئەم کتیبە، که تیراژەکی (۳۰۰۰) سی ههزار دانه بوو، هه زوو له لایه ن خوتنه ران و دلدارانی موسیقای کوردیی هه باوهشی بو کرایه وه و له ماوه یه کی زور که م دا له بازاردا نه ما. سه ره رای نه وه ی به و هۆبه وه ی که له ئیتران (شه رگ رد) به چاپم گه یان دبوو؛ ژماره یه کی زور که می گه یشتبو وه کوردستانی عیتران و نه وروپا... بو یه داخو ازیی په یتا په یته ی خوتنه ران و به تابه ته ی قوتابییانی به شی موسیقای نه کادیبیای زانکو و هه ردوو په یمانگه ی هونه ره جوانه کانی سلیمانی و هه ولیر و داوای هاوړیبانی ده ره وه ی کوردستان و پیتش نیاری به رپرسی ده زگای چاپه مهنی ناراس، هاوړیم: کاک به دران نه حمه د، هانیان دام بیر له چاپی دووهمی بکه مه وه؛ که له نیوان ماوه ی ئەم پینج ساله ی چاپی به که می، تا چاپی دووهمی، گه لی زانیاری و بیرو راو سه ره نجی تازه شم بو ده وله مه ند کردنی ئەم به ره مه، بوونه مایه ی ده ست پیداهیتانه وه ی زۆیه ی ناوه رۆکی کتیبه که؛ که له م پرو وه له چاو چاپی به که مهیدا زور جیاو ازیی هه یه. ئەمه ش نه گه ر دلنیایی و ئوخترنم بداتی، به لام هیتشتا خه ونی گه و ره تر به ده وله مه ند تر کردنی ئەم به ره مه وه ده بینم؛ که مایه ی شانازیمان بو ته به که مین ته قه للا، له بواری نووسینه وه ی: (میژوی موسیقای کوردی) دا.

محهمه د حه مه باقی

پایزی ۲۰۰۱

سه قز - هه ولیر

پیشه‌کی

سه‌دان سال له‌مه‌وبەر، فه‌یله‌سوفی ناسراوی یونانی فیساگورس (۶۰۰ سال پیش زاین) وتوویه‌تی: ئەم جیهانه، ژماره و ئاوازه، که مه‌به‌ستی له‌م ژماره و ئاوازه‌ش ئەو به‌رنامه و پزژیمه ریکوییتک و ورد و شاراوویه‌یه، که به‌رنامه‌ی بۆ‌گه‌ردون و بۆ‌سروش و بۆ‌مرۆف داناوه، به‌بیته‌وه‌ی راسته‌وخۆ و له‌هه‌موو دهره‌تیکا هه‌ستی پێ‌بکه‌ین.

ئەو به‌رنامه‌یه‌ش که له‌ ژماره‌ی ئەم وته‌یه دایه، ژماره‌ی ئەو یاساگه‌له‌ جیا‌جیا‌یه‌یه، که سه‌روم‌ری ژیا‌مانی نو‌قمی زه‌ریا‌یه‌ک «ریتم»‌ی بێ‌ برانه‌وه‌ی له‌بن نه‌هاتوو کردوو. وه‌ک؛ ئەوه‌ه‌موو دیاردیه‌یه‌ی له‌م گه‌ردونه‌دا هه‌ن. هه‌ر له‌ ئالو‌گۆری پۆژ و شه‌و و وه‌رزه‌کانی سال و سو‌رانه‌وه‌ی زه‌وی و دهرکه‌وتنی خۆر و مانگ و ئەستیره و ئاوابو‌نیانه‌وه، تا نزیکترین ئەو «ریتم»‌ه‌ی له‌ لێدانی دل‌مان و هه‌ناسه‌دان و هه‌نگاو هه‌له‌پنانی مرۆف و ئاژده‌لدا هه‌ستی پێده‌که‌ین. که ئەگه‌ر هه‌ر یه‌کیک له‌م دیاردیه‌یه‌، به‌پیی ژماره‌ له‌گه‌ڵ یه‌کتربدا جیا بن، ئەوا مه‌به‌ست له‌ ئاواز «ریتم»‌ی ئەم دیاردیه‌یه‌ش، ریکوییتکی و چوون یه‌کیوونی به‌رنامه و یاسای دووباره‌بوونه‌وه و به‌رده‌وامبوونی ژماره‌کانی ئەم دیاردیه‌یه‌.

که‌واته ئەگه‌ر ئەم وته‌یه‌ی فیساگورس، ئاسانتر ورد بکه‌ینه‌وه، ئەوا ده‌لێین: ئەگه‌ر ژماره‌ی لێدانی دل‌ی هه‌ر مرۆفیک، بریتی بێت له‌ ژماره‌یه‌کی دیاربکراو، ئەوا مه‌ودا‌کانی نیوان هه‌ر ژماره‌یه‌ک و ژماره‌یه‌کی لێدانه‌کانی دل‌ی؛ به‌شێوه‌یه‌که، که جیا‌وازی له‌نیوان مه‌ودای لێدانی‌یک و لێدانی‌یکی تریدا نییه و ئەم دابه‌شبوونه ریکوییتکه‌ش، ئەو ئاوازه‌یه، که له‌ مۆسیقادا، پێی ده‌وتری: ریتم.

ئێتر ئەم به‌رنامه‌ پڕ نه‌پێیه‌ی گه‌ردون، له‌ دێرزه‌مانه‌وه، بیری مرۆفی بۆ ئەوه‌ بردوو، که هه‌ست بکات هه‌موو ژیا‌نی مرۆف، هه‌موو سروشت، هه‌موو گه‌ردون، بریتی بێت له‌ «ریتم»‌یکی مۆسیقای شاراوه‌ی ئاشکرا! که ئیفلاتون ئەمجۆره «ریتم»‌ه‌ی ناو‌ناوه: ریکخه‌ستنی بزوتنه‌وه، واته: ریکخه‌ستنی ئەو بزوتنه‌وه و جوولانه‌وه‌یه‌ی له‌ سروشت و گه‌ردوون دا هه‌ن و ئێمه‌ی مرۆفیش له‌ پیا‌ده‌کردنی ئەو بزوتنه‌وه ریکوییتکه‌دا به‌شدارین. وه‌ک ئەوه‌ی له‌ سه‌روتر ئاماژه‌مان بۆ کرد و وتان: لێدانی دل و هه‌ناسه‌دان و رۆیشتنمان به‌پێ، ده‌که‌ونه‌ ناو‌بازنه‌ی ئەم بزوتنه‌وه‌ چوون یه‌ک و ریکوییتکه‌وه، که ئەم «ریتم»‌ه‌ سروشتیه‌یه، له‌ سه‌روو ده‌سه‌لاتی ئێمه‌وه‌یه و به‌بیته‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا په‌یدا بکه‌ین،

یان ریتگی پێ‌بگرین، پیا‌ده‌ی ده‌که‌ین و ئەنجامی ده‌دین. له‌به‌رئه‌وه‌ ئەگه‌ر بمانه‌وی پیناسه‌ی ریتم بکه‌ین، ده‌لێین: بریتییه‌ له‌ ریکخه‌ستنی ئەو بزوتنه‌وه‌یه‌ی له‌نیوان مه‌ودا‌کانی کات و زه‌مانیکدا‌یه، به‌مه‌ش هه‌ست به‌ په‌وتی زه‌مان ده‌که‌ین و ریتکی ده‌خه‌ین.

به‌لام ئەو «ریتم»‌ه‌ی له‌ مۆسیقا دایه، له‌و جۆریه‌ که له‌ژێر ده‌سه‌لاتی خۆمان دایه و خۆمان مه‌ودا‌کانی نیوان «ریتم»‌یک و «ریتم»‌یکی تری دیاری ده‌که‌ین و په‌یژه «گام» مۆسیقاییه‌که‌ی پێ‌ ریتک ده‌خه‌ین. په‌یژه‌ی مۆسیقا‌که‌یشی له‌ ئاکامی دووباره‌بوونه‌وه و به‌رده‌وامی «ریتم»‌ه‌کاندا دروست ده‌بێ، که به‌تیکرای دووباره‌بوونه‌وه‌ی «ریتم»‌ه‌کان، ئاوازیکی مۆسیقاییه‌ به‌ ده‌ست دیت. بۆیه‌ گوێگرتن له‌ ریتم، واته: له‌ مۆسیقا، یان زه‌بری مۆسیقا، له‌سه‌ر هه‌ست و هۆشی مرۆف، ئەگه‌ر به‌قوولی گوتی پێ‌ بدری، له‌یه‌ک کاتدا: چیژ وه‌رگرتنی توانای یادکردنه‌وه‌یه، له‌ زه‌مان و له‌ هه‌مان کاتیشدا به‌سه‌ربردنی «زه‌مان»‌ه‌، به‌بیته‌وه‌ی هه‌ست به‌قورسایه‌ی تێپه‌ربوونی «زه‌مان و کات»‌ه‌که بکه‌ین.

هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌شه، له‌ هه‌زاران سال له‌مه‌وه‌یه‌وه، زانا‌یان و رابه‌رانی کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی، دوا‌ی پشکنین و ده‌رک پیکردنی ئەم دیاردیه‌یه‌ شاره‌وه - ئاشکرایه‌ی ناو ئەم گه‌ردونه، ئەم ژماره و ئاواز «ریتم»‌ه‌ شیان وه‌ک سامانیکی گرانبه‌های ئەو سامانه‌ نه‌زله‌ییانه‌ی تر، قۆسته‌وه، وه‌ک: ئاو، ئاگر، هه‌وا، خاک و... به‌پێودانی خه‌ستنه‌ گه‌ری ئەو سامانه‌ ناوبراوانه، ئەمیشیان وه‌ک ئەوان، بۆ خه‌مه‌تی مرۆفایه‌تی به‌کاره‌یتنا و له‌ سه‌ره‌تای میژوووه‌، جله‌وی به‌کاره‌یتنای ئەم سامانه؛ که‌وته‌ ده‌ست رابه‌رانی ئایینی ریگ فیدا و خوا‌ه‌ندانی مۆسیقای بابل و تیلام و یۆنان و پیغه‌مبه‌رانی وه‌ک خه‌زده‌تی داوود و خه‌زده‌تی زه‌رتوشت و... دواتریش ته‌نینه‌وه‌ی به‌ناوی تیکرای چین و توێژه‌کانی جه‌ما‌وه‌ری گه‌لانی ناوچه‌که‌دا و نه‌یشتمانی کوردستانیش به‌و هۆیه‌وه‌ که که‌وته‌ ناوه‌ندی ئەم جوگرافیا‌یه‌وه و له‌هه‌مان کاتیشدا که هه‌ر جوگرافیا‌ی کوردستان خۆی، بووه‌ زێد و جه‌رگه‌ی سه‌ره‌له‌لدانی زه‌رتوشت و ئایینی «زه‌رتوشت»‌یش، له‌ ده‌ربیرینی سۆز و نیاز و رازی ئایینی خۆیدا، شیعرگه‌لی گائای به‌ مۆسیقا پیا‌ده‌ کردوو و دواتریش سه‌ره‌له‌لدانی هه‌ردوو ئایینی ئیزه‌دی «یه‌زیدی» و ئەه‌لی هه‌ق، هه‌ر له‌ کوردستاندا؛ ئەم دوو ئایینه‌ش ئەگه‌ر به‌شێوه‌یه‌ک له‌ شێوه‌کان، میراتگری ئایینی زه‌رتوشت نه‌بن، ئەوا پردي فه‌لسه‌فی و فیکری و خه‌مایه‌تی و نزیکایه‌تی، له‌ زۆر لایه‌نی جیا‌جیا‌ندا هه‌یه و ئەمانیش هه‌ردوکیان رازو‌نیاز و سۆزی ئایینی خۆیان، وه‌ک ئایینی زه‌رتوشت، به‌ تیکه‌لکردنی مۆسیقا، له‌گه‌ڵ شیعرگه‌لی «سه‌روودی یارسان»‌ی «ئەه‌لی هه‌ق» و «جیلوه - و مه‌سحه‌فا ره‌ش»‌ی ئیزه‌دی «یه‌زیدی» پیا‌ده‌ کردوو.

که ئەم داروبارە تايبەتی و دەگمەنە، لای کەم نەتەوێی سەر زەوی هەبوو، تا مۆسیقا بەو شێوە سەرتاسەری و بەربالاو، لە ڕێگەی ئایینەو، وەک کەرەسە و بابەتییکی پیرۆز و ڕیز لێگیراو، بگاتە سەرۆمپی جەماوەر و مۆسیقا بێتە بەشێکی سەرەکی ژبانی میلەت^(۱). بۆیە گەلی کوردیش. جگە لەوێ لەلایە کەو: راستەوخۆ، یان لایە لاو کەمو زۆر، لە پێکەوه نانی شارستانی و ژبانی مۆسیقای ناوچە کەدا، بە ئەندازە یەک کاری کردوو و لەلایەکی تریشەو، بە جۆریک مۆسیقا کاری تێکردوو کە زەبر و کە لە پووری ئەو میراتە واتە: مۆسیقا دێرینە و هەمە جۆریە، ئەو ئەندە کار لە سەر هەست و هۆش و دەروونی مرۆفی کورد بکات کە مۆسیقا بێتە هەوینی ژبان و خۆراکی ڕۆحی و هەر لە تەمەنی کۆریەتی و ساوایی سەر بێتە مۆسیقای خەمگین بۆ ساز بکری. لە نێوان تەمەنی ئەم لە دایکبوون و مردنە شیدا هەمیشە مۆسیقا و گۆرانی، هاوڕیتی ژبانی مندایی و مێردمندی و لاوتی و پیریتی مرۆفی کورد بوو، کە تێکرای یاری و کایە مێنلانە و قۆناغەکانی بەرودوای ژبانی، هەر لە کار و پێشەوی ڕۆژانە یەو تا قۆناغی عەشقیینی و ئاھەنگەکانی شایی و زەماوەند و شەوگەر و گۆوەند و خەم و خەونیەو، هەر بە گۆرانی و مۆسیقا بوو.

ئێتر لەم هۆگریوونە مرۆفی کوردا، بە مۆسیقاو جیاوازی لە نێوان هەژار و دەوڵە مەند؛ نەخوێندەوار و ڕووناکیبەر؛ شاری و گوندنشین؛ سیاسەتدار و ڕابەر و جەماوەری رەشۆکیدا نەبوو. بۆیە کوردناسییکی وەک کریس کۆچیرا، کە دیتە سەرباسی سیماکانی کەسایەتی سەرکردە یەکی وەک سمایل خانی سمکۆ «کە بە داخ و مخابنەو؛ لە گەڵ ئەو شیدا، تا ئێستاش، لای دوژمنانی کورد، وەک یاخی و پیاو کوژ و سەرچل، ناوی دین»، کەچی کاتێ کاربە دەستانی دەوڵەت «مەبەست لە دەوڵەتی ڕەزاشایە» بزووتنەو کە بیان تێکشکاندوو و مالهە کە بیان داگیر کردوو، پیاوویەکیان لە مالهە کەیدا دیو تەو!، کە هەر وەک کریس کۆچیرای ڕۆژنامەوان دەنووسێ: «مێژوونووسان، لە بابەت بوونی ئەم پیاوویە، سەریان سوپماو!» (۱۰۳، ۹۲).

جگە لەوێ کە تێکرای شیعری «سروودی گائای زەرتوشت و سروودی یارسان» ی «ئەهللی هەق و جیلو و مەسحە فا رەش» ی ئیزەدی «بەزیدی»، تا شیعری فولکلۆر و

(۱) مەگەر لای سۆمەرییەکان، کە لە سەدەکانی سەرەتای شارستانی ژۆر کۆنیاندا، هەمیشە مۆسیقا بۆ کاروباری ئایینی و نیو ئایینی بەکار براو. ئەگینا لای دانشتووانی دێرینی «میسر» بۆ کات بەسەربردن و ئارەزووی خوشیی ناو بنەمالەکان بەکار براو - (۴۳، ۱۰۳، ۱۰۴).

شیعری شاعیرانی کورد، بەو هۆبەو کە هەموویان بە شیعری کیشدار «وێژندار»، واتە: مۆسیقادار نووسراون، بۆیە سەرۆمپی شاعیرانی کورد، شارەزایی و پێوەندییەکی دوور و نزیکیان لە گەڵ مۆسیقادا هەبوو و هەموویان لە دووتویی شیعەرەکانیاندا، باسی جۆرەکانی ئامیزی مۆسیقای و دەسگای مۆسیقای و مەقام و گۆرانییان کردوو و هەندیکیشیان راستەوخۆ، خۆیان مۆسیقازان و مۆسیقاژەن و دەنگخۆش بوون.

لە نێوان ئەو هەموو جۆرە «گۆرانی و مۆسیقا» یە ژبانی مرۆفی کوردیشدا، ئەگەر سەرنج لەو مۆسیقا و گۆرانییە کۆنەیان بەدین، کە بە شێوەی کۆمەڵ و هەرەوز ئەنجام دەدرین، چ لە کاتی زەماوەند و خوشیدا، وەک هەلپەڕکی و چ لە کاتی خەم و پەژارەدا، وەک چەمەری و گۆرانی درۆتە و ساوەر کوتان و قوریشیلان و زۆر کار و پێشەوی جیا جیا، جگە لەوێ ریتمی مۆسیقا کە زۆر گورج و توندوتۆڵە، لە هەمان کاتیشدا زۆر حەماسی و پر جۆش و خڕۆش و هەژانە، کە ئەگەر لە ناویاندا، لە دیمەنی هەلپەڕکی و چەمەری وردیبنەو، دەبینین جۆری دەست و پەنجە و باسک و شان و قۆڵ و جەستە توند لە یەک ئالاندا و چەسپاندن و جۆلانەوێ پێکەوێ ریزی هەلپەڕکی و چەمەری کاران، لە ئاستێکدا، واهەست دەکری هەموو ڕیزە کە، لە سەر ئاوازی مۆسیقا حەماسی و مارش ئاساییە کە، بووبنە یەک جەستە توند پێکەوێ جۆشخواردووی گریدارو، کە هەستی هەموویان لە دیمەنی سەرچۆپی کیشی «هەلپەڕکی» دا، کۆدەبێتەو و بەرجەستە دەبی و لە هەندێ ناوچەدا، بەگیانیکی خڕۆشاو، تەفەنگ و دەمانچە ناگر دەدا، یان خەنجەرێکی ڕووت بە دەستەو هەل دەسوڕینی، یان دەقربۆینی و دەسپەری سەور، بە ژوور سەری هەمووانەو، ڕادەوێشینی، کە بە بی هیچ دوو دلییە ک، ئەمیش نیشانە ی هەلسوڕاندن و شەکاندەوێ ئالایە ک دەبەخشی. جگە لەوێ زۆر چاریش شوێ سواران، بە دەوری بازە و ئەلقە و مەیدانی هەلپەڕکی کەدا، ڕمبازی و غارغارتین دەکەن. لە «چەمەری» شدا، سەرەرای ئەوێش مۆسیقا کە خەمینه، بەلام بە شداران، تەفەنگ بە دەستەو دەگرن، یان دەمانچە و خەنجەر لە کەمەر و پشت دەبەستن.

ئەمە، ئەگەر لە هەر ناوچە یەکی کوردستاندا، جۆرە زەماوەند و هەلپەڕکییەکی تاییە تیش هەبی، بەلام تێکرای مۆسیقای هەموو ناوچەکان، سیما و مۆرکی ئەو دیمەنە خڕۆش و حەماسی و یەک پارچە یە بیان پێوێ. وەک دەزانین تەمەن و مێژووی «هەلپەڕکی و چەمەری» ش زۆر کۆتن و بەرھەمی ئەم چەند سەد سالە ی دوایی نین و هیچیشیان زادە ی کات و ساتیکی ڕاگوزارییانە و تاییەت بە ناوچە یە ک و کاری تاکە کە سیش نین. بە لکو زادە ی سەر دەمیکن، کە دەسەلاتیکی گەورە و بەربالاوی هونەری، توانیوتی کاری

به **کۆمهڵ** و **ههروهز** ئه نجام بدا و ههمان دهسه لانیش، به سهرتاسه ری کوردستاندا بلاوی بکاتهوه. چونکه ئه گهر کاری تاکه که سیک بوایه، یان تایبتهت بوایه به ناوچه یهک، ئهوا دهبوایه وهک ههندی بابه تی هونه ری، که تایبته تن به ناوچه یه که وه، هه ره لهو ناوچه یه دا قه تیس و سه قامگیر بوایه و به جیگه گی تر دا، نه ته نیایه ته وه.

سه بارهت به ناوه یه تان و ده ستیشان کردنی ئه و ده سه لاته سهرتاسه ری به ش؛ به لای زۆره وه وا پیده چی که ده سه لاتیکی سهرتاسه ری **نایینی** توانی بیته تی ئه م کاره هه ره وه زییه بخولقی بیته چونکه وهک به شیوه ی جووله و بزوتنه وه ی **به یه که وه ی** ئه م هه لپه رکی و سه مایانه دا ده رده که وی، جوړی **به یه که وه** سه ر و گه ردن هه لپه رین بو ئاسمان، نیشانه و شه قلی شیوه په رستنیکی به بیردا دیت، که به ده م ئه م سه رو گه ردن هه لپه رینه شه وه بزوتنه وه و هه لپه رین و دانه واندنه وه ی توند و به یه که وه ی پیتی هه لپه رکی کارانیش به تایبته تی له **هه لپه رکی سی پیتی** دا، بیری کار و به تایبته تی تریش، بیری کاری کشتوکال و زه وی کیتلان و جووتیار بیمان به بیردا دیت و له هه موو ئه مانه شدا، که بیرو بو میژووی تایینه کۆنه کانی جوگرافیای دیرینی کوردستان ده چی، هه ره نایینی زه رتوشت به بیردا دیت، که له پیش زۆر له تایینه کۆنه کانی تری ناوچه که، بانگه وازی بو زه وی کیتلان و کشتوکال و نیشته جی بوون و گوند و شارۆچکه و شار دروست کردن کردوه.

به لام له **مۆسیقا** و **گۆرانی** تاکه که سیدا، ئه م گیانی خۆشان و هه لچوون و حه ماسه ته، به گوێره ی جیا وازی ناوچه کان، ئالوگۆریان به سه ردا دیت و به پیتی هه لکه وتی توپوگرافی ناوچه کان، جیا وازی ئاشکرا هه ست پیده کری. که من پیم وایه: ناوچه زۆزان و سه خته کان، پله ی ده نگ و ریتمی مؤسیقا و گۆرانیان، توند و گورجه و تا به ره و ئاران و پیده شت و هه رده و هه له تی باشووریش، شوێر تر بیینه وه، ریتمی مؤسیقا و گۆرانییه کان، هیمنتر و خاوتر و ئارامتر ده بنه وه. وهک ئه وه ی ئه گه ره له جوگرافیای **لاوک** و **لاوژه** و **حه یران** و **سیاوچه مانه** دا، که له هه ریتمه کۆیستان و سه خته کاندان، ریتمی مؤسیقیان گورج و حه ماسی بیت، ئهوا له پیده شته کانی گه رمیانی ده وره به ری که رکوک و سلیمانی و کرماشاندا، مه قامی خه مین و له سه رخۆی وهک **نای نای** و **قه تار** و **خاوکه ر** و **هۆزه** ده بیستین. سه رومیش، ناوه رۆکی مؤسیقا و گۆرانی کوردی، هه ره له لاوک و لاوژه وه، تا به یته کان، که زۆریه یان داستانی شوێرش و میرنشین و قاره مانه میلی و جوانه مه رگ و به ئاکام نه گه یشتوه کانی کوردستانن. تا «به سه ته و مه قام» هکانی **قه تار** و **خورشیدی** و **خاوکه ر** و **نای نای** گه رمیانی و ده وره به ری که رکوک؛ هه موویان نهک هه ره ته نیایه توێژال، به لکو هه ناسه یه کی پر ناخوئۆف و نای نای و خه میکی خه ستیان تیدا یه.

له **لاوک** و **لاوژه** کاندان، ئه گه ره به سه رهاتی شوێر شکیڕانه ی به ئاکام نه گه یشتوش نه بن؛ ئهوا هی دار و دلخوازی به ئامانج نه گه یشتون... له **نای نای** گه رمیاندان، نائومییدی و لیک داپران و بی به شیوی و زویری و نالین و سۆزی پر گریه و داد و هاوار و هه رچی واژدی خه م و په ژاره هه یه، ته نانه ت له **به سه ته** کانی ناوچه کانی **سه نه** و **موکریان** و **سلیمانی** دا، که ئاوازه کانی شیوان پر جوژ و خروژ و جووله ن، که چی له ناوه رۆکدا، تیکرا خه مین.

ئه م لایه نه، له هه موو ناوچه کاندان زیاتر، له مه قامه کانی گه رمیانی و ده وره به ری که رکوکدا، به زه قی هه ست پێ ده کری. له به ره وه ئه گه ره مؤسیقا و گۆرانی هه ره میلیه تیک، ده رپرنیکی راستگۆیانه ی ناخ و ده روونی ئه و میلیه ته بیت، ئهوا تیکرای مؤسیقا و گۆرانی کوردی، شه قلیکی تایبته ته ندی خه مناکی هه یه.

لیره دا، له جیتی خۆیدا یه تی جوگرافیای شیوه گه لی مؤسیقا و گۆرانی کوردی، ده ستیشان بکه ین، که بریتین له:

لاوک و **لاوژه** و **حه یران** و **سیاوچه مانه** و **هۆزه** و **چه مه ری** و **به یت** و ناوچه کانی شیوان به مچۆره یه:

۱- **لاوک** و **لاوژه**: هه موو ئه و ناوچه کوردنشینه ی که ئاخاوتنیان به دیالکتی کرمانجی باکووره.

۲- **حه یران**: قه رچو، بیژنگ به سه ر، که ندیناوه، زوورگه زراو، شه مامک، هه ولپه ر، سه فین، هه بیته سولتان، رایات، زینۆی شیخان، په واندز، هه ندرین، زۆزک، گه لی عه لی به گ، داری سه کران، خۆشناوه تی، پشده ر، بیتۆین، ده شتی دزه بی، موکریان.

۳- **سیاوچه مانه**: هه موو ناوچه ی هه ورامان: هه ورامانی سه خت، له وێن که بریتیه له ناوچه ی پاوه و نه وسود، هه ورامانی ته خت - که بریتیه له ناوچه ی دزلی و به شیک له ژاوه رۆ و مه ربوان و ده وره به ری و گونده کانی خۆرئاوای سه نه.

۴- **هۆزه**: کرماشان، ئیلام، له کستان، لوپستان، زه هاو، ئیسلام ئاباد، کوند، گیلانی غه رب، قه سری شیرین، بیستون، هه رسین، سه حنه، دینه وه، سونقوری کولیای، ماهیده شت، شاره زوور، رۆخه کانی رووباری سیروان له نزیک که لار و ده وره به ری و ناوچه کانی که له ورنشینه کان.

۵- **چه مه ری**: ناوچه کانی ئیلام و لوپستان و کرماشان.

۶- **به یت**: هه موو ناوچه ی موکریان.

که چی سه ره رای جیا وازی نیوان ئه م بابه تانه ی گۆرانی و موسیقای کوردی، ناوچه

جیاجیاکان، که وهک وتمان به لای زۆره وه «کاری تاکه کهسی» ن؛ له چاو ئه و باهه تانه ی تردا، که وهک وتمان کاری به کۆمه ل و هه ره وه زن. به لام له هه مان کاتدا و به هه موویان شەقل و مۆرکیکی نیشتمان و مرۆقی کوردیان تیا هه ست پێ ده کړی، که شاره زایانی مۆسیقا، له کوردناسانی خۆره لات و خۆرئاوا و پسرپۆرانی له نه ته وه کانی دراوسیمان، ئه م راستیه ده سه لمێن و ئه م ناسنامه ی تایبه ته ندیتی گۆرانی و موسیقایه ی کوردی، له چاو گۆرانی و موسیقای گهلانی تردا جیا ده که نه وه. که هه ر وهک نمونه، بیرورای کوردناسیکی وهک **میستهر رالف** به سه ره ده که یه نه وه، که له م باریه وه ده لیت: «گۆرانی کوردی، نهک ته نیا فولکلۆری کوردی پاراستوه، به لکو زیاتریش توانیویتی خۆی له کارتیکردنی ئاوازی بیانه بیاریزی» (۱۱۰، ژماره ۱۰۶).

بۆیه من پیم وایه بۆ ئه وه ی ئه و سیمای تایبه تی و ناسنامه ی ره سه نی گۆرانی و موسیقایه ی کوردی بیاریزی و ده ره وشاوه تر بکرتن. ده بی هه ر هه نگاوێک، به نیازی پته وکردنی ناسنامه ی که سایه تی و تایبه ته ندیتی گۆرانی و موسیقای کوردی؛ له ئیستا و داها توودا هه لبگیرێ، له روانگه و کلاوژنه ی ئه و باهه ته **گۆرانی و مۆسیقا** دیرینه و ره سه نانه وه بیته، که له سه دان و هه زاران سال له مه وه به ره وه توانیویانه هه وین و نه یینی زیندوویه تی و تایبه ته ندیتی خۆیان، له گه ل خۆیاندا، له سنگی نه وه کانی پێشینه وه، بگه یه نه ئیستا و ئیستاش که له لایه که وه: سه نگه ری پێشخستن و پاراستنی ئه م گه نجینه ده وله مه نه ده، پارێزه ریکی ده سه لاتداری نییه تا به رنامه ی زانستیانه، بۆ پێشخستن دابریژی و له لایه کی تریشه وه: که داروباری ته کنۆلۆژیای ژبانی شارستانی، تا دیت به ته نگ کاری **هه ره وه ز و به کۆمه له وه** نایه ت و ئه میش وهک مه ترسییه که ی پێشو، هانی کاری تاکه که س ده دات، که به مه ش به ره به ره و له ئه نجامدا، نهک هه ر کاری مۆسیقایه ی **به کۆمه ل و هه ره وه ز**، پشتیان تی ده کړی، به لکو کاری «تاکه که س» هکانیش، له سه رچاوه و چاوه روون و ره سه نه کان، دوورده که ونه وه و خۆیان به جۆریک گوم ده که ن، که ناسنامه کانیان ناسرته وه.

له به ره وه بۆ پته و تر راگرتنی مۆسیقا و گۆرانی ره سه نی کوردی و پاراستنیان، پێویست به رتیزگرتن و ئارایشته کردنه وه ی ئه و باهه ته جیاجیایه ی مۆسیقا و گۆرانییه، تا به گیانی زانستیانه و هاوچه رخانه، مۆرکی خۆمالییه نه یان زاخا و بدرته وه، که گهلانی پێشکه و تووی دنیا و دراوسێکانی کوردیش له پێناوی پاراستنی که له پووری مۆسیقا و گۆرانی خۆیاندا، زۆر زووتر هه ولی بایه خ پێدان و رتیزگرتن و به رنامه ی هه مه جۆر پێشترخستن بۆ دانان و کردنه وه ی فیرگه و په یمانگه و زانکۆی تایبه تی و دامه زرانندی

کتیبه خانه ی ئه رشیفی، بۆ پاراستنی که له پووری مۆسیقا و نووسینه وه ی هه مه لایه نه ی میژووی مۆسیقای خۆیان، له کاتیکی کورد له چاو هه ندی له و دراوسێ و گهلانه دا، به شداریه کی راسته وخۆتری له و میژووی مۆسیقایه دا کردوه، که ئیستا هه موو گهلانی ناچه که، به مولکی هاو به شی خۆیانی ده زانن و شانازی پێوه ده که ن و پسرپۆرانی مۆسیقای جیهان پێی ده لێن: «مۆسیقای ئێرانی کۆن» وهک دواتر باسی ده که ی، که وهک دکتۆر مارف خه زنه دار، له م بواره دا ده لێ: «ئه گه ر به شی کورد، له و تاقیکردنه وه یه، له ئه وانی تر، زیاتر نه بی، که متر نییه» (۹۲، ۶).

بۆیه، بۆ شوین پێ هه لگرتنی **میژووی مۆسیقای کوردی**، که به ردی بناغه یه، بۆ دیرینه ی مۆسیقای کوردی و هه موو پێ هه لگرتنیکیشه، بۆ چۆنیته به رنامه دانان، بۆ ئاینده ی مۆسیقای کوردی، ئه و رتیه گه یه م گرت به ر، که سه ره وه ری و راده ی هاوکاری و به شداریه راسته وخۆ و لایه لای کورد له خه رمانی میژووی مۆسیقای ناچه که دا، به جۆریک به یاد به یتمه وه، تا یاسا و زانستی میژوو، په سه ندی بکه ن.

بۆ ئه مه ش، ئه وه ندی ده ره سه نی به لگه ی زانستی و عه قدا لی پشکنین و گه ران به شوین راستیدا بووم، ئه وه ندی به ته نگ پفدان و گییفت کردنه وه ی پێ بناغه و بی به لگه ی گیانی ده مارگرتی و هه ماسه به زۆر خوولقاندن و «به نه فسانه! میژوو دروستکردن» وه نه بووم، که پێگومان شاره زایانی مۆسیقای کوردی ده زانن، بۆ ئه م جۆره کارانه ش، پێشینه یه کی نووسرا و سه رچاوه یه کی مۆسیقای و امان له به ره ده ستدا نییه، تا رتینمایان بکه ن و پشتیان پێ به ستین و بیانکه یه، که ره سه یه کی زانستیانه.

خۆ ئه گه ر هه ندی ته قه لایه کیش له به ره هه می نووسه ران و هونه رمه ندانی کورد و کوردناسانی بیانی، له خۆره لات و خۆرئاوا، له م مه یداندا، له به ره ده ستدا هه بن، هیچیان رووه و رتیبازی **میژووی مۆسیقای کوردی** هه نگاویان هه لته گرتوه.

له به ره وه ناکرینه به ردی بناغه و ده سه ته چیه بۆ ئایینه، به تایبه تیش ته قه لاکانی نووسه ران و هونه رمه ندانی کورد، **جگه له هه ندیکیان**، زۆر ساده و راگوزاریانه ن و زۆر بۆرن. به لام هه ره وهک نمونه و ناوه یان، ناوی هه ندی له ته قه للا دیاره کان به یاد دینینه وه:

۱- ته قه لاکانی نووسه ران و هونه رمه ندانی کورد:

- گۆرانی و سروودی کوردی، کوردی - مه ریوانی، به غدا، چاپخانه ی ایتم ۱۹۳۲ ز. ئه م کتیبه ۶۵ سروود و گۆرانی کوردی تیدا یه.

- سالی ۱۹۳۶ ز ئەمینی عەقدالی و حاجی جندی، کتیبیکی گەورە فۆلکلۆری کوردییان بلاوکردهوه، لەم کتیبەدا گەلیک گۆرانی و داستان و ئەفسانە کوردیی تیدا تۆمار کراوه. ئەم کتیبە ۶۶۳ لاپەرەیه و پەخسنامە دەولەتیی کۆماری سوسیالیستی ئەرمەنستانە (۵۸، ۵۶۷).

- ترانه‌های کردی، بە تەرجەمە فارسییەوه، لە لایەن «م.س.پ.»، تاران، چاپخانە ی ابتکار، بەلام سالی چاپی لەسەر نییە.

ئەم نامیلکەیه ۱۳ لاپەرەیه و هەندی شیعری گۆرانی میلی ناوچە سەقزی تیدایە و وەک سۆراخی ناوی نووسەرەکەم کرد، بۆم دەرکەوت، کە م.س.پ. کورتکراوەی ناوی ئەندازیار، سالمی کورپی میکایلی پەرھامییە، کە کوردیکی جوولەکە ی دانیشتووی شاری سەقز بوو و لەوێ دەچێ لەنیوان سالانی ۱۹۴۵-۱۹۴۶ ز ئەم بەرھەمە ی چاپکردی.

- گۆرانی، یان: ترانه‌های کردی، دکتۆر سەبید محەمەدی عەبدوللای کە یوانپور-ی موکری، تاران، ۱۳۳۰ خورشیدی.

ئەم کتیبە، هەولیکی سەرەتاییە، رچە شکاندنیکێ زیرەکانە و وریایانە، جگە لەوێ پیشەکی هوشیارانە ی بۆ ئەو کاتە، بۆ نووسیو.

ئەم کتیبەم هیناوەتە سەر ریتووسی کوردی و سالی ۱۹۹۴ ز، لە تەوڕیز بەپیشەکی تازەوه، بەچاپم گەیاندووه.

- سالی ۱۹۵۷ ز حاجی جندی، لەژێر ناوی «فۆلکلۆری کوردی» دا، کتیبیکی گەورە ی ۲۹۳ لاپەرەیی لە چاپداوه.

- ترانه‌های محلی لرستان، خرم آباد، ۱۳۴۵ خورشیدی (۱۹۶۶ ز) حمید ایزدپناه.

- سالی ۱۹۶۵ ز خانم جەمیله جاسم، تەقەلایەکی سەرەتایی بۆ تۆمارکردنی هەندی گۆرانی کوردی بەنۆتە ی موسیقایی لە کتیبیکدا لە چاپداوه. ئەم کتیبە دووبارە لە سالی ۱۹۸۲ لە سوید بەتیبی لاتینی لە چاپداوه تەوه. دیسان هەر خانم جەمیله جاسم ئەم بەرھەمانە ی تریشی لەسەر موسیقایی کوردی هەیه:

- کلامید جەماعتا کوردا، یەریقان، ۱۹۶۴

- کلامید جەماعتا کوردا، مۆسکۆ، ۱۹۶۵

- کلامید و مەقامی جەماعتا کوردا، مۆسکۆ، ۱۹۷۳

- سترانی جەماعتا کوردا، یەریقان، ۱۹۷۷

- کلامید و مەقامی جەماعتا کوردا، مۆسکۆ، ۱۹۸۶^(۱)

- کۆمەلیک لاووک و حەیران، محەمەدی مەلا کەریم، بەغدا ۱۹۶۸

- سترانی زاگوتنا کوردایە تاریقی، ئۆردیخانە جەلیل.

ئەم کتیبە، سالی ۱۹۷۷ ز، شوکور مستەفا و ئەنوەر قادر محەمەد هیناویانەتە سەر ریتووسی کوردی و فەرھەنگیان بۆ کردووه.

- دەروازەبەک بۆ گۆرانی و ئاوازی کوردی، مەحمود زامدار، بەغدا. ۱۹۸۰ ز، چاپخانە ی دار الحریة للطباعة.

- لیدوانیکێ کورت لە مەقام و موسیقایی کوردی، عوسمان شارباژێری.

- گەنجینە ی گۆرانی کوردی، عوسمان شارباژێری، بەغدا، ۱۹۸۵ ز، چاپخانە ی الزمان.

- تیۆری موسیقا، سەلاح رەئوف، بەغدا، ۱۹۸۹ ز، چاپخانە ی سومر.

- ئامیرەکانی موسیقایی کوردی، وریا ئەحمەد، چاپخانە ی رۆشنبیری و لاوان، هەولیر ۱۹۸۹ ز.

جگە لەمانەش تەقەلای تاکە کەسی هونەرماندانی وەکو: **گولە میتاقە ی کوردستان، رەسول گەردی و چریکە ی کوردستان، حەسەن زیرەک و گولی سەرەستی، تایەر توفیق و گۆرانیەکانم، عەلی مەردان** و... هتد. کە لەناو تیکرایی ئەو ناوانە ی سەرەوهدا و زۆری تریشیان، هەر دەتوانی ناوی هەنیکیان لەبەر چاو بگیرین، چونکە ئەوانیتریان، یان کۆکردنەوێ بەیت و شیعری فۆلکلۆری سەرزاری خەلکین، «کە ئەمە زۆر ئاسانە و هەموو کەس لە دەستی دیت»، یان زانیاری گشتین لەسەر موسیقا و بۆ کوردی تەرجەمە کراون و لە هەمان کاتیشدا سادەن و لە راپۆرتی رۆژنامەوانیی دەچن و دوورن لە پیناسە ی گۆرانی و موسیقایی کوردی و لیدوانی زانستیانە و قوول. هەرچەندە لەم بەسەرکردنەوێدا ناوی قادی فەتاحی قازی، کەمال رەئوف محەمەد و ئەحمەد بەحری، دینە یادمان، کە هەر یەکەیان لە بواریکی ئەم هەولانە دا، تەقەلای ورد و دلسۆزانەیان داوه.

(۱) ناوی ئەم (۵) کتیبە ی دوایی، لە چاپی یەکەمی ئەم کتیبەدا نەبوون. چونکە هاوینی سالی (۲۰۰۰) لە دیدەنییەکی تایبەتدا لە هەولیر، خانم جەمیله خۆی ئەم ئاگادارییانە ی دامی و من هینشتا ئەم بەرھەمانە ی نەدیون. لەم دیمانەدا دکتۆر ئۆردیخانە جەلیل و دکتۆر کوردستان موکریانی و کاک سەرۆ قادر نامادە بوون.

۲- تهقه لاکانی بیانی و کوردناسان:

- سالی ۱۸۴۹ز، فردریک بۆدن شتیت Stedt Boden Friedriok Von - باسیکی زانستیپانهی لهسه رگۆرانی و ئاوازی کوردی نووسیوه. بهداخه وه ئه م ههولّه به که لکه هیشتا نه کراوه به کوردی.

- سالی ۱۸۸۹ز، موسیقازانی مه زنی ئه رمه نی «کۆمیتاس» له بهرلین، تیزیکی له سه ر **مۆسیقای کوردی** نووسیوه و له م تیزه دا ۱۳ گۆرانی کوردی هیناوه ته سه ر شپوهی نۆت. ئه م ده ست پیشکه ریبه زیره کانه یه ی، کۆمیتاس، له بهرگی پینجه می کتییی: پیناسه کانی نه ته وابه تی، ئه مینی عه قدا ل، شاعیر و توپژه ره وه ی کوردی ئه رمه نستان (۱۹۰۶-۱۹۶۴ز) دا ها تووه.

- سالی ۱۹۰۱-۱۹۰۳ز، ئۆسکارمان، له سه ر فرمانی خاوه ن شکۆی ئیمپراتۆری ده ولّه تی ئه لمان، بۆ لیکۆلینه وه ی زمانه وانی: کوردی، فارسی، گه لێک به یه ت و گۆرانی و چیرۆک و داستانی وه ک: مه م و زین؛ ناسر و ما لّ ما لّ، زه مبیله فرۆش، به یته ئه و ره حمان پاشای به به ... هتد، له سه ر زمانی ره حمان به کر و رینۆتی میرزا جه وادی قازی کۆکردۆته وه و ئه م تیکستانه ی به تیپی عه ره بی و لاتینی و وه رگپیرانی ئه لمانییه وه، له سالی ۱۹۰۵ز، له بهرلین چاپدا و بلاوی کردۆته وه، «هیتمن» ی شاعیریش، له سالی ۱۹۷۵ز- دا هینا ویتیه سه ر رینۆسی کوردی و کۆری زانیاری کورد، ئه م تیکستانه ی له دوو بهرگدا چاپ کردوه.

به رای من، ئه م کاره ی «ئۆسکارمان» یه کیکه له و کاره تا قانه و ده گمه نانه ی که له و کاته وه، تا ئیستاش کاری وا دلّسۆزانه، بۆ تۆمارکردنی به یه ت و گۆرانی کوردی، زۆر که م کراوه و جیبی داخه که موسیقازانان و گۆرانیبیژانی کوردی، زۆر که م ئاورپان لئ دا وه ته وه و به سه ربان نه کردۆته وه و به گیانیکی هاوچه رخانه، نه یان ژبان دوونه ته وه.

- سالی ۱۹۵۳ز، پرۆفیسۆری ئه مه ربکایی، له زانستگه ی کۆلۆمبیا، رالف سۆلیکی (Ralph. S. Solecki) له کاتی خه ربکبون و گه رانیدا له گه لّ ده سه ته یه ک ئارخیلۆژناسدا به کوردستاندا، ژماره ی ۱۳ گۆرانی و ۵ پارچه مۆسیقای کوردی، له سه ر قه وانێک تۆمار کردوه و له گه لّ نامیلکه یه کی ۸ لاپه ره بیدا، که به زمانی ئینگلیزییه و له نووسینی **سۆلیکی** خۆبه تی، چاپ و بلاو کردۆته وه. قه وانکه به به هردوو دیوه که یه وه ۳۴ ده قیقه یه و گۆرانیبه کانیس (۹) یان کرمانجی باشور و (۴) یان کرمانجی باکورن، تیکرّاش لاووک و **حهیران**-ن. گۆرانیبه کانیس، مۆسیقایان له گه لّدا نییه و پارچه

مۆسیقا کانیس (۲) یان به ده م دووزه له ی تاک جووته وه یه و (۳) یان به ده م دووزه له و ته پله وه یه. نامیلکه و قه وانه که ش له بلاو کراوه کانی کتیبخانه ی: ئیتینیکی فۆلکلۆرییه، نیویۆرک، ئه مه ربکا.

سۆلیکی له نامیلکه که ییدا، به کورتی ئه م باسانه ی نووسیوه:

۱- پیشه کییه کی مپژووبی ده رباره ی کورد و کوردستان.

۲- باسکردنی چۆنیته ی تۆمارکردنی گۆرانی و پارچه مۆسیقا کانی.

۳- گۆرینی چه ند «به یه ت» یکی گۆرانیبه کانی، بۆ زمانی ئینگلیزی.

۴- ناوه پینان و پیشاندا نی چه ند ئامپرتیک به ویتنه ی فۆتۆگرافی.

هه ره ها باسکردنی چۆنیته ی دروستکردنیان و گپرانه وه ی هۆش و لیکدانه وه ی خۆی به رامبه ربان. ئه وه ی ئیمه لیره دا مه به ستمانه، باری سه رنجی سۆلیکی یه ده رباره ی گۆرانی و مۆسیقای کوردی، که به مچۆره ی باسکردوه:

«ئه گه ر چی ئه م گۆرانیبه کانی له مه ر دلّداری و کیشه و ده نگ ده ویتن، به لام شپوه ی زۆری ئه م گۆرانیبه فۆلکلۆریبه کانی، له گۆرانیبه کانی سه رزاری چپانشینه کانی **ئه پالاشیا** ده چن، که وا هه ست ده که یه ت مه زاجبان چون یه ک بیته. گۆرانی فۆلکلۆری کوردی، له با وه شی سروشت و له هیتنایه تیدا زۆر خۆش ده بیستری. گۆرانی کوردی، فه ره هه نگ و نه ریتتی میلی کورد ده پارێزی» (۱۰۹، ۸۸-۹۴).

- سالی ۱۹۷۵ز، ده سه ته یه ک مۆسیقا زانی ژاپۆنی سه ردا نی کوردستانی ئیرانیان کردوه و توپژینه وه یه کی مه دیدانیان له سه ر **گۆرانی** و **مۆسیقای کوردی** گه لّ له کردوه و به چاویکی زانستانه ی مۆسیقای هاوچه رخانه، سه رنجیکه ی باشیان له گۆرانی و مۆسیقای کوردی دا وه و گه لّ گۆرانیبه کانی کۆکردۆته وه و له گه لّ خۆباندان بردوو بانه ته وه و دواتر، یه کیک له ده سه ته کانیان، به ناوی **نایاکوتا تیسومورا**، له دانشگاه ی میلی موسیقا و هونه ره جوانه کانی تۆکیۆ، گه لّ له ی ئه و توپژینه وه یه کی کردوه به وتاریک و لیکۆلینه وه یه کی به که لک و ده ولّه مه ندی له گه لّ ده قی نۆته کانی چه ند گۆرانیبه کانی نووسیوه و بۆ یه که مچار له سالی ۱۹۸۰ز دا، به زمانی ئینگلیزی، له ژنیر ناوی: Music and Culture The Kurds و له گۆفاری: No. 5. 1980 Etnonological Senri Studies- دا بلاوی کردۆته وه.

دواتر «ئهنیستیته ی کورد - له پاریس» ئه م وتاره ی له گۆفار وه رزانه که ییدا، به زمانی فارسی باوی کردۆته وه.

من پیم وایه ئه مه یه که مین ته قه لّای زانستیپانه ی نۆتییه، له دیدی مۆسیقای

ئه‌كاديماڤهوه، كه تا ئيستاي بياني له‌سه‌ر كورديان نووسيبى.

ئيستاي ده‌قى نووسينه فارسييه‌كه‌م له‌لايه و كرديشم به‌كوردى، به‌لام له‌وه ده‌چى وەرگيريه‌كه‌ى له ئینگلیزییه‌وه بۆ فارسی، سه‌رکه‌وتوو نه‌بى. چونكه كاتى له ده‌رفه‌تيكدا، ده‌قه فارسييه‌كه‌م نيشانى كاكه هۆشه‌نگى كامگار دا، سه‌رنجى ئه‌ویش وابوو كه كه‌سيكى نه‌شاره‌زا له مۆسيقادا، وەرگيرايه‌وه. له‌م رووه‌وه سه‌رنج و بيرورا ده‌برين له‌سه‌ر تيكراى ناوه‌رۆكى ئه‌م وتاره به‌نرخه، ده‌هیلمه‌وه بۆ ئه‌و كاته‌ى بتوانم له ده‌رفه‌تيكى نزيكدا، ده‌قه ئه‌سليه‌كه‌يم چنگ بکه‌وى. هه‌رچه‌نده كه‌م تا زۆريکيش، به‌لام نه‌ك ورده‌كارييه‌كانى، له ته‌واوى بيرورا و سه‌رنجه‌كانى نووسه‌ره ژاپۆنييه‌كه، شتيك هه‌لده‌گۆزرى.

وه‌ك وتم، به‌چاگم زانيوه بۆ گه‌يشته‌وه به‌سه‌رچاوه‌ى راست و دروست، بۆ ميژووى مۆسيقا و گۆرانى كوردى، هه‌ر له ميژووى «زه‌رتوشت» و «ئه‌هلى هه‌ق» وه‌ ده‌ست پى بکه‌م، چونكه ئه‌گه‌ر كورد خۆى به‌ميراتگري شارستانيتى ماد بزاني، ئه‌وا **زه‌رتوشت**، نه‌وه‌يه‌كى به‌ناوبانگ و هه‌لكه‌وتووى ناو ماده‌كانه و په‌په‌هوانى «ئه‌هلى هه‌ق» يش، به‌هه‌ق كوردن و له كوردستاندا ده‌ژين و تا ئيستاي هه‌ر به‌كوردى **گۆران** ده‌دوين. به‌و هۆيه‌شه‌وه، كه ئه‌م به‌ره‌مه، ته‌قه‌لايه‌كه بۆ گه‌ران به‌شوین سه‌ره‌داوه‌كانى «ميژووى مۆسيقاى كوردى» دا، نه‌ك «زانستى مۆسقا»، بۆيه هه‌ر كتيبخانه‌ى ده‌وله‌مه‌ندى «فارسى» م‌كرده بانه‌ماى كار و هه‌نگاو هه‌لگرتن. چونكه من پيتم وايه، نه‌ك هه‌ر بۆ ئه‌م كاره، به‌لكو ميژووى ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ست بۆ نه‌براي هه‌موو بواره‌كانى فه‌ره‌هنگى و ئه‌ده‌بى و ميژووى، ژيانى سه‌رومپى كورده‌وارى، به‌ر له هه‌ر كتيبخانه‌يه‌كى تر، له كتيبخانه‌ى فارسىدايه و سه‌يريش نيبه كه يه‌كه‌مين كتيبى ميژووى كورد: شه‌ره‌فنامه، هه‌ر به‌ فارسى نووسرايى.

له هه‌لده‌وه‌ى لاپه‌ره‌كانى ميژوودا، بۆ دۆزينه‌وه‌ى سه‌ره‌داوى زانيارى له باره‌ى مۆسيقاوه، كاتى سه‌رم له‌و رۆژگار ده‌وره ميژوويانه و به‌تاييه‌تيش تايينى **زه‌رتوشت** و تايينى **ئه‌هلى هه‌ق** داوه‌ته‌وه. به‌چاگم زانيوه بۆ زياتر تاگادار بوونى خوينه‌ران، له په‌يام و تايينى **زه‌رتوشت** و **ئه‌هلى هه‌ق**؛ هه‌ر به‌ته‌نيا لايه‌نى **ميژووى مۆسيقاى** رووتم مه‌به‌ست نه‌بى، به‌لكو له ديدنه‌ى ژوورى مۆسيقاى ئه‌م دوو تايينه‌وه، هه‌ر له په‌نجه‌ره‌ى ئه‌و دوو ژووره‌وه، سه‌رتيگيشم ده‌ره‌يناوه و له سه‌رومپى هه‌وشه و هه‌يوان و دالانى تايينى زه‌رتوشت و تايينى **ئه‌هلى هه‌ق** ورد بوومه‌ته‌وه و ئاكامى چاوگيپان و وردبوونه‌وه‌كه‌م، بۆ خوينه‌ران گيرايه‌ته‌وه. كه ئه‌مه بۆ يه‌كه‌مين جار، به‌و ته‌قه‌لا بچووكه‌ى من «كه ئه‌وه‌په‌رى هه‌ولم داوه به‌كورتترين رسته و ده‌برين، به‌لام پوخت و خه‌ست» ئاوړيكي كوردانه، له‌م دوو تايينه

مه‌زن و په‌يامبه‌ره بليمه‌ته «زه‌رتوشت» ده‌درتته‌وه. ئه‌و «زه‌رتوشت» هى هه‌موو فه‌يله‌سوفان و زانايان و پسپۆرانى جيهانى به‌خۆيه‌وه سه‌راسيمه‌ كردوو و به‌ ده‌يان كتيبيان به‌ هه‌موو زمانه جياجياكانى دنيا، له‌سه‌ر نووسيوه. كه‌چى خوينه‌رانى كورد، كه نزيكترين نه‌وه‌ى زه‌رتوشتى سه‌ر به‌ره‌گه‌زى مادى و ئاريايى نه‌ژادن، لىبى دوور و نه‌شاره‌زايان!، به‌تاييه‌تيش خوينه‌رانى ئيستاي كوردستانى باشوور، له‌چاو خوينه‌رانى كوردستانى ئيراندا، زۆتر پيويستيان به‌م زانيياربانه هه‌يه... جگه له كتيبخانه‌ى كورديش، كه له‌م باسانه، بى به‌شه.

هه‌رچه‌نده نيازم هه‌بوو، كورته‌يه‌ك له‌سه‌ر ميژووى تايينى **ئيزه‌دى** «به‌زىدى» ش بنووسم. به‌لام له لايه‌كه‌وه: كه ئه‌م تايينه، له چاو دوو تايينى ناويراودا، هه‌ندى ليكۆلينه‌وه و كتيبى تاييه‌تيان به‌زمانى كوردى له‌سه‌ر نووسرا بوو، به‌تاييه‌تى له‌لايه‌ن ميژوونووسى گه‌وره مه‌مه‌د ئه‌مين زه‌كى (٩٩، ج ٢-٢٨٢)؛ جه‌لادته به‌درخان، له گۆفارى هاوارى سالى ١٩٣٣ز (٩٨، ١٢٣)؛ كامه‌ران به‌درخان له ژماره‌كانى ١٤، ١٦ى گۆفارى هاوارى سالى ١٩٣٢-١٩٣٣ز (١١٤، ١٠)؛ توپژينه‌وه‌ى زيره‌كانه‌ى زاناي ناسراو توفيق وه‌بى، به‌زنجيره و تاريك له ژماره‌كانى گۆفارى گه‌لاويژى سالى ١٩٤٠ز؛ مامۆستاي خوالپه‌خۆشبوو شاكرفه‌تاح، له كتيبى **يه‌زىديه‌كان** و **تايينى يه‌زىدى** (١٠٢)دا و شاعير و نووسه‌ر هه‌ژار، له كتيبى «آداب و رسوم گۆردان» (٨، ٢٦٧-٢٧٧) و ده‌يان نووسه‌رى گه‌لانى دوور و نزيكيش، به‌زمانى جياجياى دنيا، ليكۆلينه‌وه و كتيبى زۆريان ده‌رباره‌ى ئه‌م تايينه نووسيوو. كه ئه‌گه‌ر له‌نگه‌ريك لاي ئه‌وانه‌يان بگرين، كه ده‌رباره‌ى **پيونه‌دى تايينى يه‌زىدى** و **مۆسيقا** نووسيوبانه، ئه‌وا ناوى زاناي روسى ن. مار و لىپارد به‌ياد ديپتینه‌وه.

له لايه‌كى تریشه‌وه، كه به‌لاى خۆمه‌وه ته‌ماويى بوو، ئاخۆ پياده‌كردن و به‌كاره‌يتيانى ئاميرى **مۆسيقا** «ته‌مووره»، له لايه‌ن په‌په‌هوانى ئه‌م تايينه‌وه، تا چ ئه‌ندازه‌يه‌ك پيونه‌دى به‌هه‌ردوو كتيبى «جيلوه و مه‌سحه‌فا ره‌ش»ى تايينه‌كه‌يانه‌وه هه‌يه! بۆيه زۆر راگوزاربيانه، سه‌باره‌ت به‌پيونه‌دى تايينى ئيزه‌دى و مۆسيقا تيه‌په‌ريوم. له دووتوتى به‌سه‌ر كورده‌وه‌ى ميژووى تايينى «ئه‌هلى هه‌ق» يشدا، خۆم له باس و خواسى پيونه‌دى و تيكه‌لاويى و جياوازيى تايينى **ئه‌هلى هه‌ق** و **كاكه‌بى**، نه‌بان كردوو، چونكه: له لايه‌كه‌وه، وه‌ك زاناي گه‌وره **توفيق وه‌بى** ده‌لّيت: «هيشته‌ئا نووسه‌رانمان ئه‌مه‌يان به‌ ته‌واوى بۆ ساغ نه‌كراوه‌ته‌وه» (٥٨، ٧٧). له لايه‌كى تریشه‌وه، ئه‌م كاره بۆ ئه‌م چهند لاپه‌ره‌يه: **ميژووى مۆسيقاى كوردى**، به‌ كاريكى لاوه‌كى و جيا له‌م ته‌قه‌لايه‌ى خۆم ده‌زانى.

کاره که شم هه چهنده ته قه لایه کی بچووک و سه ره تاییه، به لام زوری پیوه ماندوو بووم و هه قالانم له: سه قز و بانه و بوکان و ورمی و مه هاباد و سنه و کرماشان و سلیمانی و تاران ده زانن چهنده به په ره شه وه به شوین بچوو کترین تروسکه یه کی زانیار بیدا، له سو راخ و پشکنیندا بووم، که به که لکی ئەم بهرنامه یه م بیت و بو ئەم مه به سته ش سه رم به چهنده دهروازه ی به پرشت و کاو لاشی قاقر و باوه شی گهرم و سارد دا کردوو و چهنده به دژواری ئەم چهنده لاپه ره نیوه ناچله م پیکه وه ناوه، که نه گهر یه که مین هه نگا ویش بیت، دلشادم به وه ی ده بیسته هه وین، یان که ره سه ی خاو و بهرده بازیک بو پسیو زانی دل سو ز، که له داها توودا، زانستانه تر، ئەم ره نجه هه ژاره، ده وله مه مند بکه ن.

هه چهنده له م ره نجه دا ژماره یه کی زوری دوستان و مامو ستایانی هه ژا، یارمه تی و هاوکاری و پیتمونی هه مه جو ره ی یه که جار دل سو زانه یان کردوو م؛ بو یه له و پروایه وه که ده بی کاری چاک باسبکری؛ به پیتو بیستی ده زانم سو پاس و پیتزانی م، پیشکەش بکه م بو:

کاک ره سولی میرزا پوور - مامو ستای عوود، سه رگورد محمه د نا هید مامو ستای تار، کاک خالی دی ره شید پوور له سه قز، که به م به ره مه دا چوونه ته وه و سه رنج و پیشنیاری به که لکیان هه بووه. ههروه ها هونه رمه ند هادی زیانه ددینی و ئەندازیار شاپوور سه سه ن نه ژاد و هاو پیتیانم له په یه وانی ئەهلی هه ق، له کرماشان و قورو و ئیلام که هه زیان نه کرد ناویان به پیتم. کاکه دیلمان ئەحمه د، که له هه له گیری چایی دووه مدا زور ماندوو بووه.

سو پاسی تاییه تیشم بو نه جیبه ئەحمه دی شاعیر و هاو پری که له گه ل ته مه نی دریتی ئەم به ره مه دا، ره نجی پیاچوونه وه ی هه موو به شه کانی ئەم کتیبه ی له گه ل کیشام.

محمه د حه مه باقی

سه قز

سه ره تای به هاری ۱۹۹۵ زایین

سه رنج:

له م کتیبه دا سیسته میکی رووسیم بو ده ستینیشان کردنی سه رچاوه کان به کار بردوو، که بریتیی هه له وه ی: ژماره ی یه که می ناو که وانه کان، ناوی سه رچاوه که و ژماره کانی دوایی، ژماره ی لاپه ره کانی ئەو سه رچاوانه ن.

گهراڻ به شويڻ ناسنامه دا

گوڳرتن و هوڳريپم له دهميکهوه، بۆ گۆراني و مۆسيقا، دوستايه تي و ناشنايه تيبه کي گهرم و پته وي له گهل گۆراني و مۆسيقادا لا دروست کردووم، که هم نزيکايه تي و هوڳر بوونه شم به دريژايي نهو ته مني گوڳرتنم، به گۆراني و مۆسيقاي کوردي و به تاييه تيش گۆراني فولکلوري، تواناي ته ته له و بزار و له بيژنگداني تاواز و گۆراني رهسمن و نارپهسمن، يان کوردي و ناکوردي بووني داومه تي و «گۆران» ي شاعيري گه وره، واته ني: «مه زاجي کورده واري» يي له ژهنگ و ژاري تاواز و گۆراني بيانه، پاراستووه و له هه مان کاتي شدا، تاوازي «رهسمن و نارپهسمن» ي بۆ جيا کردوومه ته وه.

تا ليره دا، که باس هاتوته سهر جيا کردنه وي رهسمنايه تي و نارپهسمنايه تي هم مه قام و ميلوډي بيانه، هه ميشه له خومم پرسيوه: سهنگي محکم بۆ هم جيا کردنه ويه چييه؟ له دواييدا، ههر خوم وهلامي خوم داوه ته وه و وتوومه: ده شخ مه به ست له کوردي بووني نهو مه قام و ميلوډي بيانه، نهو شويڻ په نجه و زهر و شويڻه واره بيت، که نهو به رهه مانه، له هه ست و هوش و بيره و هري و مه زاجي کورده واري يدا به جيتي ده هيلن.

له بهر نه وه، نهو مه قام و ميلوډي به رهسمنانه ي توانيو بيانه شويڻه وار و شويڻ په نجه، له دلدا به جيتي به هيلن، يان نهو چندان تاوازه فولکلوري بيانه ي له دير زه مانه وه، شه قل و بون و بهرامه و مۆرکي خومالي بيانه يان پيوه به، وهک بۆ نمونه له «مه قام» دا: لاووک، حه يران، قه تار، له «بهسته» شدا: کيژان ده چنه ميترگولان، ده چمه سهر ناله شکينه، کابوکی، له سيله ي قه بران... هتد، وهک چۆن تاواز و گۆراني هيڻدي و نه فه ريقايي، که سايه تي و ناسنامه ي خويان هه به، ههر به و جوړه ش نهو مه قام و ميلوډي بيانه، ناسنامه و که سايه تي خويان هه به و دناسرته وه؛ به لام له هه مان کاتدا، کاتي به شويڻ ناسنامه ياندا گه راوم؛ گه يشتوومه ته نهو دلنبايه ي زوريه ي هم تاوازانه، سهر به و تاوازه گه لن، که عه ره به کان پييان ده لئين: تاوازي خوزه لاتي؛ که له راستيدا هم ناوناه ي عه ره به کان، خو دزينه ويه به له راستييه کي تر، که خودي عه ره به کان نايانه وي دانې پيدابنن و بلين: تاوازي کوني ئيراني. چونکه عه ره به کان خويان خاوه ني ژبار و رابووردويه کي مۆسيقايي نين و ههر سامانيکي ميژينه ي مۆسيقايان هه به، هي دواي هيرشي له شکر ي ئيسلامه، بۆ سهر ناوچه کاني ده وله تي ساساني و نيوان هه ردو و زتي دجله و فورات «ميسوپوتاميا» و نهو

ژماره کتتبه زوريه ده رباره ي ميژووي مۆسيقاي عه ره بي و تيئوري مۆسيقاي عه ره بي! و نهو که له پووره مۆسيقاييه ي شانازي پيوه ده که ن و نهو ميژووه ي بۆ بناغه ي زانستي بيانه ي مۆسيقاي عه ره بي هه لته به ستن؛ له راستيدا سهر به تاوازي کوني ئيراني (*).

به لگه ش له سهر نه مه، نهو ناوه ره سه نه کونه ئيراني بيانه به، که تا ئيستاش به سهر ناوي نهو مقامه، به ناو عه ره بي بيانه وه به، که نازانن چۆن چۆني خوياني لي رزگار بکه ن. نمونه ي به رجسته و زيندووي هم قسه به مان، کتتبه قه به که ي «حبيب طاهر العباس» ه، به ناوي: «نظريات الموسيقى العربية» وه.

ناوي تاوازه کونه کاني ئيراني ش، که عه ره به کان پييان ده لئين: مقام، ئيستاه له زانستي مۆسيقاي ئيراني دا پييان ده و تري: ده سگا و کورداني کوردستاني ئيراني ش، ههر و ايان ناو ده به ن؛ به لام له کوردستاني عيتراق، هه ندي جار نه شاره زايانه پييان ده و تري: تاواز، له کاتيکدا تاواز، نهو لقويپ و گه لايانه به، که له دره ختي دا يکي هم ده سگايانه ده به نه و ههر يه کيکيش له دره ختي دا يکي هم ده سگايانه، ده تواني ده يان و ده يان تاوازي تريان لي هه لگه زوري.

کاتيکيش ده لئين زوريه ي تاوازي ره سه ني کورده واري سهر به م ده سگا کوناه ي ئيران، مه به ستمان نهو نيه به هم ده سگايانه، له سهر مه قام و تاوازي کوردي پياده بکه ين و تاق ي بکه ينه وه، يان بلين: گۆراني و تاوازي کوردي، له دواي ناوانه ي هم ده سگايانه، له دا يکيوڻ! به لکو مه به ستمان نهو به به: که سه دان و هه زاران ساله، گه لي کورد، گۆراني و تاوازي خوي هه به و به دريژايي نهو ته مه نه دي رينه به ش، توانيو تي تاييه تمه ندي و ره سه نايه تي و بون و بهرامه ي کورده و اري بيانه ي خوي بپاريژي و له ناو تاواز و گۆراني دراوسيکاني دا جيا بکريته وه؛ چونکه نهو جوړه تاييه تمه ندي بيانه ي مه قام و تاوازي کوردي هه به تي؛ هيج دراوسيکي نيه به تي، به واتايه کي تر، نهو «حه يران» هي کورد هه به تي، هيج دراوسيکي نيه به تي، نهو «لاووک» هي کورد هه به تي، نهو «هۆره و سبا و چه مانه» به ي کورد هه به تي، هيج دراوسيکي نيه به تي.

به لام هم تاواز و گۆراني و مه قامانه، کاتي ده خريته به ر تيئوري زانستي مۆسيقاييه وه، يان روونتر بلين: کاتي به ده نگيکي مۆسيقايي کيشدار ده و تريڻ، ده چنه کيش و په يژه ي مۆسيقاييه وه، که هم کيش و په يژه مۆسيقاي بيانه ش، کاتي پوليڻ و خانه به ندي ده کرين،

(* شاره زايه کي گه وره ي مۆسيقاي جيهاني وهک «ژان دورينگ» ي فه رنسي؛ به جه خته وه هم بيرو پوچو نانه ده سه ليني و کاتي باسي مۆسيقاي «به عداد ي» ده کات، که گوايه شيوازيکي مۆسيقاي تاييه تي عيتراقيه؛ ده لي: ره گزي هاويه شي مۆسيقاي ئيراني زور تي دا به. (۲۹ ژماره ۴۳۱).

ئەوسا ھەر پۆل و خانەییە ناویکی تاییبەتییان لی دەئری، کە ئەم کارە، لەم سەد ساڵە ی دواییدا، بنەمالە «فەراھانی» ی ئیرانی، [واتە: کورانی عەلی ئەکبەر خان، کە بریتی بوون لە میرزا عەبدوڵلا و میرزا حوسین قولى]، کاتێ هاتن مەقام «دەسگا» ی مۆسیقای دیرینە سەدان و ھەزاران ساڵە ئیرانی، «کە سەدان و ھەزاران ساڵ، لە دل و لە سنگی نەو دەوای نەو دەدا، پارێزرا بوون»، پۆلین و خانەبەندی کرد و ھەر خانەییە ناویکی جیاوازیان لێنان و بەتیکرای ئەو خانانە ی بۆ مەقامگەلی ناوچە کە یان ئەنجام دا؛ پێیان وت: خانەبەندی کردنی مۆسیقای ئیرانی و کارە کەشیان لە باری زانستی مۆسیقاو، بەلای ھەموو مۆسیقازانانەو، ھەنگاویکی زانستانە و باوەر پیکراو بوو، بۆیە وەک ئاکامی ئەم کارە، سەرۆمپی مەقام و گۆرانی سەدان و ھەزاران ساڵە ھەموو ناوچە کە، کەوتنە ناو بازنە و چوار چیتوی ئەم خانەبەندی کردنەو، کە نمونە ی ئەم خانەبەندی کردنە ی گۆرانی و مۆسیقایە ی ئیرانی، ئەو خانەبەندییە بوو، کە خەلیلی ئەحمەدی فەراھیدی (۷۱۸- ۷۹۱ز)، بۆ ھەموو شیعری دنیای کرد. چونکە ئەگەر چی سەدان و ھەزاران ساڵیش، پیش خەلیلی ئەحمەدی فەراھیدی، شیعەر ھەبوو، «کە تا ئێستاش نازانێ تەمەنی شیعەر چەندە و سەر بە کام ناوچە و نەتەو دیە»، بەلام کە خەلیل لە دیدی مۆسیقاو، جۆرەکانی کیش: «وەزن» ی شیعری جیا جیا کردووە، واتە: پۆلین و خانەبەندی کرد، ئەوسا بۆ ھەر خانەییە، ناویکی جیاوازی لێنان، کە تیکرا بوونە ۱۹ وەزن و ھەموو ئەو شیعرانە ی بە وەزنی عەرۆز نووسرا بوون و لە ئاییندە شدا دەنووسرین، «ئێتر گرنگ نییە ئەگەر شیعەرە کە کوردی بیت، یان عەرەبی، یان فارسی، یان تورکی، یان ئازەری... ھتد»، بێ ھیچ سێ و دوو بەک، دەچنەو سەر یەکیک لەم ۱۹ وەزنە و ھەر بەو پێوانەش، ھەر یەکیک لەم دەسگا مۆسیقایانە، جۆرە پەیزەییەکی تاییبەتییان ھەییە، کە ئاوازی ھەر یەکیکیشیان جۆری پەیزە «گام» ی مۆسیقاکی، وەک پەیزە ی مۆسیقای یەکیک لەم دەسگایانە بیت؛ ئەوا دووبارە لە ئاکامدا دەلێن: فلائە ئاواز، سەر بە فیسارە دەسگای مۆسیقایە.

بەلام سەرنجیکی گرنگ ھەییە، کە پێویستە پتی لەسەر داگرین و بلێن: کاتێ دەلێن مەقام و ئاوازی کوردی، سەر بەم دەسگا مۆسیقایانە ی کۆنی ئیران؛ مەبەستمان ئەو نییە، کە تیکرای مەقام و ئاوازی کوردی، وەک یەک و بێ ھیچ جیاوازییەک و کوتومت بچنە ناو چوار چیتوی ئەم پۆلین و خانەبەندی کردنە ی دەسگا مۆسیقای کۆننە ی ئیرانی، بەلکو لە سەرجمی تاییبەتەندی مەقام و ئاوازی کوردیدا، کەم و زۆر جیاوازی لە نێوان مەقام و ئاوازی کوردی و دەسگاکانی مۆسیقای کۆننە ی ئیراندا ھەییە و ھەموو

دەسگایەکی مۆسیقای ئیرانی، وەک یەک و بە یەک پێوانە و ئەندازە ی یەک، مەقام و ئاوازی کوردی لە باوەش ناگرن، چونکە مەرج نییە ئەو ئەندازە ی مەقام و ئاوازی کوردەواری لە دەسگای شوور و ماھور نزیکن، ھەر بەو جۆرەش مەقام و ئاوازی کوردی، لە دەسگای ھۆمایون نزیکن، یان بە ھەمان ئەندازە، مەقام و ئاوازی کوردی لە دەسگای ھۆمایون دا، ھەین.

یان بەجۆریکی تر و بۆ نمونە دەلێن: مەرج نییە ئەو مەقامی بەباتی تورکە ی، کە سەبید عەلی ئەسغەری کوردستانی و عەلی مەردان و تاهیر توفیق وتوویانە، بە ھەمان ئەو جۆرەیان وتووە، کە گۆرانییێتی فارسی و تورک و ئازەری، ھەمان مەقامیان وتووە... کە ئەم شێوازە بەلای نەتەوکانی دراوسێی کوردیشەو، بەرامبەر کورد ھەروایە و ھەر نەتەو و میللتیک، بۆن و بەرامە و تاییبەتەندی خۆی بەسەر مۆسیقای خۆیەو بەجێھێشتوو و مۆسیقاناسی گەرە ی جیھانی، «ژان دورینگ» یش لەم بارەییەو ھەمان بیروبوچوونی ھەییە (۲۹، ژمارە ۴۳۱).

یان لەمانەش گرنگتر ئەو نییە: مەرج نییە ئەو مەقام و ئاوازی کوردییە ی لە دەسگای شوور، یان ھەر دەسگایەکی تری، ئەم دەسگا دەستنیشان کراوانە ی ئیرانی، نزیکن، ئێتر ھیچ وردە جیاوازییەک لە نێوان مەقام و ئاوازی کوردی و ئەم چەند دەسگا دەست نیشان کراوەدا نەبێ، بەلکو وەک و تمان: تاییبەتەندی گۆرانی و ئاوازی کوردی، لەو دەایە کە سەر بەخۆی و تاییبەتەندی خۆی ھەییە. بەلام وەک ئەنجامگیری و وەک سەرجم و تیکرای بەراورد، دەلێن: کاتێ بەشۆین پێناسە ی مەقام و میلۆدی کوردیدا دەگەرین، دەگەرین ئەو ئەنجامی، کە زۆریە مەقام و ئاوازی کوردی، سەر بەرێچە لەکی مۆسیقای کۆنی ئیران، کە ئەم جیاکردنەو دیە، بۆ «سەبک» ی شیعربش دەوتری: سەبکی ھیندی، یان عیراقی، یان... ھتد.

لەبەر ئەوە، لە راستی دوور ناکەوینەو ئەگەر بلێن ئەو ھونەرمانە کوردانە ی، کە شارەزایی و نزیکیەتیان لە گەل مۆسیقای کۆنی ئیرانیدا ھەییە، بەرھەمەکانیشیان، بۆن و بەرامە ی رەسەنی کوردییان پێویە و ئەوانەش کە ئاگاداری و شارەزاییان لەم ڕووەو کەم بیت، بەپێچەوانەو و بۆ بەلگە ی زیندووی قسەشمان دەلێن زۆریە ئەو ئاواز و گۆرانییە کوردییانە ی کوردستانی ئیران چاوە و لانیکیان بوو، بۆن و بەرامە ی زیاتر و راستەقینانە تری کوردییان لە چاوە ئەو ئاواز و گۆرانییانە دا پێویە، کە لەم جوگرافیایە و لەم راستیەو دوورن. بۆیە بەرھەمەکانیشیان بەرۆخ و مەزاجی کوردەواری ئاوەکی و نامۆیە. ھەر لەبەر ئەوەش، لە دەمێکەو ڕووناکییێکی شارەزای کورد، وتوویەتی: ئاواز

و گۆرانی رهسهنی کوردی، له کوردستانی ئێران له دایک دهبی و له کوردستانی عێراق نهخۆش دهکهوی و دهمری!!.

... خو ئهگهر له بازنه و جوگرافییای ئهم دهسگایانهش بچینه دهرهوه و بلتین هندی ئاواز و گۆرانی تری رهسهن و ههمیشه زیندووی کوردی ههن و یاسای ئهم دهسگایانهش نایان گرنهوه. کهچی بۆن و بهرامهیی پاک و خاوینی کوردییان پتویه، وهک: **هۆره و سیاوچهمانه** و ههندیکی وهک ئهمانه. ئهی ئهمانه چین و خانهی ئهمان، له کامه دهسگا دایه!؟.

له وهرامدا دهلتین: ئهو جوژه ئاواز و گۆرانییانه، پاشماوهی دیرین و زیندووی ئاوازهلی **گانا** و **ناهوورای** ئایینی «زهرتوشت»ین، که شیعری ئهو گۆرانییانه، شیعری «پرگهیی هیجا»ن و پتوانهیی عهرووز نایانگرتیهوه و جوگرافیای سهخت و باوهشی قایم و داخراوی ناوچهی **ههرومان** پاراستوونی و نهیهیشتووه تۆز و گهردیانی لێ بنیشیت. ئهمهش پشتیوانی ئهو بۆچوونهی ئیمه دهکات، که دهلتین: مهقام و ئاوازی کوردی، سههر به رێچهلهکی مۆسیقای کۆنی ئێران، نهک ئهو پۆلین کردنه ئیستای دهزگاکانی مۆسیقای ئێرانی.

بۆیه ئهگهر تا ئیستا، له خانهبهندی و ناولیناندا، نهچووینته ناو یهکتیک لهو خانه و دهسگا کۆنانهی مۆسیقای ئێرانی، دياره هۆی ئهوهیه: له کاتیکدا مۆسیقازانانی ئێرانی و بهتایبهت بنهمالهی **فهرهانی** لهم سهده سالهی دواییدا، خانهبهندی و جیاکردنهوهی **«مۆسیقا»**ی کۆنی ئێرانی پۆلین و بهسهرکردوتهوه، ئهمجوهره **«مقام و ئاواز»** انهیان، لهگهڵ کهش و ههواي مۆسیقای ئیستای ئێرانیدا بۆ پۆلین و هاوسروشت نهکراوه. واته: خانهبهندی نهکردوه، له بهرئهوه ناولینان و خانهبهندی کردنی ئهم گۆرانییه رهسهنانه دهکهوینته ئهستۆی پسرۆرانی مۆسیقای کوردی، چونکه گۆرانی و ئاوازهلی ناوچهی ههرومانیش، پاکترین و رهسهنترین ئاواز و گۆرانی کوردی و ههر ئاواز و گۆرانییهکی ئابندهش، لهم ناوچهیه ههلبگۆزری، رهسهن و خۆماليی دهبی.

دیینهوه سهرباسی **«دهسگا»** کان و دهلتین: پسرۆرانی مۆسیقای کۆنینهی ئێرانی، ئهگهر لهسههر ژمارهیی ئهم دهسگایانه، ورده جیاوازییهک له نیوانیاندا ههبیته، بهلام به **«تیکرای»**، لهسههر ئهوه لهگهڵ یهک نزیکن، که ژمارهیی ئهم دهسگایانه، له نیوان 5 تا 7 دهسگا - دایه، که ئهمانهن:

1- ماهور «عهربهکان پیتی دهلتین: عهجهم».

2- هۆمایون.

3- سیگا.

4- چوارگا.

5- شوور.

6- نهوا.

7- راست، یان پینجگا (18، 128).

له نیوان ئهم حهوت **دهسگایه**شدا، **دهسگای شوور**، له ههموویان بهربلاوتر و گهرهتره. چونکه ئهگهرچی دهسگاکانی تر، ههریه که بیان چه نیدین ئاوازیان لێ ههلهدهگۆزری، بهلام **شوور**، سههرهراي ئهوهش که وهک ئهوانیتر، چه ندان ئاوازی تری لێدهبیتهوه، له ههمان کاتیشدا خاوهنی چهند **«پاشکۆ»** بهکی سههریه خۆتره، که ههر یهکتیک له مانیش ئاوازی تریان لێ ههلهدهگۆزری. ئهم **«پاشکۆ»** یانهش ئهمانهن:

1- ئه بو عهتا «حیجاز- یش سههر بهم پاشکۆیه به».

2- بهیاتی تورک، یان بهیاتی زهند.

3- ئه فشاری، یان فشار، یان ههوشار.

4- دهشتی.

5- بهیاتی کورد، یام کورد بهیاتی (10، 39-40).

شایانی باسه و بۆ ئهوهی خۆینهری ههتزا زیاتر له مه به ستمان نزیک بیتهوه، که دهلتین: مهقام و میلۆدییه کوردیهکان، سههر به رێچهلهکی مۆسیقای کۆنی ئێرانی؛ نمونهی ئاوازی کابۆکی و شاییهک دهگهڕی و گۆل نیشان - گۆل نیشان و زۆربهی لاووک و چهیران گۆرانییهکانی سیوه و... هتد، سههر به دهسگای گهره شوورن.

ههرهها جگه لهو حهوت دهسگایه، دهسگایهکی تری ئێرانی، که ناوی له کتیبی کۆنینهی ئێرانیدا هیه، دهسگای ئهسفه هانییه. ئهم دهسگایه، ههندیکی پیتان وایه بهشیکه له شوور و ههندیکی تریش دهلتین لقیکی هوما یۆنه.

له بهرئهوه، بۆ باشتر پیتانی مه بهست و گهراوهی زانستیانه تریش بۆ سههرچاوهکان، راستتر وایه بهو مهقام و میلۆدییه رهسهنانهی کورد بوتری: مهقام و میلۆدی ئێرانی، که لێره دا مه بهستیش له ئێرانی بوونی ئهو میلۆدییه، جوگرافیای سیاسی هیچ سههردهمیتکی دیاری کراوی ئێران نییه، به لکو مه بهست ئهو جوگرافیایه، که له ژیار و شارستانیتهی ههزاران سال له مه و به رهوه، له ناوچهی ئێرانی ئیستادا، مۆسیقا له ژبانی شه پۆلگهلی

به‌رودای گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی ئەم ناوچانەدا، پمپن و بره‌وی پیدراوه و ڕەگ و ڕیشە‌ی به‌جۆرێک به‌و جوگرافیا‌یه‌دا ڕۆچوو، که «هه‌موو شاره‌زایانی مۆسیقای جیهان و به‌لگه‌ میژووبه‌کانیش ده‌سه‌لمێنن» جوگرافیا‌ی ئێرانی کۆن و ناوچه‌ی هه‌ردوو زبانی دیجله‌ و فورات «که ئەم جوگرافیا‌یه‌ کوردستانی ئیستا ده‌گرێته‌وه» لانکه‌زای هه‌زاران ساڵ له‌مه‌وبه‌ر مۆسیقای جیهان و به‌تایبه‌تیش ئەوه‌نده‌ی پێوه‌ندی به‌مه‌به‌ستی ئیسته‌وه‌ هه‌بیت، هه‌ر له‌م جوگرافیا‌یه‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی ئاریایی و ماده‌کاندا «زه‌رتوشت» ی به‌بهنه‌چه‌ مادی و به‌ره‌گه‌ز ئاریایی په‌یامبه‌ر، مۆسیقای کرده‌ هاوتا و هاوکاری پیاده‌کردنی ناوازی سروودگه‌لی گاڤا «گاتا» ی ئایینی «زه‌رتوشت» ی و ناوازی به‌سۆز و دلنشینی پی‌ سازدرا و دواتریش له‌ سه‌رده‌می ساسانیدا (۲۲۷-۶۳۲ ز)، که جوگرافیا‌ی ده‌سه‌لاتی ئەمانیش، سه‌رتاسه‌ری کوردستانی گرتۆته‌وه‌ و «وه‌ک دواتر باسی ده‌که‌ین» کوردیش له‌ پینکه‌وه‌نانی شارستانی و ژیا‌ری ساسانیدا ڕۆلی گه‌وره‌ و گرنگی هه‌بووه‌ و له‌م سه‌رده‌مه‌شدا مۆسیقا ڕیز و پله‌وپایه‌ی بالا‌ی هه‌بووه‌ و مۆسیقا‌زانان و گۆزانیب‌یژان خانه‌ی به‌شکۆی کۆمه‌لایه‌تیان هه‌بووه‌. ئیتر مۆسیقا به‌را‌ده‌یه‌ک بنجی میژووبی به‌م ناوچانه‌دا دا‌کوتا، که بووه‌ مه‌لبه‌ندیکی دره‌وشاوه‌ی مۆسیقای و گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی دوور و دراوسیش که‌لکیان لێ وهرگرت و چاویان لێکرد.

یان به‌ واته‌یه‌کی تر، ئەم شارستانی و ژیا‌ره‌ی مۆسیقای کۆنی ئێرانی، بووه‌ سه‌رمایه‌ و فه‌ره‌ه‌نگیکی هاوبه‌شی گه‌لانی ناوچه‌که‌ و بۆته‌ به‌شیک له‌ میژووی فه‌ره‌ه‌نگیان و هه‌موویان به‌شی خۆبانیان لێ هه‌لگۆرتوووه‌. که له‌ راستیدا ئەم دیارده‌ی هاوبه‌شبوونه‌، له‌ که‌له‌پووری نیوان گه‌لانی ناوچه‌یه‌کدا، نه‌ک هه‌ر لایه‌نی مۆسیقا ده‌گرێته‌وه‌، به‌لکه‌ ده‌شی له‌ زۆر دیارده‌ی وه‌ک: داستان و پند و ئەفسانه‌شدا به‌شدارین. وه‌ک چۆن ئەگه‌ر له‌ناو که‌له‌پووری کورده‌واریدا مه‌لای مه‌شه‌وره‌ هه‌بێ؛ له‌ به‌رامبه‌ریدا «جه‌حا و مه‌لا نه‌سه‌رده‌ین» ی عه‌ره‌بی و تورک هه‌یه‌. هه‌ر به‌و جۆره‌ش داستانی له‌یلی و مه‌جنوون و شیرین و فه‌ره‌دا، که له‌ نیوان ئەم گه‌لانه‌دا هاوبه‌شه‌.

سه‌رباری ئەمانه‌ش، نه‌ته‌وه‌ی کوردی ئاریایی نه‌ژاد، که کۆنترین ئەو گه‌لانه‌یه‌، له‌ ناوچه‌ی ئێرانی کۆندا ژیاوه‌، نه‌ک هه‌ر له‌م سه‌رمایه‌ مۆسیقاییه‌ی ئێرانی کۆندا، به‌شدار و هاوبه‌شه‌، به‌لکه‌ وه‌ک خۆره‌لاتناسان و کوردناسان و پسپۆرانی کوردیش، گه‌یشتوونه‌ته‌ ئەو راستیه‌ی؛ زمانی کوردیش، «که له‌ چاو مۆسیقادا کۆله‌گه‌یه‌کی گرنگتر و پته‌وتری پیکهاتنی قه‌واره‌ی نه‌ته‌وايه‌تییه‌»، له‌ باره‌ی ڕه‌چه‌له‌ک و پیناسه‌ی زانستیانه‌وه‌، ده‌چیته‌وه‌ ناو خانه‌ی زمانه‌ کۆنه‌کانی ئێران(۱۱۷، ۲۲۲ ۲۲۱ هه‌روه‌ها ۱۱۶، ۵۵۲-۵۶۳).

له‌به‌رئه‌وه‌ ئەگه‌ر مۆسیقا‌که‌یشی، به‌ته‌ریبی زمانه‌که‌یدا بچیته‌وه‌ خانه‌ی مۆسیقای ئێرانی کۆن، ئەوا ده‌چیته‌وه‌ خانه‌ی سروشتیی خۆی.

به‌تایبه‌تیش له‌ کاتی‌کا که‌ بریارمان دا‌بێ بۆ ئەنجامدانی ئەم به‌رنامه‌یه‌، مۆسیقای چه‌ندان هه‌زار ساڵ له‌مه‌وبه‌ری جوگرافیا‌ی ئێرانی کۆن، بکه‌ینه‌ بنه‌ما و پێچا‌لی هه‌نگاو هه‌لگرته‌مان؛ ئەوا ده‌بێ له‌ هه‌مان کاتدا ئەوه‌مان له‌ یادبیت، که ئەو مۆسیقایه‌ی ئیسته‌ مه‌به‌ستمانه‌، کوردی تیدا هاوبه‌ش بکه‌ین، «هی ڕۆژگاری‌که‌، که سنووری جوگرافیا‌ی ئێران، زۆر له‌ ڕووبه‌ری جوگرافیا‌ی ئیستای به‌رینتر بووه‌. چونکه له‌ نیوان ڕۆژگاری ده‌سه‌لاتداریتی «هه‌خامه‌نشی و ساسانی» دا و ڕوونتر: له‌ سه‌رده‌می شایه‌کانی ئەشکانیدا، دوو پایته‌ختی زنجیره‌ی شایه‌کانی ئێران، له‌ ده‌ره‌وه‌ی سنووری ئیستای ئێراندا بوون، که یه‌که‌میان شاری مه‌دائین؛ یان «تیسفون» ی ۳۲ کیلۆمه‌تری باکووری شاری به‌غدا‌ی ئیستایه‌ و دووه‌میشیان شاری سلوکیه‌ی سه‌ر ڕۆخی چه‌پی ڕووباری «دیجله‌» یه‌، که یه‌که‌میان تا دوا ڕۆژه‌کانی ده‌سه‌لاتداریتی شایه‌کانی ساسانی، هه‌ر پایته‌ختی ساسانی بووه‌ و وه‌ک وتیشمان ڕۆژگاری ده‌سه‌لاتداریتی «ساسانی» ش، ڕۆژگاری ڕێزلیتانی مۆسیقا و مۆسیقا‌زانان بووه‌. بۆیه تا ئەمڕۆش ئەو پشکینانه‌ی له‌ لایه‌ن شوپنه‌وارناسانی دیرینه‌وه‌، ده‌رباره‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و هونه‌ر، له‌ناو ئێرانی ئیستا و له‌ناو خاکی دراوسێکانیدا ئەنجامی ده‌ده‌ن، ئەوه‌ ده‌سه‌لمێنن که پێوه‌ندی و نزیکایه‌تی فه‌ره‌ه‌نگی و هونه‌ری، تینکرای ئەم ناوچانه‌، وه‌ک یه‌ک بوون و ئەو نامی‌ری مۆسیقای و مه‌قام «ده‌سگا» مۆسیقایانه‌ی له‌و ڕۆژگاره‌ دوورانه‌وه‌، له‌ جوگرافیا‌ی ئێرانی کۆندا با‌بوون، تا ئیستاش گه‌لانی ناوچه‌که‌ و دوورتریش، نه‌ک هه‌ر به‌کاربان دین، به‌لکه‌ هه‌ر به‌هه‌مان ناوی خۆبانه‌وه‌، ماونه‌ته‌وه‌، وه‌ک نامی‌ری مۆسیقای: چه‌نگ، نای، ده‌هۆل، سوورنای، ڕوباب، به‌ریه‌ت، کوس، شاهین، ته‌نبور، که‌رهنای، زه‌نگ «زه‌نج-ی عه‌ره‌بی». له‌ مه‌قام «ده‌سگا» کانیشدا، ناوی: راست، نه‌وا، زه‌نگوله‌، ره‌هاوی، دوگا، سیگا، چوارگا، پینچگا، شه‌شگا، چه‌وتگا، شوور، هۆمایون، نه‌هاوه‌ند، نیشابور، مایه‌، شه‌هناز، ماخوری «ماهور»، له‌وپه‌ری خۆزناوای ولاتانی عه‌ره‌بی وه‌ک تونس و جه‌زائیره‌وه‌، تا ئەو سه‌ری خۆزه‌لاتی ولاتی چین، ناوه‌کانیان هه‌روه‌ک خۆبان ماون.

له‌پاڵ ئەمانه‌شدا، ئەوه‌نده‌ی پێوه‌ندی به‌ میژووی سه‌روه‌ری کورده‌وه‌ هه‌بێ، ئەوه‌یه‌ که په‌یره‌وانی ئایینی «ئه‌هلی هه‌ق» ی کوردی، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی ئایینه‌که‌ یانه‌وه‌ «سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی»، به‌چا‌ولیکه‌ری، له‌ سروودگه‌لی گاڤای زه‌رتوشت-ی، ئەمانیش هه‌ر به‌ مۆسیقا، سروودی یارسانیان له‌ جه‌مخانه‌کانیاندا خویتندوووه‌ و تا ئیستاش ئەم

نەربیتە، ھەر پەپرەو دەکەن. کە زێد و نیشتمانی ئەم دوو ئایینەش ھەر کوردستانی ئێران بوو.

لەبەرئەو مەنیش بەگیانی پێ ھەلگرتنیکی میژوویی، بەراستترین ڕێگەدا، بو ھەلگرتنی بەشی ڕەوای کورد، لەو خەرمانی میژووی مۆسیقایە و بو ئەوێش بگەمەو بەچاوگە ڕوون و ڕەسەنەکانی مۆسیقای پیشینەمان، بەچاکم زانی بگەریمەو بو میژووی سروودی گاتای زەرتوشت و سروودی یارسانی ئەھلی ھەق؛ کە ئەگەر لەم ڕێگە یە زیاتر، بیرم لەھەر بەرنامە و ڕێباز و سەرچاوەیەکی تر، بکردایەتەو، تووشی کۆلانی داخراو و ڕەنجی بیتھوودە دەبووم.

ئاورپىكى خىرا لە مېژووى مۇسقىي جىهان

گۆرانى و مۇسقىا، سەرەراي ئەۋەي ۋەك دوۋانەي يەكترىن، كەچى تەمەنى گۆرانى، لاي مەرۇف، ھەموو مەرۇف، ئەۋەي بەتەنيا ھەر بەقورگ دەوترى Vocal Music، لە سەرەتاي پەيداۋونى مەرۇفەۋە، زووتر سەرى ھەلداۋ زووتر چەكەرى كىرد. لەم بارەيەۋە كۆرت زاكس دەلېت: «گۆرانى لە چاۋ ئامپىرەكانى مۇسقىادا، كۆنتر و لە پېشتەر، چونكە ئەۋ گەلانەي زۆرىش دواكەوتون و بەبى ئەۋەش شتېك دەريارەي مۇسقىا بزانن، كەچى خاۋەنى گۆرانى خۆيانن. لەبەرئەۋەي مەرۇف ھەر بەمندالېي و لە سەرەتاي زمان پژانېيەۋە، كاتى دەكەۋىتە گرۇگال، ئىتر ۋەردە ۋەردە ئاۋازى پچرپچر، بۆ خۆي دەلېت، يان لاسايى ئەۋ دەنگانە دەكاتەۋە، كە گوتى لېيان دەبېت، بەبېئەۋەي بتوانى ئاۋازى مۇسقىا دابنېت، يان بتوانى مۇسقىا لى بدات يان شىعر بنوسىت. ئىتر ھەر ئەم زمان پژانە بەگۆرانى، مەرۇقى رېنوتېنى كىردوۋە بۆ بېر كىردنەۋە لە دانانى شىعر و ئامرازەكانى مۇسقىا، تا لە كاتى وتندا كەلگ لەۋ ئامرازانەش ۋەربىگىرى.

سەبارەت بەدۆزىنەۋە و دروستكىردنى ئامپىرى مۇسقىا، لە ژيانى ئادەمىزاددا، مشتومرى ھەمەجۆر ھەيە، كە تەنانەت ھەندىكىيان جىيى متمانە نېن و تەمىكى ئەفسانايىيان بەسەرەۋەيە. لەۋ ئەفسانانە: ئەفسانەيەكى چىنى ھەيە، دەلېت: «بالندەيەكى نەناسراۋ، رېنوتېنى مەرۇقى كىردوۋە بۆ دۆزىنەۋەي ئامپىرى مۇسقىا». يان دەلېن: (لامك، كە بەچەند پىشتىكى دەچىتەۋە سەر ئادەم، يەكەمېن كەسېكە، ئامپىرى عوودى دروستكىردوۋە و يۆيال و تۆيالېش، كە ھەردوۋكىيان كورى ئەۋن، پەيىيان بە دۆزىنەۋەي مۇسقىا بىردوۋە و ئامپىرەكانى «عوود و تەپل و دەف» يان دروستكىردوۋە. موساي پېغەمبەرېش دەفەرەموۋىت: «تۆيال» لەپېش تۆفانەكەي «نوح» داژباۋە ئەۋ، باۋكى ھەموو نەپىژن و عوودزانېكە (۳۹، ۴۴). «نوح» ىش خۆي، يەكەمېن كەسېكە، كە مۇسقىاي دۆزىۋەتەۋە. ئەۋ عوودى دروستكىردوۋە و ئاۋازى لىن دەرھىناۋە. بەلام ئەۋ عوودە لە تۆفانەكەدا لەناۋچوۋە و لە پۆژگارى داۋود پېغەمبەرەدا دۆزراۋەتەۋە و چاك كراۋەتەۋە و بەكارھىتراۋەتەۋە» (۳۹، ۱۳). كەچى ھەر كۆرت زاكس دەلېت: «ئەۋ قسانە وانېن كە گوايە مۇسقىا بەھرى خويى و... رېنوتېنى كىردنى بالندە و لە رېگەي بانگ و ھاۋار و

كارى ھەرەۋەزەۋە مەرۇف فېرى مۇسقىا بوۋبى، بەلكو قوۋلبوۋنەۋە لە سەرەتاي سەرھەلدى گۆرانى و مۇسقىا، لە ژيانى سەرەتاي مەرۇف و پۆژانې بەردىندا، كارېكى ستەمە، چونكە ئەگەر ئامپىرى مۇسقىاشىيان ھەبوۋبى، ديارە لە كەرەسەيەكى وا دروست نەكراۋە، كە بەرگەي سەدان و ھەزاران سالى گرتېن. لەبەرئەۋەي رېيون و لەناۋچوۋن. بۆيە ئەۋەي بېسەۋى لە مېژووى كۆنى گۆرانى و مۇسقىا شارەزا بېت، دەبېت پاشماۋەي كۆنېنەكان و ھەلكۆلراۋە دېرېنەكانيان بخوتېنېتەۋە» (۳۹، ۱۳).

شارەزاكانى مېژووى مۇسقىا، لەگەل ئەۋەشدا كە بۆ دۆزىنەۋەي بىنەچە و شوپنەۋارى مۇسقىا، بەقولى چوۋنەتە بىنج و بناۋانى، بەلام ھېشتا نەگەيشتوۋنەتە ئاكامېكى يەكجارى و دلېكارا. ھەندىك دەلېن ۋالاتى ھىندستان لانكەزاي مۇسقىا بوۋە، ھەندىكى تر دەلېن ۋالاتى پابل بوۋە، كە جىگەي جادوۋگەرىي و زانست بوۋە، ھەندىكى تر دەلېن مۇسقىا لە مېسر لە دايكبوۋە، ھەندىكى تر لەسەر ئەۋە سوورن، كە ۋالاتى ئىرانە، چونكە لانكەي سىحر و جادوۋگەرىي بوۋە و ھەر لە رېگەي ئەۋانېشەۋە گەيشتوتە ۋالاتى يۆنان و دواي ئەۋانېش گەيشتوتە ۋالاتانى ئەۋروپا (۳۹، ۲۲). عەرەبەكانىش لە سەرەدەمى ئىسلامىدا و بەھۆي داگىركىردنى ۋالاتى ئىرانەۋە، گام «پەيژە» مۇسقىايان لە ۋالاتى ئىران ۋەرگرتوۋە و توركەكانىش مۇسقىايان ھەر لە ئىران ۋەرگرتوۋە. عىبرانېيەكانىش لە دېر زەمانەۋە خاۋەنى مۇسقىا بوۋن و گرنگىيەكى زۆربان پېداۋە و گەلى ئاۋازى بەسۆز و دلگىريان داناۋە، كە لە كۆرى ئايىنىدا وتوبانە. «تەۋرات» ىش ناۋى ھەندى دانەر و دىنگخۆش و ئاۋاز دانەر و ئامپىرى مۇسقىاي بىردوۋە و لە دەنگخۆشەكانىيان، ناۋى داۋود پېغەمبەر و سلېمان ھاتوۋە. فېرەۋنېەكانى مېسرىش لە داب و دەستوورى خۆياندا، ھەر سى جۆرە ئامرازەكانى مۇسقىايان بەكار بىردوۋە، لە «رېدار و تەپل و فووكار». لە فەرەنسەيەش ئەشكەوتېك ھەيە، پىي دەلېن لانەي نوتون، ھەندى ئامپىرى ساكارى مۇسقىايان تېدا دۆزىۋەتەۋە، كە يەكېك لەۋانە: فېكفېكەيەكە، لە ئېسكى لولاقى بىزىن دروستكراۋە.

بەلام ئەۋەي كە بە نووسىن، ۋەك سەرچاۋەيەكى رۋون، دەربارەي مۇسقىا بەدەستمان گەيشتېن، نووسىنى «يۆنان» ە. لە يۆنانى كۆندا شىعر و مۇسقىا، ھاۋرې و ھاۋكارى يەكتر بوۋن. شاعىرەكانى ئەۋ پۆژگارەي يۆنان، شىعرەكانىيان بەيارمەتى و ھاۋكارى تار خوتېندۆتەۋە. ھەرچەندە لەۋ سەردەمەدا ئەۋ ھونەرە نەبوۋە، كە ئىستا ھەيە، بەلكو تەنيا بۆ راگرتى تىپە و ھەنگاۋ «رېتم» ى شىعرەكە بەكارىيان ھېناۋە (۱۲۳). «ئەم داب و نەرىتەي يۆنان، كوتومت داب و نەرىتى ئايىنى «زەرتوشت» ە، كە دواتر باسى دەكەين».

رەنگە ھەر ھۆى ئەم تەمەن دىرئىبىيەى مۆسىقىش بىت لەناو يۇناندا، كە ھەر ئەوان لە سەرەتاوہ لە «گرېك» يان وەرگرتى، وەك واژەيەك كە پىيان وتووہ: **موسا** و مەبەستىيان لە خواوہندى ھونەرەجوانەكان بووبى لىيى و دواتر پاشگرى يكايان لىن زياد كر دووہ و بووہ بە: **موسىك** (Music). ديارە كوردىش ئەم پاشگرە زيادەيان لە چاولىكەرىي فۆنەتئىكى تورك و عەرەبەوہ پىتگەىشتووہ و كر دوويانە بە: **مۆسىقا**.

ھونەرى مۆسىقا، دواى بلاويونەوہى ئايىنى **مەسىح** بەئەوروپادا زياتر گەشەى كرد و زەمىنەيەكى لەبارى بۆ ھەلگەوت، بەتايبەتئىش لە رۆژگارى **قوستەنتىنى** ئىمپىراتۆردا، كە لە سالانى ۳۱۲ز-دا، ئازادى بەدبانەكان داو رىگەى دان، داب و دەستورى ئايىنى خۇيان بەجئ بەيئەن(۱۲۳). لەو سەردەمەدا يەكەمىن سروودىك كە دەرگەوت، سۆز، يا «مناجاء» يەك بوو، بەشان و شكۆى يەزداندا بىئىزابوو. ئەو سروودە، تەنيا بە دەنگى مرۆف دەوترا، ئامىرى مۆسىقيايان لەگەلدا بەكار نەھىناوہ، چونكە بت پەرسەتەكان لە ئاھەنگى ئايىنىدا بەكارىان ھىناوہ.

ئەم زەمىنە لەبارە، تا رۆژگارى پاپاگرىكۆى گەورە، ھەر بەردەوام بوو، بەلام لە سەردەمى ئەمدا ئىتر مۆسىقا كالاىەكى ترى بەبالا برا. ئەو كالاىەش دەرگەوتنى جىيى دارتزو (۹۹۰-۱۰۵۰ز) بوو، كەرەبەنىكى دىان بوو، گرئ كۆپرەيەكى لە مۆسىقادا كر دووہ، كە تا ئەمرۆش جئ پەنجەى ئەو بلىمەتە، لە ھونەرى مۆسىقادا ديارە و يەكەمىن كەسىكە توانىوتى پەيژەى مۆسىقا بدۆزىتەوہ و لە يەك ئاوازدا، چەند دەنگىكى جىاجىا دەر بەيئەن.

جئ دارتزو سروودىكى رىكخست، كە شىعەرى سروودەكە ھى خۆبەتى و بۆ «جان پاتىست»ى قەدىس دائراوہ(۱۲۳). لە شىعەرى ئەم سروودەدا، لە سەرەتاي نىوہ دىرى ھەر بەيئىكدا، بەم وشانە دەست پىدەكات: **ئوت** - ut، **رى** - Re، **مى** - Mi، **فا** - Fa، **سۆل** - Sol، **لا** - La، **سان** - San. ئەم وشانەش لە رىشەدا ھىچ مانايەك نابەخشن، تەنيا كارىان ئەوہىە يارمەتى بىر و سەلىقەى مردف بدەن بۆ لەبەر كردنى ناوى پلەكانى دەنگ، لە پەيژەى مۆسىقادا، كە رىتمى ھەر دىرپىك لە شىعەرى ئەم گۆرانىيەدا، لە چاودىرى پىشوو، پلەيەكى دەنگى بەرزترە و پلەيەكىش لە نىوہ دىرى دواتر نزمترە. ئەم كارەش بۆتە ھۆى دۆزىنەوہى پەردەكانى دەنگ و پىكھىتەنى پەيژەى مۆسىقاى جىھانى.

پاشان ھەر ئەم مۆسىقازانە، بركەى يەكەمى لە نىوہ دىرى يەكەمى شىعەرەكەدا، لە **ئوت** out ھوہ گۆرپوہ بۆ **دۆ**، بۆ ئەوہى لەسەر زمان ئاسانتر بىت. ھەر وەھا بركەى ھوتەمىشى لە

سان-ھوہ گۆرپوہ بە **سى**. ئىتر ئەم ھوت ناوہ، بۆ شەقلى نەغمەى مۆسىقا دائراون و پىيان دەوترى: **نۆت**، كە ئەمانە پىتى زمانى مۆسىقاى جىھانن: **دۆ**، **رى**، **مى**، **فا**، **سۆل**، **لا**، **سى** و تا رۆژگارى ئەمرۆشمان زۆرىەى ھەرە زۆرى مۆسىقاژەن و مۆسىقازانەكانى گەلانى دنيا، لە ھونەرى مۆسىقادا، بۆ دانانى گۆرانى و ئاواز، ئەم ھوت نەغمەيە بەكار دىن. بەلام روونوسى ئەم ھوت نەغمەيە، لە زانستى مۆسىقادا، لە چەپەوہ بۆ راست دەنووسرىت.

دواى ئەم تەقەللایەش، كە سانى ترى بلىمەت تەقەللایان داوہ بۆ دەربازبوون لە پىوہندى ئەو دەنگە ئاسايانە و دۆزىنەوہى چاووگى تر، بۆ ئەو دەنگانەى لەم گەردوونەدا ھەن، وەك تەقەللای شىقەر و ھاوړىكانى، كە ھەوليان داوہ: قاووقىژ و شىرە و شرىخە و ئەو دەنگە ناقۆلا و نارپىكانەى لەم گەردوونەدا ھەن، تىكەل بە دەنگى ناسك و نىانى مۆسىقاى بكن و بۆ ھەندى كارى ھونەرى مۆسىقاى، لە دەرپرېن و دىمەنكارىدا بەكار بەيئەن، كە پىتى دەوترى: مۆسىقاى كۆنكرىتى (۷۷، ۱۰).

لە سەدەى شازدەھەمى زايىنىش بە داوہ، ئىتر سەردەمىكى زىرېن و برىسكەدار، بەسەر مېژووى مۆسىقا و گۆرانىدا ھات و شىواز و رىبازى ھەمەجۆرەى وەك: (كۆرال: Choral، مادرىگال: Madrigal، ئوپىرا: Opera، كانتاتا: Cantata، ئوراتورىو: Oratorio، لىد: Lied، فۆگ: Fugue، ئۆفروچۆرۆ: Overture، پرلىيۆدە: Prelude) و گەلىكى دىكەش لەو جۆرە ھونەرانە، پەيدابوون و سەريان ھەلداوہ. چونكە لەگەل ھەر گۆرانكارىيەكى كۆمەلاىەتيدا، ھونەرى ترى مۆسىقاى سەريان ھەلداوہ و برەو و باويان پەيدا كر دووہ. بەتايبەتئىش لە سەردەستى كۆمەلئىك مۆسىقازانى جىھانىدا ھونەرى مۆسىقا، شاكارى ترى تىدا دەرگەوت كە تا ئىستا و لەمەودواترىش بەھرە و ھونەريان ھەر درەوشاوہ و شىيانى شانازىن: وەك: باخ، ھاندل، ھايدن، مۆزارت، رۆسىنى، بىتھۆفن، شۆپەرت، شۆپان، پرامز، فاگنەر، كورساكۆف، چايكۆفسكى، شتراوس، خاچادۆريان و چەندان و دىيانى ترىش.

لېرەدا دەبى ئەوہ لەبەر چا و بگىرئى كە ئەم كورته مېژووہى مۆسىقاى جىھانى، لەزىر سىبەرى پىشكەوتنى كۆمەلاىەتى و شارستانىتيدا چاوى ھەلھىناوہ و گەشەى كر دووہ. بۆيە لەم رووہە كۆنفوئسىوس راستى كر دووہ، كە وتوويەتى: «ئەگەر دەتەوى پلەى پىشكەوتن و شارستانىتى ھەر گەلىك بزانىت، گوئى لە مۆسىقا و گۆرانىيان بگرە» (۶۵، ۵).

که واته نه گهر گۆرانی و مۆسیقا، دیاردیییه کی شارستانی بن، ئەوا ئەم قسه یه ئەوه ندە ی پێوهندی به کوردەوه هەبێ، که هەر شوێنەوار و روویەکی روونای گۆرانی و مۆسیقا که یان، له بەلگه نامە و لاپەرە ی خۆیان و دراوسێ و کوردناسه کاندای بۆ مابیتەوه «که دواتر باسیان دەکەین»، ئەوا هی ئەو پرگه میژوو بیانەن که جار جارە لە ژێر سێبەری ئایین و مەزەه پێکی ئایینی وەک **زەرتوشت** و **ئەهلی هەق**، یان بە کێک له میرنشینه کانی کورددا پەرورده بوون و پەلویۆیان بۆ دەروویشتی خۆیان و شوێنە دوورەکانیش هاویشتوو.

بۆیه سەرەرای ئەو هەموو چەوساندنەویە و بەزۆر دوورخستنه ویه ی کوردیش له پێشکەوتن و شارستانی، ئەگەر سەرما یه یه کیان لەم باره یه وه هەبێ، هەر هی ئەو دەر فەتە گەشه میژوو بیانەن که بۆ ماوه یه ک ناسایش و هیمنی و حەسانه وه، بالیان بە سەر پارچه یه کی نیشتمانە که یاندا کیشاوه، یان میرنشینیکیان هەلێکی بۆ خۆی رەخساندوو، که له ئاقاری خۆیدا، پێشکەوتنی کۆمه لایه تی گەشه بکات، یان بە شێوه یه کی تر دەتوانم بلێم ئەگەر پله ی پێشکەوتنی هونەری مۆسیقای کورد له ئاست خەون و ئاواندا نەبێ، ئۆیالی ئەم دواکەوتنه تا راده یه ک ناکه ویتە ئەستۆی خۆینده وارانێ کۆن و تازه ی کورد؛ بەلکو تاوانی ئەو رۆژگارە پر له کاره سات و ناله باره یه، که میژووی ئەم گەله ی دروستکردوو.

رەنگه به هۆی ئەو داروباره ناله باره دێرنه یه وه بیت، له که له پووری شارستانی کورددا شتێکی نووسراو نەبێ که بێتە هەوین و سەرچاوه و کەرەسه ی لێکۆلینه وه یه کی تێرۆتە سه لی زانستیانه، که مه گەر پسرۆرانی تابه تی له م مه دانه دا، له داها تودا بتوانن ته قه ل لایه کی بۆ بدن، که له مه شدا هەر ده ی پشت به ئاواز و گۆرانی یه دێرن و رەسه نانه کان ببه سترین، وەک: **مقامی کورد**، که سەرچاوه یه کی گرنگه بۆ پێکه یان و داهینانی گەلێ ئاوازی دلکیش؛ له پال چه ندین مه قامی تری وەک: **«ئای ئای، خاوەر، گەبر، قەتار، هۆره، سەفر، خورشیدی، تایه ری، سەحەر، نیوه شهو، لاوزه، سیا و چه مانه، لاوک، حه یران، لاوه لاوه»** و تیکستی ئەو سه ده ها به یته فۆلکلۆری یانه ی که به بێ هیچ سێ و دوویه ک، هەموویان ئاوازه کانیان کوردی و رەسه نن. له گەل ئاوازی سه دان و سه دان گۆرانی و به سته ی زیندووی فۆلکلۆری رەسه ندا، که داخه کم، ئەمانه هیشتا به نۆت نه نووسراون، بەلکو دهنگخۆشی کارامه، گه یان دوونی به نه وه ی دوا ی خۆی و نه وه دوا ی نه وه ش، له سه رده مێکه وه بۆ سه رده مێکی تر، به رێگه ی گوێدێری هەلگیرا و پاریزگاری کراون.

هەرچه نده تۆمار نه کردنی ئەم گۆرانی و مه قامانه، به نۆت و پاراستنی ئاوازه خۆمالی و رەسه نه کانیان، کارێکی وای کردوو، به هۆی کارتی کردنی گۆرانی و مۆسیقای گەلانی دراوسێی کوردەوه، هه ندێ جار هه ست ده کری سەرەرای ئەوه ی دهنگی گۆرانی یه یه که ش یه کجار کوردی و رەسه نه، به لام له هه مان کاتیشدا مۆسیقا که ی ته مێکی مۆسیقای بیانی به سه روه بیت. به تابه تی مۆسیقای فارسی و تورکی و تازه ری و عه ره بی. که ئەمه ش ده گه رپته وه بۆ هۆی ئەوه ی ئەو که سانه ی که مۆسیقا که یان لێداو، کورد نه بوون و سه ر به رپه گزی یه کێک له و نه ته وانه ی دراوسێی کورد بوون. به لام به پێچه وانه وه، مۆسیقای ئەو گەلانه ی داروباری ژبانی کۆک و هیمن و قه واره یان پارێزراو بووه، گۆرانی و مۆسیقاشیان، له گۆرانی و مۆسیقای کورد پارێزراوتر بووه و له ده مێکیشه وه به هۆی داموده سگاکانی هونەری و مۆسیقایه وه که زۆرتر ده ولته کانیان بۆیان رەخساندوون، توانیویانه مۆرکی تابه ته ندی خۆیانی تیدا بپارێزن. به لام هونەرمه ندی کلۆلی کورد زۆر جار بووه، نه ک هەر گۆرانی و مۆسیقا که ی پێ نه پارێزراوه، به لکو قه واره و بوونی خۆشی پێ نه پارێزراوه.

له به رته وه ئەم باره ی نه بوونی قه واره یه، نه ک هەر له م بواره دا کاری خۆی کردوو، به لکو له و رووه شه وه زبانی ئەوه ی له کورد داوه، که نه بوونی پاراستن و پێخستن و دابین کردنی ژبان و گۆره رانی ئەو هونەرمه ندانه ی ئەم مه قام و گۆرانیانه یان به جێهێشتوو، نه ک ته نیا هەر ناویان نه زانین، به لکو ده یان و ده یان هونەرمه ندی تر، له هەموو بواریکی هونەردا، به و هۆیه وه که لای گەلانی دراوسێی کورد گۆزه رانیان ده سته به ر کراوه و هۆیه کانی پێشخستنی هونەره که یان بۆ ناماده کراوه و رێزیان لێگیراوه و زمانی رەسمی و رێزلی گێراو و باوی ئەو سه رده مه، زمانی دراوسێکه بووه. ئیتر هونەرمه ندە که ش توانا و به هره و داهینانی خۆی، هەر به زمانی دراوسێکه نواندوو؛ یان زۆر جار بووه دراوسێ ده سه لاتداره که، گه نه جفه ی ئەوه ی به سه ردا لێداوه، که هەر خۆی خاوه نی به هره و زانست و ژبا ره، بۆیه هونەرمه ندە که ی کورد، بۆ به ره رچدان هوه ی ئەو گه نه جفه یه، ها توه به هره ی خۆی به جۆرێک به زمانی ده سه لاتداره که ده رخستوو، که پێش ته ویش که وتوو.

له به رته وه یه له م مه دانه دا ده لێین: ئەو به ده ره دین ته ربیلی (هه ولیتری - ؟ - ۱۲۸۷ز) یه ی که خاوه نی «أرجوزة الأنغام» ه و جه لاله دینی کوری عومه ری خدری داسنیی کوردی ؟ - ۱۳۹۷ز) که خاوه نی کتیبی «الکنز المطلوب في علم الدوائر والضروب» ه و **زریاب** که تۆمابوای کوردناسیش دیسان ده لیت: «زریاب کورده و ژبێ پێنجه می له ئامییری عوودا داهیناوه» و عه بدولقادی مه راغه ییسه ی (- ؟ - ۱۴۱۹ز) که خاوه نی

کتیبی جامع الألمان - ه و بهر هگه ز کورد بوون، چ به لگه یه ک هه یه له سه ر به ره مه کانیا ن، که خزمه تی هونه ری کوردیا ن پی کرد بی؟! ئەمه باستی که، نه ک هه ر له بواری هونه ردا، به لگه له بواری ئەده ب و زمان زانستی ئایین و میژوو شدا، زۆر به هره مه ند و ئەدی ب و زمانزان و زانای ئایینی و میژوونووس، بهر هگه ز کورد بوون، به لام له بهر ئەو هۆیا نه ی سه ره وه و زۆر هۆی تری ش، ناویان لاپه ره ی میژووی گه لانی تریان پرونا ک کردۆته وه! که به لگه هیتانه وه له سه ر ئەم قسه به مان زۆره و له هه مان کاتیشدا له باسه که مان دوور ده خاته وه، بۆیه له م پوه وه ئەی. ئەی، ئوربیلی کوردناس ده لیت: «کورد، زۆر له رۆله کانی خۆی له ده ست داوه و لیتی بزبوون، له شاعیر و موسیقا زان و پیشه وای مه زن، که ناویان میژووی گه لانی دیکه ی پازاندۆته وه» (۱۱۱، ۱۲).

ئاورپىكى نىزىك بۆ مېژووى گۆرانى و مۇسقىي «ئەھلى ھەق»

تەمەنى گۆرانى كوردى، وەك تەمەنى گۆرانى ھەر گەلىكى تىرى سەر پووى ئەم دىيايە، لەگەل تەمەنى مەرۆقى كورد - داىە. بۆيە دەسنىشان كوردنى سالىكى دىيارىكراو، يان سەردەمىكى دىيارىكراو بۆ مېژووى سەرھەلدان و لە داىكبوونى گۆرانى كوردى، كارىكى يەكجار ئەستەم و سەختە. كە ئەمەش خۆى لە خۆيدا جىي سەربەرزى و دلخوشىيە، كە رەگ و رىشەى گۆرانى كوردى، ئەوئەندەى مەرۆقى كورد، بەمىژووى كەلەپوورى كورددا رۆجوو، لەبەرئەو دەبى تەمەنى گۆرانى كوردى، زۆر لەپىش واژەى گۆرانىشەو بەت، چونكە وەك دكتور محەمەد موكرى دەلى: وشەى گۆرانى دراوئە پال گۆران، كە خىلىكى گەورەى نىوان سە و كرماشانە و ئەم خىلە، پەتپەوى ئايىنى ئەھلى ھەق دەكەن و خاوەنى بىروباوەر و ناداب و ئەدەبىياتى تايىبەتى خۆيانن، كە ھەموو شىعەرى كىتەبگەلى مەزھەبەكەيان دە برگەيىن (۵۷-۸). ئەم رايە، زاناي كورد «توفىق وەھبى» ش دەيسەلمىنى و دەلى: «گۆرانى، لە عشىرەتى، گۆرانەو ھاتوو، ئەم ھونەرە دەدرتتە پال ئەوان، چونكە عشىرەتىكى كشتكارى نىشتەجى بوون و پتردەرفەت و توانايان بۆ دانان و داھىنانى شىعەر و ئاواز بوو» (۱۰۱، ۴۷). ھەرەھا «مىچەرسۆن» ىش راي وەك ئەمانە، كە دەلى: «گۆران خاوەنى شىعەر و گۆرانىن و كوردەكان گۆرانى، لە «گۆران» ەو فېربوون» (۱۱۱، ۲۰).

بەلام لەو سى رايەى سەرەوئەدا، ھۆى سەرەكى و زانستانەتر، باس لى نەكراو كە بۆجى واژەى گۆرانى، لە خىلى «گۆران» ەو داكەوت و بوو بەواژەيەك و توانى خۆى بسەپىنى و تەشەنە بكات و بژى!؟

لەبەرئەو ەزەكەم ھۆى نىزىكايەتى وشەى گۆران و گۆرانى، روونتر بکەمەو وە بلىم: كە دەلىن گۆرانى، مەبەستمان لەسەر تاپاي كۆلەگەكانى گۆرانىيە. كە گرنگترىيان مۇسقىيە، ئەو مۇسقىيەى لەگەل لە داىكبوونى ئاوازەكەدا، ئاوتتەى دەبى و دەبىتە سۆز و ھەوتىن بۆى. لەبەر ئەوئەش كە عشىرەتى گۆران نىزىكەى ھەزار سالىكىش دەبى، لە پىرەوانى «ئەھلى ھەق» ن «كە ئايىنىكى بىگەردى كوردىيە (۸۱، ۵۲-۵۶)» و لە كوردستاندا دەژىن و كىتىبى بەناوبانگيان «سەرئەنجام» ە و بەزاراوى گۆران نووسراو، لە كاتى سرود خوتىندەكانياندا كە «سرودى يارسان» يان پى دەلىن و بەئاوازەو دەوترتنەو

و لەگەلدا ئامىرى تەنبور «تەموورە» بەكار دىن (۳۷، ۹۳). بۆيە ئەم ھاوكارى و تىكەل بوونەى نىوان ئاواز و شىعەرەكە، كە ئامرازى تەموورە ھاوپىتى كارەكە دەكات و بەھاوبەشى ھەردووكيان، ياسا و بنچىنەكانى گۆرانى تەواو ئەنجام دەدەن؛ وای سەپاندوو، كە كارەكەى خىلى گۆران، شەقلىكى و لاي خەلكى تىرى نىزىك و دراوسى خىلى گۆران دروست بكات، تا ئەگەر ئەوانىش شتىكى وەك ئەمەى خىلى گۆران بکەن، واتە: شىعەر و مۇسقىقا تىكەل بکەن، ئەوا ھەر لەسەر پىودانى كارەكەى خىلى گۆران بلىن: ئىمەش وەك ئەوان، واتە خىلى «گۆران» مان كوردوو، كە ئاكامى لاسايى و چاولىكەربىيەكە، دەبىت بە: گۆرانى.

ئەمەش باشتىن بەلگەيە، لەسەر ئەوئەى كە واژەى گۆرانى، لەم كوردەو دىرەنى خىلى «گۆران» ەو ەرگىرابى، چونكە تا ئىستاش ھەر لە ناوچە نىزىكەكانى ئەم خىلەو، ئەم واژەيە بەكار دەھىنرى، ئەگىنا ھىشتا لە سەرتاسەرى كوردستانى باكورددا، لە برى واژەى گۆرانى، دەلىن ستران، يان لاوژە. تەنانەت پەپرەوانى ئەھلى ھەق، خۆشىيان، بەم كارەى خۆيان نالىن: گۆرانى، بەلكو وەك وتمان، پىي دەلىن: سرود.

مىژووى سەرھەلدانى سرودگەلى يارسان، كە تايىبەتە بەئايىنى «ئەھلى ھەق» ەو، لە كۆتايى سالانى سەدەى چوارەمى ھىجرى (۱۰۰۱ز). لە كاتى دەسەلاتدارىتى سەلجوقىيەكاندا دەست پىدەكات. لەو سالانەدا موبارەك شاي ناسراو بە شا خۆشىن، لە لورستاندا ھەلگەوت و ئايىنى «حەقىقەت» ى لە بەشىك لە لورستان دا برەو پىدا.

پەپرەوانى موبارەك شا، رووخسارى ئەم رابەرە: «موبارەك شا» بەرووخسارى خوا، واتە بە مظهرالەى دەزانن و دەلىن لە داىكىكى پاكىژە «عذراء - باكرا» ھاتوتە دىياو، كە ناوى مامەد جەلالە بوو. موبارەك شا پىاوتىكى سالىح و ناسك بوو و لە ماوئەيەكى كورتدا پەپرەكارانىكى زۆرى لە دەور كۆبوونەتەو (۱)، شا خۆشىن لە لورستانەو چۆتە

(۱) لە ئىنسىكلۆپىدىي ئىسلامى «چاپى ئىنگلىزى» دا ھاتوو: بابا تھىرى ھەمەدانىش شىعەرى بەدىالىكى گۆران، بۆ بلاؤكردنەوئەى بىروباوەرى ئەھلى ھەق، لەناو گۆرانە نەخوتتەوارەكاندا نووسىو. كە بەدلئىيەو پىم وايە ئەم ھەوالە جىي متمانە بىت؛ چونكە ناوى بابا تھىرىش وەك ناوى زۆرىيە رابەرانى ئەھلى ھەق بەپىشگرى «بابا» دەست پىدەكات. كە وەك دەزانىن رابەرانى تىرى وەك: بابا يادگار و بابا ناس و بابا سەرھەنگىش ھەر لە رابەرانى «ئەھلى ھەق» ن و ئونەى تىرى ئەمچۆرە كارانەى بابا تھىر كوردوئەتى، كارە بەناوبانگەكەى «مەولوى تاوگۆزى» يە لە عقىدەى مرضىيەدا، كە بەزمانىكى سادەى تىكەل لە تىكرابى دىالىكت و بن دىالىكتەكانى ھورامان و سەنە و شارەزور و جوانرۆ... دايرىشتوو و پەيامەكەى برىتىيە لە گەياندىنى باوئەرى ئىسلامى بۆ دانىشتوانى ئەو ناوچانە. لە كاتىكا ئەو دىالىكتەى مەولوى شىعەرى پى نووسىو و پىي ناسراو، ئەو دىالىكتە سادە و تىكەلە نەبوو، كە ئەم باوئەرنامە ئىسلامىيە پى نووسىو.

هه‌مه‌دان و دیدنه‌نی بابا تایه‌ری شاعیری ناسراوی کردووه و دوواتر ریتی کرماشانی گرتۆته بهر، به‌لام مردن مه‌ودای نه‌داوه و له ده‌وروبه‌ری «هه‌رسین» ی لای خۆزئاوای کرماشان، له رووباری گاماسی ناب «گاماسیاو» دا خنکاوه (۳۷، ۹۳).

وه‌ک له دووتۆیی سررووده‌کانی یارساندا باسکراوه، موباره‌ک شا، که هه‌ر خۆی دره‌وشانه‌وه‌ی پرشنگی روخساری په‌روه‌ر‌دگار بووه، له کۆبوونه‌وه‌یه‌کی به‌ریلاوی پێپه‌وانی ئەه‌لی هه‌قدا، که له باره‌گا مه‌زنه‌که‌ی خۆیدا کۆبوونه‌ته‌وه، یاران و مریدانی خۆی به‌ش به‌ش و ده‌سته ده‌سته کردووه و هه‌رده‌سته‌یه‌کیش له‌مانه، (۹۰۰) که‌س بوون و دوواتر به (۹۰۰، ۹۰۰) ناسران، داوای له‌مانه کردووه کۆزێکی زیکری مۆسقیایی ئەنجام بدهن، که ده‌بێ هه‌ریه‌که له ئەندامانی ئەم ده‌ستانه، به‌جۆره‌ نامیترێکی جیاواز، به‌شداری ئەم کۆزی مۆسقیقا و زیکره‌ بکات.

له‌و زنجیره‌ باسانه‌دا، که له‌م باره‌یه‌وه ماونه‌ته‌وه. ناوی نامیتره‌گه‌لیکی زۆر هه‌ینراوه. که به‌داخه‌وه له‌و نامیترانه، ته‌نیا هه‌ر «ته‌مووره» ماوه‌ته‌وه. هه‌یه‌که‌یشی ئەوه‌یه، چونکه‌ رابه‌ری ئەم (۹۰۰) ده‌سته‌یه، له‌و مریده‌ پایه‌ بالاییانه بووه، که «ته‌مووره» ی ژه‌ندووه.

ئیتتر له‌و رۆژه‌وه تا ئیستتا، په‌یره‌وانی ئەه‌لی هه‌ق، نامیتری «ته‌مووره» یان وه‌ک نامیترێکی تایبه‌تی «موباره‌ک شا - شا خۆشین» ناوبردووه و خودی موباره‌ک شاش له‌نیوان ده‌یان نامیتری تری به‌شداریبووی ئەو کۆره‌دا، ته‌نیا هه‌ر «ته‌مووره» ی بۆ خۆی هه‌لپێژاردووه و هه‌ر ته‌مووره‌شی ژه‌ندووه.

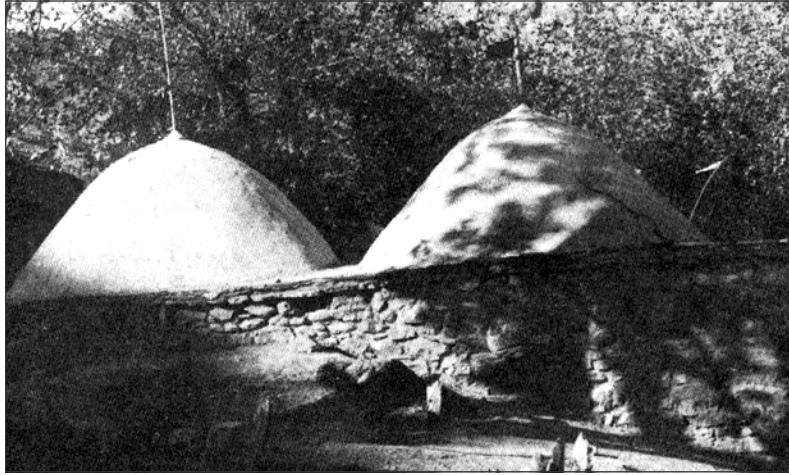
به‌ گوێره‌ی ئەو به‌لگانه‌ی له دووتۆیی کتیبه‌کانی ئەه‌لی هه‌ق و گێپانه‌وه‌ی ده‌ماوده‌م «سنگا و سنگا» یشدا هاتووه، موباره‌ک شا فرمانی به‌سه‌رله‌به‌ری مۆسقیقاژه‌نانی ئاماده‌بووی ئەو کۆره‌ مه‌زنه‌ کردووه - که هه‌زاران که‌س بوون - تا له‌ بۆنه و جه‌ژنیکی مه‌زه‌بیدا «گوايه‌ جه‌ژنی قوربان بووبیت»، له‌ جێگه‌یه‌کی که‌ناری رووباری «گاماسیاو» دا، کۆبینه‌وه و بۆ به‌شداری له‌ کۆزی زیکری مۆسقیقا، نامیره‌کانی خۆیان، هاوده‌نگ کۆک بکه‌ن... له‌و رۆژه‌ پێرۆزه‌دا، که‌یه‌کێکه له‌ گه‌وره‌ترین کۆره‌کان، زیکریکی مۆسقیایی وا ساز دراوه، که‌ په‌نگه‌ رۆژێکی تری وا له‌ میژوودا نه‌بووبیت.

هه‌ندێ له‌ مۆسقیقاژه‌نانی ئەو کۆره‌ هه‌یژایه، که له‌لایه‌ن مۆسقیقاژه‌نه‌ مه‌زنه‌کانی ئەو کۆره‌وه سازدراوه، تا ئیستتاش به‌شیتوه‌ی سنگا و سنگ ماونه‌ته‌وه و له‌لایه‌ن پیران و مامۆستایانی ئەه‌لی هه‌قه‌وه، بۆ مریدان و قوتابیان ده‌ژه‌ندریته‌وه.

ئیتتر له‌سه‌رده‌می موباره‌ک شا به‌داوه، په‌یره‌وانی ئەه‌لی هه‌ق، له‌ کۆزی زیکری مۆسقیایی خۆیاندا، هه‌مه‌مه‌جۆر نامیتری مۆسقیایی وه‌ک: ته‌مووره، به‌ریه‌ت، قانون،

گۆزی «باوه‌یادگار» له‌ گوندی «بان زه‌رده» ی نزیك قه‌لای یه‌زدگرد - پارێزگای کرماشان

گۆزی سولتان ئیسحاق «سوهاک» له گوندی «شینخان» ی نزیك نهوسوود

ئیسحاق، ناویکه، له زۆریان دیارتره. بنهچهی ئەم پیره، بیروپای جیاجیای لهسهره. ههندیک پیتیان وایه کوری شیخ عیسای بهرنجهی لای شارهزوره و سالی ۶۱۲ی کۆچی ۱۲۱۵ز، واته: له سهردهمی دهسهلاتداریتی ئیلخانهکاندا هاتۆته دنیا و هندیکی تریش دهلین له سهدهی ههشتهمی هیجریدا ژیاوه. بهلام بهگۆیرهی رۆژژمیتری سالی ۷۴۴ی ئەهلی حق، که له لایهن نهوه و رابهرازی «ئەهلی حق» وه، له سالی ۱۳۷۲ی ههتاوی - ۱۹۹۳ز-دا چاپکراوه، سالی له دایکبوونی سولتان ئیسحاق «سحاق» ریکهوتی ۶۲۸ی کۆچی ۱۲۲۹ز- دهکات (۴، ۸). ئەم رابهرهش: «سولتان سحاق» ناوچهکانی هورامان و جوانرۆ و گۆران و کپوهکانی **دالاهۆی** کردۆته شوینی کار و بلاوکردنهوهی ئایینی ههق.

له سهردهمی سولتان ئیسحاقدا، ئایینی ئەهلی ههق ئاسۆیهکی بهرینتر و بالاتری بهخۆیهوه گرت و ههر ئەمیش بنچینهکان و بهرنامه و یاسای ئەهلی ههقی بهشیوهی شیعی ده برههینی، دهبریی، که ناوی نا: «سهرئهنجام» و بهکیکیش له بنچینهکانی سهرئهنجام، پهسهندکردن و ههلبژاردنی «تەمووره» بوو، له نیتوان سهرجهمی ئامیگرهلی مۆسیقاییدا و وهک تاقانه ئامیتریکی مۆسیقای ئایینی پهیرهوانی ئەهلی ههق دادهنری و ههمیشهش دوای ئامادهبوونیکی روح و پاکژکردنهوهی رۆح دهستی بو دهبری.

رۆباب، نهی، دهف و دههۆلیان بهکارهیناوه. (۴۸، ۳۴۰، ۲۴۱)

ناکار و ههلسوکهوتی پیرهوانی **ئەهلی ههق** به گۆیرهی بهرنامهیهکه، که له سروودگهلی ئایینهکهیاند «سروودی یارسان» دا دیاریکراوه، ئەهلی ههق، بهم بهرنامه نووسراوه دهلین **دهفتهر**، یان **کهلام**، که بهناوبانگترینیان سهرئهنجامه، یان **کهلامی سهرئهنجام**، یان **کهلامی خهزانه**؛ «سهرئهنجام» یش **شش** بهشه. که ناویان بهمجۆریه: دهوهری حهوتهوانه، بارگه بارگه، گلیم و گۆل، دهوهری چل تن، دهوهری عابدین، ورده سهرئهنجام.

جگه لهم چهند **دهفتهره**، دهفتهری تریشیان ههیه، که له سهدهکانی چوارهم، تا حهوتهمی هیجری، نووسراونهتوه، وهک: دهوهری بههلول، دهوهری بابا سهرههنگ، دهوهری شا خۆشین، دهوهری بابا ناوس.

ههروهها دهفتهری تریشیان بهم ناوانهوه ههیه: دهفتهری پردیوه، دهفتهری ساوا، دهوهری دامیار، دهوهری بابا جهلیل، دهوهری دیوانه گهوره، دهوهری حهیدهری، کهلامی ئەلماس خان، کهلامی تهیمور، کهلامی ئیل بهگی جاف، کهلامی نهوڕۆز.

شیعرگهلی ئەم دهفتهرانه، که بهههموویان **سهرئهنجام**، یان **سروودی یارسانیان** پی دهلین، سههرلهبهربهیان بهکیشی ده برههین. که تیکرای شیعر و داستان و مهزومهی شیوهی **گۆران** بهگشتی و شیعی شاعیرانی ناسراوی ئەم شیوه زمانهش، ههموویان، له درێژهی ئەم ههزار سالی راپورددوودا، ههر بهم کیشه بووه.

ماشه لالا سووری، که خۆی «ئەهلی ههق» ه و نامیلکهیهکی دهبارهی **سهرئهنجام** «سروودی یارسان» و ئەم دهفتهرانه نووسیوه، سهبارت بهسهرئهنجام دهلت: «یارسان» زنجیرهیهک سروودی ئایینه، که به **کهلام** ناسراوه، «کهلام» یش، شیعرگهلیکن، کیشی تاییهتی خۆیان ههیه، ئەم سروودانه له **جهمخانهدا بهتەموور** و لهسهراوازی تاییهتی دهوترین». (۱۷-۱۶، ۳۲)

واژهی «یارسانی» ش له دوو وشه پیکهاتوه. که وشه «یار» و «سان» ه و یار بهجیا، بهمانای: دۆست، ئاشنا، دلدار، دلبر، هاوڕێ هاتوه، «سان» یش له فرههنگی **گۆران** و **پارسی** کۆندا، به مانای **شا** و **سولتان** دیت، که بهگۆیرهی نامهی **سهرئهنجام**، مهبهست له «شا و سولتان» یش **رووی راستی** و ئاوینهی خواجه. که بهههردوو وشه لیکنراوی **یارسان**، مانای: دۆستانی راستی و دلدارانی ههق و یارانی خواناس و راستی پهراست دهگرێتهوه.

دهفتهرهکانی ئەهلی ههق که ئامازهن بو ناوی پیر و رابهرازیان؛ له ناویاندا سولتان

ویتنه‌ی جه‌نابی سه‌بید قاسمی ئەفزه‌لی «یه‌کیک له‌ رابه‌رانی ئەه‌لی هه‌ق»
که به‌تایبه‌تی پیشکەش ئەم کتیبه‌ی کردووه

کردوون، به‌رێکویێکی ئەنجامی بده‌ن و لای که‌سانی بیگانه‌ش به‌ ئەه‌لی هه‌ق، هه‌یج شتییک له‌و باره‌یه‌وه نه‌درکیتن(۳۷، ۹). بۆیه‌ فه‌لسه‌فه و دیدی ئەم تایینه، بۆژیان و تاییینه و مردن، له‌وه چهره‌ و دژوارتره، هه‌روا به‌راگوزاری و له‌ چهند لاپه‌ره‌یه‌کی خه‌یرای وه‌ک ئیتره‌دا، بتوانرێ رابه‌گه‌یه‌نرێ، به‌لام له‌ سه‌ره‌تای ئەم سه‌ده‌یه‌وه، چهندان کوردناسی گه‌وره و دیار، به‌ ده‌یان زمانی زیندووی جیهان، لیکۆلینه‌وه‌ی جیاجیایان ده‌رباره‌ی ئەم تایینه‌ نووسیه‌وه. که‌ دکتۆر مارف خه‌زدار، له‌ کتیبی له‌ بابته‌ میتووی ئەده‌بی کوردیه‌یه‌وه ئاماره‌ی بۆ هه‌ندێ له‌و که‌سانه‌ کردووه، هه‌رچه‌نده هه‌ندێ له‌و کوردناسانه، هه‌له‌ی زۆربان ده‌رباره‌ی واژه‌ی گۆران و تایینه ئەه‌لی هه‌ق بلاوکردۆته‌وه و چهند نووسه‌رێکی کوردیش به‌هه‌مان شێوه، هه‌له‌کانی ئەوانیان دووپات کردۆته‌وه، به‌لام له‌ به‌ره‌وه‌ی کاری ئیچه، له‌م کورته به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه‌دا، نیشاندانی دیدی ئەم تایینه‌یه بۆ مۆسیقا؛ بۆیه بۆ ئەم شوێنه، ده‌رفه‌تی په‌ل و پۆهاویشتنی ئەو بابته‌مان نییه و به‌ته‌نیا له‌نگه‌ر له‌سه‌ر دیدی مۆسیقایێ ئەم تایینه ده‌گرین.

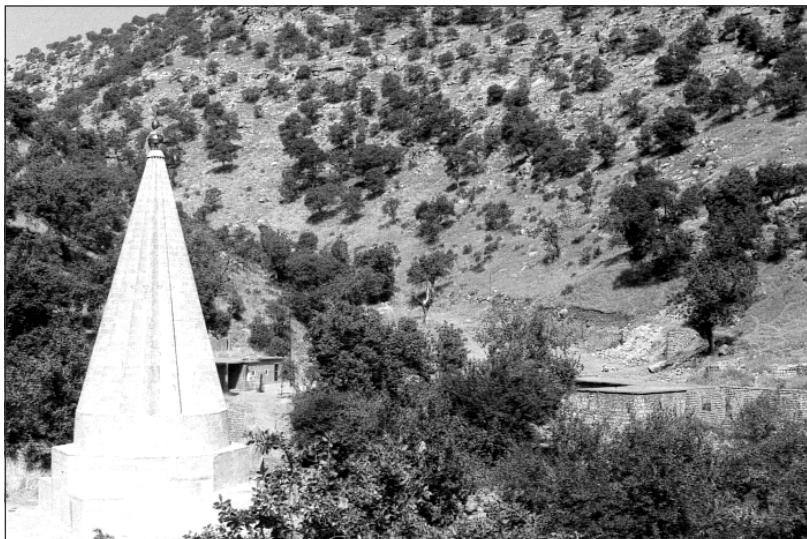
مۆسیقا لای ئەه‌لی هه‌ق، وه‌ک شتیکی موباره‌ک و موقه‌ده‌س و پیرۆز، سه‌یر ده‌کری.

هه‌ر سوڵتان ئیسه‌حاقیش فرمائی نووسینه‌وه‌ی هه‌ر (۷۲) ئاوازه‌که‌ی ئەه‌لی هه‌قی ده‌رکرد، تا له‌ کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی تایینی و جیگه‌ی رازونیا و نه‌زر و شوینی سازدانی کۆری زیگری مۆسیقاییدا بژه‌نرێن و بیسه‌ترین(*) (۴۹، ۲۴۱) ناوچه‌کانی ئەه‌لی هه‌ق بریتین له‌ پارێزگه‌ی کرماشان و به‌تایبه‌تیش شاره‌کانی: قه‌سری شیرین، سه‌رپیل، کرد، که‌نگاوه‌ر، زه‌هاو ده‌روبه‌ری بیته‌نچ، ماهه‌ده‌شت، هه‌لیان و ناوچه‌کانی دلفان و پشتکۆ و خه‌لاتی سه‌گه‌ندی لوړستان و هه‌وشاری نازه‌ربایجان و گه‌رووس و شیشه‌وان و ئه‌لخچی و ناقاری ماکو و میان دوا و هه‌مه‌دان و تاران و دامینی کیتی ئه‌لبووز و پاتاق و شه‌ه‌ربار و لوړستان و هه‌ندیکیش له‌ کوردستانی تورکیا و عیراقدا هه‌ن.

به‌لام سه‌ره‌رایێ په‌رتویلاوی ئەو ناوچه جیاجیایانه‌ش، تیکرای پیره‌وانی ئەه‌لی هه‌ق وه‌ک وترا. هه‌ر به‌شیه‌ی گۆرانی، سه‌ره‌نجام «سه‌روودی یارسان» ده‌خوێننه‌وه، له‌ کاتیکدا وه‌ک وتان: خه‌لی گۆران یه‌کیکه له‌و چهندان هۆزه‌ی له‌نیوان کرماشان و سه‌ندا ده‌ژین و ئەو تیکه‌یشتنه‌ش که‌ گوايه سه‌ره‌نجام «سه‌روودی یارسان» به‌تایبه‌تی و سه‌رومی شیعی شیوه‌ی گۆران به‌گشتی، هه‌ر به‌شیه‌ی «گۆرانی» یه و لای کوردناسان و نووسه‌رانی کوردیش، هه‌روا سه‌قامگیر بووه. به‌په‌یوستی ده‌زانم سه‌رنجیکی ورد له‌م بواره‌دا ده‌ربهرم و بلێم: ئەو شیه‌یه‌ی «سه‌ره‌نجام» ی پێ نووسراوه، شیه‌یه‌کی پاک و بیگه‌رد و سه‌ره‌خۆی گۆران نییه، به‌لکو شیه‌یه‌که‌ لیکێ تیکه‌لی شیه‌یه‌کانی له‌ک و لوړ و که‌له‌ور و کرماشانی و مه‌رویانی و کرمانجی سه‌ه‌یه‌یه، که‌ شیه‌ی گۆران تیاپاندا زالت و زه‌قتره. چونکه ئەگه‌رچی ناوی گۆرانی له‌م خه‌له‌وه داکه‌وتوو، که‌ سه‌رومی هه‌موویان له‌ پیره‌وانی «ئەه‌لی هه‌ق» ن، به‌لام خه‌لی «سجابه‌» یه ئەه‌لی هه‌قن. هه‌روه‌ها به‌شیکیش له‌ خه‌له‌کانی که‌له‌ور و زه‌نگه‌ی که‌ندۆله و عوسمانه‌ند و جه‌لاله‌ندیش، سه‌ر به‌تایینی «ئەه‌لی هه‌ق» ن و له‌مه‌ش مه‌به‌ست ئەوه‌یه که‌ شیه‌ی زاری ئەم خه‌لانیه‌ش که‌وتوو ته‌ ناو «سه‌ره‌نجام» هه‌.

فه‌لسه‌فه و دیدی سه‌ره‌نجام «سه‌روودی یارسان»، له‌لای تیکرای ئەه‌لی هه‌ق له‌ په‌لی وه‌حی دایه و ئەو رینوینی و ئامۆزگارییانه‌ی له‌ دووتوی ئەم تایینه‌دا هه‌ن، به‌بالترین به‌لگه‌ی ریبازه‌که‌یانی ده‌زانن و ئەو فرمانانه‌ش که‌ تیاپاندا هاتوو، بۆ هه‌موو کاروباریکی ژبانی هه‌ر ئەندامیکی سه‌ر به‌ ئەه‌لی هه‌ق ده‌ست ده‌دا و له‌سه‌ر هه‌مووشیان پیه‌یسته له‌هه‌ر په‌ل و له‌هه‌ر قوناغیکی ژبانه‌ی، له‌ رۆژی له‌ دایکبوونیانه‌وه، تا مندالیتی و لاوتی و پیری و مردن؛ که‌ بۆ هه‌ریه‌کی له‌و قوناغانه، جوړیک یاسا و فرمائی بۆ دیاری

(*) سه‌رنج: سه‌بید خه‌لیل عالی خۆی له‌ بنه‌ماله‌ی سه‌بیده‌کانی ئەه‌لی هه‌ق و ئیستا دانیشتوی تاران.

لالش

قه‌ووال «قوال» ی یه‌زیدیان

یان: «کالۆ» ی میترا

پێره‌وانی ئەهلی هه‌ق له‌ کاتی کۆبوونه‌وه‌کانیاندا له‌ جه‌مخانه، که مه‌لبه‌ند و باره‌گای ئایینیان، شیعەر و سروودگه‌لی یارسان «سه‌رئه‌نجام» به‌ئاوازی **ته‌مووره‌وه** ده‌خوێنه‌وه و **ته‌مووریش** لایان ئامیتریکێ موپاره‌که. بۆیه له‌ سه‌ره‌تای ده‌ست پێکردنی هه‌ر سروود خوێندنێکدا **ته‌نور**، یان **ته‌مووره‌که** ماچ ده‌که‌ن و له‌ دواییدا، دووباره‌ ماچی ده‌که‌نه‌وه.

واژه و ناوی **ته‌نوریش** که وه‌ک ئیستای ده‌یینین، له‌ سه‌ره‌تادا له‌ دوو وشه‌ی لیک‌دراوی **تار + مور** پێکهاتوه، که به‌که‌میان: **تار**، مانای ئامیتره ژێداره‌که‌یه و دووه‌میشیان: **مور** له‌ ناوچه‌کانی دامینی کرماشان و ئیلامدا، به‌مانای **کوته‌ل و چه‌مه‌ری و شیوه‌ن دیت** و به‌هه‌ردوو وشه‌که‌ش مانای **ئامیتری شیوه‌ن** ده‌ده‌ن. که مه‌به‌ست له‌ و رازوگریه و سۆز و لالانه‌وه و پارانه‌وه‌یه‌یه، که له‌ناخی پاکێ **دلدار** «یار» هوه، بۆ دل‌به‌ر «سان، خوا» به‌ئاوازه‌وه هه‌لده‌رژێ. هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ش، به‌و کاری سروود خوێندنه‌ی له‌ جه‌مخانه‌کانیاندا ده‌یخوێن، ده‌لێن: **رازونیا**.

ئهم ئامیتره، له‌ کوردستانی باشوور، به‌ته‌مووره و ته‌میره، ناوی ده‌به‌ن. له‌ناو کوردانی باکوور و به‌تایبه‌تیش له‌ سه‌دان ساڵ دێرتروه، له‌ناو کوردانی ئیزه‌دی «یه‌زیدی» دا، که له‌ناوچه‌گه‌لی ده‌وک و موصل و جزیره و بو‌تان و دیاره‌که‌ر و سه‌عرد و ماردین و نسیبین و ئه‌رمه‌نستان و تفلیسدا، نیشته‌جین و مه‌لبه‌ندی گشتییان له‌ شه‌نگار و بنکه‌ی گرنگ و سه‌ره‌کیشیان، له «لالش»...^(۱) به‌چه‌ند ناویکی تری وه‌ک: **ته‌نیر، ته‌میر، ته‌نپور** ناوی ده‌به‌ن.

له‌جیته‌ی خوێدایه‌تی، له‌ ناوه‌ینانی ئایینی **یه‌زیدی** دا، بلێم: په‌یره‌وانی ئایینی **ئیزه‌دی** «یه‌زیدی» بۆنه‌ی ئایینی و ئاهه‌نگی کۆمه‌لایه‌تیان زۆره و هه‌موویشی به‌ **موسیقاه** ئه‌نجام ده‌ده‌ن. بۆ وینه: ئاهه‌نگی سه‌رگۆرستانی شیخ محه‌مه‌د حه‌نیفه، که له‌ **باشیک** دایه و له‌ یه‌که‌م رۆژی هه‌ینی پاش سه‌ری ساڵی **یه‌زیدی** ده‌ست پێده‌کات؛ که به‌ر رۆژی هه‌ینی، پاش یه‌که‌م چوارشه‌مه‌ی مانگی گولان «نيسان» ی خۆره‌لاتی ده‌که‌وی (۱۰۲، ۷۴).

یه‌زیدییه‌کان هه‌ستی رێزگرتنی خویان به‌رامبه‌ر به‌م پیاوچه‌کی خویان ده‌رده‌پرن. ئه‌و شه‌وه، قه‌ووال «ئاوازچران»، یان وه‌ک زانای روسی و کوردناس: ن. مار پێیان ده‌لێت:

(۱) وه‌ک خۆم ساڵی ۱۹۷۸ز، له‌گه‌ڵ هاوڕێییانی نووسه‌ر و شاعیر: عه‌بدوڵلا ئاگرین، شێرکۆ بێکه‌س، حوسێن عارف، ره‌ئوف بێگه‌رد، محی‌الدین زه‌نگه‌نه، ئه‌حمه‌د محه‌مه‌د ئیسماعیل و... چه‌ندان خۆشه‌ویستی تر دا، سه‌ردانم کردوه.

زهماوه‌ندیکی ناوچه‌ی شیخان

زهماوه‌ندیکی ده‌قهری قایباریا

چهل‌ه‌بی، که جگه له مانای **ئاوازچ**، به‌چهندان مانای تری وه‌ک: نه‌جیب زاده، ئاغا، خاوه‌ن تهلار، شاعیر و خوینده‌وار، پیشک‌ه‌وتوو، مه‌زن، به‌ریز، به‌ره‌وشت، جوان پۆش و... هتد، مانای لیک‌ده‌داته‌وه و پیی وایه ئه‌م واژه‌یه، له سه‌ده‌ی چوارده‌یه‌می زاییندا، تورکانی سه‌لجوقی، له کوردیان وهرگرتوو و کوردیش له «ئارامی» به‌کانیان وهرگرتوو (٥٨)، ٤٨٠-٤٨١).

به‌لجی ئه‌وشه‌وه، ئاوازژه‌نانی یه‌زیدی، شمشال ده‌ژهن و ده‌ف لیده‌ده‌ن. گه‌وره و بچووک و ژن و پییای یه‌زیدیش، به‌هه‌ر چوارلای گۆرستانه‌که‌ی شیخ محمه‌د حه‌نیفه‌دا، تا به‌ره‌به‌یان، که رۆژ گزنگ ده‌دات، ده‌سوورپینه‌وه.

باشیک له‌و رۆژه‌دا پر ده‌بی له ژنان و کچان که هه‌موویان به‌رگی سپی بیگه‌رد ده‌پۆشن، به‌ملوانکه‌ی موورو و زنجیری زیو خۆیان ده‌رازیننه‌وه. له‌ویدا سه‌رداری شیخان و هاوده‌مه‌کانی و ریش سپی و گه‌وره پییوانی یه‌زیدی، به‌ناویاندا دین و ده‌چن، پرسنگی کامه‌رانی له‌ ده‌مرچاوی هه‌موویان ده‌باری، لیره‌دا گه‌روی گۆقه‌نده‌که، ده‌ست پیده‌کات، ئه‌وانه‌ی «یه‌زیدی» ش نه‌بن، ده‌توانن له‌م به‌زمه‌دا به‌شدار بن، به‌لام له‌ یه‌زیدییه‌کانی **باشیک** به‌ولاه، نابج که‌سی تر، گه‌وه‌که بیاته‌وه. ئه‌وسا هه‌رکه‌سه‌ی گه‌وه‌که‌ی برده‌وه، که بریتیه‌ی له‌ به‌خشینی پاره‌یه‌کی هه‌ره‌زۆر، له‌ویدا مافی هه‌یه ده‌ستی بو‌هه‌ر کچیک کیشا، له‌گه‌ل ئه‌و کچه‌دا، هه‌له‌په‌رکێ و سه‌ما بکات، کچه‌که‌ش ناتوانی له‌مه‌دا بی دلیی بکات، له‌ دواییدا پاره‌که به **زۆوان** «مجیور» ی گۆره‌که ده‌دری.

گرنگترین کاری ئه‌م ئاهه‌نگه، ئه‌وه‌یه که: ره‌شبه‌له‌ک بکری. یه‌زیدییه‌کان زۆر حه‌ز له هه‌له‌په‌رکێ ده‌کهن، به‌تایبه‌تی کچه‌کانیان. ئه‌م ره‌شبه‌له‌که‌ش هه‌ر قه‌وال «چه‌له‌بی» یه‌کان به‌ریوه‌ی ده‌به‌ن و **ده‌هۆل** و **سوورنایان** بۆ لجی ده‌ده‌ن.

یه‌زیدییه‌کان یه‌کجار دلایان به‌م هه‌له‌په‌رکیانه ده‌کرتیه‌وه. زۆریش تیایاندا شاره‌زان. ئه‌وه‌نده هه‌لده‌په‌رن، له‌ په‌لوپۆ ده‌که‌ون.

یه‌زیدییه‌کان له‌م ئاهه‌نگه‌دا، نان و چیشتیکی زۆر و ناوازه پیشک‌ه‌ش میوانه‌کانیان ده‌کهن. ئه‌م ئاهه‌نگه، له‌ حه‌وت گۆرستانی پییاوچاکی تریاندا ده‌گه‌یرن. که له‌م حه‌وت جیگا‌یه‌ن: **بازان، شیخان، جه‌روانه، دۆغان، باعه‌دره، خه‌تاره.**

له **شه‌نگاریشدا**، ئاهه‌نگی گۆزی **شیخ شرف الدین** له هه‌موویان گرنگ‌تره. هۆزه‌کانی **جوانا** و **خورکان** و زۆریش له موسلمانه‌کان تیایدا به‌شدار ده‌بن، ئه‌وانیش به‌چه‌شنی **شیخان**، کاروباری ئاهه‌نگه‌که به‌ریوه‌ده‌به‌ن.

سهير ئه وهيه لهم هه موو ئاهه ننگه چروپرانه دا، تا ئیستا ئاژاوه و پشیتویهک رووی نه داوه و هیچ کاره ساتیکی ناخۆش و نه ننگ نه قهوماوه. به لکو به پیتچه وانه وه، زۆرجاری وا هه یه به زیدییه کان، ئه م ئاهه ننگانه ده کهن به هۆیه ک بو ئاشتبوونه وهی دوزمنان و به ستنه وهی دوستانه تی و برایه تی (۱۰۲، ۷۶).

گۆرانی و موسیقای یه زیدی، به جوۆرتیک کاری له سه ر کوردناسیکی وه ک لیبارد^(۱) کردووه، که له لاپه ره ۲۹۴ ی به رگی یه که می کتیبی نه یه وه و که لاهه کانیدا، به سه رسورمانه وه بنووسی: ئاوازه کانیا ن که له سه ر گۆری شیخ هادی «شیخ عدی» به شکۆ و خه مه وه بوو، له هه موو ته مه نی خۆمدا ئاوازی وام نه بیستبوو. که تا ئه و ئاسته خه م ئامیژ و له هه مان کاتیشدا دلنشین بیت (۵۹، ۳۰۲).

... دیمه وه سه ریاسی ئامیژی ته موور و ده لیم: خاتوو دکتۆر شه هزاد قاسم، که لیکۆله ره وه یه کی موسیقای و عه رب نه ژاده و دوای ره نج و ته قه لایه کی زانستیانه، له م سالانه ی دواییدا، کتیبیکی تایبه تی له سه ر بنه چه و جوگرافیا و میژووی ئه م ئامیژه نووسیوه، به دلنیا یه وه ده یسه لمینی که له کۆنترین رۆژگاری میژووه وه، ئه م ئامیژه تایبه ت بووه به کورد و به ناوچه کانی کوردنشین و له ناوچه کانی عه ره بنشیندا، شوینه واری به کاره یانی نییه. بۆیه به سه رسورمانه وه ده لی: «له کاتی گه ران و سوۆرخ کردنه مه یدانیه کاغاندا، له هه ندی ئامیژساز و ئامیژنه ی عه ره به مان پرسی: «هۆی دروست نه کردن و به کار نه هینانی ئه و ئامیژه: ته نبوور چییه؟ پێیان ده وتین: ته نبوور، زمانی کوردی خۆش ده وئ». مه به ستیش له و قسه یه، ئه مه یه که ته نبوور زیاتر له گه ل ده ننگ و ئاوازی کوردیدا ده سازی (۶۴، ۱۰۰-۱۱۰).

هه ر ئه م نووسه ره، جوگرافیای ناوچه کانی به کاره یانی ئه م ئامیژه، به مجۆره له رۆژگاری ئیستادا ده سنیشان ده کات: سه رومری کیشوهری ئاسیا، هه ر له ژاپۆنه وه، تا چین و هیند و ئه فغانستان و ئاسیای ناوه راست و تورکیا. له ئه و روپاش، ولاتی به لقان و که ناری زه ربای سپی ناوه راست، تا ده گاته وه به ئیسپانیا و پاشان هه ردوو ئه مه ریکاش (۶۴، ۱۰۰-۱۱۰). به لām واژه ی ته نبوور «ته موور»، له هه ندی له و ناوچه و ولاتانه ی له سه ره وه ناومان هینان، ئالوگۆزی به سه ردا هاتووه، یان به ناوی تره وه هاتووه، وه ک ئه وه ی عه رب پیتی ده لێن طنبوور. چینی ش پیتی ده لێن ته نبولا، یۆنان پیتی ده لێن تام پوراس و له رووسیاش پیتی ده لێن دومرا. جوۆری تری ئه م ئامیژه، له هیندستان و تورکیا، به سی تار

(۱) لیبارد: تا سالی ۱۸۸۰ ز - گه وه بالوژی ئینگلستان بووه له ئه سته موول.

زه ماوه ندیکی شه نگار

زه ماوه ندیکی ناوچه ی شیخان

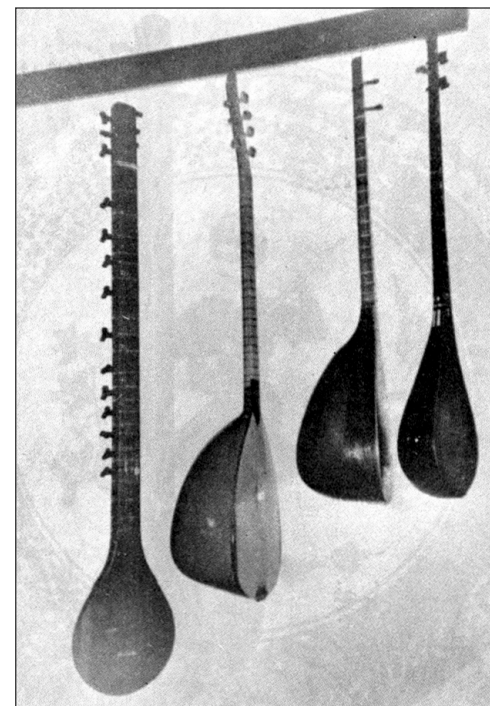

تەموورژەنیتکی سەردەمی ئاشووری

بەلام کۆنترین شوپنەواری تەنبوور، لە بەردە هەلکۆلراوەکانی ئاشووردا، ئامپیریک لە شێوەی **سین تاردا**، بینراوە تەووە کە کاسەیه کی بچووک و دەسکیتکی درێژی هەیه؛ هەرچەندە ناتوانی ژمارە ی ژێبەکانی دیاری بکری (٤٠، ٥٤-٦٦).

بەگوێرە ی ئەو ی لە کتیبی ئەهلی هەق دایە، هونەری مۆسیقا، لە دیزەمانەووە لەناو پەیرەوانی ئەم ئایینەدا برەو ی هەبوو. لە نامە ی سەرئەنجام «سروودی یارسان» دا، وا هاتوو: «ئەو کاتە ی خوا ویستی ئادەم، یان مشیە بخولقین، رۆح بەبەر ئادەمدا نەچوو، بۆیە دوای (٤٠) چل رۆژ، «خوا» بە «بنیامین» ی سەر دەستە ی فریشتەکانی فرماندا، کە «گیان» بەبەر ئادەمدا بکات. بنیامینیش ئاوازی «پراست» ی بۆ گیان «رۆح» ژەند و بەو جۆرە رۆح چوووە جەستە ی ئادەمەووە (٣٨، ١٥١).

ئەم چیرۆکە، شا نیعمە توللا جەیحون ئابادی موکری-یش دەبگیریتەو، کە بەکیکە لە پراهرانی یارسانی دەستە ی **شا هەیاسی** و لە سەدە ی سیازدە ی کۆچیدا ژیاو. دەربارە ی **رۆح** بەبەردا کردنی **ئادەم** و گێرانی هەو ی چۆنیتە ی خولقاندنی **ئادەم**، ئاماژە دەکات و دەلیت: چونکە جەستە ی گلینە ی **ئادەم** رۆحی تیا نەبوو، فریشتەکانی **هوتەوانە** «ناوی ئەستیرەن» تکایان لە خوا کرد، کە رۆح بەبەربەدا بکات. خواش فرمانی پێدان، کە رۆح بەبەربەدا

چەند جۆریتیک لە تەموورە ی: خۆراسانی، کوردی، تورکی، ئەفغانی

برەو ی پەیدا کردوو و لە چینیش بە **سین تارە** کە ی دەلین **سین مەرە**.

لە «ئینسکلۆپیدیای بەریتانی: Groves Dictionary of Music» دا، وا نووسراوە کە بەهۆی هەمەجۆر بەکارهێنانی واژە ی **تەنبوورەو**، لە ولاتە جیا جیاکانی ئەوروپادا بەناوی **وێک**: (پاندۆرا: Pandora و پاندۆلا: Pandola و ماندۆرا: Mandora و ماندۆلا: Man-dola و ماندۆلین: Mandoline) ناوئراوە و وێک ئامپیریک ی خۆرەهەلا تیبیانەش باس دەکری کە لە بنەچە ی عوود بیت و دەسکیتکی درێژ و کاسەیه کی بچکۆلە و ژێبەک، یان دوو ژێبی هەبێ و بەنێنۆک بژەندری، بەتایبە تیش مەبەستیان لەو جۆرە یان بوو کە لە ئێران و سوریا و کوردستاندا هەبوو و لە رینگە ی تورکیا و بە یۆنان و ئەوروپا گەیشتوو. (٤٠، ١٣١)

عوود و تەنبوور و ئەو ئامپیرانە ی لەمان دەچن، لە سەدەکانی ناوەر راستدا گەیشتنە ئەوروپا و لەلایەن ئاوازسازان و چەنگ ژەنان و غەزەل خوانانی فەرەنساییی و ئەلمانییەو، بەکارهێنران. (٦٥-١٣١)

بکن. به لآم رۆح رازی نه بوو بچیتنه ئه و جهسته گلینه وه، ناچار فریشته کان گه رانه وه خرمهت خوا و تکایان لیکرد چاره بیهک بدۆزیتنه وه، ئه ویش فهرمووی: بچن مۆسیقا بژهن تا رۆح، رووی خۆش نیشان بدات و بچیتنه جهسته ی ئاده مه وه. فریشته کان رۆیشان و مۆسیقایان بۆ رۆح ژهنده^(۱). رۆحیش دهسته جی چوه جهسته ی ئاده مه وه.

ئاده میش دهستی به سوپاس و ستایشی خوا کرد. که پوخته ی سوپاس و ستایشه که ی له م پارچه شیعره (۱۰) برگه بییه دایه: (۳۸، ۱۵۱)

نکردی نزول یاران در آن قفس
چنان بود بی جان و هم بی نفس
دگر باره یاران به عجز و نیاز
بلا به بگفتند ای کار ساز
کشیدیم زحمت بسی روز و شب
که تا لطف حق ساخت بر ما سبب
به میل و به هنگ هر دو را کوفتیم
در آن حوض با هم بیامیختیم
نباشد اگر امر خداوندگار
کجا روح در جسم گیرد قرار
ز حق خواستند چاره کار را
شود سهل آن کار دشوار را
ز پس کرد و ایزد به هفتن نظر
بگفتا به ایشان: به قلب بشر
روید و نوازید ساز و طرب
بخوانید از شوق توسیف رب
به نظم حقانی، به بانگ بلند
کنید زمزمه زان تن ارجمند

(۱) پهیره وانی ئه هلی ههق ده لئین: مه قامی (تهرز) یان به نامیری (ته مووره) بۆ ژهنده وه، (۴۹، ۱۱)

همین بشنود روح آن بانگ ساز
شود مست وزیر آید اواز فراز
بیاید در آن، خانه سوی شما
شود بیخود از عطر بوی شما
چون آن روح تابدر آن جسم و جان
بشر زنده گردد شود حمد خوان

له کتیبی ده وری هه و ته وانه شدا، که به شیکه له نامه ی سه رنه نجام، وا هاتوه گوایه په یامبه ریکی ئاریایی^(۱) که سیمای یه کیک له هه و ته وانه ی هه بووه، له سه رده می پاشایه کی زالمدا، ده رکه و توه و خه لکی بۆ یه کتا په رستی خوا بانگ کردوه. به لآم خه لک موعجیزه یان لی داوا کردوه، ئه ویش ئامیریکی مۆسیقاییی دروست کردوه، که هه و ت ئاوازی لیداوه و به هوی ئه و ئاوازانه وه، پۆل پۆل خه لکی به پییره وه چون و ئایینه که یان په سه ند کردوه. پاشاش که به مه ی زانیوه، فرمانی ده رکردوه، ئه و په یامبه ره بگرن، به لآم کاتی ده ست و پیوه ندانی شا، چون بۆ گرتن و کوشتنی ئه و په یامبه ره و گوئیان له ئاوازه کانی بووه، ئایینه که یان قبول کردوه. ئیتر پاشاش که هه ست ده کات جه ماوه ر و له شکره که یشی ده چنه سه ر ئایینی ئه و په یامبه ره، ناچار ئه ویش چاوی له وان کردوه. ئه م ئامیره مۆسیقاییه، ناوی ئه سه له هه ی سازژهن «چه کی سازژهن» بووه:

بواندی داستان، ئه سه له هه ی «سازژهن»

هه ر که په ی ویتان مه که رده ن پیوه ن (۳۷، ۶۹)

وا بلاوه، شا خۆشینیی لورستانی و یارانیشی، به ده نگی خۆش و مۆسیقا ژهنده وه زیکیان کردوه (۴۲، ۴۷). چونکه له کتیبی شاه خۆشیندا وا نیشان دراوه، که شاه خۆشین له سه رده می لاویدا، شیعی دوو به یتی نووسیوه و له جه مخانه دا، به مۆسیقاوه بۆ یاران و پییره وانی خۆپنده وه، ئه وانیش به زیکر و خۆشبییه وه، سه رووده کانیان بۆ سه ندۆته وه. جگه له مه ش هه ر په یره وانی ئه هلی ههق له گه رمه ی کۆزی زیکر و شۆر و خۆشانیاندا، به ئاوازی ته نبور و سه روود خۆپندن، رۆحی خۆش و ئالۆز و شله ژاویان، ئارام ده که نه وه (۳۸، ۱۵۳).

سولتان ئیسحاقی به رزنجه بییش، هه ر خۆی ته نبورژهن و سه روود خۆپنیش بووه و له

(۱) ئاخۆ ئه م په یامبه ره - زه رتوشت - نه بووی؟!؟

جهمخانه دا، به ئاوازی تهنبور و سروودی به کوئل و دلنشین، خوئی گه شه و پرشه ی به کوره که داوه و شه قلیکی تایبه تی به **جهمخانه** به خشیوه.

عابدینی جافیش که یه کیکه له یاران و پیرهوانی سولتان ئیسحاق، سهر دهسته ی تیپی تهنبورژنه نان بووه و له تهنبورژنه ندندا شاره زایی و به هره یه کی زوی هه بووه، چونکه پیرناری هه ورامی، له سیمای عابدین جاف و ئه حمده هه ورامی، «که ئه میش ههر تهنبور ژهن بووه»، سیمای جووته مؤسیقازانی به ناویانگی سهرده می ساسانی، **باربه د** و **نه کیسا** چواندوون و وتوبه تی:

نه کیسا: ئه حمده، باربه د: عابدین

ها فه رهاد، داوود شاپوور، پیرموسین (۳۸، ۱۵۳)

قاسدیش، که شاعیریکی سهدهی سیازدهی هیجری و سهر به م ریبازگه یه یه، له شیعره کانیدا ئامازه به **سه مابه ک** دهکات که به هوئی ئاوازی مؤسیقاوه به ریا ده بیته و ده لیته: لهو رۆژهدا که ئه و سه مایه ی تیدا ده کری، سهرتاسه ری جیهان، ده بیته چراخان و ههرچی غولامان و فریشته یه، ده چنه دهشت و چیا، چونکه سولتان «شا، یار، خوا»، لهو رۆژهدا، به نیازی بیستنی ئاوازی مؤسیقاوه، ئاماده ده بیته و له م ئاهه نگه دا به شدار ده بی و گوئی له ئاوازی مؤسیقا ده گری، ههر خویشی ئاوازیکی ده ژهنی. که ئه م ئاوازی «سولتان»، له ئاسمانه وه بۆ زه وی دیتته خواره وه، مشیه «ئادهم» یش خوئی، دیتته سه ما و عشق و شور و خرۆشیک په یدا ده بی:

مبۆ چراخان... مبۆ چراخان
سه راسه ر جیهان مبۆ چراخان
گردی غولامان، ملون نه داغان
ئه ورۆ شا، مه بۆ په ری شایلوغان
یاران شام مه بۆ... یاران شام مه بۆ
چه نی غولامان یاران، شا-م مه بۆ
شا-م په ری به زم و په ی ئه حشام مه بۆ
نه وای شام په ی په ی سوب و شام مه بۆ
نه وای مه یو... نه وای مه یو
جه ئاسمانه وه نه وای مه بۆ

مشیه شه ههر مشو، هه وای مه یو

ده م ده م ئه و هه وای مه یو (۳۸ - ۱۵۴)

شاعیرانی سهر به م ئایینه و به تایبه تیش ئه و چهنده شاعیره گه وره یه ی به شیوه ی گۆران شیعریان نووسیوه، هه موویان له شیعره کانیاندا به وردی باسی گرنگی **موسیکا** ده که ن، که سه بییدا قوب «سه ی یاقووی ماهیده شتی - ۱۸۱۳ز - ۱۸۸۳ز؟» ی شاعیری ناودار، یه کیکه له و شاعیرانه و له م شیعره یدا، که به نمونه ده بنووسین، ئاوا باسی ئه و مؤسیقاژهن و گۆران بیژانه ی سهرده می خوئی ده کات که ناوه کانیان ده خه یه که وانه وه

زاهیدا! هه رامه ن، زاهیدا! هه رامه ن
زاهیدا! زنده گی وه تو هه رامه ن
نه شورت وه سه ر، نه پات وه دامه ن
نه هه رگیز مه جلس عشقت مه قامه ن
مه سجدنشینی، دوور له باسانی
بی خه وه ر ژه ئیش مه زه ی خاسانی
ته ماشای ئه پرۆی خه م نه که رده نی
ژه و خه مه، قامه ت چه م نه که رده نی
سه یر نه که رده نی گۆنای گۆلناری
ئاگانیت ژه سوۆز دهر د دلداری
ژه رای دهر د عشق گومراهیت نیه ن
سراچی وه ده س «**سراچی**» ت نیه ن
«ئه مین» ت نه دیه ن وه تارشه وه
«ئازار» و ئاهه نگ قه تار شه وه
«سلیمان» وه سوۆز که مانچه شه وه
زیره ش مه وه رۆ دل وه غه شه وه
په نجه ی «سه ی مامی»، تریکه ی ته مور
نه غمه ش دل مه که ی وه لانه ی زهنبوور

نالهی موتربان نه که ردهنی گۆش

مه ردهی یهک پۆژه بکهی فه رامۆش

خوسوس چه قوانهی ره قس «ره زایی»

نه ره قس فارسی، ره قس که ذایی (۲۸، ۲)

ئهم پێوهندی و عه شق و ئاوێته بوونهی **ئه هلی هه ق** و **مۆسیقا**، سیمایه کی وای داونه تی، بی سێ و دوو بلێین: دید و فه لسه فه ی ئهم ئایینه، بۆ مرۆف، بۆ گهردوون، بۆ کردگار، له وه دایه که هه وینی هه موو ئه وانه، له مۆسیقادا ده بینێ.

مۆسیقا، لای ئه هلی هه ق، هه وینی هه موو گیانله به ران و بی گیانیکه. هه وینی پۆچه، خۆزاک و هه ناسه ی پۆچه. پۆچ به بی مۆسیقا، مات و بی جووله و گۆشه گبیره.

مۆسیقا، لای ئه هلی هه ق، تا قانه سروودی پۆچ و بزۆینه ری هه ستی مرۆقانه ی مرۆقه، به رامبه ر به چاره نووسی خۆی. مرۆف، له هه موو راز و سکاالا و سوپاس و داد و گازنده کانیدا، مۆسیقا ده کات به سروود و په یامی نیوان خۆی و کردگار. هه ر بۆیه ش له کاتی ناشتنی هه ر یه کیک له پێره وانی ئه هلی هه ق دا، تا شۆزی ده که نه وه بۆ ناو گۆره که ی، مۆسیقا «ته مووره» ی بۆ ده ژهن.

به کورتی «سروودی یارسان» ی مۆسیقا ئامبزی ئه هلی هه ق، بنه مای ژبان، هه موو ژبان! له به رئه وه «ته مووره فیربوون» و «ته مووره ژهن» ، وه ک ئه رکیک پتویست و فرمانیک ئایینی، له ئه ستۆی هه موو پێره وانی ئه هلی هه ق به گشتی و له ئه ستۆی چینی سادات و پیرانی هه ق دایه به تایبه تی؛ که هه موو فیری بن. (۴۹، ۱۱)

وه ک ده رده که وێ پێره و کارانی ئه هلی هه ق، به درێژایی مێژوو، له به ر هێرش و شالاوی به رده و امدا بوون. بۆیه له دێرزه مانیشه وه ناوه نده سه ره کی و مه لبه نده پیرۆزه کانیا له ناوچه سه خته کانی هه ورامان و زاگرو س دا دامه زانده وه و نه یینی و یاسا و دا بونه ریتی ئایینه کیان لای سه ره له به ری پێره و کارانی خۆشیا ن نادرکیتن. به لکو پێره و کارانی خۆیا ن پۆلین و ده سته به ندیی کردووه و بۆ هه ر پۆل و ده سته به کیش رابه ری تایبه تیا ن بۆ دیاری کردوون^(۲) که دیسان ئهم رابه رانه ش سه ره له به ری پرۆگرامه کانی ئایینه که یان له لا باس نه کراوه. له به رئه وه ئه مانیشه هه ر لای ئهم کۆمه ل و ده ستانه، نه یینی و پرۆگرامه کانی ئایینه که یان ده درکیتن... که ئهم نه ریته له مۆسیقا که شبا ندا رهنگی داوه ته وه و هه ر به مچۆره

(۲) له به رئه مه یه که ئه هلی هه ق ته نیا رابه ریکیا ن نییه.

په پره وه ده کړی. واته: ئه و ئاماری ئاههنگ و ئاوازان ی تایبه تن به سرووده کانی ئه هلی هه ق «سروودی یارسان»، ئه مانیشه یان پۆلین و چه پک چه پک کردووه و هه ر چه پکیتکیان بۆ مامۆستا و ته موورژه نانی ئه و ده ستانه دیاری کردووه.

به م پتیه هه ر یه کیک له م ده ستانه، چه پکیتک ئاوازی بۆ سرووده کانی «یارسان» لای خۆی پارێزگاری کردووه؛ که وه ک له جه نابی «سه یید قاسمی ئه فزه لی» یه کیک له دوو گه وره رابه رانی ئه هلی هه ق «م بیست و پێشتریش باسکرا؛ ئهم ئاوازان، (۷۲) ئاوازن و...»^(۳) دواتر به هاوکاری و یارمه تی و ته قه ل لای دلسۆزانه ی کاکه فه ره ادی عه زیزی و هاو پتیا ن کرماشان و لوړستان، توانیمان «ناوی» سه ره له به ری ئه و ئاوازان، له ناو تیکرای پێره و کارانی ئه هلی هه ق دا کۆیکه ی نه وه...^(۴) که ئهمه ناوی ئه و (۷۲) ئاوازه یه:

یار دیده کانی؛ (۷) مه قامه:

۱- یار دیده کانی ئه و یاری.

۲- یار دیده کانی چ وه شن یار مه یو گیان.

۳- یار دیده کانی بنیامین پیره.

۴- یار دیده کانی هه وه شن هه وه ش.

۵- یار دیده کانی کیه ل عه نیم باقی.

۶- یار دیده کانی ره ژیا ن دا لا هۆ.

۷- یار دیده کانی یار ته مر یاره^(۵).

قه ره چۆی؛ (۷) مه قامه:

۱/۸- لاو هه ی لاو گیان لاو هه ی لاو. ۲/۹- لاو که رت نه مر و گیان خا و که رت نه مر

و لاو هه ی لاو. ۳/۱۰- ته نه میری ته نه جوانه میری و میری و هاها میری. ۱۱/

۴- بابا ناعوسی زم و زه مه و زه ماوه ن مه کریا چ عه رش نقرنه ده س به ره و زه ماوه نێ کاوهم

کاوهم ئه ز مه ره ژینه. ۵/۱۲- گیان گیان شایدا گار تو شای شاهانی، مراد و مه تله و

یاران دایانی. ۶/۱۳- به لێ هاها ئا. ۷/۱۴- گیان هه ی هه ی دوس.

(۳) سه یید قاسم پتیمی وت که هه لێژاردنی ژماره ی (۷۲)، ئاماژه به بۆ هه ر (۷۲) فه سلته که ی (یه سنا).

(۴) به لام تۆمارکردنی (۷۲) ئاوازه که، له سه ر نه وار، کارتیک درێژخایان و پشوو درێژ و هه ره وه زی تری

ده ویست، چونکه کۆکردنه وه و تۆمارکردنی ئه و ئاوازان، له و جوگرافیا به رینه دا، ماوه یه کی زۆری ده برد. بۆیه

ئه میان بۆ ده رفه تیک تر هیشه ته وه. تا به هاوکاری و یارمه تی شاره زایانی زانستی مۆسیقا، ئهم کاره ئه نجام

بدریت. (۵) ناویکی تری هه زه تی سوڵتان ئیسحاقه.

- ۳۹- خاموشی «سَی نَه زَم»: ۱- گیان هه‌ی. ۲- هاها هی. ۳- وه یاری وه دهم.
- ۴۰- تهرز یاری.
- ۴۱- تهرز رۆسه‌م.
- ۴۲- گله‌وه‌ده‌ره «گله‌وه خاک».
- ۴۳- قه‌تار (۷).
- ۴۴- هیجرانی.
- ۴۵- باریه.
- ۴۶- هه‌ق چلانه هه‌س.
- ۴۷- هه‌ق هه‌ق هو هو هه‌ی ئاقای جانم.
- ۴۸- یاران وه باتن وه‌ش ده‌نگی مه‌یۆ.
- ۴۹- حه‌ق و حه‌ق و حه‌ق یاری.
- ۵۰- عه‌لی عه‌لی عه‌لی مه‌ولام عه‌لی عه‌لی عه‌لی.
- ۵۱- عه‌لی عه‌لی هو هو مه‌ولام عه‌لی هو.
- ۵۲- هو هو مه‌ولا هو هو مه‌لاهو. ده‌سم وه‌دامین پیرنیا مین بوو.
- ۵۳- عابدینه.
- ۵۴- پیشره‌وی «گۆشه‌ی سه‌حه‌ری».
- ۵۵- جله‌وشاهی «یاسوار سوار» (۸).
- ۵۶- شا خوه‌شینی.
- ۵۷- ده‌رده‌م ئه‌زیار «شا خوه‌شینی».
- ۵۸- هه‌ی گیان «به دوو شیوه».
- ۵۹- هه‌ی گیان «به دوو شیوه».
- ۶۰- فانی فانی.
- ۶۱- ئاقا یار داود سه‌ن سه‌ن یار داود.
- ۶۲- یار دیده‌کانی بنیامین سازه‌ن پیرموسی سیمه‌ن، داود ئاوازه‌ن.
- (۷)، (۸) نۆتی موسیقی ئه‌م چه‌ند ئاوازه، له پاشکۆی ئه‌م کتێبه‌دایه.

- ۱۵- تاله سواران.
- ۱۶- خاس بژهنه.
- ۱۷- هه‌ی لامی لامی.
- ۱۸- هه‌ی ئیمانم یار.
- ۱۹- هه‌ی ده‌یار ده‌یار.
- ۲۰- گیان خواجای غولامان.
- ۲۱- هه‌ی چل ته‌ن چلانه.
- ۲۲- چل ته‌ن چلانان.
- ۲۳- جه‌م نیان دووسان ئه‌ویانه.
- ۲۴- هه‌قه‌ن هه‌قه‌ن.
- ۲۵- هه‌ق و هه‌ق.
- ۲۶- یار داود هه‌ق داود گیان.
- ۲۷- هه‌ق داود گیان داود.
- ۲۸- جه‌م وه چل ته‌نه داود.
- ۲۹- داود نه‌ کوره‌ی که‌وسهر وه‌رده‌ن ئاو.
- ۳۰- گیان سه‌بیید مامه‌د به‌ره‌و دیوانی، یار نازش ره‌وا بوو په‌ی یارسانی.
- ۳۱- هه‌روا بووگه و هه‌روا ده‌بی.
- ۳۲- ده‌س ویت ویت و نه‌وشه.
- ۳۳- سه‌ر تهرز.
- ۳۴- مه‌جنونی.
- ۳۵- دۆ وئه «دوو بالا».
- ۳۶- ساروخانی. (۶)
- ۳۷- غه‌ریبی.
- ۳۸- شیخ ئه‌سیری «گۆشه‌ی سه‌حه‌ری».
- (۶) نۆتی موسیقی ئه‌م ئاوازه، له پاشکۆی ئه‌م کتێبه‌دایه.

۶۳- سا عیلى ساعیلى ساعیلى مه كه عالم دی زانی بانگم ده كه .

۶۴- سولتان دینه یا عهلی یا عهلی .

۶۵- یار دیده کانی شا مه یو شامه یو .

۶۶- هه ی ئیمانم یار هه ی ره نگینم یار .

۶۷- هه ی دیده کانی یاران نه ی جمه ی، نیان وه شادی شا که ره مه ی، شاشیبه ن وه ره و قۆله گا .

۶۸- یا شا سه د ئامان مروه ت نه لئه مان ده ردم ده واکه ره حکیم زامان .

۶۹- عالی گورز ویش ها وه ده سه وه .

۷۰- خواجای غولامان یاعه لی یاعه لی یار داود ئامان شاعه لی شاعه لی .

۷۱- جه م جه م شایه به رزه مل . خوهشین خۆدایه به رزه مل .

۷۲- ده ی سبۆ ده ی سبۆ ئاها ئاگیان کالآ چه مه ی میردانی ده ی سبۆ ده ی سبۆ هه نی عازیم یار (۹) .

به لّام نه و پتوه ندی و ئاکاره دیرینه یه ی نه هلی هه ق و مؤسیقا «سرودی یارسان»، نه گه ره شوپن پین هه لگر و میرانگری پتوه ندی زه رتوش و موسیقا «سرودی گاڤا» نه بچ، که له هه ردو و ئایینه که دا مؤسیقا ده بیته هه وین، بۆ ده رپرینی رازه کانی رۆح، به رامبه ره سرووش و کردگار؛ نه و ده شی بلیین: پردیکی فه لسه فیانه، له نیتوان زۆر لایه نی نه م دوو ئایینه دا هه بچ؛ که دیاره ئیمه لایه نی تیگه یشتنی هه ردو و ئایینه که مان بۆ مؤسیقا مه به سته؛ واته: دیدی سرودی یارسان و سرودی گاڤا «گاڤا»، بۆ مؤسیقا . بۆیه بۆ زیاتر توند به ستنه وه ی نه م پرده مؤسیقاییه ی نیتوان سرودی یارسان و سرودی گاڤا، به لگه و پشتیوانی تریش ده خه ینه پال پته و تر کردنی پتوه ندی نیتوان نه م دوو ئایینه، که بریتیه له پتوه ندی میژووبی نیتوان نه م دوو ئایینه، چونکه په پره وانی ئایینی نه هلی هه ق، ده لّین به شپوه به ک له شپوه کان، یان به واته یه کی تر پتوه ندیه کی میژووبی «به لّام که مینک ته ماوی»، له نیتوان نه م ئایینه و ئایینی زه رتوش دا هه یه و چۆن!؟

(۹) له کۆکردنه وه ی نه م زانیارییه نه دا جه نابی (ئیره جی خادمی) یارمه تی زۆری داوین، که ناوبرا وه ی (ده رویش قولی کردنی) یه و شاره زایه کی لیها تووی مؤسیقای نه هلی هه قه و دانیش تووی شاری کرماشان و مامۆستای ته موورّه ندی (که یخه سه ره پور نادری) ی و مامۆستای ته موورّه نانی تیپی مؤسیقای (شه مس) ه، که مؤسیقا بۆ هونه رمه ندی کورد: شه هرامی نازری ده ژهن.

ده فته ره کانی نه هلی هه ق، زۆر به پیرۆزی و به پیره وه، باسی ئایینی زه رتوش ده که ن و شیعه ربان له و باره یه وه، له چه ندان نمونه زیاتر تیدا یه . وه ک نه وه ی که زه رتوش له گه لّ یارانیدا ده یه وئ بچئ بۆ شاری به لّخ و له ریگا تووشی رووباریکی قسولّ ده بن و له و رپیشه زیاتر، بواری تریان نیبه . بۆیه زه رتوش خۆی ده چپته ناو رووباره که وه و هه ردو و لاقی، بۆ یارانی ده کات به پرد، تا له رووباره که به پره وه، ئیتر نه و رۆژێ نه و کۆمه له، به بیته ی له و رووباره په ربونه ته وه، لای نه هلی هه ق، هه موو سالتی یادی ده که نه وه و جه ژنی بۆ ده گپرن .

«ئاته شکه ده» ش که ره مزیککی پیرۆزی «زه رتوش» ه، لای «نه هلی هه ق» یش هه ره پیرۆزه:

نه و ئاته ش-خانه

بارگه ی شام وه سته ن نه و ئاته شخانه

زه رتوشتش کیاست په ری فه رمانه

به ره گوزیده که ش که رد، نه رووی زه مانه (۱۰۷، ۲۴۹)

هه ره له پال ئاته شکه ده دا، بۆن و به رامه ی کلپه ی ئاگر، له مالّ و جه مخانه و جیهانیشدا، به پیرۆز و پتویست ده زانن، بۆ رووناک کردنه وه ی هه موو شتییک:

ئاته ش زه رووه ن

گرا گر گرپان، ئاته ش زه رووه ن

سۆزانی جیهان، ته جه للی نوورهن

رۆشنی زولّمات وه قوبه ی نوورهن (۱۰۷، ۲۵۰)

پیرۆزی ئاگریش، به گوپره ی ده فته ره کانی نه هلی هه ق، له ویتوه سه رچاوه ده گری که زه رتوش کاتی منالّ بوو، جه رده دزیبان و بردیان خسته یانه گری ئاگره وه و تا سئ رۆژ له ئاگر دا مایه وه، کاتی دۆزرایه وه، سه بیران کرد له ناو خۆله میشی ئاگره که دا نووستوه، چونکه رۆحی زه رتوش، رۆحی هه ق بووه . «سولتان ئیسحاق» یش که هه وته وانه له کوره کانی خۆی پیک ده هینئ، له ژیر ساجی ئاگر دا یه ک ده گرن و فرمانی سه رسپاردن و ده ست پتوه گرتنی به سه ردا دان. هه ره ها یادگار شاش، که ته مه نی سئ رۆژ بوو، سولتان فرمانی به داوود دا، تا بیخه نه کووره ی ئاگره وه و بۆ ماوه ی سئ رۆژ، سه ری کووره که بنریتته وه . دوای سئ رۆژه، سولتان خۆی چوو سه ر کووره و یادگار هه لّسایه سه ریپ و

سهلامی له سولتان کرد. که ئەم یادگارەش، ئەو باوە یادگارەیه، که لای ئەهلی ههق یه کجار مهزنه (۱۰۷، ۲۵۲).

ئەو سێ رۆژووگرتنهش، که لای «زهرتوشتی» یه کان بووه، تا ئیستاش لای په پیرهوانی ئەهلی ههق ههه سێ رۆژ، رۆژوو دهگرن. که دهکهوتیه چلهی زستانی وه رزی کوردیهیهوه... و له چواردهی مانگدا دهست پیدهکا و ئیوارهی ههفته، رۆژووکه دوایی دیت.

ئەم بۆنهیهش، لهو سێ رۆژوهه کراوه به نه ریت، که زهرتوشت به منالی، سێ رۆژ له ئاگردا مایهوه و نه سووتا و لهو سێ رۆژهدا، دایک و باوکی زهرتوشت، هیهچیان نه خوارد (۱۰۷، ۲۵۴). ههه لهو سێ رۆژهدا **زهرتوشت**، به شیبیری **مانگایهک** پارێزگاری کرا، که خوا، ئەو **مانگایه**ی ههه بۆ ئەو مه بهسته ناردبوو، بۆیه لای په پیرهوانی ئایینی زهرتوشت و لای ئەهلی ههقیش، **گا** پیروزه و سیمای **خوا** و **گهوره** و **سهرداری** تیا ده بین. که ئەم سهرودهی ئەهلی ههق، لهو چهندان نمونانهیه:

پیره رهنگینه

ئەز چهنی تووما، پیره رهنگینه

چهنی خالق بیچوون تو پیره نینه

ساتو بۆ گاوم وه گاو یاری یهوه بوینه (۱۰۷، ۲۵۴)

... جگه له مانهش، ته نانهت ماموستا محهمهدهمیل رۆژبه یانی، پیتی وایه که سولتان ئیسهحاق «سوهاک» ی رابهری ئەهلی ههق، ههه ئیستیکی دو ئیمپراتوری مادهکان بیت (۹۷، ۲۸)، که شوین سببهری ههلهکهوتنی زهرتوشت بووه.

جگه له مانهش ئیمه، پیشتر وتمان که دهفته رهکانی ئەهلی ههق، واته سهرودی یارسان به شیوهی کوردی «گۆران» ه، که مانای واژهی «گۆران» یش بهمجۆره لیک ده دریتتهوه:

نوسههری ناسراوی ئیرانی: دکتور ئیبراهیم پورداوود، که به چهند کتیبی زانستی، دهست پیشکههری زیرهکانه ی له لیکدانهوه و تویتینهوهی ئایینی زهرتوشتدا، ههیه. له پیشهکی یه کیتک لهو کتیبانهیدا، به ناوی فرهنگ بهدینان، سه بارهت به وشه ی **گهور**، دهلت: له وشه ی **کافری** عه ره بیهوه هاتوووه و به واتای زهرتوشتی نایسلام به کارهینراوه و ورده ورده له بهر قورسیی وشه ی **کافر** بووه به **گهور**، چونکه واژهی **گهر** و **گهبرهک** و **گهبرهکی** له شیعی فارسیدا، به واتای ئایینی زهرتوشتی هاتوووه. بۆ وینه فیردهوسی دهلت:

بفرمان یزدان چو این گفته شد

نیایش همانکه پذیرفته شد

پیرید سیمرغ و بر شد بابر،
همی حلقه زد بر سر مرد گبر
ز کوه اندر آمد چو ابر بهار
گرفته تن زال را در کنار...

ههه فیردهوسی له جیگه یهکی تر دا دهلت:

که ما را نیاید که شاپور شاه
نصیبین بگیرد بیارد سپاه
که دین مسیحان دارد درست
ره گبرگی ورزد و زنده است

(۳۱، ۱۶ مقدمه)

ههروهه محهمهدهمین ههوارامانی، له ههه دوو کتیبی کاکهیی و فه رههنگی ئیریان فاچ و دیسانه وهش له گوفاوی ماموستای کورددا، بهمجۆره له باره ی ئەم وشه یهوه دووه:

... وشه ی **گهور** له سه ره تاوه، له سه ره ده می بلا بوونه وهی ئایینی ئیسلام له کوردستاندا، به وه که سه دهوترا که به نایسلامی ده مایه وه و سه رانه ی ده دا و به ئیسلام نه ده بوو. پاش ئەوهی که سه رپاکی کوردستان هاته سه ر ئایینی ئیسلام، پارسانییه کان – که سان ئیسهحاق نوپکه ره وه یه تی – و هه ندی خه لکی ناوچه ی ههوارامان، که له ناوچه شاخاوییهکانی ههواراماندا، له سه ر ئایینی زهرتوشت مابوونه وه، به پیتی ئەو ئالوگۆزهش که دهنگی «ب» و دهنگی «و» جیگۆرکی دهکن. بۆیه وشه ی **گهور** به ره و **گور** رۆیش و کۆیه که شی بوو به **گۆران** و ئەمهش هه میسه به وه خه لکه دهوترا، که له ناوچه شاخاوییه دووره دهستهکانی ههوارامان دهژیان و بهروالهت ئیسلام بوون و له دل و دهرووندا، یان **کاکهیی** «پارسانی»، یان زهرتوشتی بوون و ههروهه به زهرتوشتییهکانی دیکه ی ناکوردیش. ئەم **ناو** – **زاراوهیه** بهمجۆره به کار دههینرا. تا دهووبههری سه دهی پینجی هیهجری و یاخود تهواو ئیسلام بوونی خه لکه که ی ناوچهکانی ههوارامان و ئەوجا بهو جۆره دینی کاکهیی و زهرتوشتی له ناوچهکانی ههواراماندا به ره و کزبوون و به ره و نه مان چوون و تا هه ندی ناوچه ی بچکۆله ی دیکه ی لێ دههچن، سه رپاکی خه لکه که دینی ئیسلامی وه رگرت و ئیتر دووبه ره کی په ره ی سه ند و **گهور** یاخود **گهوران**، که ببوو به **گۆران**، زۆر کورتی هینا و خزایه ناوچه ی تاییه تییه وه، که ئەو جیگه تاییه تیانه، به ره به ره کران به مه لبه ندی ئایینی **گۆران** (۴۵، ۱۷-۱۸).

لهم مهلبه ندهشدا، ههر سروودئ، يا ههر ناوازي، نه گهر له چوارچپوهی شيعردا بوايه و له سهره تاي بلابوونه وهی تاييني ئيسلامدا، ستايشی تاييني ئيسلامی نه کردايه، وتنی رپوا نه بوو، يا خود رپگه ی لی ده گيرا. به تاييه تيش که لهم مهلبه ندانه دا نامیتری موسیقا ته نیووریان له گه ل سۆزی تايينیدا به کارهیناوه، که موسیقاش له تايینی ئيسلامدا **حرام** کرابوو، بۆيه بهو کاره ی «گۆرانه» کانیان وتووه: **گه برانی**، يا خود **گه ورائی** و **گۆرائی** و ئەم زاراوانه ش پاش به سهر بردنی ته مه نیکي درپژخایه ن، سوان و وهک نه وهی نه مپۆی لپهات، که پیتی دهوترئ: **گۆرائی**.

ههر لهم بواره دا، چه ندان بازرگان و گه شتوهری نه وروپایی، که له سه ده کانی شازده و هه قده ی زاییندا، سهردانی ئیران و ولاتانی ده وروبه ری ئیرانیان کردووه. له و گه شتنامه و بیره وهر بیانه دا، که له ناکامی سهردان و سه فهره کانیاندا، یاداشتیان کردووه، نه وه ده سه لپین که واژه ی **گهر و گاور**، ده به نه وه سهر ره چه له کی تايینی زهرتوشه. له وانه:

۱- گه شتوهری ئیتالیایی پیترو دالا **فاللا** Pietro Della Valle، که سالی ۱۶۱۶ز- تا ۱۶۲۴ز- له ئیران بووه. هه میشه له ناوهینانی زهرتوشتیدا، به واژه ی گهر ناویان دپیتی و ده لی: نه مانه له عه ره ب «تازی» بیزارن و خو یان به گاور ناو ده به ن، چونکه ئەم واژه یه به مانای کافر و بته پرستی دیت و به خو یان ده لپین: به هدین - Behen din. (۳۱، ۱۳ - مقدمه).

۲- ژان پاتیست تاوه رنیه «۱۶۰۵- ۱۶۹۸ز» که گه شتوه رپکی فهره نساییه و له نیوان سالانی ۱۶۳۲- تا ۱۶۳۸ز، نو جار سهردانی ئیرانی کردووه و له باره ی زهرتوشتییه کانی شاری کرمان و ده وروبه ری نووسیوه. هه میشه په پره وانی تايینی زهرتوشه، به گه بر (Kebber) ناو ده بات. (۳۱-۱۳ مقدمه).

۴- شاردن - Chardin، که چه ندان سالی رۆژگاری سه فه وی له ئیران بووه، له سه فه ری یه که میدا، له سالی ۱۶۴۴- ۱۶۷۰ز له سه رده می شا عه باسی دووهم و شا سلیمانی یه که م و له سه فه ری دووه میشیدا له سالی ۱۶۷۱- ۱۶۷۷ز، له رۆژگاری شا سلیمانی یه که م دا، له سه فه رنامه که ی خویدا چه ندان جار یادی زهرتوشتییه کان ده کاته وه و ده لی: له هیند به زهرتوشتی ده لپین پارسی و له ئیران پیتیان ده لپین **گاور** - Gaur، که واژه که له بنه چه دا عه ره بیه و به مانای کافر دیت. (۲۲، ۱۲ مقدمه).

۵- ژان ئوتەر - Jean Otter ی گه شتوه ری سویدی که له زه مانی ته هماسب قولی خان «نادر شاه» دا، هاتۆته ئیران و سه فه رنامه که ی یه کجار بایه خدار و ده گمه نه. له ئاپریلی

۱۷۳۹ز- دا، سهردانی که نگاوه ری کردووه و پیتیان وتووه، که گاوری تیدایه. باسی نه وه ده کات که ئاته شکه ده ی ویرانی نه وانی دیوه و به پاشماوه ی په پره وانی تايینی زهرتوشتیان له قه له م ده دات. (۴، ۱۷۰-۱۷۸).

ئەم به لگانه ش وهک وتان، هه موویان ره چه له کی واژه ی گۆران ده به نه وه سهر تايینی **زهرتوشه** و تايینی زهرتوشتیش چونکه له سه رده می ساسانییه کاندایه گه شته لوتکه ی رپزگرتن، بۆيه رپتی نه وه ش له به رده ماندا خو ش ده ی، تا واتای سروودی یارسان، به وه لپیک بده ی نه وه، که مه به ست له: **یار + سان**، نیاز له یاران و دۆستان و دلدارانی ساسانی، یان: یارانی سولتان سوهاک، واته: سولتان ئیسحاق بیت؛ که دواتر پیتیان وتووه: سان بیت.

که واته، بو زیاتر ئاگادار بوون له **سروودی گاتای** «زهرتوشه» یش، پیتیست ده کات ئاورپکی خیرا، له میژووی زهرتوشه و تايینه که ی و سروودی گاتا بدریتته وه.

زهرتوشت و نایینه‌که‌ی

سهره‌تا، ده‌بی‌ئوه بزاینن که ماده‌کان، سهر بهو شه‌پۆلگه‌له کۆچه به‌رودوایانه‌ی ئاری نه‌ژادن، که له سه‌ده‌گه‌لی زۆر کۆنه‌وه، له مه‌لبه‌نده‌کانی باکووری ئه‌وروپا و باشووری رووسیاه، پرووهو چه‌ندین ناوچه‌ی جیاجیا، که گرنگترینیان **هیند** و **ئیران** و ئه‌وروپا بووه، کۆچیان کردووه. (۱، ۲۱)

زه‌مانی کۆچه‌که‌شیان، بیرورای جیاوازی له‌سه‌ر هه‌یه، که زۆریه‌ی زانیانی خۆرهل‌اتناس، به‌لای زۆروه‌وه، له‌نیوان (۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰) سالی پیش زاین داده‌نین.

ئه‌وانه‌ی بۆ هیند و ئیران کۆچیان کردووه، به‌خۆیان وتووه ئاریایی و له‌کۆنترین پاشماوه‌کانیشیاندا، ناوی ئاریایی هاتووه. له‌پاشماوه‌کانی ریگ قیدا دا، که نایینی کۆنی هیند بووه و له‌ئاقیستاشدا که نایینه‌که‌ی زهرتوشت بووه، ناوی ئاریایی هاتووه، له‌هه‌ردو نایینه‌که‌شدا، مانای ناوی ئاریایی، به‌واتای نه‌جیب و په‌سه‌ن و میوان نه‌واز هاتووه (۱، ۵۰-۵۱). له‌ئاقیستادا که مه‌به‌ستی ئیمه‌یه، سه‌رزه‌مینیی ئاریایی، به‌ئاریانام فه‌یجا، یان ئاریان فه‌یجا یان ئاریان قاج ناوبراوه. وه‌ک زانراوه ئاریان فه‌یجاش دامیینی زه‌ریای خه‌زه‌ری ئیستا بووه، که دواتر به‌رینتر بووه‌وه و بووه جیی پیکه‌وه‌نانی ده‌وله‌تی ماد، ده‌وله‌تی مادیش (۶۹۱-۵۵۰ پیش زاین)، وه‌ک له‌نووسراوه‌گه‌لی ئاشووریدا هاتووه، سنوره‌که‌ی له‌دامیینی زه‌ریاچه‌ی ورمیوه، به‌ره‌و خوار ده‌ست پیده‌کات بۆ سه‌قز و ئه‌کباتان «هه‌مه‌دان» و دواتریش له‌نیوه‌ی شه‌شه‌می پیش زاینیدا، ئه‌م سنوره‌ فراوانتر ده‌بی و به‌شیکیش له‌ئه‌فغانستان ده‌خاته ژیر ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه.

به‌لام ئه‌و شه‌پۆله‌ کۆچه‌ی له‌نیشتمانی ماد «کوردستانی ئیستا» دا، نیشته‌جی بوون، ئه‌و شه‌پۆله‌ بوون، که دواتر زهرتوشتیان تیدا هه‌لکه‌وت و هه‌ر ئه‌م شه‌پۆله‌ش له‌سه‌رده‌می‌کدا بۆ ماوه‌ی چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک خاوه‌نی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وه‌ایه‌کی یه‌که‌جار فراوان بوون. به‌جۆرتیک که له‌هه‌ندئ سه‌رده‌مدا، نه‌ک هه‌ر سه‌رپاکی کوردستانی ئه‌مرۆ و ناوچه‌کانی تری ئیرانیان به‌ده‌سته‌وه‌ بووه، به‌لکه‌و له‌رۆژگارێکدا ولاتی ئاشووریه‌کانیش، به‌نه‌ینه‌وای پایته‌ختیشیانوه‌ که‌وتۆته ژیر ده‌سه‌لاتیانوه (۶۱۴ پیش زاین).

سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که زهرتوشت له‌کامه‌ ناوچه‌دا هه‌لکه‌وتووه‌وه له‌چ سه‌رده‌می‌کدا ژیاوه! بیرورای فره‌ جیاوازه‌یه. که هه‌ندئ له‌م بیروبو‌چوونانه‌ زانستیانه‌ن و هه‌ندیکی تریشیان،

گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی زهرتوشت سه‌راسیمه‌ی کردوون و به‌گۆتیه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان، به‌ره‌و چه‌ز و خواستی خۆیانی ده‌بن. که له‌راستی‌شدا چونکه‌ گه‌وره‌یی و بلیمه‌تی زهرتوشت بۆته جیی مشتومر و لیدوان و لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌یان و سه‌دان زانا و فه‌یله‌سووفی دیرینه و ئیستا و به‌رده‌وامی سه‌رتاسه‌ری جیهان، بۆیه هیشتا بیروبو‌چوونی تازه‌تری لئ هه‌لده‌گۆزری و تا ئیستاش هه‌ر قسه‌ له‌سه‌ر میژووی ژیان و شوینی هه‌لکه‌وتی، نه‌پراوه‌ته‌وه.

به‌لام له‌وه‌دا که کاری ئیمه، ئه‌وه نییه‌ بجینه‌ ناو جه‌نجالی ئه‌و بیروپرایانه و به‌راورد و ته‌له‌ پیکردنیان، بۆیه هه‌ر به‌لکه‌ زانستیانه‌وه ده‌گی‌رسیینه‌وه که به‌دلنیا‌یه‌وه ده‌یسه‌لمی‌ن زهرتوشت له‌دامیینی زه‌ریاچه‌ی **چیتچست - ورم** و باکووری خۆرئاوای ئیراندا هه‌لکه‌وتووه، که کوردستانی ئیستا ده‌گریته‌وه. له‌م پرووه‌وه بارتۆله (۱، ۵۰-۵۱) و پرۆفیسۆر گۆلدنهر (۱، ۵۰-۵۱) و خۆرهل‌اتناسی ئه‌لمانی هه‌رتسفلد و جه‌کسۆن (۱، ۵۰-۵۱) و ئیرانناسی مه‌زنی دانیمارکی ئارتور کریستین سن (۹-۶۵) و فه‌یله‌سووفی ناسراوی ئه‌لمانی فردریک نیچه (۳، ۵۸) و مه‌سه‌وودی گۆلزاری (۴۴، ۸۰ مقدمه) و نووسه‌ری کرمانی عیماده‌دینی ده‌وله‌ت‌شاهی (۲۳، ۷) و جان ناس (۱۵، ۳۰۲) و گیرشمن (۴۵، ۱۷۹) و مورته‌زا پراوندی (۲۶، ۴۸۷) و ئۆژین و ئۆبین (۳، ۷۷) و دکتۆر جیهانگیرئوشیده‌ری (۵، ۴۲۹) و هه‌روه‌ها میژوونووسانی عه‌ره‌بی وه‌ک: یاقوتی حه‌مه‌وی و ئیبن خرددابه و بلاذری و چه‌ندان زانا و نووسه‌ری تریش، دواي تو‌تۆزینه‌وه‌یه‌کی زۆر و هه‌ولیکی زانستیانه، که یه‌شتوونه‌ته ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که زهرتوشت له‌ناو هۆزه‌کانی **میدیا** و له‌باکووری خۆرئاوای ئیران «کوردستانی ئیستا» دا هه‌لکه‌وتووه.

باوکی زهرتوشت ناوی **پوروشه‌سپ** و دایکیشی ناوی **دوغدو** بووه. جه‌کسون پیتی وایه باوکی **زهرتوشت خه‌لکی نازه‌ریاجان** و ده‌ورو به‌ری **زه‌ریاچه‌ی ورم** و دایکیشی **نازه‌ری بووبی**.

سه‌باره‌ت به‌ناوی «زهرتوشت» یش، لیکدانه‌وه‌ی جۆراوجۆر هه‌یه.

له‌دووتۆبی **گاتا‌کاندا**، به‌**زهرتوشت‌ره** هاتووه، هه‌ندی‌ک پیتی‌یان وایه، له‌وانه: خۆرهل‌اتناسی به‌ناوبانگ زولسته‌ر، که **زهرتوشت‌ر**، واته: خاوه‌نی **وشت‌ری زه‌رد** بووبی (۱، ۴۲). خۆرهل‌اتناسی ئینگلیزی **بویس** یش ناوی **زهرتوشتی** به‌لی‌خۆر، یان جله‌وداری وشت‌ر لیکداوه‌ته‌وه (۱، ۴۳). زانای به‌بهنه‌چه ئه‌لمانیایی و مامۆستای زانکۆی ئۆکسفورد ماکس موله‌ر، ناوی زهرتوشتی به‌خاوه‌نی وشت‌ری جه‌سوور، لیکداوه‌ته‌وه، تو‌تۆزه‌ره‌وه‌ی به‌ناویانگی ئه‌لمانیایی شپینگل، ناوی زهرتوشتی به‌ئه‌شکه‌نجه‌ده‌ری وشت‌ران مانا کردووه.

به‌لام له میژووی کۆنینه‌ی یۆناندا، به‌زرد ئاسته‌ر ناوبراوه. که پروایان و ابووه ئەم ناوه‌ش له ئاسته‌ر، یان ئیستار وەرگیراوه و مانای ئەستیره‌ناس بگه‌یه‌نێ. دیوژن لرسیوس که خۆرهللاتناسیکی یۆنانییه، له‌ زمانی «دنیون»وه؛ که کورپه‌که‌ی له‌ هاوڕیپانی ئەسکه‌نده‌ری مه‌کدۆنی و میژوونووسیش بووه «سه‌ده‌ی چواره‌می پیش‌زایین» ده‌یگه‌رتیه‌وه، که ناوی زه‌رتوشت، له‌ باری ئەده‌بیه‌وه به‌مانای ئەستیره‌ په‌رسته (١، ٤٢). «هیرمودورس»یش، که شاگردیکی ئەکادیمی ئیفلاتونه «سه‌ده‌ی چواره‌می پیش‌زایین» هه‌مان بۆچوونی هه‌یه (١، ٤٢). رۆژهللاتناسی ناسراو: پرۆفیسور کیگه‌ر پیتی وایه‌ که یونانیان زه‌رتوشتیان به‌واژه‌یه‌کی لیکدراوی زه‌پیرا ناوبردووه و له‌مه‌ش مه‌به‌ستیان پیتی فه‌رمانه‌وایی ئەستیران بووه (١، ٤٢). زه‌رتوشت، زتیوان و خزمه‌تگوزاری ئورومازس، یان ئورمه‌زد بووه و له‌ هه‌مان کاتیشدا زه‌رتوشتی به‌کوری ئورومازس ناوبردووه (١، ٤٢). پرۆفیسوری ئەلمانیایی هوزنیگ، ناوی زه‌رتوشتی له‌ دوو وشه‌ی لیکدراوی زوترا و ئەسترای زانیوه، که پیتی و ابووه چرای که‌شتی ده‌گه‌یه‌نێ و له‌ ئاکامیشدا مانای ناوه‌که‌ی به‌خاوه‌نی کیتلگه‌ی نیاز لیکداوه‌ته‌وه. یوسنیس، که توپزه‌ره‌وه‌یه‌کی ئەلمانیاییه، ناوی زه‌رتوشتی له‌ دوو وشه‌ی زه‌ر به‌مانای زه‌رین و ئەستهری به‌مانای به‌مانای ئەستیره‌ زانیوه، که به‌هه‌مووی ئەستیره‌ی زه‌رینی گرتۆته‌وه. عه‌ره‌به‌کانیش پێیان وایه‌ ناوی زه‌رتوشت، بریتیه‌یه له‌ زه‌ر + ده‌شت. که به‌مانای ده‌سه‌لاتی زه‌رین دیت. هه‌ندی لیکۆله‌ره‌وه‌ی سه‌ر به‌ناییی زه‌رتوشتیش، وه‌ک ئاذه‌ر گشنسپ و پوروالا، به‌و خه‌یالیه‌ی ناوی په‌یامبه‌ره‌که‌یان بالاتر به‌ن، پێیان وایه‌ که زه‌رتوشت له‌ سه‌ره‌تادا ناوی ئەسپیتامه‌ بووه و دوا‌ی که په‌یامه‌که‌ی بۆ هاتووه، ناوی زه‌رتوشتی پێ به‌خشاوه، چونکه ئووشی به‌مانای سووتاندن و دره‌وشانه‌وه‌یه و زه‌ریش به‌ مانای زه‌رینه. له‌وه‌شدا، که گای کیتی له‌نیوان هیند دا و شتری پێ ده‌لێن و و شتریش په‌نگی زه‌رده، له‌مه‌وه ئەنجامگیری ده‌که‌ن که زه‌رت ئوشت، به‌واتای که‌سپک که رووخساری له‌ناو رووناکایی خودادا، رووناک و دره‌وشاوه‌ی بی و به‌واته‌یه‌کی تر: خه‌رمانه‌یه‌کی زه‌رین، له‌ ده‌وری رووخساری بیت. به‌لگه‌شیان له‌م ناو پێ به‌خشینه، ئەوه‌یه که عیساش دوا‌ی ئەوه‌ی بۆته په‌یامبه‌ر، نازناوی «کریستوس»ی پێ به‌خشاوه. (١)

(٤٤)

میژووی له‌ دایکبوون و سه‌ره‌هلدان و مردنی زه‌رتوشتیش، تا ئیستا نادیار و نه‌زانراوه و له‌م رووه‌شه‌وه هیشتا بیروبوچوون و لیکدانه‌وه، نه‌ک هه‌ر نه‌پراوه‌ته‌وه، به‌لکو بیروبوچوونی زۆر دژ به‌یه‌ک هه‌ن (١، ٧٨-١١٢). به‌لام ئەوه‌ی که له‌م رووه‌وه ئاشکرایه ئەوه‌یه، که زه‌رتوشت، له‌نیوان سه‌ده‌کانی ١٧٠٠-١٨٠٠ی پیش‌زایین، سه‌ری

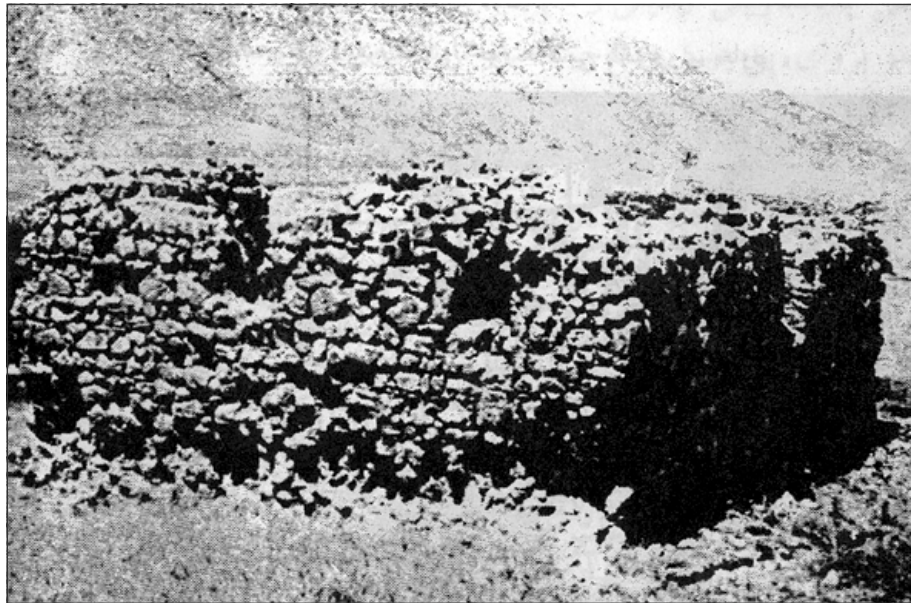
هه‌لدای (١) و له‌ دوا‌ی ته‌مه‌نی ٢٠ سالییه‌وه، که‌وتۆته بیرکردنه‌وه و ژبانی گۆشه‌گیری و ئەشکه‌وت و کیتونیشینی و له‌ ئەنجامدا له‌ دوا‌ی ١٠ سال، واته‌ له‌ ته‌مه‌نی ٣٠ سالییدا په‌یامه‌که‌ی له‌ناو هۆز و ناوچه‌که‌یدا راده‌گه‌یه‌نێ. به‌لام به‌سه‌ختی دژی ده‌وه‌ستان و پروای پێ ناهێن. ناچار رووه‌کاته ناوچه‌کانی دامینتر و له‌ کیتی ئاویده‌ر «ئاوشی‌ده‌رینه‌»ی باشووری خۆرئاوای شاری سه‌نی ئیستادا ده‌گیرسێته‌وه. پاشان دووه‌مین کۆچی بۆ پاکتریای لیواری جه‌یحون و رووه‌و کیتی هوگر و ناوچه‌ی باخی «گولباخی» لای رۆژهللاتی شاری گرماشان ده‌ست پێده‌کات (٢٣، ١١)، که له‌م ناوچه‌یه‌دا به‌ئاشکرا، بانگی په‌یامبه‌ریتی رادیلێ و له‌م کاته‌شدا که «گوشتاسپ»ی شای هه‌خامه‌نشی فرمانه‌وه‌ی، بروای پێ دینی و ده‌چیته‌ سه‌ر ئایینه‌که‌ی. لێره‌ به‌دواوه ئیتر ئاته‌شکه‌ده و مه‌له‌نده‌کانی خواپه‌رستی داده‌مه‌زیتنی. ئەو ئاته‌شکه‌دانه‌ی له‌ کوردستاندا، دامه‌زرتیان و تا ئیستاش شوینه‌واریان ماوه، ئەمانه‌ن: ئاته‌شکه‌ده‌ی پاوه‌ی هه‌ورامان که له‌سه‌ر بلندترین کیتی باشووری خۆرهللاتی پاوه‌یه و ئاته‌شکه‌ده‌ی ناوچه‌ی ریتزا و حه‌لوان و قه‌سری شیرین، ئاته‌شکه‌ده‌ی مه‌زنی «ئاذه‌رگشنسب»ی ناوچه‌ی ته‌ختی سلیمان (٤٤، ٨١ مقدمه) و ئاته‌شکه‌ده‌ی پیاره‌ی هه‌ورامان و له‌م دوو سله‌ی دوا‌ییشدا له‌ نزیک «سورداش»ی لای سلیمانی، له‌ جاسه‌نه و دیسان له‌ نیوان سلیمانی و که‌رکوکدا، له‌ بناری کیتوه‌کانی ده‌ره‌ندی بازیان، شوینه‌واری ئاته‌شکه‌یه‌کی تر، دۆزراوه‌ته‌وه (٥١، ٥). هه‌روه‌ها مامۆستا ته‌وفیق وه‌بی پیتی وایه، که گوندی زه‌رگه‌ته‌ی باکووری خۆرئاوای شاری سلیمانی، له‌ بنه‌ره‌تدا شوینی ئازه‌رگه‌ده ئاته‌شکه‌ته‌یه‌ک بووه. دیسانیش له‌ ناوه‌راستی سالی ١٩٩٥ ئاته‌شکه‌ده و په‌رستگه‌یه‌کی زه‌رتوشت، له‌ ده‌وک دۆزراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها ئاته‌شکه‌ده‌ی ده‌ره‌شه‌هر، له‌ ئیلام.

له‌ناو ئەم چهند ئاته‌شکه‌ده‌یه‌دا، ئاته‌شکه‌ده‌ی به‌ناوبانگی «ئاذه‌رگشنسب»ی په‌رستگه‌ی شاری شیر، که له‌ نزیک که‌لاوه‌کانی ئیستای ته‌ختی سلیمان و ده‌که‌ویتیته ٤٩ کیلۆمه‌تری باکووری خۆرهللاتی شاری «تیکاب»ی ناوچه‌ی هه‌وشار، کۆنترین و گه‌وره‌ترین و پیرۆزترین ئاته‌شکه‌ده‌کانی زه‌رتوشته و شاهه‌کانی ساسانی، له‌ بۆنه‌کانی سه‌رکه‌وتن و تاج له‌سه‌رئاندا، به‌نیازی سوپاس و دوعا کردن، ده‌بوا‌یه له‌ تیسفۆنی پایته‌خته‌که‌یانه‌وه، که که‌وتۆته ٣٢ کیلۆمه‌تری باشووری خۆرهللاتی به‌غدای ئیستاوه، به‌پیتی پیاده‌ زیاره‌تی ئەم ئاته‌شکه‌ده‌یه‌ بکه‌ن و هه‌ر له‌میشه‌وه ده‌سته‌چیله‌ی ئاگر، بۆ ئاته‌شکه‌ده‌کانی تر براوه.

(١) زه‌بیح به‌هه‌رۆز، که له‌ زانستی ئەستیره‌ناسی و بیرکارییدا شاره‌زایی زۆری هه‌یه، دوا‌ی لیکۆلینه‌وه و په‌نجیکی زۆر گه‌یشتۆته ئەو ئەنجامه‌ی که زه‌رتوشت سالی ١٧٦٨ پیش‌زایین، هاتۆته دنیا. به‌لام دیسان هه‌ر ئەم ئەنجامه‌ش جیتی قسه و باسه. بۆ زیاتر زانیاری بنه‌وا: (٥، ٣٣، ٣٤).

وهك ياقوتى حه مهوى له زمانى مسعر بن المهلهل «نيوهى سه دهى چواره مى كوچى» ي گه شتوره وه ده يگير پته وه، گوايه له و كاته دا كه مسعر سهردانى ئەم ئاته شگه دهيهى كردووه، ته مهنى ئاته شگه دهكه ۷۰۰ سال بووه و ناوبراو، وه سفىكى زور سه رسوپه پنه رى ئەم ئاته شگه دهيهى كردووه. (۷۴، ۵)

گرنگيى و مه زنايه تى ئەم ئاته شگه دهيه، واى له دكتور جهانگير ئوشيدهرى كردووه، كه به دلنيايي سه وه بليت ئەم مه لبه ندهى ئەم ئاته شگه دهيهى تيا دروستكراوه، زىدى زه رتوشته^(۱) و بو زياتر دلنيا بوونيش به لگه ي ئەو په رستگه ييهى به نمونه هينا وه ته وه، كه هه ر له نزىك ئەم ناوچه يه هه يه و ده لىن گل كوئى زه رتوشته. په رستگه كه ش له گوندى ئەنبى يه، كه ده كه و پته ۱۴/۵ كيلومه ترى باكوورى خوژئاواى گوندى سيلوانه ي ناوچه ي ته رگه وه رى سه ر به پاريزگه ي وره ي وه. (۳۱، ۵)

ئاته شگه ي گونبه د كه لايى، له «ريژاو» ناوچه ي سه ريپلى زه هاو - كرماشان

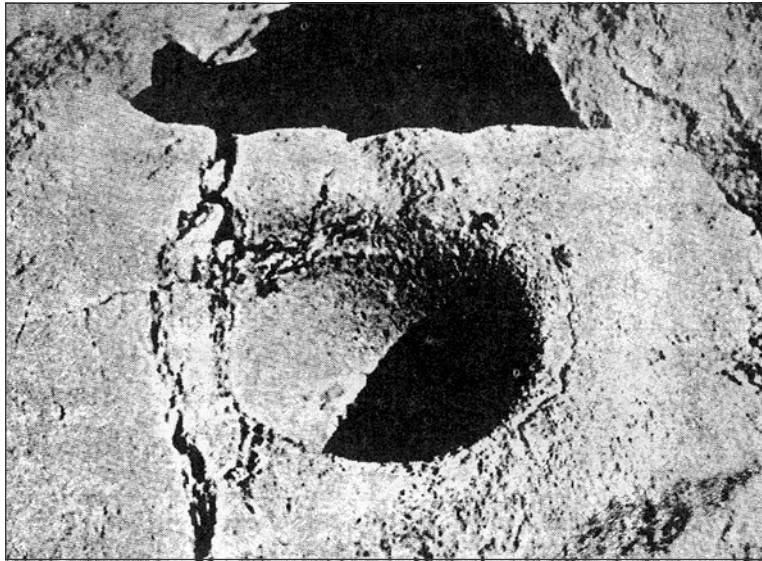
(۱) تا ئىستاش گوندىكى گه وهى كوردنشين له ناوچه ي (دزه: دژه) ناوچه رگه ي مه رگه وه رى - دابه، به ناوى «پوروشه سپ» ي باوكى زه رتوشته و خوژم چند جار پىك سهردان و ديده نيم كردووه.

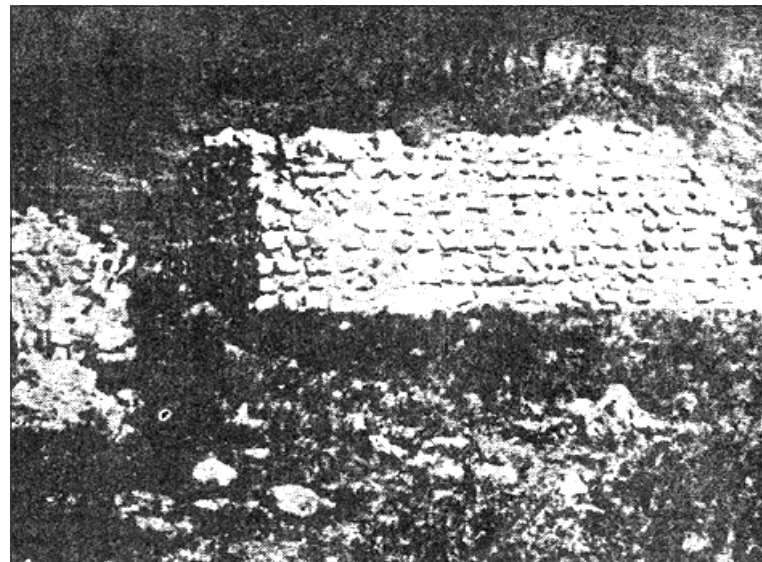
ئاته شگه ي سه ر كيوه به رزه كانى خوژه لاتى باشوورى «پاوه»

ده روازه ي ده ره وه ي ئاته شگه ي به ناوبانگى: ئاذه رگشنسب - له: ته ختى سوله پمان نزىك شارى - تىكاب-ى ناوچه ي هه وشار

یه کیک له دوو «ناته شدن» هکمی ژورور قهلبه زری ریتزای سهروو

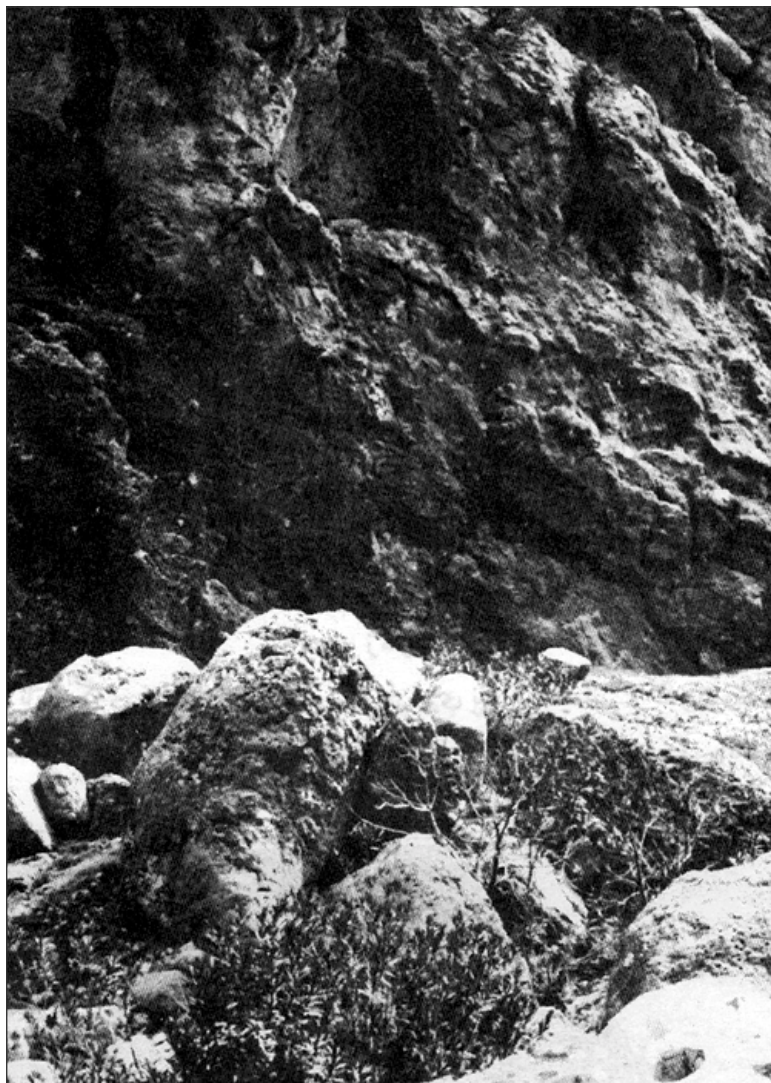

ناته شگهی: سهراب له سهریپیلی زههاو - کرماشان

دیسان ههر دکتور جهانگیر نوشیده ری بو زیاتر نمونه ی پشتیوانی زورتر کردن له م بوچوونه ی خوئی، قسه یه کی روزه لاتناس جه کسون به یادی دینیتته وه، که له زمانی شپیگلی گه شتوره وه: ده لئی ههر له م ناوچه یه و پروونتر له کیوی بزوداغی «کیوی گوساله»، که ده که ویته باکووری شاری مهراغه وه، خه لکی ناوچه که ناماژه بو نه شکه و تیک ده که ن، که گوایه زهرتوشت له ویدا ژیاوه. ههر جه کسونیش ده لیت: له نریک کیوی سه هندی نریک مهراغه، نه شکه و تیکی به ردین هه به، که گوایه جیی خوتندنه وه ی زهرتوشت بووه. (۵، ۳۱)

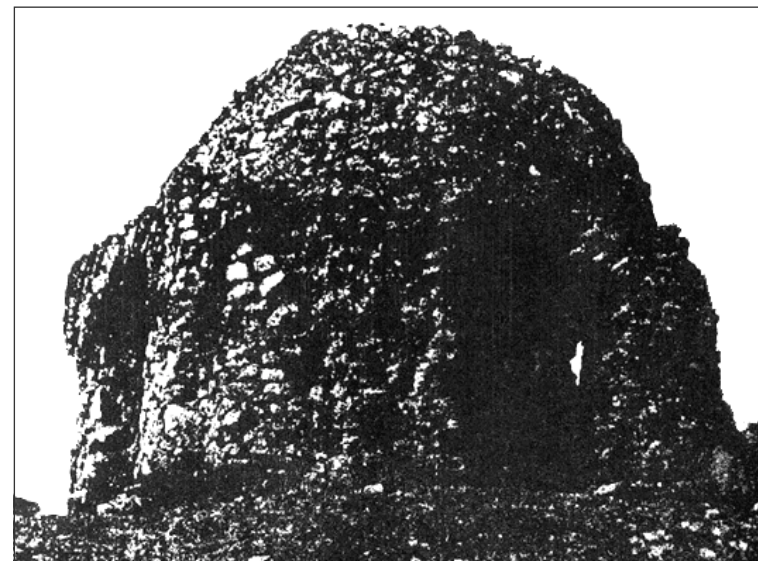
ناته شگهی: گومه ی مه لیک له «ریتزاو»

میحرابی «زهرتوشت» ی له ته نیشتی خۆره لاتی ده ریه ندی «قه مچونه - سه رته نگ» ی لای
سورداش - پارێزگاری سلیمانی

ئاته شگه ی بناری کتبه کانی «بازیان» ی نیوان سلیمانی و که رکوک
سالی ۱۹۹۱ز - له لایهن ماموستا - «عه بدولر قیب یوسف» هوه دۆزرایه وه

ئاته شگه ی ده ره شه هر - ئیلام

ثاڤيستا و پهيامي زهرتوشت

ثاڤيستا، ناوي **کتيب** و پهيامه ثاينيينه کهي «زهرتوشت» ه، که زهمانی نووسینی ئەم کتیبه، ئەگه‌رچی به‌ته‌واوی نه‌زانراوه، به‌لام به لای که‌مه‌وه (۱۰) سه‌دهی پيش زاینیه (۱۸، ۳). زانایانی وه‌ک گۆلدنهر و ئەنده‌رناس پيشان وایه که واژه‌ی ثاڤيستا، له ثاڤيستا‌که‌وه وەرگيرایی و ثاڤيستا‌کيش مانای بناغه و بنه‌رته.

ئوه‌ی که ئیستا به‌ناوی ثاڤيستا‌وه ماوه‌ته‌وه، ئەو ثاڤيستا ته‌واوه نییه، که له رۆژگاری خۆیدا بووه. به‌لکۆ زۆریه‌ی له ملاملانی سه‌ختی رۆژگار و له‌نیوان دوژمنانیدا له‌ناوچوووه. وه‌ک له نووسراوی ثاينی زه‌رتوشتیدا باس‌کراوه، ثاڤيستا له کاتی خۆیدا به‌خه‌تی زيرين و له‌سه‌ر ۱۲ هه‌زار پيسته‌ی خۆش‌کراوی **گا** نووسراوه‌ته‌وه. ثاڤيستا، له يه‌ک زه‌مان و به‌دهستی يه‌ک که‌س نه‌نووسراوه‌ته‌وه (۲۱، ۴).

له سه‌رده‌می دارای کوری داریوشی سییه‌مدا فرمان‌دراوه، که ۲ دانه **ثاڤيستا** به‌ته‌فسیری زنده‌وه بنووسرته‌ره، بۆ ئه‌وه‌ی به‌کتيبان له گه‌نجينه و کتيب‌خانه‌ی ده‌وله‌تیدا له **په‌سه‌پوليس** «ته‌ختی جه‌مشيد» و ئه‌وی تریان له کتيب‌خانه‌ی ئه‌رشيفی ميلليدا بپاريزرين. به‌لام له دواي هيرشی ئەسکه‌نده‌ری مه‌کدونی بۆ سه‌ر ئيران (۳۳۴ پيش زاین) ئەسکه‌نده‌ر فرمانی ده‌رکرد، هه‌رچی ثاڤيستا هه‌يه کۆبکريته‌وه و سه‌رله‌به‌ری بسووتينري. جگه له هه‌ندێ به‌شی، که بریتی بوون له زانستی ئەستېره‌ناسی و پزېشکی، که له‌گه‌ل خۆیدا بردنی. ئیتر به‌م بۆنه‌یه‌وه ثاڤيستا نووسراویش سه‌رپاکی له‌ناوچوو. له‌م باره‌یه‌وه مه‌سه‌وودی (?- ۹۵۷ز) ميژوونوسی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی، که خۆی له‌و کتيبه‌یدا، که به‌ناوی التنبیه و الاشراف نووسيويتی و گه‌لێ زانیاری ده‌رباره‌ی زه‌رتوشت و ثاڤيستا و ثاينی **ده‌بیره** تیدا، ده‌لێ: به‌هه‌زاران نوسخه‌ی ثاڤيستا، له لایه‌ن «هېليني» به‌کانه‌وه له‌ناوچوون و سووتينران (۷۷، ۸۰-۸۱). به‌مجۆره‌ که ده‌سه‌لاتی هيلينيه‌کان به‌سه‌ر ئيراندا ماوه‌ی (۳۰۰) سالی خایاند، ثاينی زه‌رتوشتیش بي‌ده‌نگی و ساردبوونه‌وه‌یه‌کی دريژ و سه‌ختی به‌سه‌ردا هات، چونکه هيلينيه داگیرکاره‌کان، به‌رقيکی سه‌خته‌وه که‌وتنه‌ قه‌لاچۆی هه‌موو سيمایه‌کی ثاينی زه‌رتوشت و پير و ماگای زه‌رتوشتی. به‌دریژایی فه‌رمانه‌وايي هيلينيه‌کان، له‌ژيتر ئەشکه‌نج و تازارو راوانان و شار به‌ده‌رکردن و کوشتن و پریندا بوون. به‌لام دواي ده‌رکردنی هيلينيه‌کان بۆ

ده‌روه‌ی ئيران (۷۷-۲۵ پيش زاین) «ولخش» ی پاشای **ئه‌شکانی**، فرمانی ده‌رکرد به‌يانامه‌یه‌ک به‌سه‌رتاسه‌ری ولا‌تدا بلاوبکريته‌وه و تيايدا رابگه‌یه‌نری که هه‌رچی ثاڤيستا و زه‌ند ثاڤيستا ماون و جیی متمانه‌ن، کۆبکريته‌وه.

دواي ئەميش، دامه‌زرينه‌ری ده‌وله‌تی ساسانی: ئەرده‌شيري پاپه‌ک (۲۲۶-۲۲۷زاین) به‌راويژي **ته‌نسه‌ری** پيري پيران، فرمانی ده‌رکرد که سه‌رپاکی ثاڤيستا‌ی په‌رتوبلاو له باره‌گای ده‌ربار کۆبکريته‌وه. ته‌نسه‌ریش بۆ ئەنجامدانی ئەم کاره، هه‌موو **مويه‌د** و پيشه‌وايانی ثاينی بۆ پايته‌خت بانگه‌يشتن کرد و کاره‌که‌يان به‌رپکوييکی گه‌رته ئەستۆ (۱، ۱۱۷-۱۱۸). پاشان شاپووری يه‌که‌م - ی جينشيني ئەرده‌شېر، ئەم کاره‌ی ئەنجامدا و ئەم نوسخه‌یه‌ش دواتر به‌ر هيرشی هاتنی ثاينی ئيسلام که‌وت (۲۷۴- ۲۴۲ز)... ئیتر هه‌مديسانه‌وه **ثاڤيستا** که‌وته‌وه به‌ر هيرشی هاتنی ثاينی ئيسلام و ده‌سه‌لاتی ئيمپراتۆريه‌تی ئيسلام (۶۳۲-۶۵۶ زاین). که سه‌رله‌نوێ بوو به‌هۆی له‌ناوچوونه‌وه‌ی پاشماوه‌کانی ثاڤيستا و قه‌ده‌غه‌ بوونه‌وه‌ی ثاينی زه‌رتوشتی، له‌به‌رئه‌مه‌ ثاڤيستا سه‌رله‌نوێ که‌وته‌وه ناو سنجی پيرانی ثاينيه‌وه، که ئەوانیش په‌يتا په‌يتا، لي‌ره و له‌وێ، راوده‌نران و له‌ناوده‌بران. ئەوانه‌شيان که له‌و جوړه‌ راوانانه ده‌رباز بيوون، مه‌گه‌ر زۆر به‌ نه‌یي و له‌ ناوچه‌ دووره و په‌ريز و شاخاوييه سه‌خته‌کاندا خۆيان گرتيته‌وه و تيايدا خۆيان سه‌شار دابێ، زۆریه‌ی زۆری پيره‌ی ثاينيه‌ی راوانه‌کان له‌ چه‌م و دۆله‌کانی «هه‌ورامان» ی ته‌ختدا، ناويان هه‌يه و يه‌ککيش له‌و پيره‌ به‌ناوبانگانه **پيرشالياری يه‌که‌م**، يان پير شه‌هرياری زه‌رتوشتيه‌يه، که خاوه‌نی کتيبی ثاينی و فه‌لسه‌فه‌ی ثاينی **ماریفه‌ت پيرشالياری** به‌ (۱۰۷، ۱۹).

له دواي سه‌قامگير بوونی ثاينی ئيسلام، مه‌ئمونی خه‌ليفه‌ی عه‌باسی، **مويه‌ديکی** به‌ناوی **ئاته‌ر فه‌رنه‌گ** راسپارد، که سه‌رله‌نوێ به‌شه‌کانی ثاڤيستا کۆبکاته‌وه (۸۳۳- ۸۱۳ز). له‌م سه‌رده‌مه‌دا، کۆمه‌لتيکیان به‌زمانی په‌هله‌وی و به‌ناوی **دينکه‌رده‌وه** رپک‌خسته‌وه. رپک‌خسته‌وه‌ی **دينکه‌رد**، له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆيه‌می زاینیدا ده‌ستی پي‌کرد و له‌ کۆتایی هه‌مان سه‌ده‌دا ته‌واوکرا.

ثاڤيستا‌ی رۆژگاری ساسانی بریتی بووه له (۳۵۴-۵۷۰) واژه و لي‌کدانه‌وه‌ی زه‌نده‌که‌شی (۲۰۹۴-۲۰۰) واژه بوو. به‌لام ئه‌وه‌ی ئیستا ماوه‌ته‌وه، بریتيه‌يه له (۸۳۰-۰۰) واژه (۲۱، ۳).

ئهو زمانه‌ی ثاڤيستا‌ی پي نووسراوه‌ته‌وه و به‌هۆی ثاڤيستا‌وه ناوبانگی ده‌رکردوه،

یه کیکه له زمانه کۆنهکانی ئێران، که سهردهمی گهشه و برهوی نازنری (۲۱، ۵). بهلام خهتی ئاقیستا، یه کیکه له تهواوترین خهتهکانی جیهان، که بهتایینی ده بیره، یان بهتایینی ده بیرهیی ده ناسرئ و له گهڵ زمانه کۆنهکانی ئاریایی، وهک سهنسکریت و پارسی کۆن دا نزیکایهتی و تیکه لایوبی ههیه و گه لئ و اهزی هه ریه که له و زمانانه، له یه کتریدا ههن، بهتاییه تی له گه ل زمانی کوردی ئه مرۆدا خزمایه تی و نزیکایه تی زۆرتره، چونکه به دهیان و اهزی زمانی کوردی، هاوواتا له گه ل زمانی ئاقیستادا ههن.

بناغه و بنه مای تاین، له ئاقیستادا، پروا هینانه به تاک و ته نیایی خوا (ئاهورامه زدا)، که بو ئه و رۆژگاره، گه و ره ترین رووداوی میژوویی بووه له جیهاندا و بۆ یه که مین جاریش زه رتوشت هیناویه ته کایه وه، که ئه و تاقه خوایه ش ئاهورامه زدا؛ خوای ته نیا نه ته وه یه ک و خیلێک و میلله تیک و که سیک نییه. له په رستگه یه ک و جینگه یه کی تاییه تیدا نییه و خوای سه رتاسه ری جیهانه و جینگه ی نییه و له هه موو جینگه یه کیشدا یه. چونکه په روه ردگاری هه موو جیهان و هه موو گه ردوونه (۲۱، ۱۹).

ئه مه له کاتیک، که له و سه رده مه دا له هه یج جینگه یه کی دنیا دا، ئه م جو ره پروایه په یدا نه ببوو. له هه یج لایه کیشدا پروای پێ نه هینرابوو، ته نانه ت وهک خو ره له لاتناسی ئه لمانیایی مارتین هاوگ ده لیت: «تایینی زه رتوشت، تاقانه تاینیکه، که به پله، له یه کتا په رستی «عیبرانی» ش پالاوته تره» (۱، ۱۳). که چی زه رتوشت پروای خو ی به یه کتا په رستی را گه یاند، له یه کتا په رستیشدا مه زدا ی کرد به نازناوی خوا، که مه زداش له دوو و اهزی «مه ز + دا» پیکهاتوو و به جیا جیاش مه ز، به مانای مه زن و، داش، به مانای دانا دین، که به هه ر دوو کبان مانای دانای مه زن ده به خشن و نیازیش له کاکله ی تاینه که، مه زدا په رستی به، به واتا: په رستی دانای مه زن^(۱) له سه رتاسه ری په یامی ئاهورا مه زداشدا، هه میشه رووی ده می له هه موو که سیکه و مه به سستی له جینگه یه ک و ده سته یه ک و سه رده میکی تاییه تی نییه، ته نانه ت رووی ده می ناکاته نیشتمان که ی گوشتاسپ - ی شای هه خامه نشیش، که دالده در و زه مینگه ی چالاکی و را گه یاندنی په یامه که ی بووه. به لکو روو له هه موو ئه وانه ده کات که به: وه تی چاک، بی ری چاک، کرداری چاک خوا وه ند

(۱) له جیتی خویدا یه تی، لێره دا له ده رفه تی لیکدانه وه ی مانای جووته و اهزی لیکدراوی مه ز + دا - دا، که هه موو لیکو ده روه و زه مناسانی جیهان به گشتی و فارس به تاییه تی، له سه ر ئه وه هاو بیرن که مه ز به مانای گه و ره و مه زن دیت، که چی خو شه ختانه، کاتێ به په رۆشه وه سو راخی و اهزی مه زنم له هه موو فه ره نگه فارسیه کاندای کرد، به رچاو مه نه که وت! له کاتیکدا ئه م و اهزیه تا ئیستا ش له ناو زمانی کوردیدا، هه روه ک خو ی لیکدا وه ته وه؟! که خو دی و اهزی مه زن وهک وترا له زمانی فارسیدا نییه!

دلشاد ده که ن و له هه مان کاتیشدا لیبی نزیکتر ده بنه وه و هه ر له رینگه ی ئه و سی په وشته شه وه، مرۆف ده توانی ده سستی بگاته به خته وه ری و پاداشی چاکی و پاکی خو ی وه رگرئ، نه ک به قوریانی سه رپرین و به رتیل و دیاری و نوژیی رواله تیبی و سه رزاره کی. ته نانه ت زه رتوشت خو ی وه ک مرۆفیک، کاتێ له گه ل ئاهورامه زداشدا ده دو ی، به شکو و نه فس به رزی و پروا به خو کردنیکی بالا وه، ده دو ی، نه ک وه ک مرۆفیکه ده سته پارچه و که م و سووک و بێ پروا و تیشکا وییه وه، به لکو وه ک ناخاوتنی هاو رپیه ک له گه ل هاو رپیه کی زۆر نزیک و جگه رسۆز و به ته نگه وه ها تووی خویدا. (۱، ۲۷۴)، که پروایان به یه کتر هه بێ و گو ی له راز و خواست و نه یینی یه کتر بگرن.

که واته مه زدا په رستی، مانای سوپاسی مه زنا یه تی خوا یه، که دانای مه زن و په روه ردگاری هه موو هه سته کانی له ش و گیانی مرۆفه، له مه شدا بۆ یه که مجار، هه موو خوا یه کانی پیتشووی خو ی، که بریتی بوون له: میترا، ورتراگن، به رام، ئه نا هیتا، و اردنه؛ په تکر دنه وه و به جو رتیک بپزی لئ کردنه وه، که ناوی دیوی له هه موویان نا، یان به هه موویانی وت: ئه هریه ن، که به مانای تاریکی و شه ر دیت.

به لام ئه مه ئه وه نا گه یه نیت وه ک هه ندی وای تینگه یشتوون گوا یه تاینی زه رتوشت بریتیه له شه ری نیوان دوو هیزی ئاهورامه زادا و ئه هریه ن، یان رووناکیی و تاریکیی، یان شه ری نیوان خیر و شه ر. به لکو به گو یه ی تاینی زه رتوشت، دوو جو ره هه ست، یان دوو جو ره رۆح له مرۆفدا ههن، که بریتین له ئه سپینتامینیو واته: رۆحی خیر و ئه نگره مینیو، واته: رۆحی شه ر، ئیتر مرۆف له مملانیی نیوان ئه م دوو هیزه دا، یه کیکیان هه لده بژیرئ که ئه م دیده دوو لایه نه ش با ری ئه خلا قیه، به رام به ر چا که و خرا په، نه ک دیدی دوو لایه نه بۆ «ئاهورامه زدا» (۲، ۳۵). چونکه پروای پتهوی زه رتوشت، هه ر به ئاهورامه زدا یه، که له ناو پروا هینان به و تاکه خوا یه دا، ئاستی هۆش و بی رکردنه وه ی مرۆف، له ده سه لاتی دا هینه رانه ی کردگار، بی گه یه نیتته ئه و را ده یه ی مرۆفیش له به رام به ر مه زنا یه تی و گه و ره بی و ئه و هه موو به خشینه ی ئاهورامه زادا، ئاکار و کرداری جوان و چاک و پاک بنوینئ و گه یشتنیش به م ئاکامه، نزیک بوونه وه یه له ئاهورامه زدا و دوور که و تنه وه یه له خرا په و درۆ.

له مه ش سه ریرتر، ئه وه یه زه رتوشت ئازادیی بێ سنووری دا وه به مرۆف خو ی، که خو ی هه لۆیست له چا که، یان له خرا په وه رگرئ. چونکه وه ک مۆلتون ده لیت: زه رتوشت پینی وایه که خوا و حه قیقه ت به کیکن (۱، ۱۲۳) و ئه م حه قیقه ته ش زوو بیت، یان دره نگ، مرۆف ده گه یه نیتته ئه و ئاکامه ی، کاتێ له گه ل هه ر دوو گه وه ره ی چا که و خرا په دا،

رووبه‌روو بیته‌وه، بتوانی له‌نیوان هه‌ردووکیاندا، یه‌کیکیان: **حه‌قیقه‌ت** هه‌لبژیری (١)، ١٤٧). چونکه به‌پیی ئاڤیستا، خوا، مرۆڤی به‌جۆریک دروستکردوو، که هه‌ست و هۆشی داوه‌تی و توانای جیاکردنه‌وه و هه‌لبژاردن و سه‌رپشک و ده‌ستنیشان کردنی چاره‌نووسی خۆی پی به‌خشیوه.

له‌به‌رئه‌مه هه‌موو جوانیی، هه‌موو مه‌زنایه‌تی، هه‌موو حه‌قیقه‌ت، هه‌ر له‌ ئاهورامه‌زدا دایه و ئەو لیکدانه‌وانه‌ی تر، که له‌سه‌ر هه‌لویستی دوو لایه‌نه‌ی **خپیر و شه‌ری زه‌رتوشت** نووسراون، ئاناگان له‌ بنه‌رته‌ی ئایینی زه‌رتوشت و ئەو جوهره‌ی بیروپایانه، ئەو جوهره‌ی که‌سانه ده‌یلتین که پشتیان به‌و ئاڤیستایانه به‌ستوو، که دوا‌ی زه‌رتوشت نووسراونه‌توه و شپۆتیراون. چونکه به‌گۆیره‌ی ئەو نووسراوانه‌ی **مانی** (سه‌ده‌ی سییه‌می زایین)، که له‌ سالی (١٩٣٠ز) له‌ **میسر** به‌رده‌ست که‌وتوون، وای نیشان ده‌ده‌ن که زه‌رتوشت له‌ سه‌رده‌می خۆیدا، بیروباوه‌ری خۆی به‌ قوتابیه‌کانی له‌به‌ر کردوو، واته هه‌تا زه‌رتوشت، خۆی له‌ ژياندا بووه، ئاڤیستا نه‌نووسراوه‌توه، به‌لکو له‌ سنگدا پارێزراوه. که‌واته دواتر، دوا‌ی مردنی زه‌رتوشت، ئاڤیستا نووسراوه‌توه (١، ١١٥). له‌به‌رئه‌مه، لای زه‌رتوشت، جگه له‌ ئاهورامه‌زدا، هه‌چ هه‌یژیک و خواجه‌کی تر نییه.

وته‌ی چاک و بیری چاک و کرداری چاک - یش له‌ بانگه‌وازی زه‌رتوشتدا، که ناوه‌رۆکی بیری زه‌رتوشته و له‌ سه‌رومیری ئاڤیستادا، به‌ قوولیی باسیان لی ده‌کریت، بۆ ئه‌وه‌یه مرۆڤ له‌ کۆمه‌لگای مرۆڤایه‌تی خۆیدا، به‌ **وته‌ی چاک** له‌گه‌ڵ هاوڕی و هاوسێ و هاو‌نیشتمانانیدا بدوێ و بۆ پیکه‌وه‌نانی خه‌یزان و به‌خته‌وه‌ری و ئازادی و پێش‌خستنی کۆمه‌ل و نیشتمانی: **بیری چاک** بکاته‌وه و به‌ **کرداری چاک** - یش، خه‌ریکی کشتوکال و به‌ره‌م هه‌ینان و ئاژه‌لداری و پیکه‌وه‌نانی ژیار و شارستانی و دروستکردنی لادێ و شار و ده‌ست هه‌لگرتن بێ له‌ ژبانێ کۆچه‌ری و پێگری و یه‌کتر کوشتن و دزی و درۆ. که له‌ ئاکامدا، به‌ په‌یره‌وی کردنی ئەم سێ دروشمه، مرۆڤ ده‌گاته نه‌مریی، یان نزیک بوونه‌وه له‌ ئاهورامه‌زدا.

له‌ پیاوه‌کردنی ئەم سێ دروشمه‌ش له‌ رووخساری ده‌ره‌وه‌ی مرۆڤدا، پێچانه‌وه‌ی جوړی ئەو پشتینه‌ی پشته، که له‌ وینه هه‌لکۆلراوه‌کانی **ته‌ختی جه‌مشید** و زۆر جیتی تریشدا به‌رچاو ده‌که‌ون و بریتیه‌یه له‌ دروستکردن و هه‌یشتنه‌وه‌ی «سێ قه‌ف» ی له‌سه‌ر یه‌کی پشتینه‌که، له‌ دیوی پێشه‌وه‌دا (١)، که ئەم نه‌ریته تا ئیستاش له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کانی

(١) له‌ بنه‌چه‌دا ئەم پشتینه، به‌پیی به‌نده‌کانی (١٣ و ١٤) ی (تیر-یه‌شت) ناوی (کوشتی) یه (٣) جار به‌ ده‌وری پشتدا ده‌به‌ستریت (٥، ٥١).

کوردستان و به‌ تابه‌تیش له‌ باکووردا، په‌یره‌ ده‌کرێ. جوړی به‌ستنه‌وه‌ی ئەمجۆره پشتینه له‌ موکریان پیی ده‌لین: **گۆزان گری** (٢).

هۆی مانه‌وه‌ی نه‌ریته‌که‌ش تا ئیستا، ئه‌وه‌یه: وه‌ک له‌ سه‌فه‌نامه‌که‌ی شاعیر و گه‌شته‌ری ناسراوی ئیرانی ناسر خه‌سه‌ره (٣-١٠٠-١٠٨٨ز) دا ده‌رده‌که‌وێ، تا سه‌ده‌ی پینجه‌می هه‌یجریش، ئایینی زه‌رتوشتی، له‌م به‌شه‌ی کوردستاندا په‌یره‌و‌کراوه (٥٣، ١٠-١١). جگه له‌ ناوچه‌ی هه‌ورامان که زۆر دره‌نگتر ده‌سه‌لاتی ئیسلامی گه‌یوه‌تی.

ئاڤیستا له‌ بنه‌رته‌دا بریتیه‌یه له‌ ٢١ نه‌سه‌ک «کتیب»، که هه‌ریه‌که له‌م کتیبانه، ناوی تابه‌تی خۆیان هه‌بووه. له‌ سه‌رده‌می ساسانیشدا دووباره به‌ هه‌مان شپۆی کۆن، کرایه‌وه به‌ ٢١ نه‌سه‌ک، که ئەم ٢١ نه‌سه‌که‌ش بریتین له:

- ١- ئەو نه‌سه‌کانه‌ی ناویان «گاسانیک» ه، تابه‌تن به‌ ئاگاداری له‌ کاروباری ئەو دنیا.
- ٢- ئەو نه‌سه‌کانه‌ی ناویان «داتیک» ه، تابه‌تن به‌ ئاگاداری له‌ کاروباری ئەم دنیا.
- ٣- ئەو نه‌سه‌کانه‌ی ناویان «هه‌یله‌ی مانسریک» ه، تابه‌تن به‌ ئاگاداری بوون له‌ کاروباری هه‌ردوو دنیا (٢١، ٤).

به‌لام ئاڤیستای ئیستا، بریتیه‌یه له‌ ٦ به‌ش **کتیب** «نه‌سه‌ک»:

- ١- **گائا**. ٢- **یه‌سنا**. ٣- **یه‌شتا**. ٤- **ئاڤیستای به‌جوک**. ٥- **فایسه‌رد**. ٦- **ئه‌ندیداد** (*).
- له‌م ٦ به‌شه‌شدا **یه‌سنا** گه‌رنه‌ترین به‌شی **ئاڤیستایه** و بریتیه‌یه له‌ ٧٢ به‌ش، یان **هات**، یان **سوره**.

یه‌سناش به‌ مانای په‌رستان و نواندن و نوێژ و جه‌ژن و شادی، که به‌ هه‌مووی ده‌بیته **ناهه‌نگی په‌رستان**، یان **ناهه‌نگ** و **جه‌ژنی نوێژکردن**.

واژه‌ی **یه‌سنا**، له‌ فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی نووسراوی کوردیدا، زۆر که‌م به‌رچاو ده‌که‌وێ و ئه‌وه‌ی سنگا و سنگ ده‌رباره‌ی ئەم واژه‌یه، له‌ فۆلکلۆری گۆزانی کوردیدا پارێزراوی و به‌سه‌ر زارانه‌وه مابیته‌وه، گۆزانییه‌کی میلیلی ناوچه‌ی **شاره‌زور و هه‌ورامانه**، که له‌ یه‌سنا ده‌پارێتته‌وه و داوا ده‌کات دل‌داره‌که‌ی بۆ پیا‌ری. سه‌ر به‌ندی گۆزانییه‌که‌ش ئەمه‌یه:

(٢) نمونه‌ی تری که‌له‌پووری زه‌رتوشت له‌ کوردستاندا، هه‌یشتا له‌ گونده‌کانی: کلاشی هه‌وش، کلاشی باخان، کلاشی لۆلی خۆرئاوای کبوی کۆسالانی ناوچه‌ی جوانرۆ، گۆشتی گا و مانگا ناخۆن، که لای زه‌رتوشت موقه‌ده‌س بوون.

* بیته‌وه یادمان که کتیبه‌کانی ئەه‌لی هه‌قیش بریتین له‌ ٦ کتیب.

هەر یهسن... یهسن... یهسن

شێخهکان بیپارێزن

ئەو ۷۲ بەشە یهسناش، هه‌موویان له سوپاس و ستایشی خوا «ئاهورامه‌زدا» و مروف و سروشتدان. له‌ناو ئەم ۷۲ بەشە یهسناشدا، ۱۷ بەشیان له باری زمان و دەرپرین و شێوه‌ی داریشتن و مەبەست و تەکنیکی شیعەر و تایبەتمەندی تریه‌وه، له بەشەکانی یهسنا و تێکرای بەشەکانی تری ئافێستا جیاوازترن. ئەم جیاوازییه‌ش له‌خودی‌تایه‌تگه‌لی ئافێستادا رەنگی داوه‌ته‌وه، بۆیه هه‌موو ئافێستاناسان و زانایان، ئەم ۱۷ بەشە یهسنا، تایبەت به‌خودی زه‌رتوشت ده‌زانن و به‌م ۱۷ بەشە ده‌لێن: **سرودی گاڤا**، که مەبەستی ئێمه‌ش، ئەم ۱۷ سروودی خودی زه‌رتوشته.

ئەم ۱۷ سروودەش که له دوو توپی یه‌سنادان، بریتین له بەشەکانی:

۱- سروودی ژماره: ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴ له‌گه‌ڵ بەشێکی جیاواز به‌ناوی **ئاھنەفەدی**، یان **ئاھنەفەدی**.

۲- سروودی ژماره: ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، که پێیان ده‌وترێ **ئەشته‌دەد**، یان **ئەشته‌فەدی**.

۳- سروودی ژماره: ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، به‌ناوی **سپه‌نتمەد**، یان **سپنتامینیو**.

۴- سروودی ژماره: ۵۱، که بریتییە له تێکرای یه‌ک فەسل و ناوی **فەهو خشته‌ری لی** نراوه.

۵- سروودی ژماره: ۵۳، که بریتییە له تێکرای یه‌ک فەسل و ناوی **فەهشتواشستی** به.

تێکرای ئەم ۱۷ سروودەش، به شیعەر نووسراون. هەر چه‌نده له نامە‌ی ئایینی **بره‌مان** و «بودایی» شدا، وا باسکراوه که به‌په‌خشان نووسراون (۱، ۸۱). به‌لام وه‌ک له‌قورئان: **سورەتی یاسین** دا، هاتوو هاتوو به‌شیعەر نووسراون.

له‌جێی خۆیدا یه‌تی، له‌بواری ناوه‌ینانی قورئانی پیرۆزیشدا بلێین: هه‌ندی له‌شاره‌زایان پێیان وایه که جو‌ری خویندنی قورئان و مونا‌جاتی شێوه‌یه‌که له‌چاوی‌که‌ری و لاسایی هه‌مان ئاوازی به‌سو‌ز و دلنشینیی سروودگه‌لی گاڤای زه‌رتوشتی (۱۹، ۱۳۵). وه‌زنی شیعەرەکانی ئەم سروودانه، له‌وه‌زنی عه‌رووز جیاوازترن، چونکه میژووی ئەم سروودانه زۆر له‌پێش میژووی عه‌رووزدان. وه‌زنی ئەم سروودانه، به‌مجۆره‌ن:

۱- سروودەکانی بەشی یه‌که‌م، واته **ئاھنەوه‌د**، یان **ئاھنەفەدی** ۱۶ برگه‌یین و برگه‌کانیان به‌مجۆره‌یه: «۹+۷».

۲- سروودەکانی بەشی دووهم، واته **ئەشته‌دەد**، یان **ئەشته‌دەیتی**، ئەمانه ۱۱ برگه‌یین و به‌مجۆره‌یه: «۷+۴».

۳- سروودەکانی بەشی سێهه‌م: واته **سپه‌نتمەد**، یان **سپنتامینیو**، ئەمانیش ۱۱ برگه‌یین: «۷+۴».

۴- سروودەکانی بەشی چوارم: واته **فەهو خشته‌ر**، ئەمانه ۱۴ برگه‌یین و برگه‌کانیشیان له «۷+۷» پێکهاتوو.

۵- سروودەکانی بەشی پێنجه‌م: واته **فەهشتواشستی**، که شیعەرەکانی ئەم بەشه، دوو جو‌رن، یه‌که‌میان ۱۹ برگه‌یین «۷+۷+۵»، دووه‌میشیان ۱۲ برگه‌یین «۷+۵».

سرودی گانا و موسیقای کوردی

زهرتوشت سرودی یه کتاپهرستی ده خوینی و نیمهش که خۆمان شاعیر و سرود سازین، به بیئنهوهی دهسهلات له دهست خۆماندا بیئت، پوو و ئاوازی ئاسمانیی خۆی، جلوهکیش دهکات رایبندرانات تاگور

گانا، یان **گاتا**، وشهیهکی ئاویتستایی یه که له پهلهوهی دا، بۆته **گاس** و له فارسیشدا رهنگه هه مان ئه و «**گاه**» هی ئیستا بیئت که له **موسیقادا**، به شپوهی لیکدراوی وهک: **دوگاه**، **سنی گاه**، **چار گاه** و **پینج گاه** به کار دهبریت. له ئایینی «زهرتوشت» یشدا، **پینج گاه**، به و **پینج «عیبادهت»** دهوتری که **زهرتوشت** دیاری کردووه (۴۰، ۲۵) له «سانسکریت» یشدا، به مانای به **ئاوازه و تن و خوتندن** دیت. له کتیبگهلی «بودایی» یشدا، به و چامه و مهزومانه دهوتریت که پهخشان ئامیز بن (۴۰، ۲۵).

گات، یان **گانا**، به مانای **سروده** و له کاتی ئه نجامدانی رپورهسمی ئایینیدا دهخوتیندری. سرود خوتیندنیش، زۆرتتر ته گهر به شاعر بیئت، له بارتیه، وهک له وهی به پهخشان بیئت، بۆیه **گانا** کۆنترین گۆرانیکه لیتکن که له چاخه دیرینه کانه وه بۆمان ماونه ته وه، نهک ههر له باری شاعر وه، به لکو له باری موسیقاییشه وه، بایه خیتی که وه ره هیه (۴۰، ۵). هیرۆدۆت سه بارهت چۆنیستی ستایش و سوپاسی ئیرانیایی دیرینه، ده لیت: «موغه کان، له کاتی نوێژ و سوپاسی به زنداندا، ئاوازیان ده ژهند و گۆرانییان دهوت».

له ئایینی زهرتوشتدا، هه موو په رستیک، به هاوکاری **ئاوازه** وه ئه نجامدراوه. له **ئه نندیداد** دا فه رگه ردی سییه م، به ندی یه که مین، ئاوا هاتووه:

ئه ی دروستکاری مو باره کی جیهانی مادی، خۆشتترین جیگه ی سه رزه مین، کۆبیه ؟ ئه هورامه زدا، وه لام ده داته وه و ده لیت: ئه ی زهرتوشت، خۆشتترین جیگه ی سه رزه مین ئه و جیگه به یه که مرۆقی ده ست و داوین پاک، داری سووته مه نی و چله دار هه نار «به رسم

مقدس»^(۱) و شیر و هاوهن و دهسکه هاوهنی^(۲) له بهر ده ستدایه و به دهنگی بلند، ئاوازی ئایینی دلنشین ده چرۆ و سوپاس و ستایشی «میترا» خوی دهشت و چیمه ن و «راما هیاسترا»^(*) دهکات (۴۰، ۵).

خوالیخۆشبوو دکتۆر ئیبراهیم پورداوود، له بهرگی یه که می **یهشتادا** و له و کتیبه دا که تاییه ته به **ناهیده وه**، له پال پروونکردنه وه یه کدا، که ده باره ی ریتلینانی ئیرانیایی دیرینه، بۆ ئاوازی، له زمانی «ئیسترابون» ی جوگرافیزانی یۆنانه وه، ده یگیریتته وه که په پره وانی ئایینی **زهرتوشت**، له کاتی قوربانیکردندا، به درێژیی ماوه ی ئه نجامدانی قوربانیکردنه که، ئافیتستایان به ئاوازه وه خوتیندۆته وه (۴۰، ۵).

له **ئافیتستادا**، چه ندان جار پیسپیری دهکات، که ده بچ **گاتا** کان به **ئاوازه** وه بخوتیندرین. گۆرانی و ئاههنگ له کاروباری ئایینی و ئه خلاقیی په پره وانی «زهرتوشت» دا، بایه خیتی تاییه تی هه یه، چونکه له دستوره کانی مه زه به یی **مه زدیسنادا**، مه ترسی ئه وه پیشبینی کراوه، که ته گهر که سیک ده باره ی **گاتا** کان، ههر ته نیا **بیریکاته وه**، یان ههر گوی له که سیک تر بگری که **گاتا** ده چرۆ، یان له جیاتی خۆی که سیک تر **راپسپیری** که **گاتا** له بری ئه و، بچرۆ، دو عاکانی ئه و که سه، قبوول نابن، چونکه ئه و که سه خۆی، ئاوازی نه چرپوه (۴۰، ۵). شاعرگه لی **ئافیتستا** وهک شاعرگه لی «سانسکریت» ی، که هاوتای **ئافیتستایه**، قافیه ی نییه. دو عاکانی گهلانی **سامی** تیکرا به په خشانه. له بهرته مه شه که ته رجه مه کردنیان دژوار نییه، به لام گهلانی **ناریایی** دو عاکانی خۆیان، که شاعر و ئاوازه، ئاویتته ی یه کتر ده کن و به موسیقاوه، ده خوتین. بۆیه پروایان وابوه، که ههر دو عایه ک ته گهر به **ئاوازه** وه بخوتینری، زه بری کاریگه رتر و زۆرتریشی هه یه (۴۰، ۵).

له ده ستوره کانی ئایینی **مه زدیسنادا** چه ندان جار سه لمیتراوه، که ته گهر که سیک له چرینی به ئاوازه وه ی گاتا کاندای خۆی نه بان بکات، یان خۆی ببویری، یان ریتگری له گاتا چرینی به ئاوازه وه ی که سیک تر بکات، گونا هیکه گه وه ی کردووه (۴۰، ۵).

که واته: **گانا**، یان: **گاتا**، یان: **گاسه**، یان: **گازه**، به مانای بانگ و هاوار و داد و سکالا و بانگه وازی به **ئاوازه** وه یه، که تا ئیستاش له هه ندی ناوچه ی وهک **موکریان** و **هولتیر** و

(۱) چل، یان خه لقی تازه ی دار هه ناریک، که له کاتی زیکر و سرود و خوتیندندا به دهسته وه ده گیری.

(۲) دهسکه وانیش بۆ کوتانی «هوم» و شیردگرتن لیتی. که «هوم» گیایه کی کویستانه و شیردکه ی وهک باده مه ستیی دینیت (سه رچاوه ۴۲، ل ۲۵).

(*) راما هیاسترا «Rama Hyastra»: زیوان و خزمه تگوزاری میترا.

زۆر ناوچە تری کوردستاندا، بە بانگ کردن هەر دەوتری: **گاز، یان: گازکردن**؛ که ئەمەش تاییه تەندیبەکی دەگمەنتری کە لە پوور و میراتی زیندووی «زەرتوشت»ە، لە ناو نەتەوێکی کوردا و لای هیچ نەتەوێکی تری دراوسێی کورد ئەم وشە یەش وەک وشە **مەزنی** پێشتر باسکراو، بەم مانا ڕەسەنە خۆیانەو نە پارێزراون. جگە لەوەی هەر هەمان واژە **گاتا**، بۆ کۆمەڵیک لە ئاواز و مەقامە نەمر و بە ناو بانگەکانی کوردی بە کار دەبرێ، که مەقامی «قەتار»ە؛ ئەمیش ئەو نەتەوێ تر دلتیایی دەدات بەو بەلگە و نیشانانە دەبنە پشتیوان، بۆ نزیکایەتی و زەبر و جێ پەنجە ئایین و فەرھەنگی زەرتوشت، لە فەرھەنگ و کە لە پووری کورددا.

خۆ ئەگەر ئالوگۆرپیکیش لە واژە **گائای** ئەو ڕۆژگارە دیرینە و **گازە** و **قەتاری** ئیستادا بەدی بکری، جیتی سەرسوڕمان نییە، چونکە تەمەنی واژە **گائا** ئەو نەتەوێ زۆرە، ئەگەر پابەندی گەلی کورد لەو چەند هەزار سالێوە تا ئیستا و بە تاییەتی بەم واژە یەو، ئەو نەتەوێ توندوتۆڵ نەبوا، ڕەنگ بوو ئەم واژە یەش، وەک سەدان واژە تری زەرتوشتی، شوێنەواری لە ناو کورددا نەمایە، بەلام لەو هەدا که **قەتاریش** هەمان ڕاز و سکالا و لالانەوێ ڕۆچی مۆژە و تا ئیستاش هەر بە شیعری ڕەگەیی «هیجا»ی شیوێ هەروامی «گۆران» دەوتریت - که تەمەنی ئەمجۆرە شیعەرەش لە ئەدەبی کوردیدا پتر لە هەزار سالە - دەکری بە دلتیاییەو بەلتین واژە **گائا** و **قەتار**، چ وەک نزیکایەتی واژە و چ وەک ناوەرۆک، دەچنەو سەر یەک ڕیشە و سەرچاوە. نووسەرانی ناسراویش محەمەد جەمیل بەندی ڕۆژبە یانی و دکتۆر عیزەدین مستەفا ڕەسوڵ لەم بارە یەو هەمان بۆچوونیان هەیه (٩٧، ٦٦).

هەروەها لە ١٩٩٦/٥/٨، لە سەردانیکی تاییە تیشمدا؛ بە مەبەستی سۆراخی دیرینە **قەتار**، بۆ لای نووسەری ناسراو: جەنابی سەبید قاسمی ئەفزەلی، یەکیک لە ڕێبەرائی گەورە ئەهلی هەق لە کرمانشان، که لە سەدان سالێوە سنکاوسنگ، ئاوازه ڕەسەنەکانی کوردییان بە تەمورەژەندن بۆ ماوە تەو - ئەهلی هەقیش بەهۆی ئەو چەندین ڕدانهو که وەک باسما کردن؛ لەگەڵ ئایینی زەرتوشتیدا هەیه تی، ناویرا بە دلتیاییەو بۆی سەلماندین که قەتار، میراتی دیرینە ئەم دوو ئایینە بوو و واژە کەش هەر **گائای** زەرتوشتییە؛ که هەر سەبید قاسم لوتفی نواند خۆی بە **تەمورە**، **قەتاری** بۆ ژەندین و «کەلام»یشی لەگەڵ چری (١).

(١) لەم دیداردا برایان: عومەری وەفا، مارف ئاگایی، موحسینی خالیدی، فەرھادی عەزیزی ئامادە بوون.

هەرچەندە لێرەدا دەبێ ئەو بوتری، که بە داخەو هەندێ نووسەر بە هەلە، مەقامی **قەتار** بە مەقامی **ئەللاو یسی**، یان مەقامیکی تاییەتی بە ناوی **ئەللاو یسی**، لە تەک مەقامی **قەتاردا** ناو دەبەن و هەندێ جاری تریش بە مەقامی **قەتار** دەلێین: مەقامی **ئەللاو یسی**. لە کاتیکی وەک وتمان ئەگەر واژە **قەتار**، لە واژە **گائا** «گاتا» وەرگیرای، ئەوا مەقامی قەتار مەقامیکی سەر یەخۆ و تاییەتە و لە ئەدەبی نووسراوی کوردیشدا شاعیرانی شارەزای ئەدەب و فەرھەنگ و زمانی کوردی و بە تاییە تیش شاعیرانی وەک: مستەفا بەگی کوردی (١٨٠٩-١٨٤٩ز)؛ سەی یاقوو (یەعقوب، ١٨١٣-١٨٨٣ز)؛ پیرەمێرد (١٨٨٣-١٩٥٠ز)؛ زیوەر (١٨٧٥-١٩٤٦ز)؛ حەمدی (١٨٧٦-١٩٣٦ز)؛ بیکەس (١٩٠٥-١٩٤٨ز)؛ گۆران (١٩٠٤-١٩٦٢ز) لەو نمونە شیعراوە یاندا. که ناوی مەقامی **قەتار** و گۆرائی کوردییان هیناوە، هەر واژە **قەتاریان** بە جیا و سەر یەخۆ ناو بردوو. که بۆ زیاتر بەلگە هیناوە، نمونە ی شیعەرەکانیان دەنووسین:

مستەفا بەگی کوردی:

خاوەرە ی خانمە، **قەتارە ی** سەوزە یی نەسمە

رەقسی سمکە، نازی شەراشوب، غەمزە ی سەر ووی ناز

سە ی یاقوو «یەعقوب» ماھیدەشتی:

«ئەمین» ت نەدیبەن وە «تار» شەو

نازار و ئاھەنگ **قەتار** شەو (٢٨، ٢)

خانە بەگ وەو سەو ت، وە قەتارەو

عەن بەر وەو ئاواز، سەدای تارەو (١٠٢، ٣٦٨)

پیرمێرد:

ناخ ڕەشۆل ساتۆش بە قەتارەو

تا دەمەرم خۆتەم لێ مەشارەو

توخوا سا ڕەشۆل تۆش بە قەتارە کەت

سەدای سوب سەحەر، پای کۆسارە کەت

دهردی مهرگمه، رۆیینم دیاره

توخوا سا ره شۆل نۆرهی قه تاره

بولبول به نه غمه ی شوور و په هلهوی

قه تاری ره شۆل به نیوه شهوی

ئه که ویتته ری به ریزه و قه تار

به سۆزی شمشال، به بهسته و قه تار (۱۰۲، ۳۶۸)

زیوره:

چوومه قه رداخ، جوانی به قه تار

عه کسی دهنگه که ی دابۆه کۆسار (۱۰۲، ۳۶۸)

گۆران:

سا توخوا دهنگخۆش دهی قه تاره که ت

کوله نجه ری ری و هه وری لاره که ت (۹۵، ۱۵۱)

حه مدی:

نامه رد موغهنی! وهختی مه قاماته، نه سرهوی

توخوا قه تاری، به ئه بیاتی مه ولهوی (۱۲۳، ۳۶۹)

بیته که س:

دل زۆر مویتته لای دهنگ و نه غمه ته

توخوا قه تاری، دل بۆی له ت له ته (۱۲۳، ۳۶۹)

بۆ زیاتر روونکردنه وهی ئهم سه رنجه، به لگه یه کی تریش ده خمه ته ک قسه که مان، که له شیعریکی بلاونه کراوه ی شاعیر مه جدی «ملک الکلام ۱۸۵۱-۱۹۲۵ن» دا هاتوه (۱) و تاییه ته به ناوی دهنگخۆشان و گۆرانیبیژان و گۆرانی و موسیقاژه نانی، له سه ده یه ک زیاتر

(۱) ئهم شیعره لای نووسه ری به ریزه: مسته فا که یوان بو، که له گه ل هه ندی شیعری تری بلاو نه کراوه ی شاعیری ناوبراودا که وتبونه لای و له تاران لیم وهرگرت و لیره دا بۆ یه که مجار هه موو شیعره که بلاو ده که یه وه.

له مه وه به ری سه قزه وه، ئه وه ده رته خات که له سه رده میکی زۆر پیتش مه جدی دا، کۆمه لیک گۆرانی و گۆرانیبیژان له سه قز و ده ورو به ریدا هه بوون. بۆیه مه جدی دوا ی به سه بردنی ژبانیککی دوور و درتژ، له تارانی دوور له سه قزی زید و کورده واری و هه لدا نه وه ی لاپه ره کانی بیره وه ری و یادگاری سه رده می لاویتی له سه قزدا، گۆرانیبیژانیککی به ناویانگ و ده نگخۆش هه بووه، ناوی **ده وریش ئه للاوه یس** بووه. وه ک مامۆستا مسته فا که یوانیش له پیرانی به ته مه نی ناوچه ی سه قزی بیستوهه، ئهم ده رویش ئه للاوه یسه، مه قامزان و به تاییه تیش **قه تارزان** و ئاواز دانه ریککی به توانا بووه، هه ر ئه ویش **قه تاری** باش زانیوه. بۆیه ناوی له گه ل ناوی قه تاردا هاتوه وه که وتراوه: **قه تاری ئه للاوه یسی**، مه به ست له و جوۆره **قه تاره** به سۆز و دلنشینه بووه، که ده رویش ئه للاوه یس وتوه یه تی. که دیاره ئیتتر له دوا ی مردنی ده رویش ئه للاوه یس، ناوی ئه للاوه یس به م مه قامه وه لکاوه و بۆته مۆرک و پیناسه ی ئهم مه قامه، که ئه مجۆره ناوانه، لای گه لانی دراوسی پێ کوردیش به سه ر زۆر گۆرانی و مه قامه وه هه یه. وه ک مه قامی **مه لامه ی** مه قامیبیژی ناسراوی عه ره ب محه مه د گویانچی «به غدایی» و له مه قامگه لی ئییرانی شیدا، ناوی ئهم مه قامزانانه به سه ر ئهم مه قامانه وه هه ن:

له مه قامی شوور دا، ناوی میرزا عه بدوللا و ره زه وی.

له مه قامی ماهووردا، ناوی حاجی نسیرخانی مراد خانی.

له مه قامی چوارگادا، ناوی حاجی حه سه نی و مه نسوری.

له مه قامی هۆمایوندا، ناوی به ختیار ی.

له مه قامی به یاتی تورکدا، ناوی حاجی حه سه نی و مه هدی زه رابی (۱۰، ۳۹-۴۲)

له مه قامی به یاتی کورددا، ناوی حاجی حه سه نی و... هتد.

بۆیه هه ردوو واژه ی **قه تار** و **ئه للاوه یسی** تیکه ل بوون و بوونه ته دووانه ی یه کتری.

ئه مه ش شیعره که ی «مه جدی» یه و ئه وانه ی له که وانه دان، ناوی «گۆرانی» و «گۆرانیبیژان» ن:

ساقی، پیم بده جامی جه م ئایین

موترب، بخوتینه به ناله ی حه زین

جانم جاناختی، شۆری وه ته نی

ناههنگی **قادر کویری** «جه وشه ن» ی

پشتمی شکاند یادی جوانی
 مۆم نایی منه سۆزی هیجرانی
 ویره ویرئ که، وینهی نهکیسا
دهرویش نهللاوهیس بکه رۆ ئه حیا
تهسنیفی سا بلاخ، ههروهک ئای شلی
 بیژه، تا بگریم... به یادی له یلی
 چریکهی خورشید، به عیشقی ئه حهه
 بهرزۆکه، شادکه، رۆحی **خان نهحمهه**
 بلاوینهوه، جهرگم که بریان
 بهچی بکهین بمرین، وهک **سۆفی رهحمان**
 له غوسسه که یلم، له خهه م بریانم
 موشتاقی گرگهی ئهوضای خه زانم
 له دووری وهتهن، جهرگم پر خوینه
حه مه رهحیمی فرهج بخوینه
 چل سالاه دوورم له خاکی وهتهن
 غوربهت بۆ من بوو به: بهیت الحه زهن
 دهردم کاریه، وهتهن داروومه
 ئاره زووی سۆزی **تهستی رهجوومه**

لهو تاكه بهیتهدا كه ناوی **درویش نهللاوهیس** لهو شیعهی سه ره وهدا هاتووه، ورده کاری و
 ئامازهیه کی زیره كانه، له نزیك خسته وهی ناوی ده رویش نهللاوهیس و **نهکیسادا** ههیه،
 كه وهك ده زانین نهکیسا گۆرانیبیژ و ئاوازانه ر و مۆسیقا زانی سه رده می دهوله تی **ساسانی**
 بووه و رۆژگاری دهوله تی «ساسانی» ش وهك و قمان ئایینی «زه رتوشت» ی تیا په پره و كراوه،
 واته سه رووده كانی **گاتا** «گازه، قه تار» ی تیا خوینراوه، كه مه بهستی «مه جدی» ش لیردها و
 لهو چه ندان ناوی گۆرانیبیژدها، كه له م شیعه رده به سه ری كرده ونه ته وه، به ته نیا ناوی
 ده رویش نهللاوهیسی له به رامبه ر نهکیسادا هیتناوه، ئه وهیه بلئ: نهکیسا، ده رویش
 نهللاوهیسم بیه ده خاته وه و له هه مان كاتیشدا ده رویش نهللاوهیسیش، ئه و نهکیسا به م بیه

ده خاته وه، كه سه روودی گاتا «گازه، قه تار» ی خویندو وه. شایانی باسه شاعیر كا ك
 حه سیب قه ره داخی (۱۹۲۹-۱۹۹۷)، له شیعه ریكیدا یادێك له م ده رویش نهللاوهیسه
 ده كات، كه له **دهشتی** «گه رمیان» دا، **قه تاری** وتووه! وا دیاره هه ر هه مان ده رویش
 نهللاوهیسی بیت و له رۆژگاریكدا چووبیته **گه رمیان** و له ویش به روی به هه مان **قه تاردا**
 بیته. بۆیه ئیستاش له و ناوچانه دا **قه تار** زۆر به ربیلا و باوه. ئه مهش سه ره تای ئه و
 شیعه ره یه:

ده گبیره وه ده رویشی بوو، خوئی عه شقی له دلا بوو
قه تار له دهشتی گه رمیانا، وه كو سمل له گلا بوو
نهللاوهیسی زاده ی به هره ی ئه و ده رویشه دلپا كه بوو
 وه كو ئاوی په وانی گیان، تیكه لای ئه م خا كه بوو «۴۰.۱۱۱»

به للام جیی داخ و مه خابنه كه ئاوازه كانی ئه م سه روودگه له ی **گاتا**، له م رۆژگاره ی ئیمه دا،
 نادیار و نه پارێزران (۴۰، ۵). هه رچه نده خا وه نی میژووی **سیستان**، سه روودێکی به ناوی
 كه ره كوی له میژووه كه ی خویدا یادداشت كرده وه، كه گوایه یه كه یكه له سه رووده
 جیما وه كانی **زه رتوشت** و له ئاته شكه ده ی كه ره كویه ی **سیستاندا**، ده خوینری (۱۹، ۷۳-
 ۹۱). به للام له ناوچوونی شوینه وازی ئه و ئاوازه له ی **گاتا**، كه له به ریکی گه وره ی له به رده م
 لیكۆلینه ره وان و توێژه راندا دروست كرده وه، كه نه توانی زانیارییه کی تیروته سه ل و
 زانستیانه له سه ر مۆسیقا و ئاوازه كانی مۆسیقای ئه و رۆژگاره كۆبكریته وه، كه ئه مهش
 یه كێكه له و گری كوترانه ی، نه ك هه ر له سه ر مۆسیقای سه رده می **زه رتوشت**، به لكو له سه ر
 تیكرای مۆسیقای دیرینه ی گهلانی دنیا، چونكه ئه گه رچی مۆسیقا یه كێكه وه ك هه موو
 زانسته كانی تر، به للام به پیچه وانیه هه موویانه وه مۆسیقا زانستیکی تایبه ته، كه بۆ
 توێژینه وه ی، پیوست به ده ستخستنی **نوسین** ده كات، له كاتیكدا گه ران و پشكنین و
 توێژینه وه ی زانسته كانی تر، به و راده یه پیوستیان به ده ستخستنی **نوسین** نییه.

چونكه بۆ وینه: ئه گه ر بمانه وئ شتیك له زانستی ئه ندازیاری و بیناسازی
 سه رده میکی دیرینه بزاین، هه ر ئه وه نده ی هه ندی كه ره سه و داروپه ردووی ئه و سه رده مه مان
 چنگ بکه وئ، ئیتر ده توانین زۆر زانیاری له هه لگۆزین، به للام وهك و قمان **مۆسیقا** شتیکی
 تایبه تی تره و سه رباری ئه مهش، ئه و هیترش و كا و لکارییه ی به درێژی زیاتر له دوو
 هه زار و پینج سه د سالی رابووردوو، به سه ر زه رتوشت و ئایینی زه رتوشت دا، هاتووه، بۆته
 مایه ی ته فروتونا كرده ی هه موو شوینه واریکی مۆسیقای ئه و رۆژگاره. له م بواره دا ته نیا

ئەۋەندە ھەيە بلّين: ئامپىرە ديارەكانى ئەو رۆژگارەي ئايىنى زەرتوشت برىتى بوون لە: تەنبور، چەنگ شمشال، عود، چەغانە «جەقەوانە» (۱۹، ۱۱).

جگە لەمانەش، ھەر لە بواری بەسەرکردنەوہى ئاوازگەلى سروددەكانى **گائا** و ئايىنى «زەرتوشت» یدا بە خوښىيەوہ دەلّين: ئەۋەندەي وەك نمونە و شوپنەواری ئەو ئاوازەنە، لەناو كورددا، ھېشتا ھەندېك لەو ئاوازەنە، بەشېك بن لە رەسەنترين ئاواز و گۆرانى دېرىنە و زىندوو، ئاوازي **ھۆرە** و **سپاچەمانەيە**؛ كە بە دلّيايەوہ ناوي **ھۆرە**، ھەر وەرگيراي واژەي **ئاھوراي** ناو **ھورامەزدايە** و بەوھشدا كە شپوہى و تنەكەي لە قولايى ناخ و ھەست و بە برگە برگە **ھىجايە**، ھەر دەچپتەوہ سەر رەچەلەكەي ئەو ئاوازەنەي بۆ لەنگەرگرتن و ھيتانەوہى وەزن «كيتش»ى ئاوازەكە، زياتر لە ھەموو شتتېك، پشت بە **قورگ** دەبەستى. كە ئەمەش بنەما و بناغەي شپوہكار و پيادەكردنى سروددە برگەيە **ھىجاكانى** گائايە، كە ئىستا ھۆرە لەناوچەكانى كرماشان و ئىلام و لوپستان و زەھاودا و بە تايەتېش لە ناوچەكانى **كەلھورنشىنەكاندا**، ئەم چەند جۆرەي ھەيە:

- ۱- گولەخاك. ۲- گلەوہدەر (۱) ۳- بان دەسانى. ۴- شاحوسەينى. ۵- ساروخانى.
- ۶- جلەوشايى. ۷- تەرز. ۸- مەجنونى. ۹- سەحەرى (۲). ۱۰- باربە. ۱۱- دۆبالا.
- ۱۲- غەربوى. ۱۳- بان بنەيى. ۱۴- پايەمووردى، يان پاوہموورى (۱۰۸، ۱۷، ۱۸).

ھەرەھا **كەلھوريش** رەنگە لە **كەلناھورايى**، واتە لە گۆرانى ھەلّباردەكانى باسى **ئاھورا** بووييت (۹۷، ۶۷) بۆيە ھەر بە ھەمان پيودان، دەلّين **سپاچەمانەش** لە ھەمان چاۋوگى ئەم بابەتە ئاوازگەلەيە، كە لە بۆنە و ئاھەنگى تايەتيدا ژەندراوہ. بۆنەكەش بۆ ئەو لاوہ زەرتوشتيانە بوون كە، بەبۆنەي پيتانە (۱۵) ساليانەوہ، بە ئامادەبوونى مويەدان و ئەندامانى خيژان و خزمان و دۆستان، ئاھەنگ و زەھاوہندى تايەتېيان بۆ ساز داۋن.

لەم ئاھەنگ و زەھاوہندانەدا، جگە لەوہى كراسى ئاودامانيان لەبەرکردوہ (۳)، كەرسەيەكەي تريشيان وەك پشتوتين، لە كەمەرە و لەپشت بەستراوہ، ناوي «كوشتى» بووہ. ھەندى جاريش بەم زەھاوہندەيان وتوہ: نەوزات، يان نەوزاد، بەو واتايەي كە ئيتەر

(۱) و (۲) نۆتى مۆسيقايى ئەم دووجۆرە ھۆرەيە، لە باشكۆي ئەم كىتەبە داہە.

(۳) ھەلّبەتە لىرەدا دەيچ ئەوہ بلّيم كە لە سازدانى ئەم بۆنەيەدا، ھەر باسى لەبەرکردنى كراسى ئاودامان كراوہ، كە لە ئايىنى زەرتوشتيدا بەمجۆرە كراسانە و تراوہ (سيدرە)، نەك كراسى ئاودامانى رەنگ رەش. ئەم (سيدرە) يەش برىتى بووہ لە (۹) پارچە و بىئە ميليوان و بىئە يەخە. كە بۆ زياتر ئاگادار بوون لە شپوہى ئەمجۆرە كراسە و چۆنيتى دوورينى و بۆنەي (۹) پارچەيى و زۆر وردەكاريى تريشى، بەدريژيى، بنواپە: (۵)، ۳۲۲-۳۲۴.

ئەو لاوہ بە جۆرېكى تر ھۆشەكاتەوہ و ژيائىكى نوئ دەست پيئەكات و لە دوای تەمەنى (۱۵) ساليەوہ، سەرلەنوئ ژيان دەست پيئەكاتەوہ.

لەم ئاھەنگەدا سفەرەيەكەي پڕ لەوردە نوقل و شيرينى و ھەوت جۆر ميوہ و سنجوو و ماست و لۆرك و مۆم و چرا و شتى بۆنخۆش و ئاگردانيكيش دادەنن.

ئەو مويەدانەي لەم زەھاوہندانەدا ئامادە دەبن، بەدەم چرينى سروددى «ئورمزديشت» ەوہ، ريتورەسم و پڕۆگرامى ئايىنى زەرتوشت فيرى ئەو لاوہ دەكەن و ئەويش پەيماننامەي ئايىنى، نوئ دەكاتەوہ، كە لە كاتى ئەم ئايين نوئ كوردنەوہيەدا، بړئ وردە نوقل و شيرينى سەر سفەرەكە، بەسەر سەر و شان و مىلى لاوہكەدا دەبارنن.

ئەم ئاھەنگ و زەھاوہندانە، دەبچ پوو بە پوونايى و ھەتاو ئەنجام بدريت، كە دوای ئەنجامدانى سەرورمى ئەم رىژرەسمە، ئيتەر ئەو لاوہ دەچپتە لىستى «بالغ» و پيگەيشتووانەوہ و بۆ ھەميشە ئەو «كوشتى» يە لە كەمەردا دەبەستريت. چونكە لە «وہنديداد - فەرگەردى ۱۸، بەندى ۵۴»دا، ئاوا ھاوتوہ:

«دېوى دروج - دېوى درۆ-، بەسروش-ى (۴) وت: ئەو ئافرەت و پياوانە دۆستى من، كە لەدوای تەمەنى (۱۵) ساليانەوہ «كوشتى» يان نەبەستووہ و «سيدرە» يان لەبەر نەكردوہ.

ديسان لە «شايست و نەشايست - فەسلئى ۴، بەندى ۹»دا، ئاوا ھاوتوہ:

«ئەو ئافرەت و لاوانەي ھېشتا تەمەنيان نەگەيوہتە (۱۵) سال، قەيناكە ئەگەر «سيدرە» لەبەر نەكەن و «كوشتى» لە پشت نەبەستن. بەلام دوای تەمەنى (۱۵) سال، ئيتەر نابچ ھېچ ئافرەت و نېرىنەيەكەي زەرتوشتى، بەبچ «سيدرە» و «كوشتى» بژين.

لە «نەسەك ۱۶۷» شدا ديسانەوہ ھەمان فرمان دووبارە دەكاتەوہ. ھەرەھا ھەمان فرمان لە بەندى (۱۳و ۱۴)، «يەشت»دا، سەلمينراوہتەوہ (۵، ۵۱، ۳۲۲، ۳۲۴).

... لەناو **لەك** و **كەلھور** و **لووردا**، ئەو دېرە ھۆنراوہ فۆلكلۆريە، بە باويى و وەك ھونەرېكى ميژوويى دەوترئ و دەوترتتەوہ و پتەر لەوہش، خۆم بەش بە حالتى خۆم، لە سەردانەكاندا بۆ **كرماشان** و **شاھ ئاوا** و **ئىلام** و **خورەم ئاوا**، بە ئاوازي جۆراوجۆرەوہ بيستوومە. دېرە فۆلكلۆريەكەش دەلّئ:

(۴) سروش: پاريزەرو پاسەوانى بيدار و ناوي ھەقەدەمين رۆژى رۆژميترى ئاويستايى و زەرتوشتى، (سەرچاۋەي پيشوو، ل ۳۲۶)

گۆرانی، هۆره، سیاوچهمانه

قه‌دیم یادگار، قه‌ومی کوردانه

له بواری ناوه‌یتانی سیاوچهمانه و هۆرده، ده‌بێ ئه‌وه بلێم که دایکی ئه‌م دوو ئاوازه رهبه‌نه، وه‌ک وقمان، ههر پاشماوه‌کانی ئاوازه‌لی گاتان. به‌لام جوگرافیای سیاوچهمانه، ناوچه‌ی هه‌ورامان و جوگرافیای «هۆره» ش، ناوچه‌کانی کرمانشان و لورستان و ئه‌مبهر و ئه‌وه‌ری رووباری سیروان و شاره‌زووره.

ئه‌م نیشانه و به‌لگانه، بۆ ئه‌وه ده‌بن ئه‌گهر مێژووی راسته‌قینه‌ی له دایکبوونی زه‌رتوشت و پراگه‌یانندی ئایینه‌که‌ی بزانی، ئه‌وا ده‌شتوانین مێژووی بلا‌وبوونه‌وه‌ی سرودی گاتا «گازه»، به‌سه‌ره‌تای مێژووی له دایکبوونی موسیقا و گۆرانی کوردی دیاری بکه‌ین، که ئه‌گهر ئه‌مه‌ش سه‌خت و دژوار بێت، ئه‌وا سروده‌کانی گاتا سه‌رچاوه‌ روونه‌کانی موسیقا و گۆرانی کوردین. هه‌رچه‌نده‌ له‌م مێژوو ده‌ستنیشان کردنه‌دا، ده‌بێ مێژووی هه‌ردوو شارستانیته‌ی ئیلام و هوری له‌به‌رچاو بگه‌ڕێن، که له‌ شارستانیته‌ی ئاری و ماده‌کان کۆنترن.

وه‌ک وتیشمان واژه‌ی گاتا، له‌ ناوه‌رۆکدا به‌ مانای راز و سکالا و بانگه‌وازی سوپاس و ستایشی به‌ ئاوازه‌وه‌ی مرۆقه، بۆ «ئاهورامه‌زدا». که زه‌رتوشت ئه‌م بانگه‌واز «گازه» شیعریه‌ی خۆی، به‌ئامیتری موسیقاوه‌ و تووه‌ و به‌م ۱۷ سروده‌ شیعریه‌ بره‌گه‌یه‌یان وتوه: سرودی گاتا، یان سرودی گازه، که وه‌ک له‌ دووتویتی سرودی ژماره‌ ۳۳ی ئه‌م ۱۷ سرودانه و به‌لگه‌ی زۆری مێژووییدا هاتوه، زه‌رتوشت خۆی، سرودگۆیه‌کی ناوده‌سته‌ی رۆحانییه‌کان بووه. جگه‌له‌وه‌ی، که له‌ به‌لگه‌ و پاشماوه‌ی کۆینه‌ی مێژووییدا هاتوه، موغه‌کانی زه‌رتوشت، ئه‌م سرودانه‌یان له‌ ئاته‌شکه‌ده‌کاندا، به‌ ئامیتری موسیقاوه‌ خۆیندۆته‌وه، بۆه‌ش پێشان و تراوه: سرود، تا پله‌یه‌کی به‌رزتری له‌ گۆرانی ناو خه‌لکی پێ بدهن.

که‌واته وه‌ک له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وقمان ده‌بێ ته‌مه‌نی گۆرانی کوردی، زۆر له‌ پێش واژه‌ی گۆرانییه‌شه‌وه‌ بێت، چونکه‌ په‌یره‌وانی ئه‌هلی هه‌ق به‌و شیعره «ده» بره‌گه‌یه‌یه‌ی خۆیان، «که له‌ جه‌مخانه‌کاندا، به‌ئامیتری ته‌نبوره‌وه‌ ده‌بخوین»، ده‌لێن: سرودی یارسان، یان راز و ئه‌وه‌ی که له‌ جیاتیی سرودیش، به‌ واژه‌ی گۆرانی به‌ سه‌ریاندا دا‌پراوه، خه‌لکانی تری ده‌ره‌وه‌ی سنووری په‌یره‌وانی ئه‌هلی هه‌ق، ئه‌و ناوه‌یان له‌و سرود خۆیندانه‌ی ئه‌هلی هه‌ق ناوه، ئه‌گه‌ینا خۆیان، به‌پێودانی سرودی گاتا و چاولیکه‌ری، له‌و کاره‌ی خواپه‌رستی په‌یره‌وانی زه‌رتوشت، کاری تیکه‌لکردنی شیعری و موسیقاکه‌ی خۆیان نا‌ناوه: سرودی یارسان.

له‌ سروده‌کانی گاتاشدا وه‌ک وقمان ئه‌م سرودانه، راز و سوپاسی رۆحی مرۆقه بۆ «ئاهورامه‌زدا» و وه‌ک له‌ به‌ندی ۸ی سرودی ۳۲شدا وشه‌ی زۆتر هاتوه، که زماناسان و لیکۆله‌ره‌وان، وا‌راقه‌ی واژه‌ی «زۆتر» ده‌کن، که به‌ مانای سوپاسگوزار و سرودگۆ - بێت. له‌ راستیشدا واژه‌ی زۆتر، له‌ سه‌رده‌می زه‌رتوشتیش دێرینه‌تره، چونکه‌ زماناسان پێشان وایه‌ ئه‌م واژه‌یه، هه‌ر هوتری ئایینی ئه‌و شه‌پۆله‌ ئارییه‌نه‌ بێت که له‌ پێش هه‌لکه‌وتنی زه‌رتوشتدا، به‌ره‌و هیندستان کۆچیان کردوه و هه‌ر ئه‌م واژه‌یه، له‌ سروده‌کانی ریگ فیدای هیندییه‌کانیشیدا به‌کاربراه‌وه و ئه‌وانیش ئه‌م سرودانه‌ی ریگ فیدایان به‌ موسیقاوه‌ و تۆته‌وه‌ (۱، ۱۰۶).

به‌لام ئه‌گهر ئه‌م واژه‌یه، یان خواسته‌مه‌نی تری له‌م جۆره‌ بابه‌تانه، له‌ فه‌ره‌ه‌نگی ناوچه و گه‌لان و ئایینی تره‌وه، که‌وتبێته‌ ناو فه‌ره‌ه‌نگ و ئایینی زه‌رتوشته‌وه، مانای وا‌ نییه‌ بته‌مه‌ی ئایینه‌که‌شیان وه‌ک یه‌ک بووبیت، به‌لکه‌ به‌گۆیه‌ی زانستی کۆمه‌لناسی، هه‌موو گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی دنیا، ئالوگۆری فه‌ره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بی و هونه‌ری، له‌نیوانیاندا هه‌یه و هه‌چ نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ر ئه‌م زه‌مینه، ناتوانێ لافی ئه‌وه‌ لێ بدات، که مێژووی فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌ب و هونه‌ره‌که‌ی، خاوپنه و گه‌لانی ده‌رودراوس، کاریان له‌سه‌ر نه‌کردوه، یان به‌پێچه‌وانه‌وه. ته‌نیا ئه‌وه‌ی له‌م بواره‌دا پێویسته‌ له‌به‌ر چاو بگه‌ڕێ، باری ژیار و شارستانیته‌ی ئه‌و ناوچه‌یه، که پێشتر و دواتر، بلیمه‌تیکه‌ی وه‌ک «زه‌رتوشت» یان گۆش و په‌روه‌رده‌ کرد.

له‌م باریه‌شه‌وه‌ وقمان زه‌رتوشت، په‌روه‌رده‌ی ناو کۆمه‌لگای ماده‌کانه و ماده‌کانیش جگه‌ له‌وه‌ی خاوه‌نی زمانی تایبه‌تی خۆیان بوون، که زمانی میدی بووه، به‌ نووسینی مێخیش نووسراویان هه‌بووه و خاوه‌نی یاسای کشتوکال و ئه‌ندازیاری و کارگه‌ری و سامانی فه‌ره‌ه‌نگی ئایینی و ئه‌ده‌بی خۆیان بوون و له‌و روه‌شه‌وه‌ مێژوونووسان دان به‌وه‌ داده‌نێن و پێشی له‌سه‌ر داده‌گرن، که ولاتی میدیا، مه‌لبه‌ندی خۆینده‌واری دینی بووه و له‌وتیه، به‌ سه‌دان پیری دینی، هه‌موو سالتی به‌ملاو لای ولاتدا، بۆ ناوچه‌ جۆر به‌جۆره‌کان نێرداون (۱۰۷، ۳۴). هه‌روه‌ها دکتۆر په‌رویز خانله‌ری، به‌ ده‌می هه‌رۆدۆتسه‌وه‌ وای ده‌رده‌خا، که میدییه‌کان خاوه‌نی یاسایه‌کی ریکۆپیکه‌ی مرۆقانه‌ بوون و شپۆه‌ی دادگه‌ری، تیایدا رهنگی داوه‌ته‌وه و بریاری داوه‌رانیش، له‌ کۆتاییدا براوه‌ته‌ کۆشکی شا، به‌ تایبه‌تی له‌سه‌ر و کلاوی شادیاکو (۷۰۰ پێش زاینیدا)، بۆ ئه‌وه‌ی بریاری دوابی له‌سه‌ر بدرێ؛ یان به‌ ده‌می ده‌نیونه‌وه‌ وای ده‌رده‌خا، که له‌ ده‌وره‌ی نیوه‌ی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پێش زاینیدا، شاعیری زۆری میدی هه‌بوون و ئه‌و شاعیرانه، له‌ کۆشک و دیوه‌خاندا،

شهره شیعریان کردوه، یان شیعیریان به شا و نیشتمان و به پالنهوانی جهنگ و پالنهوانی تیربازی و سوارچاکیدا هه‌لداوه و زۆریه‌ی زۆری شیعره‌کانیشیان وهک رازی میلی و هها بوون و شیوه‌ی سه‌رگوزشته و داستانیان هه‌بووه، ته‌نانه‌ت مۆرخانه‌کانی یۆنانی سه‌رده‌می هه‌یردۆتس (۴۲۰-۴۸۶ز) و ا به ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن که میدییه‌کان نووسینیان به ئەلف و بیی میخی بووه. ئەوه‌ی فه‌رمانی شا‌کانی هه‌خامه‌نشیشی پی نووسراوه‌ته‌وه، له‌سه‌ر ئەلفوییی میخی میدییه‌کانه‌وه دانراوه (۱۰۷، ۳۴).

ئوه‌نده‌ش پیوه‌ندی به هونه‌ری مۆسیقای رۆژگاری ده‌سه‌لاتی «ماد» وه هه‌بیت، وهک میژوو بۆمان ده‌گه‌یریتته‌وه، مۆسیقا جیگه‌یه‌کی به‌ریز و هه‌یژای هه‌بووه و له زۆر بۆنه‌ی ره‌سمیی و میللیدا به‌کاربراهه‌وه... ئەو کاته‌ش که «دیاکۆ» ی به‌که‌مین پاشای ماد چۆته سه‌رته‌ختی شاهیتی، له‌لایه‌ن جه‌ماوه‌ر و مۆسیقاژهنانه‌وه کراوه‌ته جه‌ژن و شادی و «کوس» و «شه‌پهور» یان ژهنده‌وه...

یان کاته‌ی که «فروه‌رتیش» ی پاشای ماد، له جه‌نگیکی نابه‌رامبه‌ردا، بووه به‌ژیر گالیسکه‌ی ئاشوره‌کانه‌وه، له ئیراندا کراوه به‌پرسه و ئامیره‌کانی «کوس» و «شه‌پهور» مۆسیقای خه‌مینیان ژهنده‌وه... ئەمه‌ش ئەوه ده‌گه‌یه‌نی، که له‌و رۆژگاره‌دا، زمانگۆی پرسه و خه‌م و شادی، هه‌ر به مۆسیقا هه‌مای پیتکراوه.

له مۆسیقاژهنانی به‌نامیی رۆژگاری ماد، ناوی «ئوگارس» له کتییی میژوو بییدا باسکراوه، دیسان هه‌ر له کتییی میژوو بییدا، ئامازه به‌خه‌ونی «ئاستیاک» ی دوا یین پاشای ماده کراوه، که ماوه‌یه‌ک دوا ی لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که، ده‌وله‌تی ماد له‌ناوچوه.

نوسه‌ر و ئیراناسی ناسراو: مه‌ری بۆیس به‌شیوه‌یه‌کی درێژتر له باره‌ی ئەم خه‌ونه‌وه ده‌نوسه‌ی و ده‌له‌ی: «به‌گه‌یره‌ی قسه‌ی ده‌نیۆن، ئاستیاگ بانگه‌یشتنی «ئوگارس» ی کردوه و دوا ی ئەوه‌ی چهنده‌ گۆرانیه‌کی ئاسایی چرپوه؛ ئەوسا هه‌ر به‌ده‌م مۆسیقاژهنده‌وه، لیکدانه‌وه‌یه‌کی بۆ ئاستیاگ روونکردۆته‌وه، که درنده‌یه‌کی به‌کجار به‌ده‌سه‌لات و ئازاتر له به‌رازیکی کیتیوی و گیرخواردوی ناو ته‌ستیلتیکی قوول په‌یدا بووه؛ درنده‌یه‌که، که ئەگه‌ر ده‌ستی به‌سه‌ر ئەم ناوچه‌یه‌دا بروت، به‌بێ هه‌یج گومانیک، پۆل پۆل ئەم خه‌له‌که ده‌خاته ژیر ده‌سه‌لاتی خو‌یه‌وه»... کاتیکیش ئاستیاک ده‌پرسیت: «ئوه درنده‌یه چییه؟» ئوگارس وه‌لام ده‌داته‌وه: «کۆرش ی پارس» یه.

ئهمجۆره وه‌لامدانه‌وه ئازایانه‌یه، که به‌و ئامازه سیاسییانه‌وه کردویه‌تی و له هه‌مان کاتیشدا نیشانه‌ی ئەو پله‌وپایه مه‌زنه‌یه، که گۆرانیه‌یێژان و مۆسیقاژهنان له ده‌رباره‌ی «ماد» دا هه‌یان بووه... له سه‌روو ئەمانه‌شه‌وه به‌لگه‌ی ئەوه‌یه، که مۆسیقاژهنان جگه له

ئاگاداربوونیان له زانستی مۆسیقا، ئاگاداریی و زانیارییان ده‌رباره‌ی سه‌رحه‌می زانسته‌کانی تر و به تایبه‌تیش زانستی ئەستیره‌ناسیی هه‌بووه» (۲۵، ۵۰).

جگه له‌مانه‌ش، به‌لگه میژوو ییه‌کان ئەوه ده‌سه‌لمین که ناوچه‌کانی ماد، له پیش هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش زایینه‌وه، له‌ژیر کارتیکردنی شارستانیته‌ی سۆمه‌ری و ئەکه‌دی و بابلی و عیلامی و ئاشووری دا بوون. که شارستانیته‌ی ئەمانه‌ش له رۆژگاری خو‌یاند، به تایبه‌تیش ئەوه‌ندی پیوه‌ندی به‌مه‌به‌ستی ئیمه‌وه هه‌بیت، ئەمانه، له بواری مۆسیقادا، له لوتکه‌ی شارستانیته‌ی سه‌رتاسه‌ری دنیا دا بوون. که هه‌ر بۆ ئاگاداری زیاترمان، ئاوڕتیکی خه‌یرا، له‌م لایه‌نه‌یان: «لایه‌نی مۆسیقا» ده‌ده‌ینه‌وه:

بابلییه‌کان که دراوسه‌یی نزیک و به‌ری باشووری خو‌رئاوای میدییه‌کان و «گه‌لی جاریش هه‌ردووکیان، له دژی ئاشووری دوژمنی هه‌ردوولایان، په‌یمانامه‌ی دوو قۆلییان بۆ یارمه‌تی و هاوکاری کردنی یه‌کتر هه‌یه و ئاکامیش هه‌ر به‌گه‌یره‌ی په‌یمانامه‌یه‌کی هه‌ردوولایان، په‌لاماری ئاشووریان دا و له‌ناویان برد» میژوو ی فه‌رمانه‌وه‌ایی و ده‌سه‌لاتیان، له ۲۲۲۵ تا ۷۴۵ ی پیش زایینه، له‌نیوان سه‌ده‌ی حه‌وتم و هه‌شته‌می پیش زاییندا، به لوتکه‌ی پیشکه‌وتن و شارستانیته‌ی و دارایی گه‌یشتون و یه‌کجاریش دلبه‌ندی مۆسیقا بوون و ئامیره‌گه‌لیکی زۆری مۆسیقایان به‌کاربردوه، به تایبه‌تیش له‌نیوان ده‌وله‌مه‌ندان و ده‌سه‌لاتدارانیاندا، وهک هونه‌ریکی پر بایه‌خ و به‌رز، بۆ ریزیلینان له میوانداریته‌ی و کاروباری ته‌شریفاتیدا، نواندوو یانه؛ هه‌ندێ جاریش ژماره‌ی مۆسیقاژهن و گۆرانیه‌یێژانیان، تا نزیکه‌ی (۱۵۰) که سه‌ گه‌یشتوه، که ئەم ژماره‌یه له کۆری شادی و بۆنه‌دا، به‌شدارییان کردوه.

له به‌شی یه‌که‌می کتیه‌که‌ی دانیال پیغه‌مبه‌ردا، چهنده‌ جار باسی ئەو ئامیره مۆسیقایانه دووپات ده‌بیتته‌وه، که له‌ناو بابلییه‌کاندا که‌لکیان لێ وه‌رگرتوون (۴۰، ۵۲) و بریتی بوون له: چه‌نگ سه‌نتور و قانون (۴۰، ۱۰۴). میژوو نووسانی یۆنانیش، له‌م باره‌یه‌وه هاو بیرن که مۆسیقا، له که‌ره‌سه‌ گرنگ و پیوستیه‌کانی دانیشتن و کۆره‌کانی شادی و ئاهه‌نگی به‌شکۆی خه‌له‌کی بابل بووه (۴۰، ۱۱۶). له ته‌وراتیشدا، ناوی ئەو ئامیره‌ی مۆسیقایانه باسکراوه که له ده‌رباری بابلیدا ژهنده‌راون و بریتی بوون له: که‌ره‌نای، سوورنای «زورنا»، عوود، به‌ره‌ت، سه‌نتور، که‌مانچه. وهک له ته‌رحه‌مه‌ی فارسی ته‌وراتدا هاتوه «که له‌گه‌ل ته‌رحه‌مه‌کانی تر، هه‌ندێ جیاوازی هه‌یه» (۴۰، ۵۳- ۱۲۹). گه‌لانی دراوسه‌یشیان، واته: ئاشووری و ئیلامی و سۆمه‌ری، له بابلییه‌کان که‌متر نه‌بوون (۴۰، ۵۴).

تیبیکی موسیقی ناشوری له بهردیکی هه لکۆلراودا
۶۲۷ - ۶۶۸ پیش زاین

چهنگ ژهنیکی «جۆره چهنگیک» ی سهردهمی ناشور

ناشوریه کانیس، که شوینی دهسلات و فرمانره وایبان، له بهری خۆرئاوی میدی و له جوگرافیای ئیستای کوردستانی عیراق و هاوسه ردهمی بابلی بوون، ده توانین بلتین هه مان ئه و نامیری موسیقاییانه یان به کارهیناوه که بابلییه کان هه یان بووه.

به تاییه تیش له ناوچه کانی نیوان هه رده و زتی دیجله و فورادا، کۆمه لیک که لاه و شوینه واری هه لکۆلراویان، ئه وه دهسه لمین، که ئه مانیش نامیری پیشکه و توویان هه بووه، وهک: چهنگ، سه نتور، ته نبور، شمشال، دوونای، قانون، دایه ره.

له بهری خۆره لاتنی بابلییه کانیسه وه، دهسلات و فرمانره وایی سۆزبان هه بوون، که له شوینی ئیستای خوزستان و ئه و شوینه دا بوون که جووله که کان پتیبان و تووه ئیلام و (۳۰۰۰) سال پیش زاین، حکومه تیان پتیکه وه ناوه و سنوریان له خۆره لاته وه تا ئه سفه هانی ئیستا بووه و پایته خته که شیان شاری شوش بووه، ئه مانیش وهک دراوسیکانی خۆیان، خاوهنی شارستانیتی و ژیار و هونه ری موسیقی زۆر بالا بوون.

له که لاهه پیشکینراوه کانی ناشوریدا، تیپیکی موسیقارنه نان دۆزراوه ته وه، که نامیری هه مه جۆره موسیقاییان به دهسته وه گرتوه، وهک: **شمشال، دوونای**، چه ند چه نگ ژهنیک و هه ندی نامیری تری نزیک به سه نتور. (۴۰، ۵۴).

له کتیبه که ی «دانیال» دا، سه رباری ئه و نامیرانه ی دراونه ته پال بابلی؛ به لام راولینسۆن به پشتیوانی و پشت به ستان به و به رده هه لکۆلراوانه ی له شوینه وار و که لاهه کانی ناشوردا، دۆزراونه ته وه، توژیته وه به کی ده رباره یان کردوه، ئه وه دهسه لمینی، که ئه و نامیره موسیقاییانه، تاییه تن به خه لکی **سۆزبان** وه.

له که لاهه دیرینه کانی «شوش» یشدا، سی په یکه ری گلین دۆزراونه ته وه، که میژوو یان به (۱۵۰۰) سال زیاتریش دهقه بلتیری. دوو په یکه ربان وینه موسیقارنه کانیان له نامیری **ته نبور** ده چن و سییه میشیان له **به ریه ت ژهن** ده چی. به لام وردبوونه وه له په یکه رانه، نهک هه ر سه رنج بۆ ئه وه ده چی، که جوان دروستکراون، به لکو بۆ شیوه ی موسیقارنه ندنه که یان، زیاتر راده کیشیری. ئه م سی په یکه ره، ئیستا له مۆزه ی **ایران باستان**، له تاران، پاریزراون (۴۰، ۷).

میژوونوسانی موسیقای جیهان، له سه ره ئه و باوره ن که موسیقارنه نانی بابلی و ناشوری، له کاتی موسیقارنه ندندا، بۆ ریزلینان له موسیقاکه ی خۆیان و ریزلینانیش له و کۆر و ئاهه نگانه، هه موویان به پتیه وه ستاون (۴۰، ۱۰۶).

هه ر بۆ نمونه ی ئه و به لگانه ی ئیجه مه به ستمانه، سالی ۱۹۲۷ ز «له ناوچه ی [نور] ی

سەنتور «جۆرە سەنتوریک» ژەنیکی
سەردەمی ئاشووری

دوو نای ژەن
یان: دووزەلەژەنیکی سەردەمی ئاشووری

پەیکەری گلینی مۆسیقاژەنیکی
کە لە شووش دۆزراوەتەووە
١٥٠٠ ساڵ پێش زایین

دایەرەژەنیکی سەردەمی ئاشووری

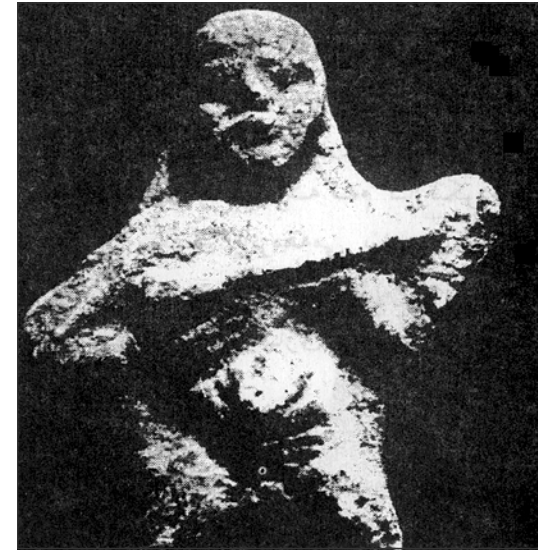
عوودژەنیکی سەردەمی «ملیشیخو - شا» ی سۆزیا نا لە
شاری شووش
١١٩١ - ١١١٧ پێش زایین
مۆزە ی لۆقەر - پاریس

عیراقی ئیستادا» که شوینی کۆنینهی شارستانیتی ئه مانه‌ی سه‌ره‌وه بووه، زانای ئینگلیزی [سیرلیۆنارد وولی] ئامیتریکی مؤسیقای دۆزبوه‌ته‌وه، بریتییه له «چنگ» یکی گه‌وره و به توژالیکی زیوین داپۆشراوه. سه‌رومپی چنگه‌که‌ش، له شپوهی جهسته‌ی گادایه. ئه‌م ئامیتره ئیستا له مووزه‌خانه‌ی به‌غدایه و نمونه‌ی تری وه‌ک ئه‌میش، که هه‌ر له‌و ناوچانه دۆزراونه‌ته‌وه، له موزه‌خانه‌ی زانکۆیی فیلاولیفیا و ئینگلستاندا هه‌ن. سیرلیۆنارد وولی به دلنیا‌یی‌ه‌وه پیتی وایه ئه‌م ئامیتره، ده‌ستکرد و پاشماوه‌ی سۆمه‌ریه (٤٣، ٥٨).

ئه‌م ئامیتره، ئیستا به‌ عه‌ره‌بی پیتی ده‌لێن «القیشاره» (*) میژووی دروستکردنی ئه‌م ئامیتره ٤٧٠٠ سال به‌ر له ئیستایه و به شوینه‌واریکی بایه‌خدارمی میژووی مؤسیقا داده‌نریت (٧٦، ٢٢). که ئه‌گه‌ر ئه‌م کارتیکردنه‌ش، راسته‌وخۆ نه‌بووبی، ئه‌وا به‌لگه‌ی تر هه‌ن که ئه‌م کارتیکردنه‌یان هه‌ر دووراودووور نه‌بووه، به‌لکو به‌ راده‌یه‌ک بووه، له سه‌ده‌ی یازده‌هه‌می پێش زایینه‌وه تا پێش پێکه‌وه‌نانه‌ی میرنشینه‌کانی ماد (٦٦٩ پێش زایین)، هه‌موو ناوچه‌که، له‌ژێر زه‌بری هه‌ردوو ده‌سه‌لاتی **بابلی** و **ئاشووری‌دا** بووه، به‌ تایبه‌تیش له‌ رۆژگاری هه‌لکه‌وتنی زه‌رتوشت و بانگه‌یشتنی په‌یامه‌که‌یدا (١، ٦٠).

که‌واته‌ جوگرافیای **ماد**، له‌ خۆره‌ه‌لاته‌وه: شارستانیتی و فه‌ره‌ه‌نگی بالای **ئاریایی‌به‌کانی هیند**، که‌ ئه‌وانیش له‌گه‌ڵ پیاده‌کردنی سه‌رووده‌کانی **ریگ فیدادا**، مؤسیقایان به‌کاره‌یناوه، له‌ خۆرئاواشه‌وه: شارستانیتی یه‌کجار پێشکه‌وتووی بابل و ئاشوور و عیبرانی - که‌ دیسان ئه‌مانیش له‌گه‌ڵ سۆز و سکالای ئایینه‌که‌یاندا، مؤسیقایان به‌کاره‌یناوه - که‌م و زۆر کاربان له‌سه‌ر گۆپینه‌وه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌ب و هونه‌ری شارستانیتی یه‌کتر کردووه و له‌ زۆر ماوه‌ی میژوویی ئه‌و رۆژگارانه‌دا، ئاسایش و ئارامییه‌کی پڕ شکو، هه‌موو ناوچه‌که‌ی گرتۆته‌وه، که‌ دیاره‌ ده‌زانین هونه‌ری بالاش، هه‌میشه‌ له‌ژێر سیبه‌ری پێشکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیدا گه‌شه‌ ده‌کات و هه‌لده‌چن، بۆیه‌ زانایه‌کی وه‌ک **توفیق وه‌هبی** کاتێ باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که‌ وشه‌ی **گۆرانی**، له‌

(*) لێره‌دا، ئه‌گه‌ر هه‌لوێسته‌کی کورت، له‌سه‌ر ناوی [قیشاره] بگرین و بلێین: ده‌شی ری به‌ خۆمان بده‌ین، واژه‌ی «قیشاره»، به «گات + تار» ه‌ لیک بده‌ینه‌وه؟! که‌ نیازیش له‌ لیکدانه‌وه‌که، وه‌ک پشته‌ری بۆ «تار + مور» مان کرد، که‌ به‌ مانای «تار» ی «شیوه‌ن» بوو. به‌ هه‌مان پێودانیش، مه‌به‌ست له‌ «تار» ه، نه‌بی که‌ به‌ تایبه‌تی بۆ «سه‌رووده‌کانی گاتا» به‌کار ده‌برئ؟! واته: ده‌شی «قیشاره»، «گات تاره» نه‌بی؟! یان جگه‌ له‌م لیکدانه‌وه‌یه، ناخۆ ده‌شی «قیشاره»، به «گات + تار»، یان: «گا + تار» لیک بده‌ینه‌وه، که‌ لای دانیشتوانی دێرینی مسیۆپۆتامیا «سۆمه‌ری و بابلی و ئاشووری»، «گا» جیتی ریزلێنان و پیرۆز بووه؟!!

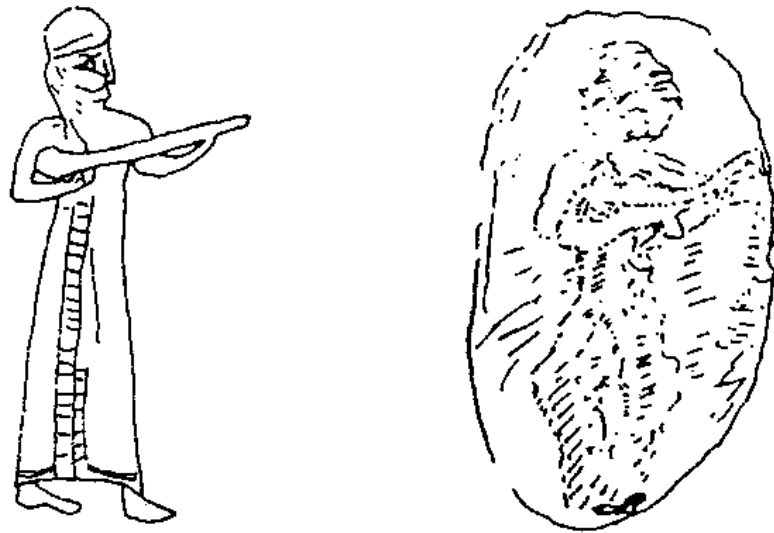

په‌یکه‌ری گلبینی ته‌موورژه‌نێک، که‌ له: شووش دۆزراوه‌ته‌وه ١٥٠٠ پێش زایین

په‌یکه‌ری گلبینی ته‌نبوورژه‌نێک که‌ له: شووش - دۆزراوه‌ته‌وه ١٥٠٠ سال پێش زایین

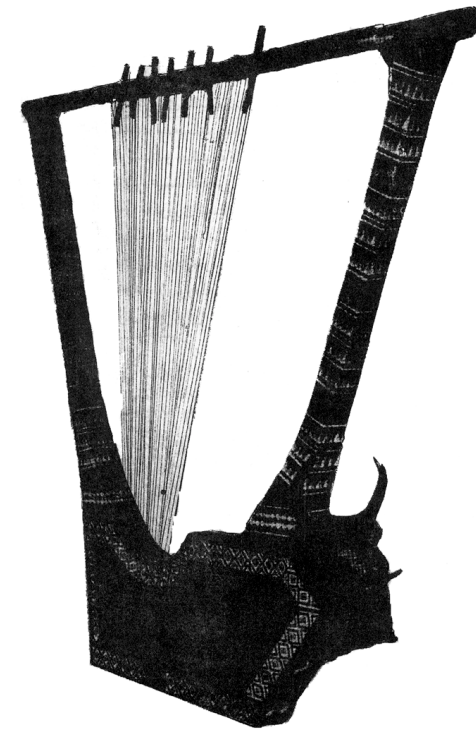
نامیتری مۆسیقا، وهک دیاردهیهکی شارستانیتی، له ناو دانیشتونانی دیرینهی هه مان ناوچه و جوگرافیای میدیهکاندا، به کاربراهه. له م پروه شهوه ده زانین که **هوری و میتیانی** و گوتیبیهکان، دانیشتونانی میژینهی پیش میدیهکان بوون و ئەمانیش خاوهنی هونهری بهرزی موسیقا بوون؛ به تایبه تیش هوریهکان، بۆیه له م بواره دا، شوینه وارناسی ناسراوی ئەلمانی شتاوهرد، که پسپۆرتیکی دیرینه زانه، له بنه چهی نامیرهکانی مۆسیقادا، له نهخش و نیگاره کۆن و گلینه و بهردینهکاندا، به لیکۆلینهوه، سه ماندووویهتی که عود، یه کیکه له و نامیره مۆسیقیانی تایه تمه نده به خه لکی کورستان و چپانشینهکان و به تایبه تیش به هوریهکان، که خیلێک بوون (۱۵۰۰) سال، بهر له دایکبوونی عیسا، له دهوروبهری زهرباچهی وان و دامینی ئەو زهرباچه یه دا نیشته جی بوون، تا دهگاتهوه باکووری ئیستای عیراق «کوردستانی ئەمرۆ» و دراوسیتی نزیکی شوینی دواتری میدیهکان و ئەوان ئەو نامیری مۆسیقایه یان داهیناوه و هه ر ئەوانیش له دامینی کوردستانی باشووردا، بلاویان کردۆته وه (۶۸، ۵۶). ئەم قسه یه شیان له ئەنجامی دۆزینه وهی شوینه واری ئەو نامیری عوده دا وتوه، که له ناوچهی نوزی نزیک که رکوک دۆزیه توه، که ده که ویتته ۴-۵ کیلومه تری خۆرئاوای شاری که رکوک وه.

په یکه ری گلینی عود دژهنیکی «هوری»، که له «نوزی» لای که رکوک دۆزراوه توه و میژوه که ی بۆ ۱۵۰۰ سال پیش زایین ده گه ریتته وه

«گۆران» هکانه وه دا که وتوه، یه کسه ر ده لێ: چونکه عه شیره تیکی کشتکاری نیشته جی بوون؛ که له مه وه تیده گه یین هۆی بوونی گۆرانی؛ بوونی هونه ر، له ناو گۆراندا، ده به ستریتته وه به وه که کۆمه لگایه کی سه قامگیر و نیشته جی، ده توانی دلنیا یی و ئارامی بدات به هۆش و ههستی مرۆقی هونه رمه ند و کاری نه مر و داهینه رانه بخولقیتی، چونکه هه رگیز له ناو کۆمه لگایه کی دو که وته و ئالۆز و په ره راو پشیتی و جه نجا لدا، به ره مه می بالا و زیندوو پی ناگات.

له بهر ئەمانه، تیکه ل بوون و ئاو پته بوونی ئەو چه ند شارستانیتی و فه ره نغه پیشکه وتوه ی ئەو ده سه لاتانه ی له و رۆژگارانه دا، له میدیهکان نزیک بوون، یان ئەوانه ی له پیش میدیهکاندا، له هه مان شوینی میدیهکاندا بوون، کۆمه لگایه کی گه شه کردوویان پیکه وه نا، چونکه به لگه ی میژوو یی پیمان ده لێن که زۆر پیش هه لکه وتنی زه رتوش تیش،

گیتار «القیشاره»

شوتنه‌واری عوده‌کش که له‌سه‌ر پارچه گل‌تیکه، وینه‌ی عودژهنیکه، عوده‌که‌ی به شیتویه‌کی ئاسۆبی به‌ده‌سته‌وه گرتوه و خه‌ریکی عودژهنه‌ندنه (٨٤، ٢٣٨، هه‌روه‌ها ٦٨، ٥١، ٥٥، ١٣٧، ١٣٨)

هه‌روه‌ها پرۆفیسۆری ئەلمانی کیرتیس‌گ، له‌کتیبه‌به‌ناوبانگه‌که‌یدا که تا ئیستا بۆ زیاتر له ١٦-١٧ زمانی دنیا ته‌رجومه‌ کراوه و له‌ زۆریه‌ی زانکۆکانی جیهانی‌شدا ده‌خوینری، ڤه‌چه‌له‌کی که‌مانچه‌ ده‌گه‌رپنیتته‌وه بۆ کوردو ده‌لتی: شوتینی سه‌ره‌له‌دانی که‌مانچه، باکووری خۆژئاوای ئیرانه و کورد، ئەم ئامپیره‌ی دروستکردوه (٨٦، ٧-٨).

دیسان هه‌ر بۆ نمونه‌ی زیاتر له‌م باره‌یه‌وه، ئەوه به‌ یاد دینمه‌وه، که وه‌ک وتمان: ئاریه‌کانی هیندستانیش له‌گه‌ل سه‌رووده‌کانی ڤیگ فیدا دا، که هاوتای ئاقتیستا، یان گازه‌ی زه‌رتوشته، ئەمانیش دراوسیتی به‌ری خۆره‌له‌لاتی ماده‌کان بوون. خۆ ئەگه‌ر میژووی راسته‌قینه‌ی ڤیگ فیداش تا ئیستا به‌ ته‌واوی نه‌زانرابی، ئەوا میژووی هه‌له‌که‌وتنی چه‌زه‌تی داوود پیغه‌مبه‌ر ئاشکرايه، که هه‌زاره‌ی یه‌که‌می پیش زاینه‌ و له‌ ناوچه‌کانی ئیسرائیل و فه‌له‌ستینی ئیستادا، ژیاوه. ئەم په‌یامبه‌ره‌ش وه‌ک ده‌زانری ده‌نگ‌خۆش‌تیک‌ی یه‌کجار به‌ناوبانگ بووه. ئەمیش راز و سکا‌لای ئایینی خۆی، هه‌ر به‌ ئامپیری مۆسیقاوه ده‌رپروه. ئامپیری مۆسیقا‌که‌ی چه‌زه‌تی داوود، وه‌ک له «ته‌ورات» دا باس له‌ دوو جوړ ئامپیری ژێدار هاتوه، گوایه‌ تار بووه، به‌لام وه‌ک له «قورئان» دا باسکراوه شمشال، بلویر «مزامیر» بووه، که له‌ ڤۆژگاریکی دواتری چه‌زه‌تی داوودا و پرونته‌ر بلیم له‌ سالانی (٨٥٠-٨٤٤) پیش زاینیدا، سه‌لمانسه‌ری سییه‌می شای ئاشووری، کۆمه‌ل‌یک له‌شکرکیشی بۆ سه‌ر ولات و ناوچه‌ دراوسێکانی ئیمپراتۆری ئاشووری کرد، که له‌ یه‌کتیک له‌ شه‌ر و هێرشه‌ توند و به‌ریلاوه‌کانیدا بۆ سه‌ر ئیسرائیل، نزیکه‌ی (٣٠) هه‌زار دیلی لیگرتن و هه‌ر به‌ دیلی له‌گه‌ل خۆی بردنی و له‌ دواییدا بۆ ئەوه‌ی له‌ نیشتمان و زیدی خۆیان دووریان بخاته‌وه و په‌رته‌وازه‌یان بکات، هه‌موویان ڤوه‌و خۆره‌له‌لاتی ئیمپراتۆری ئاشووری بردن و هه‌زارانیشی له‌ ناوچه‌کانی دامینی زه‌ریاچه‌ی ورمیدا، ئاواره و بلاوکرده‌وه... ئەمانیش بۆ ئەوه‌ی نه‌ریت و خه‌دی ئایینی و ڤه‌وشتی کۆمه‌لایه‌تی دێرنه‌ی خۆیان بیره‌نه‌چیتته‌وه؛ ڤا به‌رانی ئایینیان ده‌هاتن، به‌ شیتوه‌ی پۆل پۆل کۆیان ده‌کردنه‌وه و به‌ گوێره‌ی به‌رنامه‌ی ئایینی خۆیان، به‌ ئامپیری مۆسیقاوه، نه‌ریتی ئایینی خۆیان ئەنجامداوه.

نزیکه‌ی (٢٠٠) سال‌یکیش دوا‌ی ئەم هێرشه‌ی سه‌لمانسه‌ری سییه‌م، دیسانه‌وه «نه‌بوکه‌د نه‌سر: ٦٠٤-٥٦٢ پیش زاین» ی پاشای بابل، هێرش‌تیک‌ی یه‌کجار گه‌وره و به‌ریلاوی

کرده‌ سه‌ر «ئورشه‌لیم» و گرتی و په‌رستگه‌کانی کاول و وێرانکرد و ده‌سه‌لاتیانی له‌ناوبرد و ژماره‌یه‌کی زۆری به‌ دیلی بۆ بابل بردنه‌وه. په‌یامبه‌رتیک‌ی گه‌وره‌ی یه‌هوود، مزگینتی رزگاربوونی میلله‌ته‌که‌ی خۆی له‌م دیلیتی و کۆیلايه‌تیه‌، به‌ ده‌رکه‌وتنی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ئیران راگه‌باندوه و ئەوکاته‌ی کوروش، پاشای ئیران، بابلی داگیرکرد (٥٣٩ پیش زاین)، خه‌لک کردوویانه‌ به‌ جه‌ژن و شادی و کوروش هه‌موو دیله‌کانی یه‌هوودی ئازاد کردن و فرمانیشی ده‌رکرد، که ده‌توانن بۆ ئورشه‌لیم بگه‌رپنه‌وه و په‌رستگه‌ مه‌زنه‌که‌ی خۆیان، که وێران کرابوو، سه‌ره‌له‌نوێ ساز بکه‌نه‌وه... به‌مجۆره‌ ئەو نیشتمانه‌ی عیبرانی تیدا نیشته‌جێ بووه، له‌وه به‌دوا بووه به‌شیک له‌ده‌سه‌لاتی شاهه‌نشاهیتی و نیشتمانی ئیران و یه‌هووده‌کان له‌هه‌ر جێگه‌یه‌ک بووین، له‌ژێر سیبه‌ری ئیراندا بوون... کتیه‌که‌شیان «ته‌ورات»، جگه‌ له‌ میژووی خۆیان و یاسا‌کانی ئایینه‌که‌یان و پیشبینی په‌یامبه‌رانیان، شیعهر و مه‌نزومه‌ و سه‌روودی مه‌زه‌به‌ی زۆری تێدايه‌ و سه‌رچاوه‌ی ئیله‌هامی شاعیران و هونه‌رمه‌ندانیشه... به‌وه‌هۆشه‌وه که هونه‌ره‌کانی: په‌یکه‌رتاشیی، به‌ردتاشیی و هه‌لکۆل‌ین له‌ ئایینه‌که‌یاندا هه‌رامکراوه، بۆیه هه‌موو به‌هره و خولیا و چه‌شی ئەده‌بی و هونه‌ری و داهێنان‌تیکیان له‌ ئەده‌ب و مۆسیقادا براندۆته‌وه و ئەمه‌ش وایکردوه که به‌هره‌یه‌کی زۆر گه‌شاهه‌یان له‌ هونه‌ری مۆسیقا و سه‌روودچریندا هه‌بی و سه‌رووده‌ میلییه‌کانیشیان شیتو‌زتیکی سکا‌لا ئامیتز و لاوانده‌وه‌ی ڤۆچی غه‌ریبی خۆیان و جه‌نگ و ده‌رده‌دلی دووری و دا‌برانه‌ له‌ نیشتمان. جگه‌ له‌مانه‌ش سه‌روود و مۆسیقای تریشیان هه‌یه، که ئافره‌ته‌کانیان له‌سه‌ر ئاوازی مۆسیقا سه‌ما ده‌که‌ن.

ئەو ڤۆژگاره‌ی یه‌هووده‌کان له‌ بابلدا دیل و ده‌ست به‌سه‌ر بوون، زۆریه‌ی سه‌رووده‌کانیان بریتی بووه له‌ رازی دووری نیشتمان و بیزاریی له‌ ده‌ست ژێرده‌ستی؛ که پوخته‌ی یه‌کتیکیان ئاوا ده‌لتی:

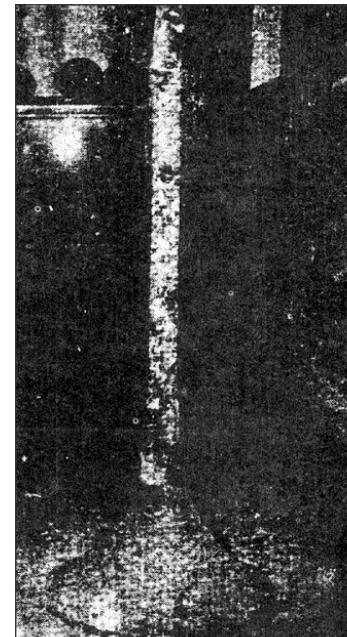
«ئیمه‌ له‌ ئاقاری بابلدا، ته‌مووره «به‌رته‌» ه‌کامان به‌ دار بییه‌کاندا ئاو‌یزانکردوه و خه‌لکی بابلیش ده‌یانوه‌ی سه‌روودیان بۆ پچرین! به‌لام چۆن ده‌توانری ئەو سه‌روودانه، له‌ناو خاکی بیانییدا بخویندرین؟!» (٥٦، ٢٢)

له‌ ژبانه‌ی داووددا هاتوه، که داوود به‌ (٤) هه‌زار مۆسیقا‌ژهنه‌وه به‌رامبه‌ر به‌خوا، په‌رستنی ئەنجامداوه. له‌ ده‌رباری «سلیمان» یشدا گۆرانیبیژان به‌ مۆسیقاوه به‌ره‌و په‌رستگه‌ چوون و هاتنیشیان به‌ ئامپیری شه‌یپوور، راگه‌یانداوه. مووسای په‌یامبه‌ریشیان به‌ باوکی چه‌نگه‌ژنه‌نان ده‌ناسری.

بیگومان مانهوهی ئەمانه، لەناو خاکی کوردستان و لە دراوسیتی خەلکی کوردستاندا و بۆ ماوهیهکی دووردریژ، که نازانری چهنده و هەر له ناوچه و دهرووبهردا، که زهرتوشتی تیدا هه لکه وتوو، ههروهک چون زهر و رهنگدانهوهی موسیقا و سروودهکانیان لهناو گه لان و تایینی تری وهک یوزنان و مهسیحیدا، جیگهی خویان کردۆتهوه (۵۶، ۲۲).

بج سێ و دوو، جی پهنجه و رهنگدانهوهیان لهناو ئەو کۆمه لگه و زهمینهیه شدا به جیهتیشتوو، که هه مان کۆمه لگه و زهمینه، زهرتوشتی پینگه یاندوو... له دوا ی پینگه یاندیشی، که لای «گوشتاسپ» ی شای هه خامه نشیه کان دالده دراوه و برهوی به تایینه که ی داوه، هه مان ئەو شارستانی و پیشکه وتنه ی لهناو مادهکاندا بووه، لای هه خامه نشیه کانیش بووه. چونکه ئەمانی دواایش میراتگری مادن، که خالوانیان و له سه ر بناغه ی شارستانی تیی گه شه کردوو ی ماد، کوده تایان کرد و جلّه وی دهسه لاتیان گرت دهست (۵۵۹ - ۳۳۰ پیش زاین) (۴۴، ۵۹).

ئهو ندهش پینهندی به موسیقاوه هه بیت له ژبار و شارستانی تیی هه خامه نشیدا، تا ئیستا له چه ند جیگه به ک، وینه ی هه لکۆلراو و هه ندی ئامیری موسیقایی دۆزراوه ته وه، وهک ئه وه ی که ره نایه ک له ژوو سه ری گلکۆی ئه رده شیری سییه م، له ته ختی جه مشید دۆزراوه ته وه. که ئیستا له مۆزه ی ته ختی جه مشیده.

که ره نای سه رده می هه خامه نشی له مۆزه ی: ته ختی جه مشید پارێزراوه

دیسان «چهنگ» یک، که له ئامیرهکانی گهلانی ئاریاییه، له گه نجینهیهکی «پازیرک» ی دامیتی کیهکانی ئالتای «باشووری سیریا» دۆزراوه ته وه، که میژوو هه کی (۵۰۰) سالی پیش زاینه و له مۆزه ی ئارمیتاژدا، پارێزراوه.

ههروه ها وینه ی هه لکۆلراوهکانی سه ر کیهکانی «مال» ی ئه میر به ختیاری، که بریتیه له چه ند چه نگه نییک و میژوو ی ده گه رپته وه بو (۸۰۰) سال پیش زاین (۴۰، ۹).

له نیشابوریش چه ند چه نگه زن و گۆرانیبیژیک، له کیهکانی قه نده هار دۆزراوه ته وه، که ه ی سه ده ی به که م و دووه می زاینه. ههروه ها پارچه کاشیه کی مۆزاییک که وینه ی ژنیکی چه نگه زنی تیدا یه (۴۰، ۵).

بۆیه ئەم پیشکه وتنه مه زنه، به جوړیک ره گی له ناو کۆمه لگه کی خۆیدا داکوتا، که هیرشی داگیرکارانه ی ئەسه کهنه ری مه کدونی (۳۳۴ پیش زاین) یش، به وه هه مو رقه ئه ستوره یه وه، به رامبه ر تایینی زهرتوشت و پیره وانی و که له پووری ناوچه که، که (۳۰۰) سالتیکیشی خایاند، نه ی توانی چرای گه شی ئەو پیشکه وتنه، بۆ یه کجاری و پابه ندیی

جۆزه چه نگینکی تری سه رده مه ی ئاشووری

خەلک بە مۆسیقاو، بەکۆزئینیتەو. هەرچەندە لێردا دەبێ ئەو بوتری کە شارستانی یۆنان کانی، لەچاو شارستانی یۆنان، شاعیرەکانیان بە یارمەتی و هاوکاری ئامیتری مۆسیقای ژێدار واتە: تار، چەنگ، سەنتور، قانون و... خۆیندۆتەو. هەرچەندە لەو سەردەمەدا ئەو هونەر، بەو جۆرە نەبوو کە ئیستا هەیە، بەلکو تەنیا بۆ راگرتنی تریه و هەنگاو «ریتم» ی شاعیرە کە بەکاریان هێناوە، بەلام ئەم نەریته یۆنانییەکانیش، کە شپۆی نەریته کە ی زەر توش بوو لە سروودگەلی گانا «گازە» دا، هەندێ لە مێژوونووسانی مۆسیقا لەسەر ئەو باوەرەن، کە هەمان ئەم نەریته، هەر چاویکەری و لاسایی کردنەوی نەریته ئایینی «زەر توش» ه و لە ڕینگە ی ئەم داگیرکردنە یۆنانیانەو گەشتتۆتە ولاتانی ئەوروپاش (۱۹، ۱۲۶، ۱۲۷).

پشتیوان و بەلگە ی پتەویش بۆ ئەم بۆچوونە، توێژینەو و لیکۆلینەو ی قوول و بەردەوامی زانای ناسراو فریتز کۆتەنەر بوو، لەم مەیدانەدا، کە لەم سالانە ی دواییدا، سەبارەت بە مۆسیقای کۆنی یۆنانی ئەنجامی داو.

زانای ناوبراو، لەو کلاورۆژنە یەو، کە شوێن پیتی زانستی مۆسیقای یۆنانی هەلگرتبوو، هەولێ دەدا ئەو باسە تیۆریانە ی لە کتیبەکانی ئەرخۆتاس و ئەرستۆ کسینۆس و دیودیموس، دەربارە ی مۆسیقای دێرینە ی یۆنانی باسکرابوون، لە مەیدانی پراکتیکدا، پیادەیان بکات. چونکە لە دەمی کەو ئەو باسانە، هەر بە شپۆی تیۆری لێی دەوان و کەسێک نەبوو، بێر لە چۆنیتی پیادەکردنیان بکاتەو، بۆیە بە پشت بەستنی بەو کتیبە دێرینە و زانستییانە ی، کە لە یۆنانیان پێشینه، بە جێما بوون و زانیارییان لە باسکردنی پلە و پەڕگەلی مۆسیقا زانە کۆنەکانی یۆنان «بە تاییه تی ئەوانە ی سەدەکانی پێنجەم تا یەکمە ی پێش زاین» تێدا بوو، پیادە ی کردن، کە لە ئەنجامگیرییدا کۆتەنەر سەرسام بوو، چونکە ئاکامەکانی لیکۆلینەو کە ی ئەو یان بە دەستەو دەدا، کە ئاوازه کان: پەڕگەلی مۆسیقا، کە کۆتەنەر هەمووی ئاوازی خۆرئاوای ئاسیا بوون. بەلام لە ئاکامە کە ی دوو دل نەبوو، لە بەر ئەو ی، بەر لە مییش، زانایانی تر، هەندێ تەقەللای لەمجۆرە یان لە بواری هونەر و زانستی تریشدا داو، کە هەمان ئەنجامگیرییان هەبوو، واتە ئەوانیش هەر هی خۆرئاوای ئاسیا بوون.

دیسان هەر بە هەمان بەرنامە ی پەڕه و کراو، کۆتەنەر گەشتتە ئەو ئەنجامە ی، کە پێشینیانی چینیش، لە سەردە تە ی سەدە ی شەشە می پێش زاینەو، پەڕه ی فیثاگۆرسیان بە تەواوی زانیو. ئەم پڕوایەش بەو جۆرە لەناو زانایاندا چەسپوو، کە ئەم زانستە لە ڕینگە ی ئەو لەشکرکێشیە ی یۆنانەو، بۆ سەر ولاتی خۆرە لات، گەشتتۆتە چین. بەلام دوا یی بۆیان دەرکەوت، کە ئەگەر بە گۆتەرە ی ئەو بۆچوونە بوا یە، دەبوا یە لە ناوەرستی

لەمانەش نزیکتر بە کوردەو، ئەو یە کە هەر یۆنانییەکان، کۆنترین سەرچاوە ی مێژوویین، کە باسی سروود و گۆرانی کوردییان کردبێ، سەرچاوە کەش کتیبە کە ی «گزهینهفون» ی یۆنانییە (*).

کە سالی ۱۰۰۱ ی پێش زاین، هەر گزهینهفون خۆی سەرکردایە تی ئەو لەشکرە یۆنانییە ی کردوو، کە دوا ی هێرش هێنان و کۆزانی کورش، لە گەڕاندنەو یاندا بە کوردستاندا تێپەر بوون و سەبارەت بە سروود و گۆرانی کوردی دەلێت: «کوردەکان هەر سەیریان کرد، ئەو بە شیتیمان ئەو پەڕه تەو و بە شیتکی ترمان لەو بەر ئاوە کەو یە، بە سروود خۆیندن، لە شاخەکانەو، هاتنە خوارەو و پەلاماریان داين» (۱۰۱، ۱۸).

بەلام ئەو ی لێردا، لەمانەش گرنگتر و شایانی وتە، ئەو یە کە لەناو یۆنانی کۆنیشدا، بە گۆتەرە ی ئەو نووسینە کۆنە ی یۆنان، شاعیر و مۆسیقا هاوڕی و هاوکاری یە کتر بوون.

(*) هەرچەندە گزهینهفون، راستەو خۆ ناوی کوردی نەهێناوە، بەلام ئەو جوگرافیایە ی پیایدا تێپەریو، هەر کوردستان بوو و ئەو خەلکەش کە تیایدا شەریان کردوون، هەر کورد بوون.

سه دهی چواره می پیش زاینه وه بوايه، واته دواي هیترشی لهشکری یۆنان بوايه بۆ سه ر ناوچه و ولاتانی خۆره لات؛ که چی لیکۆلینه وه که ئه وهی سه لماند، که پیش ئه و لهشکرکیشی و هیترشانه ی لهشکری یۆنان، به ره و خۆره لات و ته نانه ت پیش سه ره له دانی تیوری فیشاگورسیش، له یۆناندا، ئه م زانسته گه یشتۆته **چین**، بۆیه به گویره ی ئه و ئاکامانه ی له م لیکۆلینه وانه ی کۆتته ردا، به ده ست هاتن، سه لماندیان که ئه م په یژه گه له موسیقاییانه، له سه ره تادا، له ناوچه کانی خۆره لات ی زه ربای ناوه راسندا، ده رکه و توه، که به لای زۆره وه، ئه و ناوچه یه ش ده بچ میانه ی هه ردوو زتی دیجله و فورات «میسوپۆتامیا، کوردستانی ئیستا» بچ و له وپوه رووه و خۆرئاوا گه یه ته یۆنان و هه ر له ویشه وه رووه و خۆره لات، گه یشتۆته **چین** (۷۷، ۱۰۳-۱۰۵).

چونکه هه ر له م بواره دا و بۆ زیاتر سه لماندنێ کۆتته ر، ده لێین له م دوا ییانه دا، تازه ترین ئیسنکلوییدیای موسیقایی فاسکه که، که له فه ره نسا له سچ به رگدا ده رچوه و له ئه وروپا و ئه مه ریکادا بلا بوته وه. له به رگی دووه میانه دا، و تاریکی تایبه ت به موسیقایی ئیرانی تیدایه، که بوخته که ی ئه وه ده سه لمینچ، که ناوچه ی ئیرانی کۆن و نیوان هه ردوو زتی دیجله و فورات «میسوپۆتامیا»، کۆتترین مه له ندی شارستانی تی موسیقا بووه (۱۹، ۵۴)...

له م پشتیوانیه شه پته وتر، توێژینه وه کانی موسیقازانی ناسراوی فه ره نسایی «ژان دورینگ»، که لیکۆلینه وه ی بایه خداری زۆری له سه ر موسیقایی کۆلینه ی خۆره لات ی ناوه راست هه یه و سه باره ت به سه رچاوه روونه کانی موسیقایی ئه م ناوچه یه، پیتی وایه، که ناوچه ی ریزه چیاکانی زاگرووس و به شی خۆرئاوای ئیران، مه له ندی ره سه نی موسیقایی ناوچه که ن (۱۰، ۱۵).

هه ر **ژان دورینگ**، که باسی موسیقایی خۆره لات ده کات؛ ده لێ: [محاله گوێ له موسیقایی میلی کوردستان بگریه و چیژ وه رنه گریه] (۲۹)

دیسان و به تایبه تی تریش له م کۆششانه، ته قه للا و لیکۆلینه وه به پیت و ورده کانی خاتوو دکتۆر شه هه زاد قاسمه، که به گیانیکی زانستانه، توێژینه وه یه کی قوولی، له دوو توپتی کتیبیکدا، سه باره ت به ئامیری ته نبووری ناوچه کانی کوردستانی عیراق کردوو و تیایدا به پشتیوانی له توێژینه وه ی زانایانی شوینه وارناسی موسیقایی جیهانی و سه رچاوه ی جوړبه جوړ و به چه ندان به لگه ی باوه ر پیکراو، ئه وه ده سه لمینچ که کوردستان کۆنترین ناوچه ی خۆره لات ی ناوه راسته، (۴۵۰۰) ساڵ له مه وه به ر، ئامیری موسیقایی تیا به کاربیره (۱۱۸، ۱۰۰-۱۱۰).

که واته، ئه گه ر وای وه ک میژوونوسانی موسیقا و لیکۆله ره وانی زانستی موسیقا، باسی ده که ن، که یۆنانی کۆنیش، ئه م نه ربته و زانستی موسیقاییان له ئایینی زه رتوشت و نیشتمانی کورده وه و هه رگریچ، ئه و داروباری داگیرکردنه که ی ئیرانی ئه وسا، له لایه ن ئه سه که نده ری مه کدونییه وه، ئه و پاساوه هه لده گری، که ئه سه که نده ر و راوێژکارانی، بۆ قه ره بووی داگیرکردنه که یان و دلنه وایی و دلدانه وه ی خه لکه داگیرکراوه که، «که له رپگه ی ئایینی زه رتوشته وه، موسیقاییان به لاهه پیرۆز بووه»؛ ئه وای ریتی تیده چی، له هه لومه رچی وه هادا، بۆ هیمن کردنه وه ی رقی جه ماوه ره داگیرکراوه که، هه مان ریزگریتی پیشووی موسیقا، پیره و بکه ن، که ئه مه ش له ژیر هه ر دیوجامه و پارسه نگیکدا بوو، به لام وه ک ئه فجامگیری، ته وژمیکی تری به پله وپایه و به وه ی موسیقایی زه رتوشت داوه، چونکه به م کاره، ته مه نی ئه و موسیقاییه ی له دیزه مانه وه له ناو خه لکدا، ئه وین و ریشه ی هه بووه؛ درێژتر و به رده وامتری کردوو. هه رچه نده موسیقایی یۆنانیه که ن، له و کاته دا و له کاکلدا، بۆ له بیربرنده وه ی په رستی تاقه خوا به ک بووه، که په یره وانی ئایینی زه رتوشت پر وایان پیتی بووه. له به رته وه ی یۆنانیه که ن له و سه رده مه دا، بۆ هه ر دیارده یه کی سه رووشتی، خواوه ندیکی تایبه تیان هه بووه. به لام دیسانه وه، به م کاره ی یۆنانیه که ن، خۆشه ویستی موسیقا، قوولتر و قوولتر، رگه ی له دل و ده روونی خه لکیدا رۆچوو، بۆیه به ده رکردنی هیلینییه که ن، بۆ ده ره وه ی ئیران (۷۷ تا ۵۲ پیش زاین) و ره وینه وه ی ته می داگیرکارو به ربایوونی ده سه لات ی **پارت** و دواتریش و به تایبه تیش به ربایوونی ده سه لات ی ساسانی (۲۲۷-۲۲۶ ز)، سه ره له نوێ پشکۆی ژیر خۆله میش که و توه ی ئایینی **زه رتوشت**، به هه موو دره و شانه وه و شکۆیه وه، گه شایه وه، چونکه له ژیر ده سه لات ی ئه م دوو ده وه ته دا، ئایینی **زه رتوشت**، بووه وه به ئایینی ره سمی و سه رتاسه ری ولات، که هه ردوو ده وه ته که ش: **پارت** و ساسانی، وه ک به لگه میژووییه که ن ده یسه لمین ژیار و پشکوه وتنیکی زۆر گه شه کردوو یان هه بووه و هه موو بواره کانی ژبانی کۆمه لایه تی، نابووری، کشتوکال، بازرگانی، یاسا، گارگریی و به تایبه تیش فه ره نگی و ئه ده ب و هونه ر، له وه پیری بالا کردندا بوون. که دیاره به هۆی ریزگریتی ئایینی «زه رتوشت» وه له **موسیقا**، که ئایینی ره سمی، به رودای ئه م دوو ده وه ته بووه به گشتی و له رۆژگاری ده سه لات ی ساسانیه کاندا به تایبه تی و به گویره ی ئه و چین به ندیه ی که «ئه ره ده شیر ی با به ک» ی دامه زرتنه ری زنجیره ی ساسانی، بۆ چین و توێژه کانی کۆمه ل و ده سه لات دارانی، دیاری کردبوو (۷-۸).

پیشه وایانی ئایینی **زه رتوشت**، واته **هاگ** «موغ» که ن، له پله ی یه که مین و یه که مین ده سه له لات دارانی ده وه لته بوون له دواي ده سه لات ی شا و ئایینی **زه رتوشت** و

تەمورناژەنیکی سەردەمی ساسانی

داده دریاوه. ئەم پەردەپەش یەکیک لە ئەندامانی بنەمالەیهکی خانەدان، بەرپرسی بووه، پێیان وتوو **خوڕەم باش**. کاری ئەمیش ئەوه بووه، هەر کاتی شا، لەو بەر خزمەتگوزاران و گۆرانییێژان و مۆسقاژەنانەوه، ئامادەیی دانیشتن ببوایه، پەردەدار، فرمانی بە یەکیکی تر دەدا، تا لە بلندترین جیگەپەکی دەریارەوه، بە دەنگێکی بەرز و خوش، هەموو ئامادە بووان ئاگادار بکات و بلت: هۆ، زبان. سەری خواوەنەکەت بپاریزە، چونکە تۆ، ئیستا هاونشینێ شایت. واتە ئەم فرمانە ی شا، بۆ ئەوه بووه لە کاتی دەست پیکردنی مۆسیقا و گۆرانیدا، نابێ کەس ورتهی لیسوێ بیت، کە ئەمەش هەر بۆ ریزگرتنی هونەرەکە بووه. کاتیکیش شا، تیکەڵ ئاهەنگ و بەزمی گۆرانی و مۆسیقا دەبوو، خزمەتگوزاران و دەست و پێوەندان هەریەکەیان لە جیتی تاییهتی خوێاندان، بێ جوولە و بێدەنگ، دادەنیشان، تا پەردەدار، ئامادەبووانی ئاگادار دەکرد کە ئیستا فلان گۆرانییێژ، یان فلان ئاواز و فیسارە پەردە مۆسیقا، دەبیستری (۱۹، ۷-۸).

بە کورتی، ئەم پشتیوانی و گرنگی پێدانهی دەسلاندارانی زنجیری ساسانی، لە هونەر، زەمینەپەکی ئەوەندە لە باریان بۆ هونەرەندانی مۆسیقا و گۆرانییێژان، خوش کردوو، کە ئەم سەردەمی میژووی ساسانی، لە سەرومیری میژووی هەزاران سالە ی ئێراندا، بە: **رۆژگاری زێرینی هونەر ناو بیری**.

ئافیتاش بەهۆی ئەمانەوه، لە هەرەتی ریز و پیرۆزیدا بوون، کە لەمەشدا **مۆسیقا** هاوشان و هاوڕیتی پێدەکردنی **ئافیتاش «گانا، گازه»** بووه. بۆیه مۆسیقا گەیشته لووتکەیی گەشەکردن، چونکە هەر لە پال ئەمەشدا و لەناو ئەو چین بەندییهی کە بۆ چین و دەستەکانی کۆمەڵ دیاری کرابوو، هونەرەندانیش وەک چینیکێ **مام ناوێندی**، ناو چوار چینەکەیی تری کۆمەڵ، پەلە و خانەیی کۆمەڵایه تیبیان بۆ دەستنیشان کرابوو، کە دواي ئەردەشیر (۶۴-۳۲۴ز)، **بەهرامی گۆر** (۴۳۸-۴۱۷ز)، بەو هۆیهوه کە خوێ ئارەزوومەندی ئاهەنگ و گۆرانی و مۆسیقا بووه، بۆیه لە سەردەمی خویدا، پەلە و خانەیی هونەرەندانی، لە چاو پێشینهی خویدا، بەرزتر کردۆتهوه. بەلام کە نهوشیروان، دواي ئەو، دەسلانێ گرتۆته دەست، پەلە هونەرەندانی وەک ئەو چین بەندییهی سەردەمی **ئەردەشیر** لیکردۆتهوه (۱۹، ۱۸).

هەرچەندە لە دواي **ئەردەشیر** بەدواوه، ئیتر لای پاشایانی ساسانی بیووێ نەریت، هەر کاتی **پاشا** بهاتایه ته دەربار، دەست و پێوەندان و خزمەتگوزارانێ دەربار، لە دوورایی (۲۰) مەتریکهوه، دوور لە **شا** دادەنیشان، کە لە ناوهراستی **شا** و ئەوانیشدا پەردەپەک

سورناژەنیکی سەردەمی ساسانی - لە جامیکێ زەرکەف کراودا - موزە ی تاران - ئێران باستان

سورناژهنیکی سهردهمی ساسانی - له جامیکی زهرکف کراودا
- موزهی تاران - ئیران باستان

مۆسیقاژهنانی ناو ئەم دوو تابلۆی راوه ئامیری هه‌مه‌جۆره‌ی مۆسیقیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، وه‌ک: چه‌نگ، ده‌ف، شمشال، نای، که‌ره‌نای، سوورنای، شه‌پوور،... که به ئاشکرا به‌چاو ده‌بیرتین و جیا ده‌کرته‌وه.

له تابلۆی راوه‌شوو‌ره‌که‌دا، دوو ده‌سته مۆسیقاژهن هه‌ن، که ده‌سته‌ی یه‌که‌میان له «به‌له‌م» ده‌که‌ی خودی شا خۆیدان و چه‌نگ ده‌ژهنن، ده‌سته‌ی دوو‌ه‌میشیان، چه‌ند چه‌نگ‌ه‌نیکن، به جیا، له به‌له‌میکی سهر‌به‌خۆدا دانیشتون و چه‌نگ ده‌ژهنن.

له تابلۆی راوه‌یه‌گانه‌که‌شدا، دیسان دوو ده‌سته مۆسیقاژهن ده‌بیرتین، که ده‌سته‌یه‌کیان لای راسته‌وه‌ن و ده‌سته‌که‌ی تریشیان لای چه‌پن و ئەم ده‌سته‌یه‌یان تیپی مۆسیقای سوپان (٤٠، ١٠٦).

له‌م زه‌مینه‌یه‌شدا و به‌و هۆیه‌وه که له‌لایه‌که‌وه: جوگرافیای ده‌سه‌لاتی فه‌رمان‌ره‌وایی ساسانییه‌کان، سه‌رتاسه‌ری جوگرافیای کوردستانی ئیستای گرتۆته‌وه و وه‌ک یاقوتی هه‌مه‌وی ده‌لیت: شاره‌زور ناوه‌پراستی بووه (٤٤، ١٠٨) و ئیستاش له سه‌رتاسه‌ری شاره‌زوردا، ئەو گرد و قه‌لا توره‌که‌پێژانه هه‌رماون، که ساسانییه‌کان دروستیان کردوون، له لایه‌کی تریشه‌وه، به‌و هۆیه‌وه که کورد له‌م ده‌وله‌ته‌دا، چ وه‌ک برپه‌ی پیکهاتنی سوپای ده‌وله‌ته‌که و چ وه‌ک هه‌مه‌کاره، له نزیک ده‌ربار و پایته‌ختدا (٤٤، ١٠٩) بۆ ماوه‌ی نزیکه‌ی (٤٠٠) سال، که ته‌مه‌نی ده‌سه‌لاتداریتی ساسانییه‌کانه و له دواییشدا به‌ گوێره‌ی گه‌لیک به‌لگه‌ی میژوویی و به تایبه‌تیش کتیبی: کارنامه‌ی ئه‌رده‌شیری پایه‌کان، که له سه‌ده‌ی شه‌شه‌می زاینیدا، له رووی کتیبیکی له‌م گه‌وره‌تره‌وه نووسراوه‌ته‌وه و باسی چۆنیتی پیکهاتنی ده‌وله‌تی ساسانی و نه‌به‌رده‌کانی ئه‌رده‌شیری پایه‌کانی دامه‌زرینه‌ری زنجیره‌ شایه‌کانی ساسانی ده‌کات، گه‌نجینه‌یه‌کی به‌ نرخ‌ی دێرینه‌یه (١١٣، ٤٦ و...)، که له پیش هاتنی ئیسلامدا، به‌راشکاو‌ی باسی به‌شیک له میژووی کورد، له سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا ده‌کات (١١٣، ٤٦) و ناوی کورد و ماد پیکه‌وه‌ دینێ و به‌یه‌کیان ده‌زانێ، ئەوه ده‌سه‌لمیته‌ی که «ئه‌رده‌شیری پایه‌ک» ی دامه‌زرینه‌ری ده‌وله‌تی ساسانی، کورده و له هه‌ریمی فارسدا - که مه‌کوژی سه‌ره‌له‌دانی ساسانی بووه - سه‌ری هه‌له‌داوه.

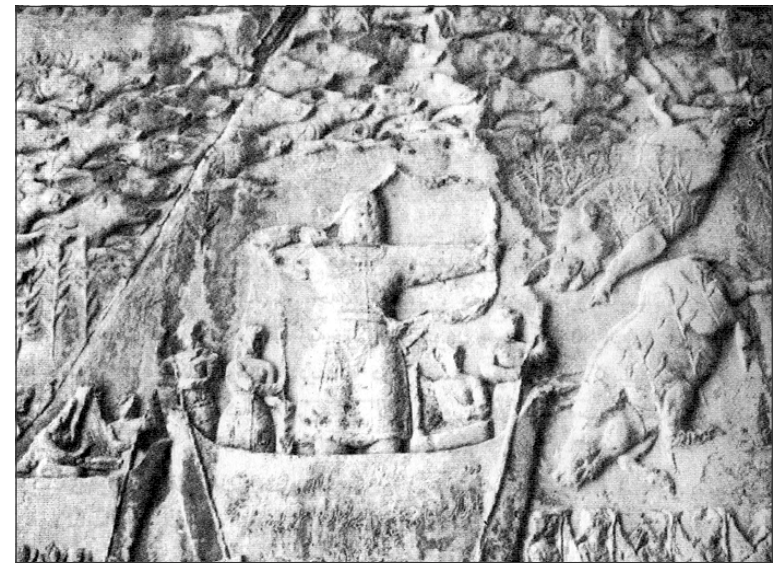
له‌م شانازییه‌شدا، ئەوه‌نده‌ی پێوه‌ندی به‌م مه‌به‌سته‌ی ئیتمه‌وه هه‌بێ: هونه‌ری مۆسیقایه. که له‌م پرۆوه‌وه سه‌باره‌ت به‌ یادگاره‌ دێرینه‌کانی مۆسیقای سه‌رده‌می ساسانی له کوردستاندا، ئەو تابلۆ به‌ردینه هه‌له‌کوژراوه‌ی «تاق بوستان» ی دامینی کیسه‌کانی بیستوونی نزیک شاری کرماشانه، که به تابلۆی راوه شوور و راوه یه‌گانه به‌ناوبانگه و بریتییه له دوو تابلۆی راو، که به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک، له‌سه‌ر به‌ردی تاشراو، هه‌له‌کوژراون. میژووی ئەم تابلۆیه، هی سه‌ده‌ی پینجه‌می زاینیه، که شایه‌کانی رۆژگاری شارستانیتی گه‌ش و ده‌ره‌وشاوه‌ی ساسانی، گرنگییه‌کی یه‌که‌جار زۆریان به‌ نرخ و بایه‌خی مۆسیقا داوه.

له‌م وینه‌یه‌دا که وینه‌ی خه‌سه‌رو په‌رویز و یاران و سه‌ربازان و راوکارانی ده‌سته‌که‌ی خه‌سه‌روی تیدا نیشان‌دراوه، ئەوه پرۆون ده‌بیته‌وه که شایه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه، له هه‌موو بۆنه‌یه‌که‌دا مۆسیقیان له‌یاد نه‌کردووه. بۆیه بۆ ئەم ئاهه‌نگی راوه شوور و یه‌گانه‌به‌ش، مۆسیقا جیگه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌بووه و خه‌سه‌رو، بۆ زیاتر چیژ وهرگرتن له تامی راوه‌که و تیکه‌له‌کردنی ئاوازی مۆسیقا، به‌ پرۆوداوه‌کانی راوه‌که، مۆسیقاژهنانیسه‌ی له‌گه‌له‌ خۆی بردووه، تا له کاتی راوه‌که و له دوا‌ی راوه‌که‌ش، ئاوازی مۆسیقا، ماندوو بوونی راوه‌کیان له گیان ده‌ربکات و رۆحیان به‌سه‌یتنه‌وه.

وینهی مۆسیقاژهنانی ناو ئەم دوو تابلۆیه، تا ئەم سالانەی دواییش، لای خۆرهلانسان نهزانرا بوو چين!! بهلام لهم سالانەي دواییدا و دوای پهیدا بونی ئامیر و کهرسهی پیشکهوتوی وینهگرتن، به تهوای زانران و جوړی ئامیرهکان و جوړی ژهندهکانیان زانرا.

دکتۆر ئونقالا Dr. J. Unvala له کتیبیکدا، که سالی ۱۹۲۶ز له پاریس چاپی کردوه، سهبارت به سهراوهکانی پههلهوی، توژینهوهیهکی به کهلکی دهبارهی ئامیرهکانی مۆسیقای سهردهمی ساسانی کردوه، ههروهها خۆرهلانسانی ناسراوی دانیمارکی کریستان سن له وتاریکدا، بهناوی: «مۆسیقا له ژیاری ساسانی»دا، که سالی ۱۹۲۶ز، له پاریس چاپی کردوه، ههندی زانیاری تازهی لهسهه ئەم تابلۆی راوه نووسیوه (۴۰، ۱۰۷). بهلام به گوێههی ئەو وینه زۆر چاکانهی لهم دوو تابلۆی راوه، گیراون، سهرنجی وردتر، لهسهه ئەم ئامیرانه، روونتر دهبیتهوه.

له تابلۆی یهکهمدادا، واته له راوه یهکانهکهدا، دوو چهنگژهن دهبینین که یهکهمیان لای سهروهوی، سندوقیکی ههواپی پتویه و ئەویتریان، له لای خواروویهوه، سندوقیکی ههواپی پتویه. ئەمجۆرهشیان که سندوقهکهی له خوارهویه، یهکجار جیتی سهرنجه،

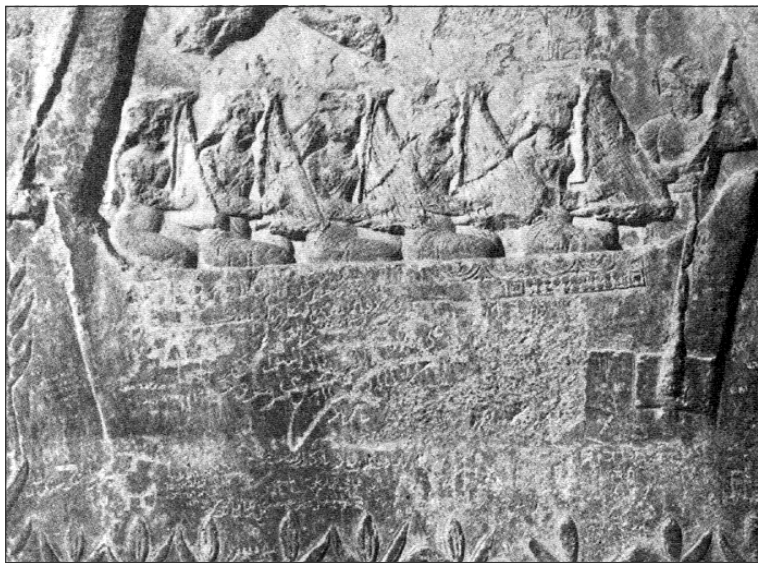

مۆسیقاژهنانی هههجوړی راوه «شور و بهراز»هکهی تاق بوستان له بهلهمی تاییهتی: شا خهسهه پهریتر دا له کرماشان

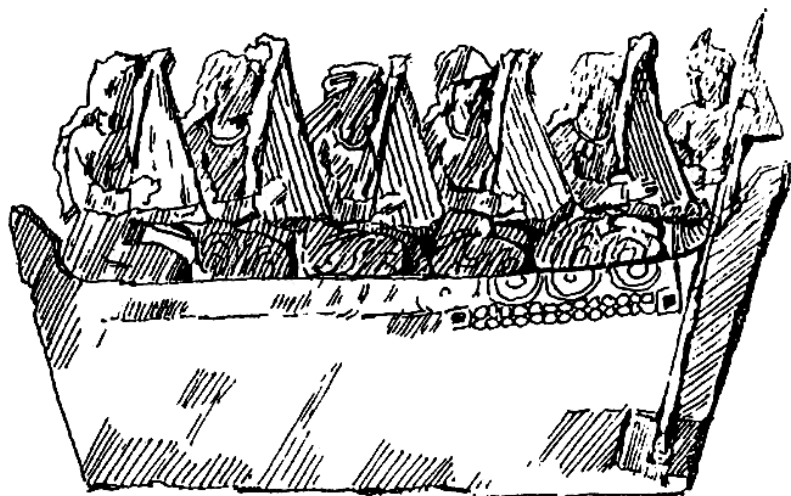
چونکه لهوی تریان دیرینهتره و له ههمان کاتیشدا زۆر دهگمه نه. ههروهها سندوقی ههواپییهکهی ئەم، به شیویهکی ئاسۆییه و رووی له زهمینه. ئەم سندوقانه له تهخته دروستکراون و ئەو «میل»هش که بهم سندوقانهوه لکیتراوه، له کهرسهیهکی زۆر سهخت و رهق دروستکراوه، ئەمجۆره «چهنگ»ه، ههه لهو چهنگانه دهچن که (۳۰۰۰) سال لهمهوه بهر، لای «سۆمهه»یهکان ههبوون.

راولینسون (Rawlinson)، له کتیبهکهی خۆیدا، بهناوی مۆسیقای سۆمهه، نمونهیهکی ئەم چهنگی، دهست کهوتوه و وهک دهردهکهوی ئەمجۆره چهنگانه، بۆ کوپ و بۆنهی تاییهتی بهکارهینراین، وهک ئەوهی لهم تابلۆیانهی تاق بوستاندا چهنگژهنهکان، له بهلهمی دهبار دان، وهک دهههسه دهکهوی ئەم چهنگانه، ژمارهی (۱۰) ژتیان ههبووه.

له تابلۆی دووم راوه شور و بهراز، چهنگژهنهکان، ههه لهم جوړه چهنگه دهژهنن. بهلام ئەو چهنگانهی که سندوقی ههواپییهکهیان، لای سهروهویه، به ئەندازهی ئەو چهنگانهی باسمان کردن، کۆن نین و نمونهی ئەمانهش، لای بابلی و ئاشوری و ئیلامی و میسری، ههبوون.

چهنگ ژهنانی راوه «شور و بهراز»هکهی تاق بوستان له بهلهمی تاییهتی: کیتی بیستون - کرماشان

چەنگ ژەنانی «راوه شوور و بهراز» هەکی تاق بوستان
کیتی بیستون - کرماشان
«هیلکاری هونەرمندهادی زیاتەدینی - سنه»

له رۆژگاری ساسانیدا، ئامیتری چەنگ ناسراوترین و شیرینترین ئامیتر بووه. وهک بهلگهکان نیشانمان دهدهن و بۆمان دهسهلمینن: چەنگ و ههروهها «لیری» ش که له سهرهتادا له ناوچهکانی ئیستای ئییران و عیراقدا برهویان ههبووه و تایبەت بوون به گهلانی خۆرهللاتی ناوهراست و لای تیکرایی چینهکانی ئەم گهلانه، خۆشهویست بوون. ههرحهنده ههندی نووسەر، ئەم ئامیتره دهدهنه پال رۆمی خۆرهللات و ههندیکیشیان دهیدهنه پال یۆنان، بهلام فارمەر له کتیبهکهی خۆیدا، بهناوی «شۆینهواری زانایانی خۆرئاوا، دهربارهی ئامیتری مۆسیقا» ئەم بۆچوونانه بهرپهڕج دهدهاتهوه و روونی دهکاتهوه و باوهڕی وایه، که ههرحی له نمونه و شتیوهی چەنگ بووی، یۆنانییهکان له دراوسێییانی خۆرهللاتی خۆیان وەرگرتوه (٤٠، ١٠٦-١١١).

بهلام ئامیتری رەزمی و کوتان، له سهردهمی «ساسانی» دا، وهک شۆینهوار و بهلگهکان نیشانمان دهدهن، گرنگترین و پر متمانهترینیان، ههه ئهوانه که له راوه شوور و بهرازه کهدا هه. ئامیتره رەزمییهکانی ئەم دوو تابلۆیه، به زۆری له راوه شووره کهدا و له کۆری تیپی مۆسیقای سوپاکه دا، هه. هه.

چەنگ ژەنایی «راوه شوور و بهراز» هەکی تاق بوستان
کیتی بیستون - کرماشان

له م وینه هه لکۆلراوانه ی «تاق بوستان» دا، دوو شتیوهی نایابی ئەمجۆره چەنگانه، بهرچاو دهکهون، یه کیکیان - ئەوهی که میله کهی، به سه ر سندوقه هه واییه که پدا، ستوونیییه و - ئەو ویتریان که میله کهی، که مپک لاره. یه که میان له وانه ی میسر ناچچ و ژماره ی ژمی یه کانی ٩ تا ١٢ ژتییه و هه ر سه ریکی ئەم ژتییه، به میخه کانی ته نیشتی سندوقه هه واییه که وه قایمکراون و سه ره کانی تریان «وهک ئەوانه ی ئاشووریییه کان، که باسمان کردن»، به میله که وه به ستراونه ته وه.

ئهو چەنگانه ی میله کانیان لارن، سندوقه کانیشیان هه ر لارن و ئەو جۆره ن که له راوه شووره که دا هه ن. ژماره ی ژتییه کانی ئەمجۆره، به سه ختی ده زانترین، به لام به گوێره ی ئەو به لگانه ی له به رده ستدان، رهنکه ١٥ ژتییه بووی، ئەمجۆره چەنگانه، زۆر له وانه ی ئیلام ده چن. ئەم چەنگانه، به زمانی په هله ویش، هه ر پیتییه دهوتری: چەنگ، که مانای لوول و چه مینه وه و خواربوونه وه ده گه یه نی.

چنگ ژهانی «راوه شور و بهران» هکمی تاق بوستان
کیتی بیستون - کرمان
«هیلکاری هونه رهنده هادی زیاته دینی - سنه»

له پیزی خوارووی راوه شووره که شدا (*) سییه مین موسیقارژهنی لای چه په وه، نامیتریکه
په زمی تاییه تی ده کوتی، که به پیچه وانیه نامیتره کانی تره وه، لوله ییه. که ناوقه ده که
باریکتره و نه مسره و سهره که ییشی پانترن. ئەم نامیتره، به شیتوه یه کی ناسویی، به
که مهروه ده به ستری و به ناسانیش ده توانی له ههردوو سهره وه، به دهستی راست و
دهستی چپ، بکوتری، که ئەم نامیتره، کوتومت دههولی نیستایه. به لام دههولیک، که
ههردوو سهره که ی له ناوقه ده که ی پانتر بن.

له سهرده می ساسانیدا، نامیتری تری په زمی هه بوون، وهک **دومبگ**، که ههروهک
دومبگی نیستا بووه، ههروهه **زنجیر**، که به زمانی په هله ویش ههروایان پچ وتوه و
هه مان **زنجیری** نیستایه و بریتی بووه له **زنجیریک**، که ئەلقه و زهنگوله ی پتوه هه لاسراوه
و له سهرده می دواتردا، له هاتنی نیسلاندا، زۆرترا لای دهرویشه کان، به روی هه بووه و له
کۆری زبکر و سهما و «سماع» ی عارفانه دا، به کاریان هیناوه.

نامیتری تری سهرده می ساسانی، **چهغانه**، یان **چهقوانه** بووه، که دوو داری باریکی
تاشراو بوون، ئەمسره و سهره کانیان، به شتیکی تر به یه که وه، گریدران و زهنگ و
زهنگوله یان پتوه به ستوون و به دهسته وه به ستراون و له کاتی جوولاندنه وه و
له راندنه وه یاندا، زهنگ و زهنگوله کان، زنگاونه ته وه.

نامیتری تری موسیقای دهوه ی ساسانی، **کهوچک** بووه، که بریتی بووه له دوو پارچه
داری باریک و تاشراوی ریک و لووس و هه ریه که یان، وهک شیتوه ی ده می کهوچک، چال
و پان بووه، به جوژی کاتی ئەلقه یه ک، یان زهنگوله یه کیان له ناو یه کیک له م چالانه دا،
دانابچ و رووه چاله کانیان به رامبه ر یه کتر، به یه کدا دابچ، دهنگی لیوه هاتوه.

نامیتری «کۆس» یش، له نامیتره په زمیه کۆنه کانه، که واژه ی **کۆس** له زمانی فارسیدا،
به مانای **کهوتن** و **داچوون** و **هارین** دیت و نیستاش له زمانی کوردیدا، به مردن و
لیقه و مان و زبانی گه وره و ئەو جوژه کاره ساتانه ی ده بنه مایه ی خه می گه وره، هه ر ده لئین:
کۆس «کۆس کهوتن» (**).

(*) شور: که به عه ره بی پتی ده لئین: ایل و، به فارسی پتی ده لئین: گه وه زن، ئەو ناژه له یه، که له تۆر مه و
بنه چه ی ناسکه، به لام له ناسک گه وره تره و شاخه کانی په ل. زۆرم پرسیار ی ناو ئەم ناژه له
شاره زایان و راوکارانیش پرس، وتیان له هه ندی ناوچه ی کوردستان، فیله گیتیه ی پتیه لئین، له ناوچه ی
موکرانییش: بزنه کیتی پتیه لئین... به لام له راستیدا بزنه کیتی نییه. به داخه وه ئەم ناژه له، نیستا له
کوردستان زۆر کم و دهگمه ن بۆته وه.

(**) هه ر بۆیه تا نیستاش نامیتری دههول، له چه مه ریدا به کارده هینری.

له م تیپی موسیقارژه نانه دا، به که مین که سی لای دهسته چه پ، نامیتری نای، یان
سوورنای ده ژهنی، دووه مین که سیش نامیتریکه چوارگۆشه ی به دهسته وه یه که به لای
زۆره وه، جوژیکه له ده ف. شیتوه ی ده ست به رزکردنه وه ی ئەم په زم کوتانه ش، له پیش هه موو
شتیکدا، سه رنج بۆ ئەوه راده کیشن، که ئەمجۆره ده فانه، واته: ده فی چوارگۆشه، له م
پۆژگارده دا، له ناوچه کانی **میسر** و **سوریا** دا، به رویان هه یه.

نامیتری دایه ره ش، له کۆندا **چه مبه ریان** پچ وتوه و له زمانی په هله ویشدا **که مبه ری**
پتیه لئین. واژه ی **تۆف**، یان: ده فیش، به لای «**عیبری**» یه وه به مانای کوتان دیت.

لای راستی تیپی موسیقایی سوپاییش، له **راوشوره** که دا، شه ش موسیقارژهن، له دوو
پژدا، به رچاو ده که ون، که ۳ موسیقارژهنی لای سه روویان، دانیشتون و سییه انه که ی
خواروویان، به پتوه وه ستاون. یه که مین موسیقارژهنی لای چه پی پیزی سه ره ویان،
نامیتریک ده ژهنی، به لای زۆر و به دلنیا ییه وه، هه ر ئەو نامیتری «**کۆس**» ه بیت، که له و
کاته دا گه وره ترین نامیتری په زمی بووه؛ سییه مین موسیقارژهنی هه مان ئەم ریزه،
«نه قاره» یه کی بچوکی له به رده می خۆیدا داناوه.

(So- eul- nai) یان: سونا (So- na) و هەر له ئیترانی ششوه گه یه ته ئاسیای ناوهندی (۲۳، ۴۰) له دوو واژهی **سور** و **نای** پیکهاتوو، که واژهی **سور** له ناو کورددا، به مانای **شادی** و **جەژن** و **ناهنگ** و **زهماون** دیت، بۆیه دهوتری: **خهتهنه سوران**، یان له و سهرده مانهدا، که دهره به گ له ناو کۆمه لگای کورده واریدا، دهستی رۆیشتوو و بۆ هەر بۆنه یهک، بیانویهکی به جووتیاران گرتوو، کاتی ماله جووتیاریک **زهماون** و **«شایی»** یان کردب، **سورانهی لی سهندوون**.

واژهی «نای» ش، ئاشکرایه که مانای «قامیش» ه و له شیعی فۆلکلۆری کوردیدا، له سهدان ساله وه و تراوه.

بالآت به وینهی **نایچهی شه میتران**

مه دحی کۆیت بکه م، هه ی باوان ویران!

که واته **سورنای**، که دهنگی به رزه و بۆ ئه وه دهشی له هه وای ئازاددا بۆ شادی و ناهنگ بژهندری، بۆیه سورنای به واته **قامیش** «نای» ی ناهنگ و شادی (*) که ئه م واژهیه له زمانی په هله و بيشدا، هەر هه مان مانای هه یه (۸۳، ۴۰) و ئه گه ر له یه که مین مۆسیقاژهنی لای چه پی تابلۆی **راوه شور** و **به رازه کهی** تاق بوستانی باسکراو، وردبینه وه، بۆمان دهرده که وئ، که ئامیتریک ده ژهنی، کۆتومت له شیوهی **سورنای** دایه.

ئهو پشکینانه ش که له م دوایمانه دا، له «حَضَر» ی لای مووسل کراون، ده یسه لمین که ئامیتری **سورنای**، ده گه رپته وه بۆ سه رده می پیش ئیسلام، بۆ سالی ۱۶۰ ی زاین (۸۳، ۱۰۰).

دوکتۆر مهدی فروغ له باسی «سورنای» دا، ده لئ: **جۆریک سورنای بچووک** هه یه و دهنگی زۆر خۆشه و زۆر تر له ناوچه کانی **ئه رزه روم** و له ناو هۆزه کانی کورددا، بره وی هه یه (۹۰، ۴۰).

له سه رده می ساسانیدا، جگه له ئامیتری **سورنای**، ئامیتری «شمشال» یه، به هه موو جۆره کانیه وه، زۆر بایه خی پیدراوه و گه لئ **«سینی و قاپ»** ی سه رده می ساسانی، که له م دوایمانه دا ببنراونه ته وه، وینه ی شمشال ژهن و «نایژهن» یان تیدایه.

به لآم ئاشوورییه کان له پیش ساسانییه کانه وه شمشالیان به کاره یناوه. کۆنترین

(*) هه رچه نده رپی تیده چه واژهی «سور» مانای «خوین و کۆست و لیقه و مان» یه بگه یه نئ، چونکه ئامیتری سورنای بۆ چه مه ریش به کارده هینری.

جامیکی زبونی زه رکه فکراوی سه رده می ساسانی چه وه وانه به ده ست و سه ما به پی تاران موزه ی ایران باستان

«کۆس» یه به گشتی، بریتی بووه له **ده هۆل**، یان ته پل و **نه قاره ی** گه وره. به لآم جیاوازی ئه م، له چاو ئامیتره کانی تردا، ئه وه یه که جهسته ی ئه م ئامیتره، به شیوهی **کاسه**، یان **نیوکاسه یه**.

ئه ولیا چه له بی ده رباره ی **کۆس** ده لئ: رابه ر، یان پییری کۆس، خاقانی تاتار بووه. له به ره ئه وه به م ئامیتره ده لئین کۆسی خاقان، هتد. (۱۱۹-۱۲۳).

وهک له ناوی ئه و ئامیتری مۆسیقا ییانه ی سه ره وه دا بۆمان ده رکه وت، زۆریه ی ئه و ئامیترانه ی له سه رده می ساسانیدا به کار هینراون، ئیستاش له ناو کورد و لای دراوسیکانی کورد، هه مان ئه م ئامیترانه، هه ن و به کار ده هینرین، که هونه رمه ند وریا ئه حمده، له کتییی «ئامیتره کانی مۆسیقای کوردی» دا، ناوی «ته پل، ده ف، ده هۆل، سورنای و شمشال و... هتد»، وهک ئامیتری مۆسیقای کوردی به سه ر کردوونه ته وه (۸۶، ۱۷۵). بۆیه به پیوستی ده زانم، له سه ر ناوی هه ندئ له و ئامیترانه، له نگه ریکی کورت بگرم و بلیم:

سورنای، که له ئامیتره دیرینه و زۆر بلاوه کانه له ناو کورد دا و ئه م ناوه ش وهک **فارمه ر** ده لئت: به هه مان شیوه له **چین دا**، پیی ده لئین: سوئرنا ی (Suerh- Nai) یان: سوئل نای

شویته واریکی ئاشووری، که نزیک بیت به شمشال، ئامیتریکه له شیوهی شاخی ئاژده لیکدا، له سهه بهردیکی تاشراوی لای گلکۆی سه ناریب دۆزراوه تهوه (٤٠، ٨٢).

لیکۆله رهوانی مۆسیقای دیرینه، لهو باوه ده دان که **شمشال**، له باوترین و کۆنترین ئه و ئامیترانه یه که له هه زاران سالانی به رینه وه، هاو پتی دنگ و ئاره زووه کانی مرۆف بووه. له م رووه به سه رهات و رووداوی زۆر ده گێر نه وه، له وانه: گوايه سه زره تی **موسا** له ئاره زوومه ندان و دل به سه ته ی شمشال بووه و به ئامیتریکی ریزلیگی راویش داده نری، هه ر بۆیه ئایینی ئیسه لامیسه حه رامی نه کردووه و له کۆر و دانیشتنی تایبه ت و ئاهه نک و شادیدا، به کاریان هیناوه (٤٠، ٨٦) و بۆ چاره سه ری نه خۆشییه کانی ده رووناسی به کاریان هیناوه. یه کێکیسه له به لگه کانی ته مه ن درێژی ئه م ئامیتره، ئه وه به که وه ک و تمان له زمانی په هله و بیه شدا، هه ر به هه مان ناوه وه، ناوبراوه (٤٠، ٨٣).

ئه و نووسه رانه ی به ر له هه موو نووسه رانی ئیسه لاسلام، ناوی ئه م ئامیتره یان بر دووه، **جاحظ** بووه، که ده لێ ئه رده شیری ساسانی، مامۆستایانی مۆسیقا و گۆرانی، له پله ی شازاده و سواران داناوه و ده سه ته ی شمشال ژهن و چه نگ ژه نانیسه له پله ی سییه مدا، داناوه (٤٠، ٨٣).

میژوونوسی ناسراوی عه ره ب: «مه سه وودی» یه، له **مروج الذهب** دا، کاتێ ئاماژه ی بۆ ناوی ئامیتره کانی سه رده می **ساسانی** ده کات، ناوی **شمشال** و **نای** پیکه وه دینی و له ریزی چه نگ و ته نبور و به ربه تدا، دایان ده نی، ئه وسه باسی مۆسیقای کوردی ده کات و هه ر له باری شمشاله وه ده لێ: شوانه کورده کان شتیکیان به کار ده هینا، که فوویان پیاده کرد، دهنگی لیه ده هات؛ به مه ئه گه ر میگه له کانیان بلاوه ی بکر دایه، کویان ده کرد نه وه (٦٨، ١١٣). دیسان ئیبن **خر دابه ش**، ئه م باسه ی بۆ کتیه که ی خۆی گواسته ته وه، که ناوی ناوه **نَبْدَة فِي اللّٰهُ وَالْمَلَاهِي** (٦٨، ١١٣).

نووسه ری کتیه ی «الأغاني» ش، سه باره ت به شمشال ده لیت: جووله که کان، له سه ده ی یه که می کۆچیدا، شمشالیان وه ک ئامیتریکی جهنگی و سوپایی به کار هیناوه (٤٠، ٨٦).

نووسه رانی دیرینه ی عه ره بیه ش*، ناوی شمشالیان به هه مه جۆر باس و خواس لیکردووه له وانه: ئیبن سینا، ئه بو مه نسور ئیبن حوسین محمه دی ناسراو به ئیبن زیله و ئه بو عه بدوللا محمه د بن ئه حمد ئیبن یوسف خوارزمی (٤٠، ٨٥) و فارابی و عه بدولقادر مه راغه یی و... هتد. (٤٠، ٨٧).

(*) مه به ست له دهقی نووسینه کانیانه، که به زمانی عه ره بیه.

جگه له مانه و له کتیه ی **هه زار و یهک** شه ویشدا ناوی شمشال به و جۆره ناوبراوه، که هه م له کۆری ئاههنگ و شادی و لای شوان و له کاروباری جهنگی و سوپاییشدا، له هه وای ئازاددا، به کاربراوه (٤٠، ٩١).

له زمانی «یونانی» شدا، په ندیکیان هه یه، ده لێ: مرۆفی زۆر بیژ، له شمشالی عه ره ب ده چی (٤٠، ٩٢).

... هاوبه شی و به شداری کردنی کورد، له و رۆژگار ه زێرینه ی ساسانی دا، له هه موو بواره کانی گه شه کردنی ده و له ته که به گشتی و به تایبه تیه له مه یدانێ **مۆسیقادا**، وای له هه ندی کوردناس کردووه، که سه ره وه ریه کانی ئه و که له پوره مۆسیقاییه ی ساسانی، به ری رهنج و ماندوو بوونی کوردیشی پیوه بیت، بۆیه سه باره ت به توانای داهینه رانه ی کورد، له و رۆژگارانه دا، کوردناسی ناسراو تو ما بو ده لیت: «له سه رده می ساسانیه کاند، کورد، مۆسیقاییه کی یه کجار به رزیان هه بووه». ته نانه ت به مه شه وه ناوه ستی و هه ر له مه ر مۆسیقای ئه و کاته ی کورد، ده لیت: «مۆسیقای کوردی، کاری کردۆته سه ر نه ته وه کانی دراو سیسی» (٨٨، ١٤٥).

دیارترین مۆسیقازانه کانی ئه م سه رده مه: **نه کیسا** و **باربه** بوون، که وه ک ده گێر نه وه **نه کیسا** جگه له وه ی له چه نگ ژه نداندا زۆر به ناوبانگ بووه، (٤٠، ١٠٩) له هه مان کاتیشدا، ئه وه نده داهینانی مۆسیقاییه ی کوردووه، بۆ هه ر رۆژیکی هه فته، ئاوازیکی تایبه تی داناوه و به م پییه شه بۆ رۆژه کانی مانگ و سالیسه، واته بۆ هه موو رۆژه کانی سالیسه، ژماره ی (٣٦٠) ئاوازه له جیاوازی داناوه. که ناوی هه ندی له و ئاوازه، تا ئیسه تاش ماون و پارێزراون و هه ندیک نووسه ر، ته قه للا ی په یدا کردنی ناوی ٧٢ له م ئاوازه ی داوه (٩، ١١-١٩). به لام شاعیری گه وره، نیزامی گه نهجه وی (? - ١٢١٧ زایین)، له داستانی **شیرین و خه سه ره** که یدا، ناوی ته نیا (٣٠) له م ئاوازه ی به یاد کردۆته وه و دوا ی ئه میسه، شاعیری گه وره ی کورد **خانای قوبادی** (١٧٠٠ - ١٧٥٩ ز)، له وه رگێرانی داستانی ناوبراودا، بۆ سه ر زمانی کوردی «شیوه ی گۆران»، هه مان ناوی ئه و (٣٠) ئاوازه ی دووباره کردۆته وه.

هه رچه نده له به سه ر کردنه وه ی ناوی ئه و ژماره ئاوازه دا، نازانری چه ند ئاوازیان تایبه ت بوون به هونه ری کوردیه وه، به لام جیتی دلخۆشیه که پیسه ئه وه شه **نیزامی گه نهجه وی**، ناوی ئه و ئاوازه، تو مار بکات، **شه میسه قه یسی کوری رازی** له کتیه به ناوبانگه که یدا: **المعجم**

في معاير اشعار العجم (٢٤، ١٢٨)، که نزیکه‌ی (٨٠٠) سال له مه‌وبه‌ر، واته سالی (١٢١٧ زایینی)، له مه‌روه نووسیوتتی و له دووتویی به‌یته شیعرێکدا، ناوی ئاوازیکی کوردی، به‌ناوی «ئاوازی هه‌ورامانی» به‌مجۆره‌ دیتی:

لحن اورامان و بیت په‌لوی

زخمه‌ء رود و سماع خسروی

هه‌روه‌ها «عباس اقبال» یش، له‌م سالانه‌ی دوايیدا، ناوی هه‌مان ئاوازی هه‌ورامانی دیتی، که گومان له‌ کوردی بوونی ئەم ئاوازه‌ ناکرێ و ئەم ئاوازه‌ی «هه‌ورامانی» ش (٤، ٧١-٧٠) (١)

یه‌کیکه‌ له‌ پاشماوه‌ زیرینه‌کانی ئەو رۆژگاره‌ی ساسانی، واته‌ سه‌رده‌می پێش‌هاتنی ئایینی ئیسلام و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئەم ئاوازه‌، ده‌یسه‌لمین و ده‌یبه‌نه‌وه‌ سه‌ر هونه‌ری دانیشتوانی ئەو جوگرافیا‌یه‌ی له‌و رۆژگاره‌دا پیتی و تراوه‌: **فه‌له‌ویات**، ئەو جیگایه‌ش هه‌ر شوێنی کوردستانی ئیستایه‌ و له‌ناو کوردستانیشدا، دباره‌ له‌ ناوچه‌ی **هه‌ورامان** زیاتر ده‌بی کۆتی تر بیت!

لێره‌دا به‌ دلنیا‌یه‌وه‌، سه‌باره‌ت به‌ **ئاوازی هه‌ورامانی** ده‌لێم: ئاوازی هه‌ورامانی، هه‌ر ئاوازی سیاوچه‌مانه‌ و هۆره‌ی ئیستای ناوچه‌کانی **هه‌ورامان** و **کرمانشان** و **لوپستانه**، که‌ له‌و سه‌دان و هه‌زاران ساله‌وه‌، تا ئیستا وه‌ک خۆیان پارێزراون.

مانه‌وه‌ی ناوی ئەم ئاوازه‌ی **هه‌ورامانی**، له‌و سه‌دان ساله‌ ده‌ووره‌وه‌، تا ئیستا و هه‌ر به‌و ناوه‌وه‌، باشترین به‌لگه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی بلێن گه‌لی کوردیش له‌ دێرزه‌مانه‌وه‌، خاوه‌نی هونه‌ر و مۆسیقا و هونه‌رمه‌ندانی مۆسیقا‌زانی خۆی بووه‌، که‌ وه‌ک له‌ نووسراوی کۆنییه‌ی میژوویدا بۆمان ده‌رده‌که‌وه‌ی سیماکانی سه‌رومپی ئەو کاره‌ دێرینه‌ و هونه‌ریانه‌ی کورد، وایان لیک‌درووه‌ تایبه‌تمه‌ندی هونه‌ری خۆی بپارێزی و شان به‌شان و پێ به‌پیتی دراوسێکانیش، وه‌ک خاوه‌ن هونه‌ریکی جیاواز، سه‌یری بکه‌ن و ئەو خانه‌ و مۆرک و شه‌قله‌ی، پیتی ده‌وتری تایبه‌تمه‌ندی نه‌ته‌وايه‌تی، له‌ دێرزه‌مانه‌وه‌ له‌ گه‌ل خۆی هیناییتی و بۆی بوویته‌ پێناسه‌ و ناسنامه‌. بۆیه‌ له‌م رووه‌وه‌ کۆمه‌له‌ی **أخوان الصفا**، که‌ عه‌ره‌ب نه‌ژادن و هه‌زار سال به‌ر له‌ ئیستا، له‌ شاری **به‌سه‌ری** خوارووی عێراقی ئیستادا ژیاون، له‌ نووسراویکیاندا ناوی **گۆرانی کوردی** یان هیناوه‌ و ده‌لێن: «هه‌ر گه‌لیک بۆ خۆی، خاوه‌نی

(١) هه‌روه‌ها: محمد حسین قریب شمس الدین، تاریخ موسیقی، با اهتمام روح الله خالقی، انتشارات هیرمند چاپ دوم، تهران ١٣٦٢، س ١٨

ئاواز و گۆرانی تایبه‌تی خۆیه‌تی، که‌ چیتێ لێ وه‌رده‌گرێ و پیتی دلخۆش ده‌بی، ئەوه‌نده‌ش چیت له‌وه‌ی خۆیان وه‌رده‌گرن، ئەوه‌نده‌ چیت له‌ هی گه‌لیکی تروه‌رناگرن، وه‌ک گۆرانی گه‌لانی: ده‌یله‌م، تورک، عه‌ره‌ب، **کورد**، ئەرمه‌ن، زنجی، فارس و رۆم» (٣٧، ٢٩٥)

که‌ بێگومان ئەم تایبه‌تمه‌ندییه‌ی **گۆرانی کوردی**، که‌ کۆمه‌له‌ی **أخوان الصفا**، له‌ پێش هه‌زار ساله‌وه‌ باسی ده‌که‌ن، ئاکامی خه‌ملینی له‌و هه‌زار ساله‌ش کۆنتره‌ که‌ ئەوان باسی ده‌که‌ن و ئیمه‌ش مه‌به‌ستمانه‌ بیه‌ینه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می پێشتریش.

هه‌ر له‌و ئاوازه‌ی له‌ نووسراوی کۆنی دراوسێکانی کورد دا، ناویان هاتوو و تایبه‌تن به‌ کورده‌وه‌، چهند ئاوازیکن، له‌ لیستی ئاوازه‌لی سه‌ره‌کی و بنچینه‌یی ئێراندا هه‌ن، وه‌ک: ئاوازی کورد و زه‌نگوله‌ و میگه‌لی، که‌ «میرزا محمه‌د فرسه‌ الدوله - ١٨٥٤ ز - ؟» ی شیرازی، له‌ کتیی به‌ نرخه‌که‌یدا «بحور الالحان»، له‌ ته‌ک ناوی ئاوازه‌لیکی تر دا، ناوی هیناون (١٩، ١٢٠). که‌ ئەم ناوانه‌ش بێ سێ و دوو، له‌ داھینان و ناوانی کورد، خۆیه‌تی و پیتی تیناچی بیانه‌یه‌ک به‌ کورد، ئەو ئاهه‌نگ و مه‌قامانه‌ی به‌و جۆره‌ ناوانی... به‌لکو ئەو ئاوازه‌، ده‌بی ده‌ست نیتێی هونه‌رمه‌ندای کورد، خۆی بێ و شوێن په‌نجه‌ی کوردی پێوه‌ دیار بێ.

ئمه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ناوه‌ینانی ئاواز و مه‌قامی کوردی، له‌ دووتویی کتیی کۆنی فارسی و ئیستاشدا، به‌لگه‌ی ئەوه‌شن، که‌ له‌و فه‌ره‌نگه‌ هاوبه‌شه‌ دێرینه‌یه‌ی ئەم جوگرافیا‌یه‌دا، به‌و هۆیه‌وه‌ که‌ هونه‌ری کوردیش خۆی سه‌پاندوو و جیی خۆی کردۆته‌وه‌، نه‌توانی پشت گوێ بخری و له‌بیر بکری.

... که‌ هه‌ر ئەم هۆیه‌ وایکردوو هونه‌رمه‌ندانی به‌ناوبانگی گه‌لانی دراوسیی کورد، له‌ مۆسیقا‌زانان و گۆرانیبێژان، به‌تایبه‌تی هونه‌رمه‌ندانی فارس و تورک، له‌ دێرزه‌مانه‌وه‌ و تا ئیستاش، له‌ کاتی گۆرانی وتن و مۆسیقا‌ژه‌ندن دا وه‌ک نمونه‌ی: محمه‌د ره‌زا شه‌جه‌ریان و هابیل عه‌لیوف و زۆری تریش، به‌ ریکوره‌وانی ئاماژه‌ بۆ ئەو میلۆدییه‌ کوردییانه‌ بکه‌ن، که‌ له‌ هونه‌ره‌کیاندا له‌کیان لێ وه‌رگرتوون و به‌کاریان بردوون.

مۆسیقا و گۆرانی کوردی

دوای هاتنی ئایینی ئیسلام و... تا ئیستا

خوا، هیچ پیغهمبهریکی خوی
بهیج دهنگی خویش بۆ خه‌لک نه‌ناردوو
«پیغهمبهری ئیسلام (د.خ)»

«۱»

سه‌ره‌تا، ده‌بی ئه‌وه بزاین که له سه‌رتاسه‌ری قورئانی پیرۆزداو تاقه ئاماژه‌یه‌کی راسته‌وخۆ به‌رامبهر دژایه‌تی کردنی **مۆسیقا** نییه و ته‌نانه‌ت ده‌سته‌یه‌ک له زانایانی ئیسلام، له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌رهن، که ئه‌وه‌ی له سوره‌تی ۲۵ «**الفرقان** - ئایه‌تی یه‌که‌م» ی قورئانی پیرۆزدایه و ده‌فه‌رمووی [تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا]، واته: [خوا ئه‌و شتانه‌ی که خوی هه‌زی لێیه‌تی، به‌مه‌خلووقاتی خۆی ده‌دا]، مه‌به‌ستی له ده‌نگی خویشه. دیسانیش ده‌لێن کاتێ له ئایه‌تی ۱۸ - سوره‌تی ۳۱ - **لقمان** دا، که ده‌فه‌رمووی: [وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ] و به‌تایبه‌تیش که ده‌فه‌رمووی: **دزوتترین ده‌نگ، ده‌نگی گویدرێژه**؛ له راستیدا و به‌شێوه‌یه‌کی شاراه، مه‌به‌ست له په‌سه‌ند کردنی «**ده‌نگی خویش**» ه.

هه‌روها ئایه‌تی ۳۱ - سوره‌ی ۷ - **الأعراف**، که ده‌فه‌رمووی [قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ]، به‌واتا: ئه‌ی پیغهمبهر، بلێ کێ ئه‌و جوانییانه‌ی خوی حه‌رام کردوو، که بۆ به‌نده‌کانی خۆی به‌دییه‌تاوه؟! پێیان بلێ ئه‌م نیعمه‌تانه له دنیا، خه‌لاتی گه‌لی ئیماندارانه... و وه‌ک به‌گوێره‌ی ئه‌م به‌لگه‌یه لێکیان داوه‌ته‌وه **مۆسیقا**ش ئازادکراوه.

جگه له‌م به‌لگانه، هه‌ر له قورئاندا، له سوره‌تی ۵۳ - **النجم** - ئایه‌تی ۶۰، ۶۱ دا، باسی **سامدون** کراوه، که مه‌به‌ستیش له سامدون، ئه‌و که‌سانه بوون، له‌و رۆژگارهدا، گۆرانی و ئاوازیان چڕیوه.

ئهم نمونانه و هه‌ندی ورده به‌لگه و ورده ئاماژه‌ی تریش هه‌ر له قورئاندا هه‌ن، که‌م و زۆر هێما بۆ **مۆسیقا** و **ده‌نگی خویش** ده‌که‌ن و به‌هیج جوړیکیش به‌ره‌هه‌لستی **مۆسیقا** و **ده‌نگی خویش** ناکه‌ن. که‌چی زانایانی **فیقه‌ی ئیسلامی**، له سه‌رده‌می **دوای قورئان** و دواتردا، له مشتومری ئه‌وه‌دان، که ئاخۆ **بیستی مؤسیقا**، واته: **سماع**، خه‌لاله، یان حه‌رامه؟!؟

بۆیه له‌م باره‌یه‌وه خۆره‌هه‌لاتناسانیش، سه‌باره‌ت به‌ کێشه‌ی **مۆسیقا** له‌ناو ئیسلامدا، ده‌ینه دوو ده‌سته، که ده‌سته‌یه‌کیان پێیان وایه حه‌رام کردنی **بیستی مؤسیقا**، راسته‌وخۆ، پێیوه‌ندی به‌حه‌زه‌تی **محهممه‌ده‌وه** هه‌یه و ده‌سته‌که‌ی تریان پێیان وایه که زانایانی ئیسلام، له رۆژگاری **عه‌باسی** دا، له به‌رامبهر رێزی بی ئه‌ندازه‌ی خه‌لک له **مۆسیقا** و پابه‌ندی زۆریان به **مۆسیقاوه**، ئیره‌ییان پێ بردوون و بۆ سنوور دانانیش بۆ ئه‌و سه‌رقالییه له راده به‌ده‌ره‌ی خه‌لک به **مۆسیقاوه**، فتوای دژایه‌تی کردنی **مۆسیقا**یان داوه، که ده‌ستی هه‌روا بی و دره‌نگانیک زانایانی ئیسلام، هه‌لوێستیان سه‌باره‌ت به **مۆسیقا** و **گۆرانی** گۆرابی، چونکه له کتیی **الأغانی** «سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زاین» (۳۹-۷۰) و هه‌روه‌ها میژوونوس «**سید میر علی**» یش هه‌ر پێی وایه، که له سه‌ره‌تای هاتنی ئیسلامدا، دژایه‌تی **مۆسیقا** نه‌کراوه (۳۹، ۸۸).

له‌به‌ر ئه‌مانه و بۆ زیاتر دلنیا بوون له دیدی ئیسلام، به‌رامبهر به **مۆسیقا**، نزیکترین و راستترین رێگه بۆ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م لایه‌نه، هه‌ر په‌نابردنه بۆ قورئانی پیرۆز و **هَدِيث** «**فه‌رموده**» کانی **حه‌زه‌تی محهمد** (د.خ) و وه‌ک و تیشمان قورئانی پیرۆز، هیچ دژایه‌تی و به‌ربه‌ستییه‌کی له **بیستی مؤسیقا** نییه، بۆیه دوای قورئان، به شوتن **فه‌رموده** کانی **حه‌زه‌تی محهمده‌دا** (د.خ) ده‌گه‌رێین، که ئه‌م **فه‌رموده** نه‌ش، جگه له‌وه‌ی روونتترین سه‌رچاوه‌ن بۆ وتار و ئاکار و هه‌لوێستی **حه‌زه‌تی محهمد** (د.خ)، به‌رامبهر ئاین و کاروباری کۆمه‌لایه‌تی تیکرای موسولمانان، له هه‌مان کاتیشدا ده‌سه‌لاتی حوکمی شه‌رعیان هه‌یه و هاوشانی «**وه‌هی**» ن، بۆیه ده‌توانی له دوو توپی ئه‌م **فه‌رموده** دا، یاسایه‌کی گونجاو، بۆ **بیستی مؤسیقا** دیاری و ده‌ستنیشان بکری.

فه‌رموده «**حدیث**» له پیغهمبهر -د.خ- ده‌گێرێنه‌وه، که ئه‌مانه‌ن:

- ۱- خوا، هیچ پیغهمبهریکی خوی به‌یج ده‌نگی خویش، بۆ خه‌لک نه‌ناردوو (۳۹، ۶۶).
- ۲- «**أوتیت مزاراً من مزامیر آل داود**» واته: منیش شمشالیک له شمشاله‌کانی **داوود**م پێ به‌خشره‌وه. «به‌مانای ئه‌وه‌ی منیش خاوه‌نی ده‌نگیکی خویش و ئاوازیکی **داوودیم**» (۵۱، ۸۵)

۳- سۆز و بەزەیی خوا، بۆكەسىتك كە بە دەنگى خوش قورئان دەخوینى، زیاتره، له و مامۆستایه كە كچىكى گۆرانىبىتار بار دههينى و گوئ له دەنگى كچه كه دهگري (۳۹، ۶۶).

۴- ههروهها دهلتين نههس كورى مالىك (له ۷۱۵ز-دا مردوه) و توويهتى: پىغه مبهه (د.خ)، واى حهز لى بووه له كاتى كاروانى و سهفهردا، گوئى له دەنگى گۆرانى و ناوازی كاروانى حدى بىي. بۆيه لهم كاتانه دا پىي خوش بووه انجشه گۆرانى بۆ خايمان و «براء كورى مالىك»ى براى «نههس» يش گۆرانى بۆ پياوان بچري، كه ئىمام غهزالىش له سههه نهه پروا بيه و دهلتيت: له رۆژگارى حهزرتى محمهد و له سهههردى نههسحابه كانىشدا، چرىنى ناوازی حدى وهكو داىكى زىندووى عههه پارتىزاهه (۳۹، ۶۶).

نهه چهند رپوايه تهه له زمانى عايشه وه دهگيرنه وه:

۱- رۆژتكيان حهزرتى نهه بويه كه سههردانى عايشه، دهكات سههه دهكا وا دوو كچ، له ژوره وه خهريكه دهه و دايره له لىدهه، پىغه مبهه رى خواش له و پيه و جبهه كهى به سههه خويدا داوه. نهه بويه كه به سههه رياندا ده بۆلئىنى و سههه ركۆنه يان دهكات. به لام پىغه مبهه (د.خ) رووى خوئى ناوه لا دهكات وه و دههه رمووى: نهه بويه كه، وازيان لى بئنه، چونكه ئىستا كاتى بهزم و خوشيه (۳۹، ۶۶).

۲- رۆژتكيان نىردراوى خوا (د.خ) له ماله وه بوو، له وكاته شدا دوو كچى كۆرانىبىتار، خهريكى چرىنى گۆرانى رۆژى بهاث بوون، پىغه مبهه (د.خ) چوه سههه جىي خه وه كهى و رووى له لايه كى تر كرد، لهم كاته دا نهه بويه كه هاته ژوره وه، دهستى كرد به سههه ركۆنه كردنى من: نهه زورنا شه يتانىيه چيه؟ نهه وش له خزمهت پىغه مبهه ردا؟!... به لام پىغه مبهه رووى تىكرد و فهه رمووى: نهه بويه كه، وازيان لى بئنه (۳۹، ۶۷).

۳- كچىك له مالماندا خهريكى چرىنى سترانىك بوو، كه حهزرتى عومهه مۆله تى هاتنه ژوره وهى خواست، كچه كه ههه كه گوئى له دەنگى پىي عومهه بوو، راي كرد. دواىي كه عومهه هاته ژوره وه، پىغه مبهه (د.خ) بههه كهى هاتى، عومهه فهه رمووى: نهه خوشه ويستى خوا، نهه بههه پىده كه نيت؟ پىغه مبهه فهه رمووى: كچىك ليره بوو، سترانى دههه، ههه كه دهنگى پىي توى بىست، راي كرد و خوئى شارده وه. عومهه فهه رمووى: كه وا به من ليره نابووم، تا نهه شتهى پىغه مبهه رى خوا بىستويه تى، منىش نهه بىستم. پىغه مبهه رىش (د.خ) كچه كهى بانگ كرده وه، نهه وش سههه له نوئى كه وه ته وه سههه بههسته چرىنه كهى (۳۹، ۶۸).

۴- بووكمان بۆ «انصار» تىك گواسته وه، كه گه راپنه وه، حهزرتى محمهد پرسى: چىت كرد! بووكت گه يانده زاوا؟ عهه رزم كرد: بهلئى، فهه رمووى: نهه كه سىكت رانه سپارد، كه بتوانى گۆرانى بلى؟ عهه رزم كرد: نهه خىر، فهه رمووى: بىگومان تو چاك دهه زانيت كه انصار خه لكىكن زۆر هوگر و دل بههستهى گۆرانى و مۆسىقاي عاشقانه و حهه زيان لىيه تى (۳۹، ۶۹).

ههروهها «ئىمام غهزالى» ش شتىكى لهم باهه ته دهگيرتته وه:

رۆژتىك حهزرتى محمهد گوئى له دههسته هيك زهنگى دهه يت كه بهه گۆرانى و ههلهه رپنه وه، بهه بهه مالى حهزرتا راده بوون، بهه عايشه دهه فهه رمووى: حهه دهه كه يت چاوت لىيان يت؟ فهه رمووى: بهلئى، نهه وسا حهه زههت لىي نزيك بووه وه و باسكى خوئى له سههه دىوارى حهه وشه كه يان بۆ دانا، تا عايشه چه ناگهى بخاته سههه و بتوانى خوئى بههه رز بكاته وه و چاوى له زهه ماوهه و سهه ماكه بىي، تا وىك بهه جوهره مايه وه، نهه وسا حهه زههت فهه رمووى: عايشه بههه نىيه؟ عايشه وه لامى دا به وه: هىشتا نهه، ئىتر عايشه ههه روا مايه وه، تا خهه زههت سى جارى لى دووپات كرده وه، نهه وسا دا بهه زى (۵۰، ۲۴۹).

سهه بهههت كچانى گۆرانىبىتار، گه لئى بهه لگه له بهه ردهه ستان، نهه وه دههه لمىن كه پىغه مبهه (د.خ) گۆرانى وتنى بۆ ئافهه تىش پاوان نهه كرده وه. بۆ نمونه: جارىك حهه زهه تى محمهد لهه گهه «حسان بن ثابت»ى شاعىردا بهه لاي مالى «حسان بن ثابت» دا راده بووى، دههنگى ئافهه تىكى گۆرانىبىتار دهه بىستى، حسان بن ثابت له پىغه مبهه دهه پرسى: نهه رى گۆرانى ناچىته رىزى تا وانه كانه وه؟ حهه زههت له وه لامدا دهه فهه رمووى: بهه دلئىا بهه وه، نا (۳۹، ۶۷).

لهه بۆنهه كهى تر دا، حهه زهه تى محمهد (د.خ) سههردانى مالى الرىع بنت معوذ دهه كات، لهه كاته دا كچانى گۆرانىبىتار، خهريكى بههسته چرىن دههه، ههه كه دهه گاته ژوره وه، بهه كىك لهه كچه كان دهه لئى: نا ئىستا پىغه مبهه رىك لاي ئىمه بهه، دهه زانئى سههه ينئى، چى روو دهه دات، پىغه مبهه رىش (د.خ) له وه لامدا دهه فهه رمووى: جارى لهه مانه بگهه رى، نهه شتهى دهه توت «گۆرانىبهه كه» دهههت پى بكهه ره وه (۳۹، ۶۸).

دهه لئىن جارىكيش كچىك بهه لاي پىغه مبهه ردا (د.خ) راده بووى، دههه و دهههت، بهه دههنگى بههه رزمه بهه گۆرانى دهه لئى: بهه راست نههه تاوانىكى گهه وهه بهه، نهه گهه رىت و ساتىك شاد بهه؟ حهه زهه تىش له وه لامدا فهه رموويه تى: نا، هىچ تاوانىك لهه لوتفى خودادا نىيه (۳۹، ۷۰). گههنگه بهه تىبهه كى زۆرىشيان بههه رپوايه تهى دىنه وه رى (۸۹۵ز-دا مردوه) داوه:

جاریکیان ئەسحابە یەك، پیغەمبەری خوا (د.خ)، له باریکی رۆحانیدا دەبینی، که تایبەت بوو بەو کاتانە ی لای خوارووه، وەحی بۆ هاتوو، ئا لهوکاتەدا بە ئەنقەست، له پیغەمبەر دەپرسی: ئەری باوەری پیغەمبەریش، دژی بەستە و موسیقاییه؟! حەزەرە تیش وەلم دەداتەووه: من هیچ دژایە تیببەکم لهگەڵ بەستە و موسیقادا نییە، بەلام ئەوانە ی روو له گۆرانیبیژی دەکەن، پێیان بلتی با گۆرانیبەکانیان بە قورئان دەست پێبکەن و بە قورئانیش بپێرنەوه (٣٩، ٤٠). (١)

هەر وەها دەگێرنەوه: هۆزی قُریش ناگادار کرابوونەوه، که اعشی میمون بن قیس (٦٢٩ز- مردوووه) ی شاعیر و سترانبیژی بەناویانگ، (* به نیازی دیداری حەزەرەتی محەمەد (د.خ) بەری دەکەوێ، قورەبەشەکان دەیانەوێ هەرچۆنیک بیت لەم کارە، پەشیمانێ بکەنەوه، هەولتیکێ زۆریان بۆ بەرگری له چوونی داو بۆ ئەوێش بە یەکجاری دلتساردی بکەنەوه، پێیان وت: زۆریه ی ئەو شتانە ی تۆ حەزرت لیانە، پیغەمبەری ئیسلام بە حەرامیان دەژمێری. شاعیری گۆرانیبیژی لێیان دەپرسی: باشە ئەو شتانە چین؟! «ئەبو سفیان» ی سەرۆکی قُریش وەلامی دەداتەوه: عەشقیتی ژنان، قومار، سوودخواردن و شەراب خواردنەوه (٣٩، ٧١).

بەلام ئەگەر ئەمە راست بوایه و موسیقاش له ریزی تاوانەکاندا بوایه، ئەوا ناوی «ئەعشا» شیان دەبرد، که یەکجار زۆر هۆگری ئەم هونەرە بووه (٣٩، ٧١).

بەلام پێچەوانە ی ئەم هەلوێستە دۆستانە یه ی موسیقاش، له حەزەرەتی محەمەد (د.خ) دەگێرنەوه، که گوایه فەرموویەتی: ئەوئەندە ی باران، سەوزایی لەسەر زەوی دەرویتنی، ئەوئەندە ش موسیقا، نیفاق له دەروندا دەرویتنی. هەرچەندە دەستە یه ک پێیان وایه ئەم بیروپرایه، هی ئیبن مەسعود (٣٩، ٦٤).

دیسان هەر له زمانی پەيامبەری ئیسلامه وه (د.خ)، سەبارەت بە «دەف» ژەندن، که لهوکاتەدا عەرەبەکان پێیان وتوو: «غریبال: Ghirbal»، فەرموویەتی: «زەماوەندی ژنەپێنان بگێرن و «غریبال» بژەن (٤٣، ٣١).

لهمانەش گرنگتر، ئاهەنگ و زەماوەندی گواستەوه ی یەکەمین هاوسەری پیغەمبەر (د.خ)، حەزەرەتی خەدیجیە، بۆ حەزەرەتی محەمەد، که بە ئاهەنگ و شادی و موسیقاهوه بووه و هەر وەها ئاهەنگی گواستەوه ی «فاتیمه» ی کچی حەزەرەتی محەمەد بۆ حەزەرەتی

(١) واتە: ئەگەر له نێوان قورئان خۆپێندنەکاندا، گۆرانیش بوتریت، زیانیکێ نییە.

(* له پێش هاتنی ئایینی ئیسلامدا بەو جۆرە کەسانە ی که شیعەر و گۆرانیبیان پێکەوه وتوو، وتراوه خونیاگەر.

علی، که له نێوان دۆستان و یارانێ تایبەتی محەمەد (د.خ) دا، موسیقازەتیکی زۆریش هەبوون (٤٤، ٧١). که لهوانه: عەمرۆ کوری ئومەیه زەمیری، که بە بابا عمرو، یان بە عمرو عیاریش دەناسری، یەکیک بووه، له ئەسحابەکانی پیغەمبەر و له زەماوەندی گواستەوه ی «فاطمه» دا، دایەرەژەنی کردوووه (٣٩، ٨٥). هەر وەها «حَمزة یتیم» یش، که بە هاوکاری لهگەڵ «بلال» ی حەبەشی دا، گۆرانیبیان بۆ حەزەرەتی محەمەد (د.خ) چریوه و ناوبراوه که مەریه سەستە ی حەزەرەتی علی، یان سَلَمَان فارسی بووه و دەلێن ئەمیش له زەماوەندی حەزەرەتی «علی و فاطمه» دا گۆرانێ وتوو. دیسان بابا سَوْنَدیش، که «ئەسحاب» ی پیغەمبەر بووه، شانازی ئەوه ی پێبڕاوه، که له نەبەرەدەکانی پیغەمبەری ئیسلامدا، تەپلی کوتاوه (٣٩، ٨٥-٨٦).

لهپال ئەمانەشدا، ئەوهمان له یاد نهچێ، که له پێش سەرھەلدانی ئایینی ئیسلام، لهناو عەرەبدا، پیوان و ژنان و کچانی گۆرانیبیژی و موسیقازەن، له مەیخانە و له شوێنە گشتیەکاندا، گۆرانێ و موسیقاییان بۆ خرۆشانندی هەووس و ئارەزوو، بەکارهیناوه و له سەرھەتای ئایینی ئیسلامیشدا، دژایەتی و سووکایەتی ئایینی ئیسلامیان پێکردوووه (٣٩، ٤٣)، که نەضر کوری ئەلخارث (له ٦٢٤ز-دا مردوووه)، جگە لهوه ی ئامۆزای پیغەمبەر (د.خ) بووه، یەکیکیش بووه لهوانە ی له پێش راگەیانندی ئایینی ئیسلامدا، شاعیر و گۆرانیبیژی، واتە خونیاگەر بووه، بەلام دواتر و بۆ دژایەتی ئیسلام، بووه سیاسی و بووه سەر سەختترین دۆژمنەکانی پیغەمبەر. هەر ئەم نَصْرَیە. که له نایەتەکانی ٦،٥ - سورەتی ٣١ - «لَقمان» ی قورئانی پیرۆزدا، هەرەشە ی سزادانی بۆ کراوه (٣٩، ٥٤).

لهبەرئەوه سەیر نییە، ئەگەر خودی حەزەرەتی محەمەد (د.خ)، بە پارێز و سلەوه، بۆ موسیقای روانیبی.

لهوای حەزەرەتی محەمەدیش، هەر چوار خەلیفەکانی ئیسلام دین، وەک دەزانین خەلیفە ی یەکەم و دووهمی ئیسلام، پێوهندییەکی ساکاریان لهگەڵ موسیقادا هەبووه، یان دەتوانین بلتین هەر نەیان بووه، چونکه زۆرتر سەر و کاریان لهگەڵ شمشیر و کاروباری جەنگیی و پیاده کردن و راگەیانندی ئایینی ئیسلامدا بووه و لهبەرئەوێش که له سەر دەمی خەلافەتی ئەبو بکر «که خەلافەتی له ٦٣٢ز-دا بووه»، موسیقاه وەک کەرەسە یهکی راباردنی حەرام پێناسە کراوه، هەرچەندە بۆ سەلمانندی ئەم هەلوێستە، بەلگە ی سەلمیتراو بەدەستەوه نییە.

هه‌لۆتستی حەزرەتی عومەریش «کە خەلافەتی له ٦٣٤ تا ٦٤٤ز- بووه»، جیوازیه‌کی ئه‌وتۆی له‌گه‌ڵ خەلیفە یه‌که‌مدا نییه، ئه‌وه‌نده هه‌یه که له زمانی **عائیشه**وه به‌یستره‌وه، که **عومەر** له مائی حەزرەتی محەمه‌ددا (د.خ)، گۆتی له‌ ده‌نگی کچیکێ کۆزانیبێژ بووه (٣٩، ٩١). جگه‌له‌وه‌ی که «عاسم» ی کوری، به‌کجار سه‌ودای **مۆسیقا** بووه و هه‌موو کاتی خۆی بۆ **مۆسیقا** ته‌رخان کردووه و به‌کێکش له‌ سه‌رکرده‌کانی، به‌ناوی **نعمان بن عدی** فه‌رمانه‌وای **میسان**، هونه‌رپه‌روه‌ر و دۆستی هونه‌رمه‌ندان بووه (٣٩، ٩١).

حەزرەتی عوسمانیش «کە خەلافەتی له ٦٤٤ تا ٦٥٦ز- بووه»، که له سه‌رده‌می ئه‌مدا، ژبانی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی عه‌ره‌ب، ئالوگۆری زۆری به‌سه‌رداهات و به‌پێچه‌وانه‌ی خەلیفە یه‌که‌م و دووه‌می پێش خۆبه‌وه، که ژبانیکی زۆر ساده و ساکار و ئاسایی ژباون، له سه‌رده‌می ئه‌مدا **مۆسیقا** بووه یه‌کێک له‌ پێویستییه‌کانی بنه‌ماله‌ خانه‌دانه‌کانی عه‌ره‌ب، هه‌رچه‌نده له‌ خودی حەزرەتی **عوسمان** ده‌گێرته‌وه، که وتوبه‌تی: من، نه‌گۆزانیم و توه و نه‌ درۆشم کردووه (٣٩، ٦٥).

حەزرەتی «**عه‌لی**»یش «کە خەلافەتی له ٦٥٦ تا ٦٦١ز- بووه»، خۆی شاعیر و یه‌که‌مین که‌سیک بووه زه‌مینه‌ی بۆ توێژینه‌وه‌ی زانیاری و لیکۆلینه‌وه‌ی زانست خۆش کردووه، شیعەر و **مۆسیقای وه‌ک** هونه‌ری پێژنیگه‌راو سه‌یرکردووه و په‌ره‌ی پێداون و ئیتر له‌ دوای سه‌رده‌می ئه‌مه‌وه، به‌دواوه، ئاینده‌ی **مۆسیقا** جۆره‌ دنیاییه‌کی به‌خۆبه‌وه دی (٣٩، ٩٤).

به‌لام هه‌ر چوار پێبازگه‌ گه‌وره‌که‌ی ئیسلام، واته‌: حه‌نه‌فی، مالیکی، شافعی، حه‌نبه‌لی، به‌ ئاشکرا و راسته‌وخۆ، نه‌یاری **قیقه‌ی ئیسلامیان** بۆ **مۆسیقا** راگه‌یاندووه، هه‌رچه‌نده له‌ ده‌یان کتیبی تری زانایانی ئیسلامدا، ته‌قه‌للای ئه‌وه‌ دراوه که **حەلال** کردنی **مۆسیقا**، به‌سه‌لتی (٣٩، ٧٢)

ده‌لێن **ئه‌بو حه‌نیفه** (٦٩٩ تا ٧٦٧ز) ئه‌گه‌رچی به‌رواله‌ت ئامیتری **مۆسیقای به‌ حەلال** داناوه، به‌لام **حه‌زی له‌ گۆرانی** چرین نه‌بووه و گویدیری بۆ **مۆسیقای**یش، به‌ گونا هه‌ر زانیوه (٣٩، ٧٤). که‌چی له‌ هه‌مان کاتدا، هه‌ر سه‌بارته به‌ **ئه‌بو حه‌نیفه** ده‌گێرته‌وه، که: دراوسیه‌کی ده‌نگ‌خۆشی هه‌بووه، جارێکیان زیندانی ده‌کرت، **أبو حنیفه**ش، که دلی به‌ ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی ئه‌م دراوسیه‌ ئاسووده بووه، که‌فاله‌تی کردووه و له‌ زیندان رزگاری

کردووه (٣٩، ٧٤).

«مالک بن انس»یش (٧١٥ تا ٧٩٥ز)، ئاواز چرینی قه‌ده‌غه‌ کردووه، «ئیمام شافعی»یش (٧٦٧ تا ٨٢٠) فه‌رموویه‌تی گۆرانی وتن، وه‌رژشیکێ ناپه‌سه‌نده و هه‌ر که‌سیکیش بێ ئه‌ندازه، هۆگری ئه‌م کاره‌ بیت، عه‌قلی سووکه و شایه‌تییه‌که‌یشی قبول ناکرێ (٣٩، ٧٤). هه‌ر ئه‌م پێشه‌وایه‌ی ئیسلام، هه‌لۆتستی پێچه‌وانه‌ی ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی پێشتری له‌ ده‌گێرته‌وه و ده‌لێن: **مۆسیقا** به‌ کرده‌وه‌یه‌کی **حەلال** ده‌زانێ و هه‌ر ئه‌میش فه‌رموویه‌تی: **هیچ پیاویکی عاقل و خۆنده‌وار، له‌ حیجازدا نایاسم، که‌ گۆرانی و ئاوازی پێ خۆش نه‌بێ، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ بریتین له‌ ده‌رپینی رووت و باسی دلداری** (٣٩، ٧٣). «**أحمد بن حنبل**»یش (٧٨٠ تا ٨٥٥ز)، **حه‌زی له‌ سماع** نه‌کردووه (٣٩، ٧٢).

به لأم وهك **مسعودی** ده لیت: له سه ره تادا، ئایینی ئیسلام به ئاسانی نهیتوانی جیگه ی خوی له نیتوان کورداندا بکاتهوه، چونکه کوردهکان له وهرگرتنی ئەم ئایینه تازهیهدا، خویان لی دهپاراست و دووره و په ریزی دهبوون (۵۴، ۲۳). که ئەمهش وهك **مسعود گولزاری** ده لیت نیشانهی ئەوهیه بتوانین بی سح و دوو بلتین کوردان، گه وهترین پشتیوانی شاههکانی ساسانی و داموده زگاکانی دهولهتی ساسانی بوون (۴۴، مقدمه - ۱۰۹). ههروهیهش له کاتی هیرشی ئیسلامیدا بۆ سهه **«مه داین»**ی پایتهختی ساسانی، **یهزگردی** دوایین شای ساسانی، له تیشکان و ههلهاتنیدا، رووی له ناوچهی **هلوان** «زههاو»ی کوردستان کردوه، تا بههۆی هاوکاری و پشتیوانی کوردانهوه، یارمهتی و هیزی زۆر، بۆ بهرگری و بهرهه لستی له هیرشی ئیسلام و سهندنهوهی دهسهلاتی ساسانی پیبگات.

ههروهیهش له سهردهمی عومهری دووهمین خهلیفه ئیسلامدا، ترس و سالی ئەوه ههبوو نهتوانی کێوه سهختهکانی کوردستان داگیبیر بکری، یان له ریکه ی **سوریه** و **جزیرهوه** هیزی و یارمهتی، بۆ پشتیوانی لهشکری ساسانی بگات (۴۴ - مقدمه - ۱۱۱).

بۆیه له سالی ۱۸ی کۆچیدا **عیاض بن غانم**، به فرمانی **سهعد کوری وهقاص**، به سی لهشکروه بۆ سهه سح قۆلی ناوچهکانی جزیره نیردا، ههه له هه مان سالد و له قۆلیکی ترهوه، لهشکری ئیسلام به سهه کردایهتی **عهززه کوری قهیس** به رهو **شاره زور** نیردا، به لأم به رهنگاری سهختی کوردان، لهشکری ئیسلامی ناچارکرد پاشهکشێ بکهن، عومه ریش ناچار بوو دووباره لهشکری تر، به سهه کردایهتی **عهقه به فرقد نهلسلمی** بۆ **شاره زور** و **سامگان** بنیترهتهوه، که لهه جارهباندا دوای شهپی سهخت و خوینین و قهلاچۆی کوردان، **شاره زور** داگیبیرکرا (۲، ج ۳ - ۲۹).

ئیتتر ههه له سهردهمی خهلیفایهتی **عومهردا**، چهندان سهه کردهی تری ئیسلامی، وهك **سلمة بن قیس الأشجعی** و **جارود عبیدی**، له چهندان قۆلی تری وهك **موسل**، لورستان و اهواز و... هتد، هیرشیان کردۆته سهه ناوچه کوردنشینهکان و شهپی سهختیان له گه لدا کردوون، که له هه ندی لهه شهه رانهدا، له ئاکامی به رهنگاری سهختی کورداندا، لهشکری ئیسلام ناچار بوو پهیمان له گه ل دانیشستوانی ئەو ناوچه نه دا مۆر بکات، وهك ئەو پهیمان مه رجداره ی که ههه له سهردهمی **عومهردا**، ههردوو سهه ره لهشکری ئیسلام **حذیقه بن الهیان** و **مغیره بن شعبیه**، له دوای شهپی و پیکدادانی خویناوی و بی ئاکام، له ناوچهی **ئه رده بیل**، له گه ل کاربه دهستانی ناوچهکانی **نازه ربايجان** دا به ستیان و تیایدا به رامبهه به سالانهی

(۸۰۰) ههزار ده رهههه، که کاربه دهستانی نازه ربايجان، به لهشکری ئیسلامی بدهن، به مه رجی ئەوانیش دهست له کوشتن و برین و تیکدانی ئاتهشکه دهکانی ناوچه کوردنشینهکانی **ساتروان** و **بلاسان** و **سه به لان** هه لبرگن و ریزی بۆ نه ریتی ئایینی ناوچه که دا بنین (۴۴، ۱۴ ههروهه ها ۱۱، ۱۶۳ ههروهه ها ۳۰ - ۷۶).

هه ره نه ده ئەم پهیمانمهیه له سهردهمی خهلافهتی **عوسمان** دا پشت گوتهرا و دانیشتوانی نازه ربايجان دهستیان کردهوه به شوپش، که دووباره **ولهید کوری عهقه به**، به فرمانی **عوسمان** رهوانه ی ئەو ناوچهیه کرایه وه دوای به رهه لستی و شه رپکی سهخت، هه م دیسان پهیمانی ئاشتیان له گه لدا مۆرکرایه وه (۴۴، مقدمه ۱۴).

له سهردهمی خهلافهتی «عهلی» شدا، کوردان و عیساییهکانی ناوچهی «الخریت» ی هه ریمی **ئه هواز** راپه رینه وه و باج و سالانه یان به خهلیفه ی ئیسلام نه دا (۲، ج ۲ - ۳۰۶ ههروهه ها ۶، ۲۴۱۸).

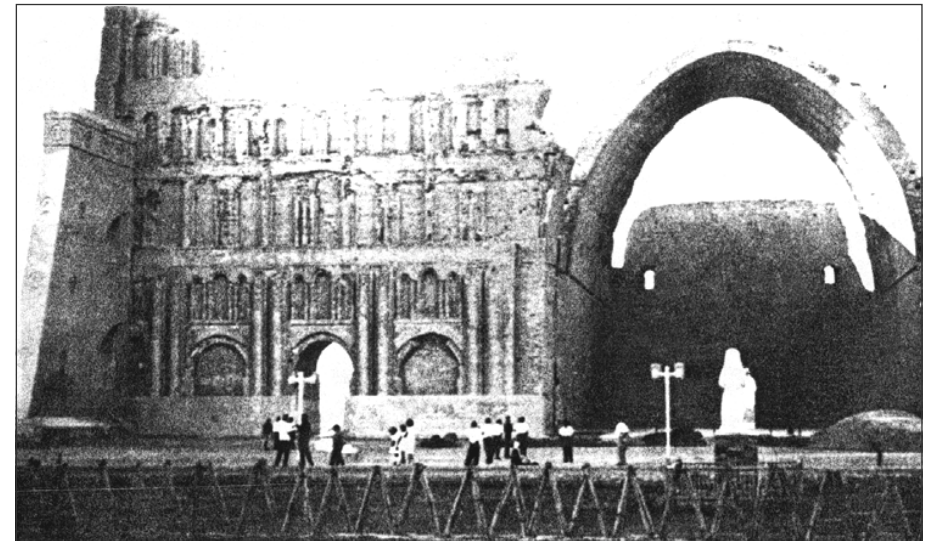
به مجۆره، وهك میژوو بۆمان ده گیتیرتهوه، ئەم شهه ر و پیکدادان و راپه رین و یاخی بوونه ی کوردان، له سهه رانی ئیسلام، تا کۆتایی سه ده ی چواره م و له هه ندی جیگه ی تری وهك ناوچهکانی «هه ورامان» ی شدا، تا درهنگتیرشی خایاندووه. که مه بهست له م کورته پیتشه کبیه، ئەوهیه بلتین: ئایینی پیتش ئیسلام، که ئایینی **زه رتوشت** بووه و ئەمیش چونکه ریزی و گرنگی زۆری بۆ **مۆسیقا** داناه، بۆیه رهگ و ریشه ی **مۆسیقا**، له هه ندی له م ناوچه نه دا و به تابه تی له ناوچهکانی هه ورامان و نازه ربايجان و لورستاندا، شوینی پی له ق نه کرا و دواتریش هه ره ئەم **مۆسیقایه** - واته ئەو **مۆسیقایه ی** له دیزه مانه وه، له و ناوچه نه دا ریزیگیرا بووه - به جو ریکی تر، که ئایینی ئیسلام په سه ندی بکات، که یه شته ناو ئیسلامیش، یان به واته یه کی تر، **مۆسیقای کۆنی ئیران**، زه بر و جی په نه جی خۆی، له ناو ئیسلامیشدا رهنگی دا به وه، به لأم نهک به و جو ره ی لای پهیرهوانی ئایینی **زه رتوشت** و دواتریش لای **ئه هلی هه ق** هه بووه، که له **ئاتهشکه ده** و **جه مخانه کاند** به کاریان هیناوه، به لکو هه ره له کۆری زیکر و مه ولوود نامه و ميعراجنامه دا، که لکیان لی وهرگرت، که له سه ره تادا ته نیا **ته پیل** و **ده فیان** له و نامیرهانی **مۆسیقای پیتش خویان** وهرگرت، که له مزگه وت و خانه قاکاندا که لکیان لی وهرگرت، که له هیناون و دواتریش ورده ورده نامیرهکانی تری وهك «عوود و ته نبووری» شیان تیکه ل **مناجاة** و «تواشیح» ی ئایینی کرد، که ده توانین بلتین ئەو **مۆسیقایه ی** ئایینی ئیسلام په سه ندی کرد، شه قل و مۆرکی **مۆسیقایه کی مات** و **خه ماوی بوو**، له کاتیکدا **مۆسیقای پهیرهوانی ئایینی زه رتوشت**، شادی هینهر و خه م رهوین بوو. که تا ئیستاش هه وین و

رۆحی ئەو شادی و بەزم و خۆشییە، لە هەڵپەڕکێ و زەماوەند و گۆرانی و بەستە و جلپەرگی ئال و والای ئافرەت و پیاوی کورد و زەوقی کورد، لە ڕەنگە زەقەکاندا، وەک خۆی ماوە.

ئایینی زەرتوشتیش چونکە وەک وتمان: هەوینەکە ی **مۆسیقا** بوو، بۆیە بێ سێ و دوو، لەو (٤٥٠) ساڵە ی ماوەی حوکمرانی شایەکانی **ساسانی** دا **مۆسیقای** ساسانییش، یان **پرونتر: «مۆسیقای»** «زەرتوشت» یش، زەبر و جێ پەنجە ی خۆی، لەسەر دەورویشتی خۆی کردوو، بە تاییەتیش لەسەر **مۆسیقای** عەرەبی و ئیسلامی، چونکە لە کاتی کدا پایتەختیکی ساسانی، لە **تیسفون** بوو...

لە هەمان کاتیشدا، لە نزیکێ ئەم پایتەختەو، **میرنشینیکی** بچکۆلە ی عەرەبیش، لە **شاری حیرە ی** لای بەری خۆرئاوای **فورات**، نیشته جێ بوو و لە لایەن ساسانییەکانەو هە حوکمرانی دەکرا. ئەم **میرنشینه** بچوکە ی عەرەبیش، مەلەبەندیکی درەوشاوە ی فەرەهنگی ئیرانی «ساسانی» ی بوو، کە لە هەمان کاتدا، فەرەهنگی **ناشووری** و «بابلی» یشی تیکەل ببوو، یان بە واتە یەکی تر، فەرەهنگی **تیکەلە ی ساسانی** و **ناشووری** و **بابلی** بوو.

سەبارەت بە زەبر و جێ پەنجە ی فەرەهنگی ساسانی، لەسەر ئەم **میرنشینه** بچوکە، کە نزیکە ی ٣٠٠ ساڵیک، لە لایەن ساسانییەکانەو بە پرتەبڕاوە و لە هەمان کاتیشا لە

تیسفون یان: مەدائین

«تیسفون» ی پایتەختی ساسانییانی شەوە نزیک بوو، **میتروونوسی** عەرەب **طەبەری** دەلێت: **بارامی گۆز** کە یەکیک بوو لە شایەکانی ساسانی و بەرلەوێ بیته **شا**، سەر دەمی منالیی و لاوتی خۆی، واتە: لە (٤٣٠ تا ٤٣٨ زایین) (٣٩، ٣٠-٣١) لە **حیرە** بەسەر بردوو و پەرورەدە بوو، کە **بیگومان** و **بێ هیچ سێ** و **دوو یەک**، **بارامی گۆز**، کاتێ لە **حیرە** ژیاو، **ئاگادارییەکی** زۆریاشی لە **بارە ی** **مۆسیقای** ساسانییەو هەبوو و هەر ئەو کاتەش کە لە **حیرە** بوو، **بایەخ** و **گرنگی** بە **مۆسیقا** داو، چونکە هەر کە **بۆتە شا**، یەکیک لە **کارە** **گرنگەکانی** ئەو بوو، **پلەو پایە ی** **مۆسیقا** **زانان** و **هونەر مەندان** و **گۆرانیبیژانی** لە **باری** **کۆمەلایەتی**یەو **بالا تر برد** و **ریزی** **لینان**.

بۆیە ئەم **کاری** **ریژلینان** و **بەبالا** **بردنە ی** **هونەری** **مۆسیقا**، **مۆسیقاشی** **پیشخست** و ئەم **پیشخستنەش** **کاری** لە **دەوروبەری** **خۆی** **کردوو**، کە **حیرەش** **یەکیک** **بوو** لەو **مەلەبەندانە ی** لە «تیسفون» ی پایتەختی ساسانییەکانەو **نزیک** **بوو** و لە **ریگە ی** **حیرە** **شەو**، **فەرەهنگ** و **هونەری** **مۆسیقای** **ساسانی**، بە **هەریمەکانی** **تری** **عەرەبستان** **گەیشتوو** (٤٠، ٥٥).

و **هک** **میتروونوسی** **عەرەب** **مەسعودی** **دەیکێریتەو**: لە **سەر دەمە** **زۆر** **کۆنەکاندا** لە **عەرەبستان** **ئامیرتیکی** **مۆسیقای** **بەناوی** **مزره** **هەبوو**، کە **رووی** **سەر دەو ی** **ئەم** **ئامیرە**، **بە پیستە** **داپۆشراو**، **بەلام** **بەریت** **روو** **کە ی** **بە** **تەختە** **داپۆشراو**، **بۆیە** **بەریت** **جێی** **مزره ی** **گرتەو** و چونکە **ئامیری** **عوودیش** **رووی** **سەر دەو ی** **بە** **تەختە** **داپۆشراو**، **لەبەر ئەو** **ناوی** **بەریتیشیان** **گۆری** و **ناویان** **نا: عوود** و ئەم **عوودەش** **لە** **تەک** **تەنبوورد**، **هەر** **لە** **شاری** **حیرەدا**، **دوا** **شیتو ی** **خۆی** **وەرگرت** (٤٠، ٥٤).

زۆر بە ی **نووسەرانی** **عەرەبیش** **ناوی** **ئامیری** «**بەریت**» **یان** **بردوو**، کە **یەکیک** **لەو** **نووسەرانه**، **حسان بن ثابت** **بوو** و **فارمەر**، **میترووی** **ژیانی** **ئەم** **نووسەر ی** **لە** **دەوروبەری** **سالانی** (٥٦٣ و ٦٨٣ ی زایینیدا) **قەبالاندوو**. «**حسان**» **یش** **کاتێ** **بە** **دەریتژی** **باسی** **فەرەهنگی** **غسانی** **دەکات** - **کە** **هاوکات** **لە** **گەل** **سەر دەمی** **ساسانییەکاندا**، **لە** **نزیک** **سووریا** **بوو** و **لە** **سالێ** **٦١٤** **ز** **لە** **کاتی** **لە** **شکرکیشی** **خەسەر** **پەرۆزدا**، **بەرەو** **شام** **لە** **ناوچوو** - (٤٠، ١٣٠) **دەلێت**: **مۆسیقاژەنان** و **گۆرانیبیژانی** **ئیران** «**ساسانی**» و **ئەرزەروم** «**کوردستانی** **تورکیای** **ئیستا**» و **حیرە** **لە** **دەریاری** **میرەکانی** **غساندا** **کۆدەبوونەو** و **پیکەو** **بە** **ئاوازی** **بەریت**، **پرسیار** و **و** **هلامیان** **بۆ** **یە** **کتر** **دەسەندوو**. **حسان** **دەلێت**: **من** (١٠) **کچۆلە ی** **گۆرانیبیژم** **بینین**، **کە** **پینجیان** **رۆمی** «**بیزانس**» و **پینجە** **کە ی** **تریان** **کە** **لە** **حیرەو** **هاتبوون**، **ئاوازه** **میللییەکانی** **خۆیان** **یان** **تیکەل** **دەنگی** **بەریت** **دەکرد** و **گۆرانیبیان** **دەچری** (٤٠، ٥٦). **و** **هک** **لە** **گێرانهو** **کە ی** **حساندا** **دەردە** **کە** **وێت**، **گۆرانیبیژەکان** **لە**

سهره‌تادا، گۆرانی و ئاوازی میللی خۆیانیان، به زمانی ناوچهیی خۆیان پیاده کردووه، به‌لام دواتر، ورده ورده، واژه‌گه‌لی عه‌ره‌بییان له جیاتی واژه‌کانی خۆیان به‌کاره‌یناوه (٤٠، ٥٦). یه‌که‌م‌ین که‌سی‌کیش واژه‌گه‌لی عه‌ره‌بی به‌کاره‌یناوه، ناوی **توه‌یس** و خه‌لکی شاری **مه‌دینه** بووه. **توه‌یس** له مائی دایکی حه‌زه‌تی **عوسمان‌دا**، گه‌وره بووه و له سه‌رده‌می لاویدا دلبه‌سته‌ی ئاواز و گۆرانی ئه‌و دیله ئیرانی «ساسانی» یانه بووه، که بۆ **مه‌دینه** هینراون و له‌وی کرێکاربیان پینکردوون و کاتی به‌دهم کارکردنه‌وه گۆرانبیان وتووه، کاربان له‌سه‌ره‌ستی گوێگرانی شاری **مه‌دینه** سه‌رده‌می کۆتایی خه‌لافه‌تی حه‌زه‌تی **عوسمان** کردووه و هۆگری گۆرانی و موسیقای ئیرانی «ساسانی» بوون (٤٠، ٥٦).

به‌لام له سه‌ره‌تای بلاو بوونه‌وی ئایینی ئیسلامدا، عه‌ره‌به‌کان خۆیان، به‌و هۆبه‌وه که سه‌رگه‌رمی بلاوکردنه‌وی ئایینی ئیسلام و کاروباری جه‌نگ و داگیرکردنی ولاتی دراوسی و هه‌ریمگه‌لی فراوان بوون، بۆیه کاری موسیقاییان، له خوار پله‌ی کاری جه‌نگه‌وه داناوه و موسیقازانانیان به‌دهسته‌یه‌کی تایبه‌ت زانیوه و به‌په‌چه‌وانه‌ی پله‌ی گۆرانبیژ و موسیقازانانی ساسانییه‌وه، که به‌شیتویه‌کی ره‌سمی، پله‌ی بالاییان دراوه‌تی؛ که‌چی گۆرانبیژان و موسیقازانانی ناو کۆمه‌لگای سه‌ره‌تای ئیسلام، به‌چاوی رێزلێتانه‌وه سه‌یریان نه‌کراوه (٤٠، ١٣٥). که ئه‌م ماوه‌یه‌ نزیکه‌ی [١٢٠] سالێکی خایاندووه و ئه‌و ماوه‌یه‌ بووه، که وتمان پێشه‌وايانی عه‌ره‌ب، سه‌رقالی پیاده‌کردنی ئایینی ئیسلام و له‌شکرکێشی و کاروباری جه‌نگ بوون.

هه‌روه‌ها دواي گواستنه‌وه‌ی پایته‌ختی حکومه‌تی ئیسلام، له **مه‌دینه‌وه** بۆ **شام**، ده‌سه‌لاتی مه‌عنه‌وی ئیرانییان نه‌په‌چرايه‌وه و هه‌م‌دیسان گه‌لی خووخده‌ی شایه‌کانی **ساسانی**، لای خه‌لیفه‌کانی **ئهم‌وی** بوونه‌وه به‌چاویکه‌ری (٤٠، ١٣٥). له‌مه‌ش زیاتر، له دواي ده‌ست پینکردنی ده‌سه‌لاتی «عه‌باسی» یه‌کان، ئه‌وه‌نده‌ی تر جێ پیتی ئیرانییان و به‌تابیه‌تیش جێ پیتی «خۆراسان» یان، له ده‌رباری عه‌باسی دا کرایه‌وه، چونکه له‌م سه‌رده‌مه‌دا، مه‌سه‌له‌ی له عه‌ره‌ب روانین، وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی بالا و به‌سووک سه‌یرکردنی نه‌ته‌وه‌کانی تر، خرایه‌ لاوه. دواتریش که مه‌لبه‌ندی **خه‌لافه‌ت**، له **سووریاوه**، چووه **کوفه** و دواي چهند سالێکی تریش چووه **به‌غداد** و ئه‌م هه‌ردوو شاره‌ش چونکه له‌ژێر سیبه‌ری فه‌ره‌ه‌نگی ئیرانیدا بوون و به‌هۆی زه‌به‌کی «ئهبو مسلم خوراسانی» یه‌شه‌وه ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌ت له «ئهم‌وی» یه‌که‌نه‌وه گوێزرایه‌وه بۆ لای عه‌باسییه‌کان، ئیتر نه‌ک هه‌ر لایه‌نی موسیقای ئیرانی، به‌لکۆ زه‌مینه‌ی بنیاتنانی فه‌ره‌ه‌نگی و فه‌لسه‌فی و زانیاری ئیرانی، له حکومه‌تی ئیسلامیدا، ره‌نگی دایه‌وه (٤٠، ١٣٦).

ئهبو العباس سَفاح، که ئه‌لقه‌ی یه‌که‌می زنجیره‌ی خوله‌فاکانی عه‌باسییه و به‌یارمه‌تی خه‌لکی **خۆراسان** گه‌یشتووته خه‌لافه‌ت، رووی خۆش و نه‌وازی به‌خه‌لکی ئیران نیشانداده و نه‌ریت و خده‌ی ئیرانیانی ژبانده‌وته‌وه، به‌چاویکه‌ری به‌شایه‌کانی **ساسانی**، که رێزیان له موسیقا گرتووه و به‌هویان پیاده‌وه، ئه‌میش وه‌ک ئه‌وانی کردووه‌وه، پشتیوان و به‌و پیده‌ری موسیقازانان و هونه‌رمه‌ندان بووه. له سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی **مه‌نسوری** برایشیان، بنه‌ماله‌ی گه‌وره‌ی **به‌رمه‌گی**، پله‌وپایه‌ی بلندیان پێ براوه و هه‌ریه‌که‌شیان سه‌باره‌ت به‌ نه‌ریتی ئیرانی و رێزی موسیقا و موسیقازانان، ته‌قه‌للای زۆریان داوه.

له سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی مه‌هدی کوری مه‌نسوریشدا، یه‌که‌جار ئاره‌زوومه‌ندی موسیقا بووه و به‌پیتی قسه‌ی ئیبن خه‌له‌کان، ئاوازی خۆشی چریوه. ئیبراهیم ئه‌رکانی، که به‌ئیبراهیم مووسلی به‌ناویانگه، پلیکانه‌ی رێزلێتان، تا ده‌ربار، سه‌ری خست و له سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی هادیدا، به‌شیتویه‌کی ره‌سمی، نازناوی موسیقازانی ده‌رباری درایه (٤٠، ١٣٦).

ئیبراهیم مووسلی - که ناوی ته‌واوی ئیبراهیم ئه‌رکانی کوری ماهانه، له ده‌رباری خوله‌فاکانی عه‌باسیدا بالاترین پله‌ی پێ برا و ئه‌میش که گه‌وره‌ترین موسیقازانی سه‌رده‌می خۆیه‌تی، له بنه‌ماله‌یه‌کی ئیرانییه و له کوفه له دایکبووه و به‌و هۆبه‌وه که ته‌مه‌نی لاوتی خۆی، له مووسل به‌سه‌ربردووه، بۆیه نازناوی ئیبراهیم مووسلی لێنراوه. دواتر سه‌ردانی ئیرانی کردووه و زانیاری خۆی له‌باره‌ی موسیقای ئیرانییه‌وه پتر کردووه و ئه‌وسا به‌رێگه‌ی به‌سه‌رده‌دا، بۆ به‌غداد گه‌راوه‌ته‌وه و له‌وی له‌گه‌ل هارون ره‌شیددا، به‌جۆرێ دۆستایه‌تیان پته‌و بووه و یه‌کیان ناسیوه که هارون ره‌شید، نازناوی **الندیم** «هاوده‌م» ی پیاده‌وه و پله‌وپایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و دارایی بووه و چاکترین و جوانترین خانووی به‌غداد، هی ئه‌و بووه و له کاتی نه‌خۆش که‌وتنیشدا، هارون ره‌شید، خۆی چۆته لای و له مردنه‌که‌شیدا، مه‌ئمونی کوری هارون ره‌شید، نوێژی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی خوتندووه (٤٠، ١٣٧).

ئیبراهیم مووسلی، له گۆرانی وتن و موسیقازنه‌ندن دا، وینه و هاوشانی نه‌بووه و له ئاوازدانانیشدا، که‌س نه‌بووه شان له‌شانی بدا. سه‌رحه‌می ئه‌و ئاوازه‌ی دایان [٩٠٠] ئاوازن. چه‌ندان ئاوازی له مه‌قامی ماخوری «ماهور» ده‌ره‌یناوه، که باسیان له زۆر کتیی میژووییدا، به‌و جۆره هاتووه، که یه‌که‌جار تیایدا سه‌رکه‌وتووه.

ئىبراھىم موسلى قوتايىگە ئىككى زۆر لىھاتووى پەرودەردە كىردو، كە ھەلبۇزاردە تىرىيان «ئىسحاق»ى كورپى خۆى و «مەنسور زەلزل»ى ژن برى خۆى بوو، كە بە الضارب بەناوبانگە (۱۳۷، ۴۰).

ئىسحاق مووسلى. لە دوای مردنى باوكى، جىگەى باوكى گرتەو و بوو گەورەترىن مۆسىقازانى دەربارى خەلافەتى عەباسى.

ئىسحاق لە شارى رەى لە دايك بوو و لەگەل باوكىدا چۆتە بەغدا و لەوئى لە دوای تەواو كوردنى خويندن، لای مەنسور زەلزل، فىرى بەرەت ژەندن بوو و بە يارمەتى و ھاوكارى بەرمەككە، كە ھەمىشە دەسلەتتى كۆمەلايەتى و سياسىيان ھەبوو - ئەمىش چونكە جگە لە مۆسىقازانى، لەگەل بەرەى تىرى وەك فەلسەفە و ئەدەبىيات و داوورىدا شارەزا بوو، توانىوتتى لە خەلىفە نىك بىتەو و لە كۆرە رەسمىيەكاندا، بە فرمانى خەلىفە مەئمون، لە رىزى ئەدەبىيان و زاناياندا دانىشتوو، نەك لەناو مۆسىقازاناندا، كە پەليان لە خوارتر بوو. بە كورتى پەلەوپايەى ئىسحاق، لە دەرباردا، بەرادەيەك گەيشتوو، بۆى ھەبوو وەك عەباسىيەكان جلى رەش لەبەر بكات، كاتىكىش كۆچى دوایى كىردو، خەلىفە متوگل و توبەتى: ئىمپراتورىيە تەكەم گەوھەرىكى گرانبەھى لە دەست چوو (۱۳۸، ۴۰).

ئىسحاق گەورەترىن مۆسىقازانى جىھانى ئىسلام بوو و لە بەرەت ژەندن، كەس بە پەلەى نەگەيشتوو، گەلئى كىتەبى لە پاش بەجىماو، كە سەبارەت بە گۆرانىبىژان و مۆسىقازانانى سەردەم و پىش خۆى، نووسىونى، كە لە بارى مېژووويەو نەرخى گەورەيان ھەيە.

يەككە لە چەندان قوتايىگەلى ئىسحاق، زانا و مۆسىقازانىكى زۆر بەناوبانگە و ناوى عبىداللە ئىبن خرداذبەيە، كە كورپى موغىكى بە بنەچە ئىرانىيە و بۆتە ئىسلام (۱۳۷، ۴۰). بە كورتى، لە سەردەمى خەلافەتى ھارون رەشىد و خەلىفەكانى دوای ئەویشدا، ھونەر و ئەدەب و بە پشتىوانى زانايان و سياسەتداران و ھونەرماندانى لىھاتووى بنەمالەى كارزانى بەرمەكى و طاهرى و دواترىش دەپلەمى، بە لووتكەى پىشكەوتن گەيشت و مۆسىقازانانى ئىرانى، لە قوستانەوئى ئەو ھەل و دەرفەتە لە باراندا، توانىوانە جى پىش خۆيان قايمىر بكن و سەرورەيەكانى مۆسىقاي پىشەنەى خۆيان بپوژتەنەو (۱۳۸، ۴۰).

لە سەدەى سىيەمى كۆچىشدا، «زىباب»ى بە بنەچە ئىرانى، كە لە ئەندەلوس «ئىسپانيا» دەژيا، پەلەوپايەى لە دەربارى خەلىفەكانى ئەمەوى ئىسپانىادا، بە پەلەوپايەى ئىبراھىم

«مووسل»ى گەيشت، كە لە دەربارى عەباسىيەكاندا، پىش گەيشتوو، زىبابىش بەو بەناوبانگە، كە ژىيەكى تىرى بۆ ئامىرى عوود زىاد كىرد (۴۰، ۶۰).

بنەمالەى «تاھىرى»ش، كە بنەچە خەلىكى ھەرات و بە رەگەز ئىرانىن، لە دەربارى خەلىفەى عەباسىدا، بە پەلەى سەردەو گەيشتون و بەرودوا ھەمويان ئارەزوومەند و ھۆگرى مۆسىقا بوون. تەنەت ھەندىكىيان خۆيان مۆسىقازانى لىھاتوو بوون، «تاھىر ذوالىمىن»ى سەر بە رشتەى ئەم بنەمالەيە و «عەبدوللا»ى كورپى، ھەردووكيان نەرخ و بايەخى گەورەيان بۆ مۆسىقازانان داناو. عەبدوللايان خۆى، گۆرانىبىژانكى چاك بوو و زۆرجار گۆرانى بۆ مەئمون چىو. دوو كورپى «عەبدوللا»ش، بەناوى محەمەد و عوبەيدوللا، ھەر ھونەرمان بوون، عەبدوللا ناويان لەو كاتەدا، كە لىپرسراوى داروغاى شارى بەغدا بوو، كىتەبىكى لە بارەى مۆسىقاو نووسىو كە زۆر بەنەرخە (۱۳۸، ۴۰).

لە سەردەتاي سەدەى چوارەمى كۆچىشدا، زنجىرەى آل بوپەى ئىرانى، كە لە كۆتايى سەدەى سىيەمى كۆچىدا داواخووزى سەربەخۆى ئىران بوون و بەرەبەرە ھەرىمەكانى فارس و كرمان و عىراق و خوزستانىيان لە دەست خەلىفەى عەباسى دەرھىتا، دوایى بەغدادىشيان گرت و جەلەوى دەسلەتتايان گرتەدەست؛ لە سەردەمى ئەمانىشدا مۆسىقا پەلەوپايەى بالاتر ھەلەكشا. دەربارى خەلىفە بوو مەلەندىكى درەوشاوى ھونەرى... يەككە لەو رەخنەى كە لە «عزالدولە»ى دەپلەمى دەگىرا، ئەو بوو كە بايەخى زۆر بە مۆسىقازانان دەدا، «عەزالدولە»ش، ھەمان رىز و خۆشەويستى بۆ مۆسىقازانان ھەبو. «فەخر ئەلمەلىك»ى وەزىرى «بەاء الدولە»ش پشتىوانى لە ھونەرمانان و زانايانى وەك ئىبن سىنا دەكرد (۱۳۹، ۴۰).

مەبەست لەم بەسەر كىردنەو مېژووويەش ئەو بوو، كە مۆسىقاي عەرەب تا پىش ھاتنى ئايىنى ئىسلام، برىتى بوو لە سەرودگەلىكى ناوچەى بى سەرورە، كە نەرخى زانستىيانەى نەبوو و دواتر، لە سەردەمى ئىسلامىدا، ھونەرماندانى گەلانى ژىردەستە و بە تايبە تىش ئىرانىيان، بە پەلەكى پىشكەوتووتر گەيشت، بۆپە فارابى لە بەرھەمەكانى خۆيدا، رۆژگارى مۆسىقاي پىش ئىسلام، بەرۆژگارى جاھلىت ناو دەبا (۱۳۹، ۴۰).

دەگەر پەلەمە بوو ئامىرەكانى مۆسىقاي سەردەتاي ھاتنى ئايىنى ئىسلام و وەك وتمان لە سەردەتادا تەپل، دەف، عوود «بەرەت» و تەنبور بوون. دواترىش وەك باسما كىرد «شمشال»ىش، لای ئىسلام حەرەم نەكراو بوو ئامىرىكى و، كە لە سەرتاسەرى ھەرىمگەلى ئىسلامىدا بەكاربراو (۴۰، ۹۱).

ناسر خهسرهویش، له سهفهنامهکهی خویدا که باسی «تیپی موسیقای فاتی» یهکان دهکات دهلیت: موسیقاکه بیان بریتی بووه له **بوق، تهل، کوس، دههۆل، سورنای** (۴۰، ۸۹). وهک نووسهری «الأغانی» ش، دهنووسی: شمشال و دهف، لای ئیسلاام، لهو نامیرانه بوون، که وهک نامیری جهنگیی، لای هۆز و خیللهکان، بهکارهینراون (۴۰، ۸۴).

له ناوهینانی نامیری دهفدا، دهبی ئهوه بلتین که ئهه نامیره، پیتش هاتنی ئایینی زهرتوشتیش له زۆر ناوچهی دهوروبهری ههردوو زبئی دیجله و فورات دا، ههبووه. چونکه له سهردهمی سۆمهريدا بهه نامیرهیان وتوووه دوپ، یان ئادۆف که به مانای تابلۆ و خهت هاتوووه و ههر له زمانی «سومهري» یهوه گه بشتۆته ناو ئهکهدی، که ئهوان پیتیان وتوووه دوپو، یان توپوو، لهوانیشهوه تیکهله زمانی ئارامی بووه، که لای ئهوان بۆته دوپ و مه بهستیشیان لهه واژهیه تابلۆ و لاپه ره بووه. وشه ی دوپیش ورده ورده و له ئه نجامی هاتوچۆی عه ره بیدا، بۆ سه ره زمینی ئیرانی کۆن، واژه که یان به دهف و هرگرت و ماناکه یشی ههر «تابلۆ و تابلۆ نووسین» ی گه یاندوووه (۱۴، ۱۳). به لاه له رۆژگاری ئه مرۆدا، ئهه نامیره، زۆرتر له ناوچه کوردنشینهکاندا و به تابه تیش له مزگه رت و خانه قاکانی کوردستاندا، که لکی لی وهرده گیری (۱۴، ۱۳).

له هه مان کاتدا ئه وه شمان له یاده چۆی که له ئاکامی ئه وه شۆرش و یاخی بوونانه ی کوردان، له سه ره تاي هاتنی ئایینی ئیسلاام و سالانی دواتریش، له سه رده می ئه مه وی و عه باسیدا، به ریایان کرد و «لیره دا دهره تی به سه رکردنه وه و ناوهینانی هه موویان نییه، که ده توانین بلتین له ژماره نایه ن» و هه ندیکیان بوونه مایه ی پیکهینانی ده سه لاتدارییه کی کوردی له هه ندی ناوچه دا، وهک میرنشینی روادی (۲۳ - ۶۱۸ ی کۆچی) له ناوچه کانی نازه ریایجان و میرنشینی شه دادیان (۳۴۰ - ۵۵۹ ی کۆچی)، له گه نجه و دوین و میرنشینی هه سنه ویه (۳۴۸ - ۴۷۴ ی کۆچی) له دینه وهر و نه هاوهند و هه لوان و شه ره زوور و میرنشینی دۆسته کی (۲۷۲ - ۴۷۸ ی کۆچی)، له ناوچه ی دیاره کر و میافارقین، کهم و زۆر بوونه ته سیبه ره و دالده بۆ ژباندنه وه ی ئه وه موسیقایه ی پیتش هیرشی ئایینی ئیسلاام، له و ناوچه نه دا هه بووه، که به داخه وه زانیاریان ههر له سه ره ئه می دوا بیان، سه باره ت به موسیقا پیکه بشتوووه، «که دواتر باسی ده کهین».

ئیتتر ئهه باره، تا هاتنی هیرشی تورکانی سه لجوقی، له دوا ی سالانی ۴۲۰ ی کۆچی به دواوه، شه ر و به ره نگاری تازه ی به رودوا، له سه رتاسه ری کوردستاندا دووباره بۆته وه و دوا ی ئه مانیش که ده سه لاتیان به سه ره زۆر ناوچه ی کوردستاندا په یدا کردوووه، ئه وه ده سه لاتدارییه کوردییانه ش به روودوا له ناوچه یان.

دوا ی ئه مانیش، شه پۆلیکی تری هیرش و په لامار، له لایه ن له شکری مه غۆله کانه وه هه مدیسانه وه کوردستانی وهک زۆر هه ری می تری خوړناوای ئاسیا، خسته وه ژیر داگیسکردن و کاولکاری و له ماوه ی سی سال که متردا، واته له سالی ۱۴۴۷ تا ۱۲۵۰ ز)، تیکرای شاره ئاوه دانه کانی کوردستان داگیس و کاولکران. که ئهه دوزمنایه تییه ش ماوه یه کی زۆر درێژه ی کیشا و مه غۆله کان زیره کانه دۆستایه تی عیسا ییه کانی دوزمنا کوردیان هه لبارد، که به هۆی کۆنه رقیانه وه له «سه لاهه ددینی ئه یوی کورد»، به دوا ی تۆله دا ده گه ران. له به ره ئه وه به درێژایی هیرش و کاولکارییه کانی ته یور (۱۳۳۶ - ۱۴۰۵ ز)، که له کوردستاندا کرد بووی، کوشتار و قه لاجۆبه کی بی به زییانه ی له کورد کرد.

ئیتتر دوا ی مه رگی ته یوریش، که ده سه لاتی ته یوریه کان لاواز بوو، تورکانی ئاق قۆینلو و قه ره قۆینلو، سه ریان هه لدا و جاریکی تریش کوردستان که وته وه به ره مه ترسی ئه مان و سته م و زۆرداری ئه مانیش، تا دروست بوونی حکومه تی سه فه وی (۱۵۰۱ ز)، درێژه ی کیشا، که سه فه وییه کانیس توانای هیرکردنه وه ی توندوتیژی نیوان ئیران و ئیمپراتۆریه تی عوسمانیان نه بوو، به تابه تی شا ئیسماعیل (۱۴۴۷ - ۱۵۲۴ ز) دامه زرینه ری سه فه وی، هه مان ئاکاری «قه ره قۆینلو» ی به رامبه ر کوردان گرتوووه به ره و له به رامبه ریشیدا سۆلتانه کانی عوسمانی و به تابه تیش سۆلتان «سه لیم» ی عوسمانی (۱۵۱۲ - ۱۵۲۰ ز)، به راوێژی مه ولانا ئه دریس به تلیسی (۱۴۵۲ - ۱۵۲۰ ز)، توانیبوی ده ست به سه ره ناوچه یه کی فراوانی کوردستاندا بگری و سه رانی کوردیشیان له ده ولته تی سه فه وی هانداده، تا هه ربه که یان له جیی خۆبه وه دژی سه فه وییه کان را په رن و ملیان بۆ نه دهن و له ناوچه کانی خۆشیاندا ده سه لاتدارییه ک دروست بکه ن، که به م کاره، چه ندان میرنشینی کوردیی پیکهاتوووه و ئیمه ش له م کورته میژوووه دا، مه به سته مان هه ر پیکهاتنی ئهه چه ند میرنشینه یه، که جاروبار، له سیبه ریاندا ئارامیی و هه سانه وه یه کی کاتیی، بۆ میرنشینه کانیان ده سته به ره کراوه و له و ئارامیی و هه سانه وه یه شدا، پیتشکه وتنی کۆمه لایه تی، به هه مو مه یدانه کانیه وه گه شه ی کردوووه و ئه ده ب و هونه ریش، وهک ره نگدانه وه یه کی ئه وه پیتشکه وتنه، له ژیر بالیاندا گه شه ی کردوووه، که ئه وه هونه ر و ئه ده ب و فره نگه ی، له و میرنشینه خۆمالییانه دا شۆینه واریان بۆ ئیستا بۆته سه روهریی، به لگه ی ئه وه شن، چونکه له باوه شی ناوچه که دا له دایکبون، بۆن و به رامه و مۆرکی کوردییان پیتوه یه. له لایه کی تریشه وه نیشانه ی ئه وه ن که ئه گه ره دهره فته و مه یدانی کاریان له به رده مدا بۆ به ده سی، توانا و به هره ی داهینانی گه وره ده خولقیین. بۆیه نمونه ی

هه‌لکه‌وتنی مه‌لای جزیری (سه‌دهی ۱۵ ی زایین) و (ئه‌حمده‌ی خانی ۱۶۵۰ - ۱۷۰۷ز) و دواتریش ده‌رکه‌وتنی نالی (۱۸۰۰ - ۱۸۷۳ز) و هاو‌پرتکانی و مه‌وله‌وی (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲ز) و... هتد. له‌سیبهری میرنشینه‌کانی جزیره، به‌تلیس، بابان و ئه‌رده‌لان و... هتد. به‌لگه‌ی له‌به‌رچاوی ئه‌و پیشکه‌وتنه‌ن، که‌دیاره‌ موسیقا و گۆرانی، پی‌به‌پیی گه‌شه‌کردنی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر، له‌ده‌ریاری ئه‌و ده‌سه‌لاتداری و میرنشینه‌دا، گه‌شه‌یان کردوه.

هه‌رچه‌نده‌ له‌م به‌سه‌رکردنه‌وه‌ میژووویه‌ی هه‌ر دوو ده‌سه‌لاتی ئیرانی و عوسمانیدا، ده‌لێن که‌هیچ یه‌کتیک له‌و دوو ده‌سه‌لاته، له‌بناو‌ندا مه‌به‌ستی پشتیوانی کردنی کورد نه‌بووه، به‌لکو‌ ویستوو‌یانه‌ به‌هۆی کورده‌وه‌ بتوانن یه‌کتیری لاواز بکه‌ن و له‌هه‌مان کاتیشدا زۆرچار بووه‌ هه‌ر ئه‌م دوو ده‌سه‌لاته، سه‌ودایان به‌و میرنشینه‌ کورده‌وه‌ و چه‌ند میرنشینه‌تیکیان کردوه‌ به‌قوربانی چه‌ند ریکه‌وتنه‌نامه‌یه‌کی نێوانیان، یان ئه‌و سیاسه‌ت و به‌رنامه‌یه‌ی له‌سه‌رده‌می‌کدا، به‌رامبه‌ر میرنشینه‌تیک له‌به‌ریان گرتوه‌، له‌سه‌رده‌می شایه‌کی تردا پیچه‌وانه‌ بوته‌وه، که‌نموونه‌ی ئه‌م کاره، له‌دوای مردنی سولتان سه‌لیم سه‌ر هه‌لده‌دا و هه‌ر یه‌کسه‌ر دوای مردنی سولتان سه‌لیم، سولتان سلیمان خانی قانونی کوری، چاکه‌ی بنه‌ماله‌ی مه‌ولانا ئه‌دریس له‌بیر ده‌کا و له‌گه‌لیاندا ده‌که‌ویته‌ دۆژمانیه‌تی و سته‌مکاری و پیلان و ده‌ست تێوه‌ردان و هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی میرنشینه‌کانی کورد (۴۴، مقدمه ۱۵۲) که‌ئیت‌ر دوای هاتنه‌ سه‌رکاری بنه‌ماله‌ی قاجاره‌کان (۱۷۷۹ز)، سیاسه‌تی شایه‌کانی قاجاریش به‌رامبه‌ر ئه‌م میرنشینه‌کانه‌ که‌میک گۆزدردا و هه‌ندی له‌و میرنشینه‌، رووه‌و لایه‌نگیری شایه‌کانی قاجاری په‌فتاریان کردوه.

به‌لام له‌وه‌لنگه‌رانه‌دا، که‌مه‌به‌ستما له‌لای رووی رووناکی ئه‌و میرنشینه‌ هه‌لوێسته‌ بکه‌ین، چه‌ند نموونه‌یه‌کی گه‌شه‌کردووی لایه‌نی گۆرانی و موسیقای ژێر سیبهری ئه‌و ده‌سه‌لاتداریانه‌ به‌سه‌ر ده‌که‌بنه‌وه، تا بزاین هه‌ریه‌که‌یان له‌میژوووی خۆیاندا، چیبیان له‌م باره‌یه‌وه‌ بۆ جێ هه‌یشتووین!

له‌سه‌رده‌می میرنشینی «دۆسته‌کی» دا، که‌ماموستا «عه‌بدو‌له‌رقیب یوسف» کتیبی‌کی ده‌وله‌مه‌ندی، له‌دوو به‌رگه‌دا له‌باره‌یانه‌وه‌ نووسیه‌، سه‌باره‌ت به‌گۆرانی و موسیقای ئه‌م ده‌سه‌لاتدارییه‌ ده‌لێت: گۆرانی و موسیقا له‌ده‌ریایاندا، له‌ویه‌ری بالا‌کردندا بوون. به‌تایبه‌تیش له‌سه‌رده‌می حوکمرانی «نصر الدوله» دا، گرنگیه‌کی زۆریان پیدراوه، که‌

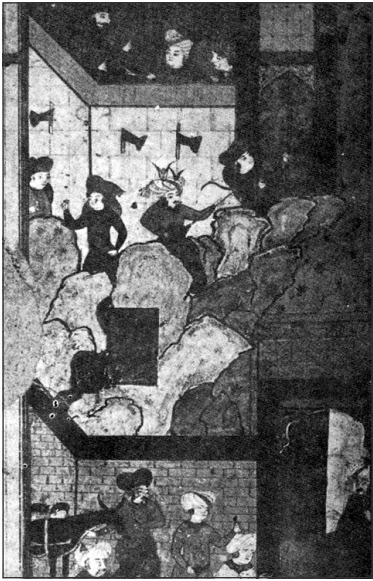
فارقی له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌لێت: ئه‌وه‌نده‌ی له‌و میرنشینه‌دا گرنگیه‌تی به‌گۆرانی و موسیقا دراوه، له‌هیچ میرنشین و ده‌ریایکی تری دوور و نزیکي ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌و جۆره‌ نه‌بووه. دوای «نصر الدوله»ش، میرسه‌عد هه‌مان گرنگی به‌گۆرانی و موسیقا داوه، که‌ ناوبراو له‌و سه‌فه‌ره‌یدا بۆه‌ت‌اخ، گۆرانیبێژان و موسیقاژه‌نانه‌ی له‌گه‌ل خۆیدا بردوه. ئه‌م رێژه، له‌لایه‌ن قازی حسین کوری سلحه‌ی مالکی گه‌وره‌ی قازییه‌کانی ده‌وله‌تیشه‌وه‌ «که‌ قازی فارقین و دیاره‌کری پایته‌خت بووه» هه‌روا بووه. که‌به‌داخه‌وه‌ شتیک ده‌ریای موسیقا و گۆرانییه‌کانی ئه‌م میرنشینه‌ نازانێ، به‌لام ماموستا عه‌بدو‌له‌رقیب یوسف گومانی ئه‌وه‌ ده‌کات چیرۆکی زه‌مبیل فرۆش و چیرۆکی ژن هینانی میرئه‌حمده‌د، له‌ئاواره‌بیدا، مۆرکی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یان پتیه‌بیت (۲۳۶ - ۲۳۸).

ئه‌و ئامیژه‌ موسیقایانه‌ی له‌و میرنشینه‌دا به‌کار براون، ئه‌مانه‌ بوون: عود، ته‌نبور، قانون، شمشال،... هتد.

خاوه‌نی شه‌رفنامه (شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی ۱۵۴۳-۱۶۰۳-۱۶۰۴ز)ش، مه‌یدانی موسیقا و گۆرانی به‌چۆلی به‌جێ نه‌هه‌یشتوه‌ و هه‌م‌ایه‌کی راگوزاریانه‌ی بۆ کردوه.

سه‌باره‌ت به‌و ئاهه‌نگی میواندارییه‌ی که‌: میرخه‌لیل کوری میرسلیمانی حاکمی حه‌سه‌نکیفا بۆ خوشکه‌که‌ی شائیسماعیلی سه‌فه‌وی ساز کردبوو، له‌کاتی‌کا که‌به‌ویدا تێپه‌ر بووه، له‌زیاره‌تی حه‌جدا، شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی خۆی له‌گه‌ل ئاماده‌ بووه‌کاندا بووه، ده‌لێت: گۆرانیبێژی زۆر ده‌نگخۆش ئاماده‌ بوون، که‌ زۆر شاره‌زای هونه‌ری ئاواز بوون، موسیقاژه‌نه‌کانیش له‌عوودژه‌ندندا زۆر لێزان بوون، کۆره‌که‌یان سه‌رسام کردبوو (۹، ۱۷۷).

له‌جیگه‌یه‌کی تریشدا، له‌وه‌سفی بایسنقردا، که‌دووهمین میری برتک بووه‌ له‌ناوچه‌ی ده‌رسیم، ده‌لێت: «له‌پال ئه‌و هه‌موو توانا زانسته‌یانه‌یه‌ی و کار و فرمانه‌ زۆر و ژیرییه‌ی، له‌چاو تیکرای میرانی کوردستان و سه‌رکرده‌کانی ئیستایاندا، که‌چی شاره‌زاییه‌کی چاکیشی له‌موسیقادا هه‌یه» (۹، ۱۹۱). له‌باسی میهره‌جانیکیشدا، که‌له‌قه‌لای به‌دلیسدا ساز دراوه، وه‌سفی به‌شی موسیقای میهره‌جانه‌که‌ ده‌کات و ده‌لێت: «گۆرانیبێژانی له‌ئاواز و ئاهه‌نگدا و موسیقاژه‌نی خاوه‌ن ئاوازی به‌سۆز و ده‌نگ دلگیر، به‌تار و لێزان له‌به‌رنامه‌ی کوردی و له‌سه‌ر بنچینه‌ی عه‌ره‌بی و رێبازی فارسی و یاسای عه‌جه‌می، که‌ده‌ستیان به‌چالاکي نواندن کرد، کارتیکیان کرد، گه‌شکه‌ و شادیان گه‌یاند» (۹، ۴۲۳).

جگه له مانه، شهرفخان به په نجهی هونه رمه ندانهی خوئی «به پیتی هونه ری نه و سه رده مه، که له ئیراندا باوبوه و ئیستا پیتی ده لئین میناتور» سی تابلوی رهنگینی تایبته به موسیقا وینه کیتشاوه... وینه کان ئامازه ن بو نه و کوری گورانی و موسیقاییانهی له و رۆژگار هدا له سیبهری دهسه لاتدرایی کوردیدا، موسیقا ریز و برهوی هه بووه. نه م سی وینه رهنگینه، له و: شهرفنامه دهسته ته دا هه بوون، که ماموستا عه بدولر هقیب یوسف چنگی خستوه و بهر له چند سالتیک له سوید چاپکراوه. ماموستای ناوبراو، له سه ر داوای خوم، فیلمی هه ر ۳ وینه که ی بو ناردبووم.

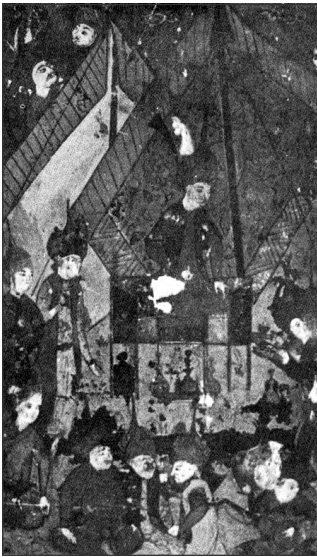
هه ر له ژیر سیبهری نه و میرنشینه کوردییانهی «جزیره و بوتان و به تلیس و حه سه نکیف» شدا، که شهرفخانی به تلیسی باسیان ده کات، شاعیرانی گه وره ی وه ک مه لای جزیری (سه ده ی ۱۵ ی زایین) و نه حمه دی خانی (۱۶۵۰-۱۷۰۷ ز) تیدا هه لکه وتوون، به و ئامازه زوره ی له شیعه رکانیاندا بو جو ره کانی ئامیتری موسیقا و گورانی ده که ن، به لگه ن بو ناستی پیشکه وتنی موسیقا و مه قام و گورانی نه و رۆژگارانه، که مه لای جزیری ناوی نه م ئامیرانه ی موسیقایی هیناوه: روباب، چه نگ، نای، ده ف، قانون، نه رگه نون(۹۴، ۱۲۲-۱۵۷).

به لام نه حمه دی خانی ناوی نه م مه قامانه ی خواره وه دینی:

عوشاق، نه وا، ئوج، گردان، یان کوردان، ره هاوی، گوشت، شه هناز، حه زین، ئاهه نگ، ته ره نوم، سه روسه هی، سه با، سه دا، نه و به هاری، شاهین، دل روبا، دلگوشا، نه غمه، نصفیه، هوزار، نه وازه، گولروح، دلروبا.

جگه له مانه، خانی وه ک شاره زایه کی موسیقازان، له گورانی و ئاوازا، ئاواز و مه قامی جیا کردۆته وه، چونکه له شیعه رکانیدا هه ریه که بیان به جیا جیا باس ده کات، که به مه گرانییه کی زه ق دیته گورئی و جار جاره ش باسی تیکه لکردنی مه قامه کانی ره هاوی و سه ماع «سه ماعی» ده کات. یان نه م وازه و زاروه موسیقاییانه ی خواره وه به کار دینی. وه ک: زه مزه مه، ژیرگوله، سازگار، سه فا، طه نانه، گولستان، گولعوزار، لاله روخ، ناز، نازنن، نه سیم، نیگار، نه وره سیده، نه ورۆز، به زم، په رده، هه وا، جامی جه م، شه ودیز، زه نکوله، موخالیف، مه قلوب، بیداد، دلنه واز.

هه روه ها ناوی نه م ئامیره موسیقاییانه ش دینی: ده ف، قانون، چه نگ، روباب، که مانچه، عود، ته نبور، سور- که له جیگه یه کی تر دا، ناوه هاوتا کوردییه که شی پیده لیت: که ره نا-، ناقور، سه نتور، نای، ساز، یان سازان، کوس، ضرنا «سورنا»، نه فیر میتر «میته ر»، ته پل، خان و سازان، جه ره س، میضراب.

«ئەوليا چەلەبى» ش، لەو سىياحەتنامەيەيدا كە لە سالى (۱۶۳۰ز) بۆ مېرنشيني جزيره و بۆتاني كردووه و چاوى به عەقدال خانى ميري جزيره و بۆتان كەوتوو؛ سەبارەت بە هونەر و بەهرەي ميري عەقدال خان دەلەيت: «لە هونەرى مۆسقىقا و گۆرانييدا هەر باس ناکرئ، مەقامى راست و دووگا زۆر باش دەزانئ و لە وتنى زەجل و زبکر و تەسنيف و مورەبەعات و وارسىقى و شەرقى و سەرچيادا وەستايەكە، كەس نايگاتئ. هەرچەندە دەنگى زۆر زلە، بەلام كە دەست دەداتە ناميرىكى مۆسقىقا و شيعرى «حافز» بە بيست و چوار نوسولەوه دەلەيت، مەل بە ئاسمانەوه رادەگرئ. لە تەپل ليداندا وەستايەكە، دەتوانئ لەنيوان چوار تەپلدا دابنیشئ و دەست بگەيەنيته هەر چواريان و بە شىوہەيكي رىك، كارى چوار تەپل كوت بەجئ بهيئئ. بەهۆئ ئەم وەستايەوه، سولتان مورادى چوارەم (۱۶۲۳ - ۱۶۴۰ز) خەرجى موشى پئ دەبەخشئ (۹۰، ۱۲۴ - ۱۳۰). هەر ئەم گەريدەيه لە باسى مەلاتيەدا، دەربارى دەنگخۆش و مۆسقىقازانەكانى كورد، دەلەيت: «دەنگخۆش و مۆسقىقازانەكان هەريەكە لەلايهكەوه كۆرى خۆيان گەرم دەكەن و ئاسمان دەخەنە سەما» (۹۰، ۲۴). ديسان لە گەرانەكەيدا لە باسى ئاسنگەرەكانى شارى دياربەكردا دەلەيت: ئاسنگەر و وەستاكار و مسگەرەكان لە كاتى كاركرندا چەكوشەكانيان لەسەر ئاوازي مۆسقىقا دادەوہەشپن و مەقامى **سنگا** و **حسەينى** و هئ ترى پئ ليدەدەن و خۆشيان لەگەلئ دەلەين؛ هەرکەس گوئى لىئى بئ، پئى رۆيشتنى نامينئ (۹۰، ۱۳۲).

دواى ئەوليا چەلەبىش، چەند گەشتوهر و كوردناسىكى تر، لەچەند سەردەمى جياوازي ميژوووييدا، لە بارەي گۆراني و مۆسقىقاي كوردىيەوه نووسيوانە، يان هاتوونەتە كوردستان و هەريەكەيان بە جۆرىك باسى گۆراني و مۆسقىقا دەكەن.

يەكەميان ميستەر كلودبوس جيمس ريج (۴۷۸۷-۱۸۲۱ز)، كە لە بەهاري سالى (۱۸۲۰ز) دا هاتوتە كوردستان و لە مانگى نيسانى هەمان سالىدا گەيشتوتە سليمانى و ميوانى مەحموود پاشاي بابان بووه، سەبارەت بە گۆراني و مۆسقىقاي كوردى دەلەيت: «پاشاكاني بابان، لەگەل پياو ماقولەكانياندا، هەفتەي جارىك، يان دووجار كۆدەبنەوه، بۆ ئەوئ گوئى لە گۆراني و مۆسقىقا بگرن^(۱)، مۆسقىقايەيان لەم ناميرانە پيەكها توووه: دەهۆل، زورنا، شمشال، تەپل، دەف، بلوئير، دووزەله».

(۱) وەك لە سەفەرنامەكەي ريجدا دەردەكەوئ، عوسمان پاشاي بابان (براى مەحموود پاشاي بابان و كورى ئەورەحمان پاشا)، ناميرى كەمانچە (ويتلۆن)ى بووه و حەزى لە كەمانچەژەندن بوويئ: كە هەر ريج خۆى پيشتر بە ديارى بۆى بردبئ. چونكە ريج لە بىرەوهرى رۆژى [۱۴ى تشرىنى يەكەمى ۱۸۲۰] دا ئاواى نووسيوه: عوسمان پاشا باسى كەمانچەيەكە بۆ كردم، پيشتر خۆم بە ديارى دابوومئ، تكاى ليكردم كە بىرم نەچئ ژيەكاني بۆ بكرم... (۳۰، ۹۸)

هەروەها لە شەوانى سليمانى دا دەلەيت: «دوينئ شەومان لەگەل دوو بلوئيرزەنى كورددا بەسەبرد. كە بلوئيرەكانيان لە قاميش دروست كرابون، هەردوو كيشيان لەسەرخۆ و خەمگين، بە ئاوازي دلتهزىن، بلوئيرەكانيان ليدەدا، باشتري ئاوازيان، گۆرانييەك بوو ناوى **لەپلئ گيان** بوو، گۆرانييەكە تريس بە **ئەزەنەنالم** دەستى پئ دەكرد. جگەلەمانەش گۆراني ترى بەناوبانگى كوردى، وەك: **مەمكۆزە بەناز و مەلەكى جان** و «ئازيزئ» يان بۆ وتين (۹۸، ۱۵۴).

لە شىوہەي گۆراني «سنە» ش، گۆرانييەكە سنەيى يان بۆ وتين، كە لە هاوارىكى خەمناك دەچوو، بەلام ئەوانەي **سليمانى**، وايان دەرخت كە كەمىكى لئى تىگەيشتوون (۹۸، ۱۵۴). لە جئى خۆيداىەتى، لەناوہينانى گۆراني «سنە» بييدا، ئەو دوو كاسيتە [نەوار]ەي نووسەرى سنەيى: محيدين حەقشناس، بەياد بىنمەوه، كە لەم (۶، ۵) سالى دواييدا، بەناوى: «شارەكەم سنە» وە، تۆمار و بلاوكراوہتەوه^(۱).

لەم دوو كاسيتەدا حەقشناس، مەنزومەيەكە دريژئ، بە دەنگى خۆى خويئندوو، كە برىتييە لە هەلدانەوہي لاپەرە پرشنگدار و شيرىنەكانى ژيانى كۆمەلايەتى و كوردەوارىيانەي شارى سنە و هەمەجۆر يادگار و بىرەوهرى سامانە فۆلكلۆرييەكانى شارى سنەي بۆ ئەم رۆژگارە، بەياد هيناوہتەوه و بوارى هونەرى مۆسقىقا و گۆراني سنەييشى بەسەركردۆتەوه، كە لە كۆپلەيەكە ئەم مەنزومە بە نرخەدا، ناوى هەندئ گۆراني و گۆرانييژانئى سنە و بە تايبەتئيش گۆراني بەناوبانگى لادىوارى «كە تايبەت بووه بە شارى سنەوه» بىر خستۆتەوه. بۆيە بۆ ئاگادارى خويئەران بە چاكم زانيوہ ئەم پرە شيعرەي ناوبراو، كە هەر بەشىوہەكەي خۆى، بەهەمان فۆنەتئىكى شىوہەزاري سنەيە، لەسەر نەوارەكەوه بگۆزىمەوه بۆ ئيرە:

سەدوپەنجاسال، بەر لەم كار منە،
يانئ: مەنزومەي **شارەكەم سنە**،
«**حەمە كەچەل**» يەك، لەم شارە بووگە
شەو، بە دەنگ خۆشە و بەر مال يار چووگە
يار **كالتئى** ناو بوو، يار قژئى كال بوو
بۆ **حەمەي** هەژار دارايئى و مال بوو

(۱) ئەم كاسيتە لەلايەن پەخشخانەي سروش- تاران و بەتەقەللای ماجد مەردوخ رۆحانى بلاويوتەوه.

شەم بوو، شوئە بوو... شەرارهی گریبوو
 گەرمیی و حەرارهت، کلتپە ی ناگر بوو
 رەنج و پەژارە و دەرد و مەهینەت بوو
 بەقەد ئاویەر، خەم و خەفەت بوو
 خەو بوو، خەپال بوو، خەم بوو، ماتەم بوو
 وەک لەیل بۆ مەجنون، وەک زین، بۆ مەم بوو
 فەرقتیک نەوو، بۆی: رەهپەلە ی باران
 یا زوقمی زستان، یا گەرمای تاوسان
 بەدەور ممال یارا، ئەرۆی... ئەینالان:
 فیدای بالات بێ، ئەهای کالتی گیان
 نە شەوئ و دووشەو، نە هەفتە و نە دوو
 لەبەر ممال کالتی، شەو ئەیکردە قوو
 حەمە عاشقە، ئەهای خەلک شار
 لەبەر ممال کالتی، بێن بکیشنە دار
 بۆ کالتی خۆتندی، تا ئەو لەحزە ما
 ناخری لەبەر ممال «کالتی» یا کوژیا
 حەمەش بەو جۆرە، بۆ کالتی گیانی
 گیانی شیرینی، کردە قوربانیی
 شەرت دلداری تاسەر بردە سەر
 شەهیدیش کریا، لەبەر مال دل بەر
 پەس، با بزانبین کەسە پادیواری
 لەو حەمە و ماگە، بە یادگاری
 حەمە کەچەلیی، لەو دوا ئەخۆتینیا
 ئەو گۆرانییە بوو، ئەو بینای نیا

.....

پادیواری خۆتین، شەوگەل قەتارچیان
 «عەباس خان» م بوو، حەبیبوللا خان
 کاباقرە ی سەوولی و «سوانەولە» ی گەچکار
 لەپال ئەم دیوار، تا پال ئەو دیوار
 جا باقری سیاچ، لەم ناخر گەلە و
 «کالتی گیان» ی ئەخوون، شەو بەدەنگ خۆشە و
 عاشقییک ناکام، شەیدا و سەرگەردان
 بە پادیواری، شەوگەر ئەینالان:
 ئەو مەن هاتم بە بەر مالتانانا
 تۆ، بێ وەفا بووی، نەتکرده بانا
 کاشکای سیامار، خۆمی بگەستای
 تەک بێ بەینەتا، بەینم نەبەستای
 بۆ خاتر قورئان، مەمکە سەرگەردان
 ئەهای کالتی گیان ئامان کالتی گیان

دەگەر پێنەووە بۆ لای میستەر ریچ، کە لە چەند جێگە بەکی تری سەفەرنامە کەیدا، باسی
 مۆسیقا و گۆرانی کوردی دەکاتەووە:

۱- رۆژی ۲۳ ی ئازاری ۱۸۲۰: ئەمڕۆ... گویم لە مۆسیقای پیرەمێردیکی کورد گرت، لە
 هۆزی «سورەمەنی»، کە خەلکە کە ی بە مۆسیقا و سەما بە ناوبانگن. ئەم پیرە بە
 «کەمانچە» بەکی ئەو ناوچە یە، یان «روباب» یکی دوو ژیبیی، ئاوازیککی کەمیک خۆش
 و ئاهەنگاویی بۆ ژەندم. شەویش هەر هاتەووە و دیسانەووە هەندی گۆرانی سەرەتایی،
 بەزمانی کوردی بۆ وتم، (۹۸، ۳۹۴).

۲- رۆژی ۱۹ ی تەمووزی ۱۸۲۰: دروینەوانان خەریکی درۆینە بوون، بە دەمیشیەووە
 گۆرانی چیرۆکی شیرین و فەرهادیان بە شیعری کوردی دەوت (۹۸، ۱۸۳).

۳- رۆژی ۲۷ی تەمووزی ۱۸۲۰ز: پیرەمێردیکی کوردی کە مانچەژەن، سەمایەکی بۆ ژەندەم، دەیوت لەو تێپە موسیقاییەوه فیروبوو، کە لەگەڵ بارمۆلۆف؟ دا بوون (۱، ۹۸، ۴۰).

۴- رۆژی ۲ی تشرینی یەکەمی ۱۸۲۰، لە مالتیکی قەراخ شاری سلێمانی، ئامادەیی زەماوەندیەک بوو و هەر ئەوکاتە وینەییەکی زەماوەندەکە بە دەستی خۆی دروستکردوو، کە وردەکاریی هەمەلایەنەیی شێوەی جلۆبەرگی پیاوانە و ئافەرەتانە و دیمەنیکی گشتی زەماوەندەکە بە گشتی و تیبیی موسیقایی زەماوەندەکەشی لە بەشی لای چەپی تابلۆکەوه نیشانداوه، کە بریتین لە: شمشال، تەپڵ، سوورنا. بەچاک زانی بەم بەشە تابلۆکە، بەجیا نیشانی خۆتەرەران بدەم.

دیسان هەر میستەر کلودیوس جیمس ریچ، لەو سەفەرەیدا، کە لە سالی ۱۸۱۴- ۱۸۱۵ز، بە کوردستانی تورکیادا کردوویەتی، وینەیی گۆرانیبێژێکی نابینای بەزیدی کیشاوه، بە ئامێری تەموور-هوه خەریکی گۆرانی و تەموورژەندە و برای هیژام مامۆستا تاها بابان، لەم کتیبەیی خوارەوهی وەرگرتوو، بۆمی نارد بوو:

BAGDAD IN BYGONE DAUS, BY: C. M ALEXANDER PUBLISHED BY JOHN MURRY - LONDON

«ریچ» سەبارەت بەم سترانبێژە، لە بیرەوهی رۆژی ۲۸/۱۲/۱۸۲۰ز- لا پەرە ۸۷ی بەرگی دووهمی کتیبەکەیدا، دەلی شەویکی تەواوی لەتەک ئەم سترانبێژ و تەموورژەنە

گۆرانیبێژێکی نابینا «بەزیدی» لە کاتی تەموورژەندنەدا

بەهرەوەر و هونەرمنەندە بەزیدی بەدا بەسەر بردوو، کە ناوی «لاسۆ» بوو و دەیان سترانی شیرینی بۆ چڕبوو... لەناویاندا سترانی «لێلی غەزالی»ی، کە وەک ریچ دەلی هەرگیز لەیادی ناچیتەوه... ئەم گۆرانییە دڵگیر و پڕ لە جۆش و ئاوازه، بەسەرھاتی کێژە کوردیکی جوانی ناکام بوو، کە ناوی «غەزالی» بوو و گراوی لاوچاک و جوانخاسیکی گەورە مالهەکانی شەنگار بوو و تەنھا سێ رۆژی دەمیتێ بۆ گواستەوهی بۆ کورە دلدارەکە، کە «حەسەن پاشا»ی باوکی ئەحمەد پاشا «والییەکی بەناوبانگی سەرەتای سەدەیی نۆژدەیی بەغداد بوو»، کچە دەبیتێ و بێ لەبەرچاوترنی هیچ یاسا و رێسا و هەست و نەستی کچە دەسگیراندارەکە، یەسکەر فرمان دەدا بۆ خۆی بگۆریتێتەوه...

لە جیتی خۆیدا یەتی هەر لەمەری باسی بابانەکان و لە سەرۆهیری نەتەواپەتی کورددا، داستانی ئەو دوازدە جەنگاوەرە، کە بە **دوازدە سوارەیی مەریوان** بەناوبانگن و هێرش و هەلمەتی غافلگیرانەیان کردۆتە سەر لەشکرێکی گەورەیی دوژمن «کە لە قۆلی «مەریوان» هەواتوونەتە سەریان» هەریەکە لەو دوازدە سوارە «تەپڵ»یان لێداوه، تا لەشکرەکەیی دوژمن و بزانیی لەشکرێکی گەورە، هێرش دەکاتە سەریان، نەک دوازدە کەس، چونکە لەو جۆرە شەرەندە دەستوور وابوو، ئەگەر لەشکرێ گەورە هێرشی بکرایە، «تەپڵ»یان بەکار دەهێنا.

دیسانەوه هەر لە باسی بابانەکاندا شیعرێکی مستەفا بەگی کوردی (۱۸۰۹- ۱۹۴۹ز)مان دیتەوه یاد، کە باسی چەند گۆرانی و گۆرانیبێژێکی سەردەمی میرنشینیی بابان دەکات، کە دیارە لەو رۆژگارەدا، لەژێر سێبەری ئەو میرنشینە کوردییەدا، هونەری گۆرانی و موسیقا، ریز و برەویکی بالای هەبوو. مستەفا بەگی کوردی لەم شیعرەیدا، ناوی چەند دەنگخۆش و گۆرانیبێژ و موسیقازان و مەقام و ئامێری موسیقایی هێناوه، کە لەو سەردەمەدا ژیاون و باو بوون و بەکاربراون:

دَلْ لَه مِیحَنهت کەیلە، ئەی پیری موغان بەزمی ساز (*)

هەر ئەتۆی بۆ یادگاری عەیش و تەرەب، مەسنەد تەراز

(*) وەک لە یادداشته جیمەوهکانی هونەرمنەندی گەورە: عەلی مەردان دا، باس لە هونەرمنەندانی موسیقا و گۆرانی کوردی کراوه، ئامازەیی بۆ ناوی چەند هونەرمنەندیکی ناو ئەم شیعرەیی مستەفا بەگی کوردی کردوو، کە نازانی ئەو سەرچاوەی مامۆستا عەلی مەردان پشتی بێ بەستوو، چی بوو! بەلام لەبەر گرنگی بەلگەکە، وەک خۆی دەینوسینەوه، چونکە لە شیعرەکەیی کوردی دا، ناوی (باوکی) هونەرمنەندەکان نییە.

خا و کهره‌ی خانمه، قه‌تاره‌ی سه‌وزه‌یی نه‌سمه
 ره‌قسی: سمکه، نازی شه‌هراشوب، غه‌مزهی سه‌رووی ناز
 ئاغا زهنون^(۱) لی بدات: سینه‌که‌مان، فارس گرفت،
 ئه‌لکه^(۲): تهنبور و ده‌ف، نه‌سه‌د^(۳) بدا ده‌ستی به‌ساز
 مستو: ئیبراهیمی و نه‌وره‌حمان: نه‌وا و فه‌تقی، حه‌زین
 مسته‌فا: ناری و سیتگا، یونس بلتی: ده‌شت و حیجاز
 با ره‌سورل هه‌لداته راست و سالح بلتی: «نیوه‌شه‌وی» ی
 محیدین: چوارگا و قه‌ره ده‌نگی بلندکات بۆ قه‌زاز
 جار به‌جار به‌کزیکه‌وه هه‌ستتی له‌ په‌رده‌ی تاهیری،
 یاره‌که‌ی عاشق کوژه و مه‌عشوقه‌که‌ی دوژمن نه‌واز (۱۰۰-۳۰۷)

دووه‌میان «ئۆزین ئۆین» ی بالۆیزی ئه‌و کاته‌ی فه‌رانسه‌ بووه له‌ ئیران، که‌ سالی
 ۱۹۰۶-۱۹۰۷ز، هاتۆته شاری مه‌هاباد و شه‌وێک میوانی ره‌شیدولمولکی حاکمی شاری
 سابلاخ بووه و له‌و شه‌وه‌دا له‌ یادداشتی خویدا، وه‌ک «هیمن» ی شاعیری کۆچکردوو
 ده‌لێت: لاپه‌ره‌یه‌کی ناشیانه‌ی له‌سه‌ر گۆرانی و مۆسیقای کوردی نووسیوه و (۹۶-
 پێشه‌کی)، تیایدا ده‌لێت: «سه‌رومپی کورد، له‌سه‌ر بنچینه‌ی خوژه‌لا‌تییانه‌ی خوێان،
 زه‌وق و ئاماده‌بوونیکی تاییه‌تییان بۆ شیعیر و مۆسیقا هه‌یه. گۆرانیبێژی کورد، به‌ندوبای
 شاعیرانیان به‌هۆی گۆرانییه‌وه له‌ مالتیکه‌وه بۆ مالتیکی تر ده‌به‌ن. به‌ رۆژ هه‌رکه‌س
 خه‌ریکی کاریکه، به‌لام گۆرانیبێژ هه‌ر که‌ شه‌و دایه‌ت، ئیتر هه‌ریه‌ک له‌وانه‌ ده‌بته
 گۆرانیبێژ و ئه‌هلی مۆسیقا.

به‌رواله‌ت وا دیاره کورد له‌ رابووردوا مۆسیقا و شیعیری تاییه‌تی خوێان هه‌بووی، که
 ئاواز و ریتمیان توند و شیعیره‌کانیشیان شیعیرگه‌لیکی دلیر و جه‌نگاوه‌ر بووه و خه‌لکی
 خه‌وشاندوو، به‌لام له‌ هه‌لومه‌رجی ئه‌م‌ه‌رۆدا مۆسیقای عه‌ره‌بی کاری خۆی تیکردوو و

(۱) ئاغا زهنون کوری مراد: که‌مانچه‌ی ژهندوو.

(۲) ئه‌لکه کوری سه‌فه‌ر: ته‌مووره و ده‌فی لێداوه.

(۳) نه‌سه‌د کوری سلیمان: سازی لێداوه (۱۰۵، ۱۱)

گۆرانییه‌کانیان بۆ ئه‌وه‌ی شه‌وق و زه‌وق ببزوین، بوونه‌ته ئاخ و ئۆفی بۆ برانه‌وه و
 شیعیره‌کانیشیان زۆریه‌ی باسی ژن و شه‌راب و گۆلن و هیچ جوژه باسیکی نوێ و جوانیان
 تیدا نه‌ماوه. ئه‌ده‌بی ئیستایان بۆته چاولیکه‌رییه‌کی کوێرانه له‌ غه‌زه‌له‌ عاشقانه‌کانی
 عه‌ره‌ب و له‌ ناویاندا له‌ وشه‌ی کوردی به‌ولاوه، هیچ شوێنه‌وارێکی تری کوردی تیدا
 به‌رچاوناکه‌وێ.

من له‌ شاری سابلاخ میوانی ره‌شیدولمولکی حاکمی شار بووم، شه‌وێ بۆ ئه‌وه‌ی من
 خوێشم لی بگۆزه‌ری، حاکم داوای کرد: به‌زمی گۆرانی و مۆسیقا ساز بکری، دوو
 گۆرانیبێژی به‌ناویانگی شار: سه‌عید و نه‌حمه‌د نه‌مین هاتن، هه‌ردووکیان خه‌نجه‌ریان له‌به‌ر
 پشتیندا بوو، «شه‌ده‌ی ره‌نگ شین» یان له‌ ده‌وری کلاوه قووچه‌کانیان ئالاند بوو، به‌ تار و
 دمبه‌گه‌وه‌ چوونه‌ لای سه‌ره‌وه و به‌زمیکی خویشیان گێرا. ئه‌م شیعیرانه‌ی که‌ به‌ ئاوازه‌وه
 ده‌یانوت، به‌ یاریده‌ی مه‌لا محه‌مه‌دی موفتی سابلاخ بۆمیان وه‌رگێرا، تا تیبگه‌م که‌ ده‌لێن
 چی! شیعیره‌کان هی نالی ناویک بوون، که‌ ده‌لێن مه‌لایه‌کی خه‌لکی شاری سلیمانی
 بووه. (۱) ده‌سته شیعیرتکیان ئه‌مانه‌ بوون:

زولفت به‌ قه‌دتدا که‌ په‌ریشان و بلاوه
 ئه‌م‌ه‌رۆ له‌ منی شیفته‌ ئالۆز و به‌داوه
 ئه‌م عومره‌ عه‌زیزه، که‌ له‌ بۆت نه‌قد و دراوه،
 سه‌د حه‌یف و درێغا، که‌ موسلمانی نه‌ماوه!
 عومریکی درێژه به‌ خه‌یالی سه‌ری زولفت
 سه‌ودا و په‌ریشانم و سه‌ودایه‌کی خاوه
 هه‌رچه‌نده‌ که‌ پروتم، به‌خودا مائیلی پروتم،
 بۆ به‌رگییه‌ عیله‌ت، که‌ هه‌تیو مه‌یلی هه‌تاوه
 مانای نییه‌تی قووه‌تی ته‌سویری بروی تو
 ئه‌م قه‌وسه‌ به‌ ده‌ستی موته‌نه‌فیس نه‌کشاوه
 بۆچی نه‌گریم، سه‌د که‌ره‌تم دل ده‌شکینی!
 بۆ مه‌ی نه‌رژنی، شیشه‌ له‌ سه‌د لاوه‌ شکاوه!

(۱) ئه‌مه‌ به‌که‌مجاره، که‌ گه‌شته‌ریکی بیانی باسی نالی ده‌کات.

بئى فائىدەيە مەنعى من ئىستاكە لە گىريان
 بۆ عاشقى بىچارە زووم ئاوه پڑاوه!
 ھەر جۆگە و جىگىكى كەوا سوور و سویر بئى
 جىبى جۆششى گىرمانى منە و خوینە پڑاوه
 سۆزى دلە باعیشى تاو و كوئى گىريان
 مەعلومە كە ئاگر سەبەبى جۆششى ئاوه
 نالى وەكو زولفت كە موطیعی بەرى پیتە
 تىكى مەشكىنە و بە جەفا مەبخەرە لاوه (۹۶، ۵۲۳)

دووم پارچە شىعەرىكى كە وتیان، ئەمە بوو:

سەرى زولفت كە رشتەى عومرى خضرە، نیوه ھەودايە
 چە ھەودايە؟ كە ھەر ھەلقەى دوو سەد زنجیری سەودايە
 برۆت تیغیکە وسمەى سەیقەل و مەسلول و مووکارە،
 كە عیشووى جەوھەرە، رەمز و ئیشارەى ئاوى مەودايە
 تا:

لە دوورى تۆبە ئەى خورشیدی پرتەو بەخشى شەوگەردان
 كە نالى و الە حالاتى مىحاقى ماھى نەودايە (۹۶، ۱۱۷)

ھەر ئەم گەشتوورە، لە باسى گۆرانى ناوچەى موكریاندا، چەند كوئىلە شىعەرىكى
 فۆلكلورى كوردی یادداشت كەردووه، كە لاوانى موكرى بە گۆرانى بۆیان وتووه و ئەمە
 نمونەيەكى ئەو شىعەرى گۆرانىيانەيە: (۱)

لە سلیمانى، وە دەركە و تم
 لە گوولە زەردان وە سەركە و تم
 بە شوین كوچى لەیلا كە و تم
 ناخ. ھات... رابوورد گەردن بە خال (۳، ۱۱۷).

ھەروەھا «ویلیام جەكسن» یش لە گەشتەیدا، كە سالى ۱۹۰۳ بۆ ئیترانى كەردووه،

(۱) ئەم شىعەرە زۆربوون بە پیتووستم نەزانى ھەموویان بۆ ئیترە بگوێزمەو.

وینەى مێردمنداڵىكى شمشالژەنى كوردی «یەزیدی» لە گەشنامە كەیدا
 بلاو كەردۆتەو (۱۶، ۲۶).

جگە لەو چەندان نووسەرە بیانییە، ھەندىكى تریش بیرورای جیاجیایان لەسەر گۆرانى
 و موسیقای كوردی دەربەرپووه. لەوانە: «بلاو (Blau)»، كە خۆى تىكرای ناوچەكانى باكورى
 خۆرھەلاتى كوردستان گەراوه، سەبارەت بە گرنگی و سیمای تایبەتمەندی گۆرانى و
 موسیقای كوردی، لە ژيانى میللەتى كورددا، دەلى: ھەژارترین ھۆزى كورد، لە ئاواز و
 ئاھەنگى دلنەوازدا دەولەمەندن، بەسەرھاتگەلى كورتیان كە دەربارەى جەنگ و
 نەبەردیانە؛ ھەر بە تەنیا ئەو كاتانە بە ئاوازووه ناخوین، كە بە دەم كوچى گەرمیان و
 كوستانیانەو، لە ملە و گەوھى سەخت و بەردەلانیدا، دەوستان و ئاوازەكانیان دەنگ
 دەداتەو، بەلكو ھەمان ئاوازچەر، لە دۆل و لە پیتەنگى كوچەى كورداندا دەچرۆ و دەمە
 دەمى عەسرانیش پیاوگەلى ھۆزەكەى لە دەورى خۆى كۆدەكاتەو و روداگەلى خیلانى
 جوامبەر و عاشقانە، كە داد و گلەبى و گازندە، لە دەردى دووربى دەكەن، بە گۆرانى و
 ئاواز، ئاسوودەیان دەكات. ئەو گۆرانىیانەى كە **عومەر ئاغازچەر**، لە **دیادین** Diadin،
 بە ئاوازی جۆراوجۆر، تاوى كرژ و تاوى خا، تاوى شاد و تاوى خەماوی، دەخویندن و
 ئەو ھەلچوون و خروشان و ھەژانەى تىكەل ئاوازەكانى دەكردن، دەیسەلمانە، كە بئى ئەوھى
 بە تەواوى لە ئاوازی شىعەرەكانیش بگات، بە ھەموو ھەست و ھۆش و گویشییەو
 دەخویندن (۵۸، ۳۰۲).

دیسان و لەمانیش وردتر و قوولتر، كوردناسى ناسراو فاسیلی نىكیتین، توپژینەوھەكى
 زبەرەكانەى دەربارەى گۆرانى و موسیقای كوردی ئەنجامداوه. ئەم نووسەرە بەو ھۆبەو، كە
 لە سەرەتای ئەم سەدەيەدا، ماوھەك لە ورمى بالئىوزى روسیا بووه و خۆى لە نزیکەو
 ئاگادارى گەلى كاروبارى كۆمەلایەتى و سیاسى كوردەوارى بووه، بۆیە لە دوو جىگەى
 كتیبە ناودارەكەیدا كورد و كوردستان (۵۸، ۳۰۱-۳۰۹ ھەرەھا ۵۳۱-۵۸۰)، باسى
 فراوان و تیرۆتەسەلى بۆ لیدوانى گۆرانى و موسیقای كوردی تەرخانكەردووه.

ناوبراو لە روانگەى بیروبوچوونى خۆى و گەلى كوردناسى وەك: **ئۆسكارمان، ن. مار.**
 كە دەربارەى فۆلكلۆز و موسیقا و گۆرانى كوردی كەردوویانە، گەیشتۆتە ھەندى
 ئەنجامگیری، كە زۆر لەو ئاكامانە، شایانى ئاوپر لیدانەو و سەرنجدانن، بەتایبەتى كە
 دەربارەى فۆلكلۆزى كوردی پیتی وایە بەو ھۆبەو كە كورد لە دێرزەمانەو خویندن و

نوسینی به زمانی زگماکی خۆی نه بووه و زمانگه‌لی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی پێ خویندراوه، بۆیه فه‌ره‌نگی ئه‌و نه‌ته‌وانه زه‌بر و ره‌نگدانه‌وه‌یان له‌ په‌روه‌رده‌ی فه‌ره‌ه‌نگی کوردیدا دروست‌کردووه و ته‌نیا شتی‌ک که سیمای تایبه‌تمه‌ندی و مۆرکی کوردانه و پۆچی نه‌ته‌وايه‌تیبانی پاراستووه، هه‌ر فۆلکلۆره‌که‌یان بووه، که به‌ درێژایی رۆژگار، هه‌لقولای ناوچه‌رگه‌ی که شوه‌ه‌وای کورده‌واری بووه و له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌یکیشدا به‌پیتی گۆرانی ژبان و پێداویستییه‌کانی، تازه‌گه‌ری به‌سه‌ردا هاتووه، له‌به‌رئه‌وه‌ گه‌وه‌ه‌ری بێگه‌رد و راسته‌قینه‌ی کورد، له‌ فۆلکلۆره‌که‌یدا هه‌لده‌هینجری، چونکه‌ ناوبراو پیتی وایه، به‌ پێچه‌وانه‌ی تورکی موسلمان و؛ ئه‌رمه‌نی مه‌سیحیه‌وه، که ئه‌م دوو دراوسێیه‌ی کورد، دوای ئه‌وه‌ی بوونه‌ته‌ موسلمان و مه‌سیحی؛ ده‌ستبه‌رداری خووخده و نه‌ریتی نه‌ته‌وايه‌تی خۆیان بوون، به‌لام کورد، دوای ئه‌وه‌ی بوته‌ موسلمانیش، ده‌ستبه‌رداری هه‌یج نه‌ریتیکی نه‌ته‌وايه‌تی خۆی نه‌بووه و ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ی له‌ پێش ئیسلام بوونیدا هه‌ببووه، له‌گه‌ڵ ئیسلام بوونیدا ده‌ستبه‌رداری نه‌بووه و پاراستوویه‌تی.

هه‌ر بۆیه به‌پشت به‌ستن به‌توتێنه‌وه‌ی ژیرانه‌ی ئۆسکارمان، ئاکامگیری له‌ کیش «وه‌زن» ی شیعری فۆلکلۆری کوردیدا ده‌کات و ده‌لی: کیشی شیعری فۆلکلۆری کوردی «که‌ مه‌به‌ستی له‌ به‌یته‌کانی موکریان و لاوژه‌کانی باکووره» نزیکتین نمونه‌ی کیشی تیکسته‌کانی **یه‌شتای** ئاقێستان، که زۆر له‌پیش به‌وه‌ په‌یداکردنی **شیعری عه‌رووزدا**، ره‌گ و ریشه‌یان له‌م هه‌رێمانه‌دا هه‌بووه و ئه‌م تیکستانه، که زۆریان هه‌ماسی و میلین و به‌سه‌ره‌تای قارمانیتی کوردان، کیشیکی تایبه‌تیان نییه، به‌لکو هه‌یج په‌روایه‌کیان له‌ پاراستنی کیش نییه و ته‌نیا به‌یت بێژ و ئاوازچران، له‌ کاتی خویندنیاندا، به‌هۆی قورگه‌وه‌ له‌نگه‌ری کیشی شیعره‌که‌ ده‌پارتین، یان به‌لای زۆره‌وه، قافییه‌ی دوایی دێره‌کان، ئاهه‌نگیکی شیعری، بۆ به‌یته‌که‌ دروست ده‌که‌ن (٥٨، ٥٥٦ - ٥٥٩).

پاشان دێته‌ سه‌ر باسی میژووی چۆنیته‌ی فیروون و په‌ره‌پێدانی مۆسیقا و گۆرانی کوردی، که دیسانه‌وه‌ ئاماره‌ بۆ ئۆسکارمان ده‌کاته‌وه و ده‌لی: له‌ پیش ئه‌م سه‌ده‌یه‌دا و له‌ پال ئه‌وه‌دا که له‌ هه‌موو جێگه‌یه‌کی کوردستاندا **حوچه‌ی ئایینی** بۆ فیروونی ئایینی ئیسلامی هه‌بووه، هه‌ر به‌و جوهره‌ش قوتابخانه‌ی تایبه‌تی بۆ ئه‌وانه‌ هه‌بووه، که ویستویانه‌ فیری گۆرانی وتن و مۆسیقاژندنه‌ی بێن، ئه‌و جێگایانه‌ش به‌لای زۆره‌وه‌ هه‌ر **قاره‌خانه** و «دیوه‌خان» ی گه‌وره‌ مالان و ده‌ره‌به‌گ بووه (٥٨، ٥٦٣ - ٥٦٤).

به‌لام تیکرای ئه‌و بیروبوچوونانه‌ی ئه‌م نووسه‌ره، سه‌باره‌ت به‌ مۆسیقا و گۆرانی کوردی ده‌ری بریون، تایبه‌ت بوون به‌ گۆرانی و مۆسیقای هه‌رێمی موکریان به‌گشتی و لاوژه‌کانی

باکوور به‌ تایبه‌تی. که به‌ده‌م لیکۆلینه‌وه‌کانییه‌وه، ده‌قی "١٥" **لاوژه‌ی** هه‌مه‌جوهره‌ی به‌ نمونه‌ هه‌یانه‌ته‌وه و قسه‌یان له‌سه‌ر ده‌کات، ئیتر جوهره‌کانی تری مۆسیقا و گۆرانی کوردی، وه‌ک هۆره و سیباوچه‌مانه و هه‌یران و چه‌مه‌ری. به‌ هه‌یج جوهره‌یک باس نه‌کردووه.

له‌ پال کاری تاکه‌که‌سی ئه‌و چه‌ندان نووسه‌ره‌ بیانه‌دا، کاریکی دوو قۆلی کوردناسی ناسراو **ئه‌لیکسندر ژابا** و نووسه‌ری کوردیش **مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی**، به‌ناوی [داب و نه‌ریتی کورده‌واری] ئه‌نجامدراوه. ئه‌م کتێبه‌ ئاکامی گه‌ران و پشکنینی دلسۆزانه‌ی ژابایه، له‌ کوردستانی تورکیا، به‌دوای دابونه‌ریتی کوردیدا، که مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی، له‌م کاره‌دا هاوکاری زۆری کردووه و به‌ هه‌ردووکیان گه‌لیک داب و نه‌ریتی دێرینه‌ی کورده‌وارییان کۆکردۆته‌وه و له‌ دووتۆبی کاره‌که‌یاندا ئاماره‌یان بۆ گۆرانی و مۆسیقای کوردی به‌گشتی و **لاوژه** به‌تایبه‌تی کردووه. پێناسه‌ی واژه‌که‌شیان واکردووه، که بریتیه‌ی له‌و جوهره‌ گۆرانییه‌ی له‌ دیوه‌خان و مه‌جلیسی کورده‌واریدا به‌ شێوه‌یه‌کی به‌ربلاو له‌ باکووری کوردستاندا ده‌وتری. خۆ ئه‌گه‌ریش واژه‌که‌ بێته‌ **گه‌ره‌لاوژه**، ئه‌وا هه‌ر مه‌به‌ست له‌ لاوژه‌یه، که له‌ مه‌جلیسدا، به‌نۆره‌ ده‌وتری، واته‌ لاوژه‌که، ده‌گه‌ری (٨، ١٠٩).

چەمەرى

له بەشەكانى پېنشووئى ئەم كىتەبەدا، مېژووى سەرۆهەرى گۆزانى و مۆسىقاي كوردىيان بردەوه سەر ميرات و كەله پوورى ئەو فەرەهنگى مۆسىقىيەى له جوگرافىيەى كۆنى كوردستان و لای دراوسىكانى كورد بووه بەگشتى و به تايبەتیش **ماد و ئارىيى**، كه وهك وتمان **زەرتوشت** هەلقولوى ناو ماد و ئارىيەكانە، بەلام له سەرجهمى جوهرەكانى گۆزانى و مۆسىقاي كوردیدا، باسى **چەمەرى**، كه له ناوچهكانى **ئىلام و لوپستان**دا، باوه، بهجيا هېشتەوه بۆ ئېترە، تا لېرەدا به سەرەخۆ لېتى بدوئېن. چونكه له لایەكەوه، ئەم نەرىتە هېشتا بەزمانى كوردى هېچى دەرپارە نەنووسراوه و له لایەكى تریشەوه، وهك زمان و شوئەوار و مېژوونوسان دەيسەلمېتن: زمان و رەگەز و شارستانىتى دېرىنەى ناوچهى ئىلام و لوپستان، له زۆر رووهوه له ئارىيى دېرىنە تره و بېروبوچوونى جياجياى لەسەرە. هەرچه نەدە زۆرىهى زمانناسانى جيهان، سەبارەت دانىشتووانى ئەم هەرىمە، بېروبوچوونىكى و يەكچوويان نىيە، بەلام زۆرىهەيان دەيبە نەوه سەر بنەمالەى **زاگروسى خەزەرى** (Zagros-Caspian) و پىتيان و ايه زمانى **ئىلامى كۆن**، له زمانە كۆنەكانى هيند و ئەوروپايى نىيە، بەلكو له بارى رەگەز و فەرەهنگەوه **ئاسيانى** (Asiani) يە. بەلام ئەگەر له بنەچه و بنەمالەى ئارىيى - هيند و ئەوروپايىش نەبن، ئەوا بى سى و دوو زۆر لىتيان نزيكن. هەر له بەرئەمەشه نووسەرانى بەرودواى يوئانى كۆن، له كاتى يادكردنەوه و بەسەر كوردنەوهى پارس و خوزيانى «ئىلامى» و خواوەندەكانياندا، به جياواز ناويان نەهيناون (۱۰۸، ۱۱۳).

هەرۆهها دەولەتى هەخامەنشيش بايه خىتكى زۆرى به فەرەهنگ و لەشكرى ئىلامى داوه و ديارترين نووسراوه بەردىنەكانى هەخامەنشى، كه باسى ئابوورى دەكەن به زمانى ئىلامىن (۱۰۸، ۱۱۳).

له بارى جوگرافيشەوه، ئەوەندەى له **بابلى و سۆمەرى و ئەكەدى** نزيك بوون، ئەوەندە له ئارىيى نزيك نەبوون، بۆيه ئەو پشكەننەهەى لەم سەدهيهى دواييدا له گەلە ناوچهى ئىلام و لوپستاندا، ئەنجامدراوه وهك: **شوش، كولفره، ئەشكەفت، سەلمان، مالمير، حاجى ناوا، گۆرانگون، شاهۆ، تەنگ نەروۆزى، قەلاتول، نيشانى** دەدەن زەبرى فەرەهنگى دراوسىكانى بەرى خۆرتاوايان زياتر به سەرەويه، تا فەرەهنگى ئارىيى، بەلام نەك بهو شىئەويهى

راستهوخۆ لاسايى ئەم دراوسىيانەيان كوردبىتەوه، بەلكو ئەو نووسينەى سۆمەرىيەكان له (۳۰۰۰) سالى پيش زاييندا، دايانهيتناوه؛ ئەمان له دەرووبەرى (۲۹۰۰) سالى پيش زاييندا، جوهرە خەتتەكانى داھيتناوه، لەوهى سۆمەرى جياوازتر بووه. هەرۆهها جوورى ئايين و پەرستگە و خواوەندەكانيشيان، له سۆمەرى جياوازتر بووه و به پىتودانى شارانى وهك: ئەرىدۆ، ئوور، نىپور، گاشى، لاسا، كه سۆمەرى دروستيان كوردون، ئەمانيش شارانى وهك شوش، ئەياپير، ستولان، ئوتتاشيا...يان دروستكردووه.

له رووى مېژووشەوه، زۆرىهەى مېژوونوسان باس و خواسى جياوازيان نووسيوه، له وانه: مستەوفى دەلتى: له «زېدە التوارىخ»دا به ناوچهى مانرود، كه گوندپكى تىدايه پىيە دەلەين **كورد** و ئەم ناوەش به لوپى، به كوئى خويئندراوه تەوه.

«حەمەوى»ش سەبارەت به **لوپستان** دەلتى: كوردان هۆزگەلەكن، له چياكانى نيوان خوزستان و ئەسەهان دا دەژين، شوئىنى ئەم هۆزانەش، به نىشتمانى **لوپ**، يا **لوپستان** ناو دەبرى (۴۹، ۲۸). ديسانيش بهو هۆيهوه كه كىئەكانى لوپستان، دارودرەختى چى دايبوشيون و چونكه به **لوپيش** وهك زۆر ناوچهى كورستان و به تايبەتیش له **موكریان** به دارستان و نزارى چى، دەلەين **لېتر و لېترەوار**، بۆيه واژەى لوپ بەسەر هەرىمەكەشدا سەپاوه (۶، ۱۴).

بۆچوونى تریش لەسەر ئەوه هەيه گوايه دانىشتوانى ئەم ناوچهيه نەوهى كەسىكى ناودار بوون، ناوى **لوپ** بووه، بەلام **شەرەفخانى بەدلىسى** بۆچوونەكەى **مستوفى** پى پەسەند بووه (۶، ۱۴).

كەواتە وهك وتمان شارستانىتى دېرىنەى ئەم هەرىمە فراوانە، له شارستانىتى **ئارىيى** دېرىنە تر بووه و رەنگە ئەمەش يەكيتىك بىت لهو هۆبانەى تا ئىستاش مشتومرى جياجيا لەسەر ئەوه هەبى كه ئاخۆ پىئەندى فەرەهنگى ئەمان، له گەل فەرەهنگى ئارىييدا، چىيە؟! كه چى له گەل ئەمانەشدا له زۆر رووهوه فەرەهنگى هاوبەش و ناوكۆبىيان له گەل ئارىييدا هەيه؛ كه لىدوان له وردەكارىيەكانى ئەو هاوبەشبوونە، له باسەكەمان دوورمان دەخاتەوه و ئىيمە لەم بوارەدا هەر لایەنى **مۆسىقامان** مەبەستە و مۆسىقاش له هەرىمى ئىلامدا وهك شوئەوارناسان پىمان دەلەين، مېژووى دەگەرپتەوه بۆ (۳۰۰۰) سالى پيش زايين. لەم بارەيهشەوه شوئەوارناسى ناودار پ. **ئامىت** مۆرىكى له «شوش»دا دىووتەوه، مۆرەكه برىتییە له كەژاوه «تەختەپەوان»ى تايبەتى خواوەندىك، كه خواوەندەكەى لەسەر دانىشتووه و چەند كەسىكىش بەشان هەليان گرتووه و بەرەو جىگەيهكى دەبەن. كەسىكى تەنياش، دوو هەنگاو له دوايانەوه رى دەكا و ئامىرتىكى مۆسىقايى بەدەستهوه گرتووه و

پبزی رڙچي کاران

پبزی رڙچي کاران

کوتہل

دهوئل و سورنای چه مہری

دهیژنه، بهلام له موره کهدا وینهی ئەم موسیقاژهنه، کهمیکی پرووشاوه، بۆیه ناتوانی بزانن ئامیری موسیقاکه چیه!

دیسان دهلبیو. هینز، دهلی «کوتیک ئینشو شیاک» ی پاشای ئیلام له نیوان ۲۲۲۰- ۲۲۴۰ ی پیش زایندا تیپیک موسیقاژهنی راگرتوه، بۆ ئەوهی شهو و رۆژ له بهر دهروازی پهستگهی شوشدا، خهریکی موسیقاژهندن بن.

ههه ئەم شوینه واراناسه ئاماژه بۆ نووسینیکی تر دهکات، که له کولفره دا دۆزراوه تهوه. نووسینه که ئەم شتانهی تیدایه: وینهی هانی کوری تاهی هیزی فهرمانه وای شاری ئایاپیر، دوو پاسهوانی تیروکهوان و ڕم به دهست، له پشت «هانی» یهوه وهستان، شوتروری ساقی هانی، تیپی «هویان» ی راوکاری هانی، کوتوری قهشهی هانی، تیروهوتی - بهرپرسی گاوهردوون له بۆنهکاندا -، دوو کهسی تر - که ئاژهلێکیان گرتوه -، سێ کهسی تر، که ئەم ئامیره موسیقاییانه دهژهن: ۱- سونگیر: چنگ، ۲- سونگیرشو: فلوت، ۳- سۆمۆمۆ: «ئامیری موسیقاکهی ئاشکرا نیبه».

ئەم نووسراوه، به گوتیهی ئەو خهت و وینانهی له سههری هه لکۆلراون؛ بۆنهی گاوهردوونیکه، بۆ خواوهندی بههیز و پارێزهری سه رزه مینی ئه یاپیر (۱۰۸، ۲۰).

جگه له مانهش، دۆزینه وهی ئەو وینه هه لکۆلراوانه ی سه ر کیه کانی مه لامیری بهختیاری، که وینهی چهند چنگ ژهنیکه و له م کتیه دا ئاماژه مان بۆ کرد و میژووی دهگه رپته وه بۆ (۸۰۰) سالی پیش زاین، ههروه ها وینه کانی ژماره ۱۶، ۱۷، ۲۱، ۲۲ ی ئەم کتیه.

ئەم نمونانه، به لگهی ئەوه ن وهک چۆن پهیره وانی ئایینی زه رتوشت له ئاته شگه ده و له کاتی په رستن و له بۆنه ی تایبه تیدا موسیقاییان ژهن دووه و دواتریش و به تایبه تی له سه رده می «ساسانی» دا، پله و پایه ی موسیقا گه بشتوته ئەوپه ری ریزلینان و بۆ هه ر رۆژتکی هه فته ش جۆره ئاوازتکی بۆ ته رخانکراوه، ئەوا هه ر به و جۆره ش له شارستانیتی ئیلامدا، موسیقا له هه موو کاروبار و بۆنه یه کی ئایینی و ده ولته تیدا، پله و پایه ی تایبه تی هه بووه، که ئەمه پردی هاوبه شبوونی فه ره نگیی ئەم دوو شارستانیتی و ژیا ره یه، له موسیقادا.

خۆ ئەگه ر ئەوه ش له یاد نه که بین که وتمان به وهی نزیکایه تی هه ریمی «ئیلام» وه له جوگرافیا و شارستانیتی سۆمه ری، ئەوا کارتیکردن و په نگدانه وهی نه رپته باوه کانی بابلی و «سۆمه ری» شمان دپته یاد، که کهم و زۆر کاری خویان له سه ر فه ره نگی ئیلامی کردوه و نه رپتی چه مه ری دپینه و هه میشه زیندووی هه ریمی ئیلامیش، «که مه به سستی

ئیمه یه»، تا راده یه کی کهم، نیمچه زه بری میتۆلۆژیا و نه رپتیکی سۆمه ری به سه ره وه یه، به لام دیسانیش شیوه ی ئەلقه و بازنه به سستی به شدارانی چه مه ریکاران، ئەوه ندە له سۆمه ری و بابلی نزیک نیبه.

له م بواره دا نمونه ی چهند هه لپه رکی و سه مایه کی یه کجار دپین، له ناوچه کانی «چه شمه عه لی ئەکه بر» ی لوړستان له لایه ن شوینه واراناسانه وه، له سه ر رووی چهند پارچه گۆزه و دیزه یه ک دۆزراونه ته وه، که میژوویان بۆ (۳۵۰۰) سالی پیش زاین دهگه رپته وه و له هه موویاندا شیوه ی ده سترتن و بازنه به سستی ریزی هه لپه رکی و سه ماکاران، کتومت له «هه لپه رکی» ی ئیستای کورده واری ده چی.

به لام ئەوه ی جیی سه رنجه و وهک له توژینه وه ی شوینه واراناسانی ئەم تابلوی هه لپه رکی و سه ماکارانه شدا هاتوه، به شدارانی ئەم هه لپه رکی و سه مایانه، به پیچه وانه ی جلویه رگی ئیستای کورده واری به وه، که هه موویان فشفوفۆل و هه راون، جلویه رگی ئەمانه، یه کجار ته نگ و له به ردا گوشراویان پۆشیوه. له هه مان کاتیشدا له وه چی جگه له وه ی ده ست و په نچه یان له یه کتر ئالاندووه، شتیکی تریش وهک ده سرۆکه شیان له ده ست و

په نچه یانوهه ئالاند بیت^(۱) که ئەم به کۆمه ل بازنه به ستن و جوړی یه کترگرتنه، هەر ته نیا لای ئاریایی باو بووه و ته نیا پردی نزیکیه تی نیوان **چهمه ری** و نهریتی شیوه و پرسه و کۆست که وتنی سۆمه ری، له وه دایه که «چهمه ری» ش به ته نیا بۆ کۆست که وتنه، که له مه شدا نه ک هەر بابلی و سۆمه ری، به لکو هه موو دراوسپکانی ههریتی ئیلام، نهریتی تاییه تیان بۆ کۆست و پرسه و شیوه نیان، له نهریتی چهمه ری نزیک بووه. وه ک نه وهی له ئیرانی کۆندا «فینیق» ی و «ئه سکه ندهر» یش، ئەم نهریته یان بۆ خه م و کۆست و شیوه ن په یروه کردووه، که له هاویندا، دوا ی وهرزی دروینه، واته له کاتی وشکبوونی گیادا، ئەم نهریته یان نه نجامداوه. دیسان هەر له ئیراندا، شیوه نی له مجۆره یان بۆ مه رگی **سیاوه ش** کردووه. له خاکی **که نعان** یشدا، شیوه نی **ئه دۆنی** هه بووه. که واژه ی **ئه دۆنی** لای فینیقی و ئه سکه نده ری بۆته **ئه دۆنیس** و لای «**سۆمه ری**» ش بۆته **ته موروز** و ئەم نهریتی شیوه نه ش، لای ئه مانه ی دوا یی، به ته نیا بۆ **سرووش** کراوه، اتا بۆ ئه و کاتانه ی که سرووش تووشی وشکایی و نه هاته سالیی و قاتوقری هاتووه. بۆیه خواوه نده جیا جیاکانی ئه مانه، له و کاتانه دا به دهنگ خه می مرۆقه وه هاتوون، که مرۆف بۆنه و وهرزی تاییه تی بۆ پێرلینانی ئەم خواوه نده داناهه. هه رچه نده ئەم خواوه نده ش هەر ده ستردی راسته وخوی خه یال و لیکدانه وهی خودی مرۆفن. چونکه مرۆف له دپرزه مانه وه، که ههستی کردووه ئه و ئالوگۆره گورج و تیژره وانه ی به سه ره ئەم زهوییه دا دین، هه لوتیسته یه کیان له عاستدا بکات و ئاورپک له خوی بداته وه، که ئەم شتانه چۆن و ابوون و چۆن وا زوو تپه پین! ئیتر ئەم هه لوتیسته یه، له ئاکامدا مرۆفی بۆ ئه وه بردووه، که به خوی بلێ: ئه و دیاردییانه ی پیشوو، ده بوا به هه روا بوونایه، چونکه مرۆف کاتی چاوی لی بیت: زه ریا و رووبار ده بیهستی، ئه و ئه و سه وزایی و ته راییه ی له سه ره زهوی هه یه، وشک ده یی؛ یه کسه ره بیری له وه کردۆته وه که هیزتیکی گه وره، یان ده سه لاتیکی گه وره، ئه مانه ده بزوینی. له به ره ئه وه دووربینی و پیشبینی کردووه و بۆ ئه وه ش ئەم هیز و ده سه لاته، زبان به میش نه گه یه نن، به چاکی زانیوه ئەم ده سه لاته بخاته ژیر رکیفی خۆیه وه، یان هەر هیچ نه بی به و جوړه ی رام بکات، که خوی مه به ستیستی، بۆیه په نای بۆ ئه فسانه و ئایین و جادوو بردووه، تا هەر کاتی پیوستی به **ئاو بوو**، **باران** بهارین؛ پیوستی به **هه تاو بوو**، خۆر هه لپینی؛ پیوستی به **زاووزتی ئاژه ل بوو**، زیادیان بکات؛ تا ورده ورده مرۆف خوی گه یشته ئاستی ئه و زانیاریانه ی که: خۆرکه وتن و ئاوابوون و به رودا هاتنی وهرزی به هار و هاوین و پاییز و زستان، له پشت ئەم دیاردییانه وان و ئه و هویانه ش جوړه ده سه لاتیکن، پێیان

(۱) ذکا، یحیی؛ هنرمردم، از انتشارات وزارت فرهنگ و هنر، شماره: ۱۸۸- ل ۷- ۸.

دهوتری: خواوه نده. ئەم خواوه نده ش ژن و میرد ده کهن و زاووزی ده کهن و ده مرن و ده ژینه وه. که ده مرن؛ کلۆلی و تاریکی، زهوی له ئامیز ده گری. که له دایکیش ده بنه وه، بیت و فه ر و ئاوه دانیی، زهوی له باوه ش ده گریته وه.

ئیتر هەر مرۆقیش خوی، بۆنه و وهرزی بۆ ئەم رووداوانه دروستکردوون، به واتا: که وهرزی قاتوقری هاتووه، ناوی ناوه مه رگی خواوه نده و شیوه نی بۆ گپراوه؛ که زیندووش بۆته وه، سه رزه مین ژباوه ته وه و ئاههنگی بۆ گپراوه. هەر بۆیه ش مرۆف پیی و ابووه ئه گه ر ئەم خواوه نده چاکه و گاوه رودوونیان له گه لدا بکری، دلپان نه رم ده بی و بژیوی و پیوستی مرۆف به ده ست ده خه ن. ئه گه ریش دلپان ئازار بدری، ره شه با، لافا، قاتوقری، بی بارانی، روو له سه ره زهوی ده کات.

ئالیه وه، مرۆف بۆ دل راگرتنی ئەم خواوه نده، ئه وهی لای خۆیه وه داهیناوه، که ئەم خواوه نده نیر و میپانه، له یه کتر ماره بکات، به م کاره ش به رده وامییی ژیان و به رده وامییی له دایکبوون و زاووزتی داهاتوو، ده سته به ر، یان دروست بکات. بۆیه ئه وهی له و ئالوگۆره ئاشکرایانه ی ئاوه وه وای ناوچه ی مام ناوه ندی ئەم سه رزه مینه دا، به زهوقی خۆیان ده نویتن، دیاردیی «رووه ک» ه. بۆ ئه مه ش ئه و هه موو نهریت و بۆنه و شانۆگه ریی و ره وش و خووانه، ئه نجام به وه ده شکیتته وه، که به هار بگه رپینه وه بۆ سه ره زهوی. هه رچه نده له پال رووه کیشدا پپوه ندی توند و قولی نیوان رووه ک و ئاژه ل هه یه، ئه و پپوه ندییه ی بنه مای نهریت و ئه فسانه و جه زن و ناخۆشییه کانه، چونکه مرۆف زانیوتی ئەم دووانه: رووه ک و ئاژه ل، مایه ی بژیوی مرۆف و زینده وهرانن و هه تا په ی پیشکه وتنی ژبانی مرۆقیش، به ره و پیش بچیت، مرۆف زیاتر پیوستی پێیان ده بیت. بۆیه تا مرۆف له ژیاندا بی، ئەم دووانه ش بناغه ی ژبانی مرۆفن. له به ره ئه وه ئه وه ده هیته ی مرۆف هه موو شتیکیان له پپناودا بکات.

ئەم ئه فسانه و «میتالۆژیا» نه ش ئه وه ندی له خۆرئاوای ئاسیادا باو بوون، ئه وه ندی له هیچ جیگه یه کی تری سه ره زه ویدا به و شیوه یه باونه بوون. که نیشانه کانی مرۆف و ژبانه وهی سالانه ی رووه ک و ئاژه ل، به تابه تیش رووه ک، به ناوی خواوه ندی **ئوزیرس**، **ته موروز**، **ئه دۆنیس**، **نایس** ناونران و به م شیوه یه رووه کیان به خواوه ندیک زانیوه، که هه موو سالییک ده مریت و زیندووش ده بیته وه.

به لام له سه ره تادا، گه لانی **سامی** له **بابل**، خواوه ندی «ئه دۆنیس» یان په رستوه و دوا ی ئه مانیش، له سه ده ی هه وته می پیش زایندا **گریک** ئەم نهریته یان لی فیتر بوون.

وشه‌ی ئەدۆنیسیش له بنه‌رته و په‌سه‌ندا **تەمووز** بووه و دوا‌یی «سامی» به‌کان گۆر‌بویانه به **ئەدۆنیس**، که ماناکه‌ی: گه‌وره و به‌ریز و کاک... هتد، ده‌گرته‌وه.

به‌لام ته‌گه‌ر له بنه‌چه‌دا ته‌مووز، یان ئەدۆنیس له‌گه‌ڵ ناوچه‌ی سه‌هر به په‌گه‌زگه‌لی «سامی» دا په‌رسترا‌ی، ئەوا چه‌ند هۆیه‌ک هه‌یه، ده‌مانه‌نه‌ نه‌و گومانه‌وه به‌لێین په‌رستنی ته‌مووز «ئەدۆنیس»، له بنه‌رته‌دا هه‌ی په‌گه‌زێک بووه، خو‌ین و زمانیان له‌ خه‌لکی تر جیا‌وا‌تر بووه، ئەم په‌گه‌زه‌ش «سۆمه‌ری» یه، که له به‌ره‌به‌یانی می‌ژوو‌وه له می‌سۆپۆتامیا، واته: ناوچه‌ی عی‌راقی ئی‌ستادا ژبا‌ون و هه‌رێمه‌که‌یان ناوی **بابل** بووه. ئەم بابلی‌یانه گه‌یشتوونه‌ته پۆیه‌ی شارستانیتتی و گه‌شه‌کردن. هه‌ر ئەمان بوون بۆ یه‌که‌م جار زه‌ویان کیتا‌وه، جوگه‌یان هه‌لگرتووه، مه‌رومالاتیان به‌خپو‌کردووه، له‌پا‌ڵ ئەمانه‌شدا گوند و شارۆچکه‌ و شاریان دروست‌کردووه. وه‌ک ده‌ریش ده‌که‌وئ کۆنترین په‌رستراویان خوا‌ه‌ندی **تەمووز** بووه، مانای ته‌مووزیش به‌ زمانی سۆمه‌ری: کوری راسته‌قینه‌ی ئاوه‌ قووله‌کانه. له هه‌ندئ له‌و پارچه‌ گلێن و پاشماوه‌ دیرینه‌ی می‌ژوو‌یان هه‌ی سه‌رده‌می بابلی‌یه، گه‌لێ شیعی‌ ستایشی ته‌مووزیش دۆزرا‌وه‌ته‌وه، که می‌ژوو‌یان زۆر پێش می‌ژووی زاییه.

ته‌مووز، له ئەده‌بی ئایینی بابلدا، نموونه‌ی کورپه‌ لاویکی شه‌نگ و قۆزه و دل‌داری کچه‌ خوا‌ه‌ندی **عه‌شتار**. عه‌شتاریش دایکه‌ گه‌وره‌ی هه‌موو په‌ره‌سه‌ندن و زاو‌زئ کردنیکی سرووشته. به‌پیتی ئەو به‌لگه‌ می‌ژوو‌ییانه‌ی ده‌بگێرنه‌وه: خوا‌ه‌ندی ته‌مووز، هه‌موو سا‌لیک له‌ ناوه‌راستی هاویندا، ده‌مرئ، یان ون ده‌بئ.

مردن و نبوونه‌که‌ی، سه‌ر هه‌لگرتنه‌ له جیهانی خۆشییه‌وه، بۆ جیهانی ناخۆشی و تاریکی ژێر زه‌وی. ئی‌تر که ته‌مووز ده‌مرئ، یان ون ده‌بئ. کچه‌ خوا‌ه‌ند، یان ژنه‌ خوا‌ه‌ندی عه‌شتاریش، که دل‌داریتی، بۆ ئەو و نبوون و سه‌ره‌لگرتنه، ده‌که‌وێته شوینی و به‌ دوا‌یدا ده‌گه‌رئ. گه‌رانه‌که‌بشی له جیهانی تاریکی و قوولایی زه‌ویدا‌یه. بۆیه که ئەم جووته‌ دل‌داره، ده‌که‌ونه ئەو و نبوون و سه‌ره‌لگرتنه تاریکه‌وه، ئی‌تر هه‌موو خۆشییه‌کی سه‌ر زه‌وی، له بزوتن ده‌که‌وئ، هه‌یچ شتی‌یک زاو‌زئ ناکات، هه‌یچ که‌سی‌یک خۆشیی ناچێژئ، که‌سیش دل‌داری ناکات، جیهانی‌ش تاریک دایه‌ت و نه‌هاتی پووی تیده‌کات، مه‌ترسی قرتیکه‌وتنی مرۆف ده‌کرئ. بۆیه بۆ جله‌وگرتنه‌وه‌ی ئەم نغرو‌بوونه‌ چاوه‌روان کراوه، خوا‌ه‌ندی ئەپای گه‌وره، پاسپیری‌یک ده‌نی‌رئ، تا **تەمووز** رزگار بکات، به‌لام له‌م کاته‌دا **نالتوی** خوا‌ه‌ندی دۆزه‌خ، قایل نابئ و ده‌لئ ته‌گه‌ر **عه‌شتار** خۆی به‌ ئاوی ژبان نه‌شوات، رزگاریان ناکه‌م، ئەوسا **عه‌شتار** به‌ گوئی ده‌کا و له‌گه‌ڵ **تەمووزی** دل‌داریدا، ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر زه‌وی و سه‌رله‌نوئ ژبانه‌وه‌ی زه‌وی ده‌ست پیده‌کاته‌وه.

له‌و کاتانه‌شدا که عه‌شتار به‌ دوا‌ی ته‌مووزدا سه‌ره‌لده‌گرئ و ده‌که‌وێته پشکنین، هه‌موو خه‌لک، به‌ ئافه‌ت و منال و پیا‌وه‌وه، به‌ گریان و خۆرین و **موسیکا** و **ته‌پل** و **ده‌ف** لیدانه‌وه، شوینی ده‌که‌ون. له کاتی شوین که‌وتنیدا، هه‌موویان ویرد ده‌خو‌ینن، نو‌یژی تاییه‌تی بۆ په‌یکه‌ری خوا‌ه‌نده‌ مردووه‌که‌ ده‌که‌ن. له رۆژانی ئەم شیوه‌ن و جه‌ژنی ژبانه‌وانه‌شدا، په‌یکه‌ره‌که‌ به‌رگێکی سووری له‌به‌ر ده‌که‌ن، داری عوود و بخووریشی به‌سه‌ردا ده‌سووتینن، تا به‌ بۆنویه‌رامه‌ی ئەم بۆنانه، به‌ ئاگای به‌یینه‌وه و بیته‌وه سه‌ر زه‌وی.

وه‌ک له به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ئەم نه‌رته‌ دیرینه‌یه‌ی سۆمه‌ریه‌کاندا ده‌رده‌که‌وئ، پوخته‌ی «میتۆلۆژیا» که، بۆ مه‌رگی «سرووش» ه، که مرۆف به‌ کۆمه‌ل، شیوه‌ن و پرسه‌ی بۆ ده‌گێرن. به‌لام له «چه‌مه‌ری» دا، پوخته‌ی «میتۆلۆژیا» که بۆ مه‌رگی مرۆفه. له‌به‌رئه‌وه ته‌گه‌ر شیوه‌ی شیوه‌ن و پرسه‌گێرانه‌که، له هه‌ردوو میتۆلۆژیای «سۆمه‌ری و ئیلامی» دا، به‌ کۆمه‌ل بیت، به‌لام به‌ کۆمه‌ل شیوه‌ن گێرانی ئیلامی، وه‌ک وتمان له شیوه‌ی بازنه و ئەلقه‌به‌ستنی توند‌وپه‌وه‌ی «چه‌مه‌ری» کارانیدا، له «هه‌لپه‌رکئ» ی ماد و ئاریایی نزیکتره. جگه‌ له‌وه‌ی له‌پا‌ڵ ئەوه‌شدا بۆ پرسه و کۆست که‌وتنه، به‌لام سیما‌یه‌کی هه‌ماسی و مارش ئاسایی هه‌یه و «چه‌مه‌ری» کاران هه‌موو جو‌ره «چه‌ک» ێک له‌ خۆیان ده‌بستن، که ئەمیش هه‌ر له هه‌لپه‌رکئ و سه‌مای ماد و ئاریایی نزیکه.

وشه‌ی **چه‌مه‌ری**، له فه‌ره‌ه‌نگه‌ کوردییه‌کانی وه‌ک فه‌ره‌ه‌نگی **مه‌ردوخ** و به‌رگی دووه‌می فه‌ره‌ه‌نگی «خال» دا، لیکدانه‌وه‌ی جیا‌جیا‌یان ده‌رباره‌ نووسرا‌وه. له فه‌ره‌ه‌نگی **هه‌نیانه‌بۆرینه‌ی** هه‌ژاریشدا، شتیکی له‌سه‌ر **چه‌مه‌ری** تیدا نییه. که له راستیشدا وشه‌ی **چه‌مه‌ری** چه‌ندان مانا هه‌لده‌گرئ. به‌لام ئەو «چه‌مه‌ری» هه‌ی ئیمه‌ مه‌به‌ستمانه، هه‌ر ئەو مانایه‌ی هه‌یه، که مه‌ودای به‌ربلا‌وی ئەم نه‌رته‌ کۆنه ده‌یگرته‌ خۆی، ئەم نه‌رته‌ش له‌و جوگرافیا به‌ربنده‌دا باوه، که سه‌روم‌ری **ئیلام** و **لورستان** و **کرمان** ده‌گرته‌وه و دانیشتوانی باکوور و باکووری خۆرئا‌وای ئەم جوگرافیا‌یه‌ش پیتی ده‌وترئ: **له‌کستان**، چونکه ئاخوتنیا‌ن به‌دیالیکتی «له‌ک» ه و ئەویتی «لورستان» ه، چونکه ئاخوتنیا‌ن لوریه.

ئەم هه‌رێمه. جگه‌ له ئایینی ئیسلام «شیعه»، په‌یره‌وانی ئایینی «**ئه‌هلی هه‌ق**» یشیا‌ن تیدا‌یه. که وه‌ک ده‌زانین ئایینی «ئه‌هلی هه‌قی» یش پ‌روای به «تناسخ‌الارواح» هه‌یه، واته: پ‌روای به‌وه هه‌یه که **رۆح** «گیان» ی هه‌موو مرۆفێک له‌ دوا‌ی مردنی، ده‌چیته‌وه به‌ر مرۆفێکی تر، بۆیه ته‌گه‌ر مرۆفه‌که‌ چاک و پاک و ناودار و خیرخواز بووبئ، ئەوا چاوه‌رئ

دهكړئ گيانه كهي بچيته وه به بهر كه سيكي چاك و پاك و خيږخوازدا.

لهم باره يه دا «چهمهري»، ماناي «چاوه نواري» ش هه لده گري. به لام وهك له شويتنيكي پيشووتری نم كتيبه و له بهرامبر «چهمبر» و «كه مبر» دا وتمان به زماني په هله وي؛ ماناي وشه «بازنه» ش ددهات؛ له هه مانا كاتدا نه گهر به جورتيكي تربش و وهك واژه يه كي ليكدراو، سهيري «چهمهري» بكه يين و به جيا جيا «چهم»، «ههري» ليك بده ينه وه، له مانا «گوران» و په سه نه كهي نزيكتر ده يينه وه، كه «چهم» به ماناي «چاو» و «ههري» يش به هه ورامي «قور» ده گه يه ني. نه وسا به هه ردو وشه كه ده بيته: «چهم ههري»، واته: چاو به قور و پاشگري «ي» ش، كه ده بيته سيفه تي «ههري + ي» و ماناي چاو قور او يي ددهات؛ نه وسا وهك نه نجام گيري، ماناي وشه «چهمهري» يش ده بيته: شيوه ني به كومل و به بازنه يي (۱).

«چهمهري» ش نه و نهر يته دپرينه يه يه، كه ميژووه كهي نازانري و له شيوه ي شان نامه يه كي شيوه بازنه يه كي به رجسته دا، وهك «سه ما» يه كي به كومل، كه زوتر له «هه لپه ركي» يه كي هيمن و خه مناك نزيكه، به هاوكاري «دههول» و «سورنا» ي خه مين و سرود و شيعري لاواندنه وه وه، نه نجام ددرئ. بويه هه ندئ جار يش بهم «سه ما» و «هه لپه ركي» خه مناكه دهوترئ: «چهمه رچويي». نم نهر يته به تنيا بومرگي پياو نه نجام ددرئ و نه و پياوش ده بي زور ناودار و هه لپه رده و سه روك هوز و خوشه ويستي لاي ناوچه كهي بيت. زور به ده گمه نيش بومرگي شيره ژنان و نه و جوره نافرته تانه دهكړئ، كه زور به ناوبانگ و ريزلنيگراون. به لاي زوريشه وه زوتر نه و بنه مالانه ده توان چهمهري بگيرن كه له باري نابور يه وه ده سه لاتدارن.

له دواي ناشتنی مردووه كه، له ماوه ي ههفته به كه وه، تا سي ههفته، خو ناماده كردن بومرگهري دهست پيده كات. چونكه خاوهن پرسه كه، له و چند ههفته يه دا، نامه و راسپارده و بانگه يشتن بومرگهري و كهس و دوستاني بنه مالانه كه و سرود و شيعر خوين و سورنا ژهن و دههول كوت و نه و نافرته دهنگ خوشانه دا ده نيئرئ، كه له پرسه و چهمهريدا، تا يه تن به لاواندنه وه و پييان دهوترئ: **موورنار**، يان، **موورخوين**. كه به مستيش له وشه **موور** ههري كوست و شيوه و خه مه. يان هه ندئ جار يش پييان دهوترئ: **روچي**، كه ههري ماناي: روچي و شيوه نه (۲۰، ۱۳۳).

(۱) مهوله وي تاوه گوزي سه بارهت به «چهمهري» دلخ:
جه ناماي نامهت چهمهريم بهرزي
شاديم شيويا، شينم سه د ته رزي

دواي نه وه ي خاوهن مردووه كه، له **چهمهري** گيران ده بيته وه، نه وسا ده شئ هوزتيكي تري خزم، يان دوستاني نزيكي بنه مالانه پرسه داره كه، له جينگه ي تربش **چهمهري** بومرگهري بومرگهري بگيرن، كه نه مه چند هه يه كي هه يه: له بهر نه وه ي مردووه كه، پله و پايه يه كي كومه لايه تي هه يه، يان به هوي خزمه يه تيبه وه، يان له بهر نه وه ي بنه مالانه پرسه داره كه، پيشتر «چهمهري» يان بومرگهري نم بنه مالانه گيراه. خو نه گهر ههري له سه ره تاشه وه بنه مالانه ي مردووه كه، به هوي نه دار يه وه نه توانن خويان **چهمهري** بومرگهري بومرگهري بگيرن و مردووه كه شيان لاي خه لكي گوند و هوزه كه يان ريزلنيگراو بو، نه وسا خه لكي گونده كه، يان هوزه كه، **چهمهري** بومرگهري، كه نه مه نيشانه يه كي گرنگ و پر ماناي بومرگهري بومرگهري داها توويان ده بي. چونكه مه به ست له م ريزلنيان، جگه له وه ي نيشانه يه كي وه فاداري بنه مالانه و خزم و دوستاني تي، بومرگهري و ناكاري مرفانه و چاكه و بهرزي مردووه كه، له هه مانا كاتيشدا مه به ست له پيزانين و ريزلنيان و پاراستني ره وشتي مردووه كه شه، تا نه وه ي دواي نه و، ره وش و ناكاري نه و، بكه نه سه رمه شق. له بهر نه وه تا پله و پايه ي مردووه كه بالاتر بيت، ته داره كي «چهمهري» كه ش به شكوتر و شياوتر ده بي و له م پيئاوه شدا هه مو لايه ك دريغي ناكه و نه و په ري ته قه لايان ته رخان دهكهن، تا «چهمهري» گيرانه كه، له پله و پايه ي مه زني مردووه كه دا بيت. ههري بويه ش وتمان «چهمهري» بومرگهري بومرگهري ساز دهكړئ، كه لاي زور به ي خه لكه وه، وهك رابهري و پيشه ننگ و جگه رسوزي خويان سه يري دهكهن.

پيش نه وه ي هيج هه نكاويك بومرگهري گيران هه لنيگري، پيدا ويستيه كاني ناماده دهكهن، كه سه ره تا كه ره سه و پارهي پيوست له نيوان نه ناماني بنه مالانه و خزمان و دوستاندا كوده كرتيه وه، نه وسا كات و شويني چهمهري دياي دهكړئ و به جورتيكيش بانگه يشتن و به سه ركرده وه ي خزم و دوست و دلسوژان دهكړئ، تا هيج كه سيك له بيير نه كړئ، نه ك بيته ما يه ي گله يي و دلره نجاندي هيج لايه ك، چونكه نياز له دهنگداني خه لك، بومرگهري بومرگهري، له وه دايه كه به كيتي و ته بايي و هاوكاري له نيوان هوز و بنه مالانه گهل و خزماندا پته وتر بكرتته وه و هه موويان به شداري له خه م و كوست و پرسه ي به كتريدا بكه ن. دواي نه مانه به جورتيكيش بيير له شويني چهمهري **چهمهري** دهكرتيه وه، تا له داها توودا بتوانن نيشانه و به لگه و شوپنه واري چهمهري به كهي تيا جي به ييلن و بيته يادگارتيك بومرگهري داها تووتر، بومرگهري بومرگهري و بيير وهري كرده وه، كه بومرگهري يادگارتيك له شيوه ي به رده نووسيك، يان ميلتيك، ناوي مردووه كه و ته مه ني و ميژوي سازداني چهمهري به كهي له سه رده نووسن و به مه ش دهوترئ «چهك جي» (۹۵، ۱۰۸). بويه

دەبىي چەمەرگە لە جىڭگەيەكى لەباردا بىت، كە بەلای زۆرەو لە دەروەى گوند و شارۆچكە و شارەو دەبىي. ھەلگەوتى «چەمەرگە»ش بەجۆرىك ساز دەكەن، شىوئەيەكى بازەيى ھەبىت، تا جىڭگەي ھەموو بەشداران و بانگ كراوان و تەنانەت ئەو ھاوخەمە چاوەروانەكراوانەيشى تىدا بىتتەو، كە بەبى بانگەيشتن ئامادە دەبن. جگە لەمانەش شوتىنى رەشمال ھەلدان، بۆ ھەوانەوئەى خەلك و رايەخ راخستن و ئەلقە و بازەيى چەمەرىكاران و ئالا و ئەسپ و كۆتەل و شوتىنى تايبەتى چىشت و خۆراك دروستكردنى بۆ ھەموو بەشداران تىدا بىتتەو. كە زۆرجار دابەشكردنى چەمەرگە بۆ ديارىكردنى جىڭگەي ئەو شتانەى سەرەو، بە خۆلەمىش، يان بە گەچ رەنگپىشى دەكرى.

لە سەرەتاي دەست پىكردنى چەمەرىدا، دەستەيەكى تايبەت لە سەرانی بنەمالە و ھۆزەكە، دەبنە لىژنەى پىشوازي، كە ئەم دەستەيە جلويەركى رەنگ ماتى ناوچەيى خۆبان لەبەر دەكەن و ناوچەوان و سەرشانىيان لە قور دەگرن و نەوارىكى رەشى پان، بەشىوئەى راست و چەپ، وەك ھەمائل ھەلگەوگرن و شالىكى تەنكى وەك عەبا، بەشان دا دەدەن. بەدەم دووبارەكردنەوئەى: «ھەى داد، ھەى پىداد، ھەى واى، ھەى پىداى»و، (۱۰۸، ۹۴) بەخىرھاتن و ماندوونەبوونى و ھاوخەمىي تازە ھاتووان دەكەن. تازە ھاتووانىش بەناوى پرسانەو، ديارى وەك مەر، بزن و بابەتى خۆراك (۲۰، ۱۳۴) و ئەوانەش كە لە شوتىنى نزيكەو ھاتوون، خۆراكى گەرم-يان لەگەل خۆباندا ھىناو. بەمەش قورسايى ئەركى بەرپۆدەردنى چەمەرىيەكە لەسەر ئەستۆى خاوەن مردووەكە، كە مەتر دەكەنەو. ئىتر تازەھاتووان، ھەر كە دەگەنە جى، ھەر لەو قورەگىراوئەيى بۆ چەمەرىيەكە ئامادە كراو، ناوچەوان و سەرشانەكانى خۆبانى پى لە قور دەگرن. ئەمەش نيشانەى گەرانەوئەى يەكجارى مرۆفە، بۆ ناو خاك و گل، كە چارەنووسى ھەموو مرۆفە.

ئەوسا پىشوازيكاران بۆ ھەوانەوئەيان رىنماييان دەكەن بۆ ناو رەشمالەكان، كە دواى ھەواندەوئە و پىشكەشكردنى چايى و خۆراك، يەكىك مۆلت لە گەورەيەكى بنەمالەى مردووەكە وەردەگرى و سىنيەك بە دەستەو دەگرى، كە چەقۆيەكى لەسەرە (۱۰۸، ۹۵)، دەست دەكات بە تەكاندن و سرتىنى قورى ناوچەوان و سەرشانىيان، ئەوانىش دواى ئەوئەى پەژارە و ھاوخەمىيى خۆبان وەردەپن، بەرودوا روودەكەنە چەمەرگە و بازە و ئەلقەي دەستگىراوانى چەمەرىكاران. بەمجۆرە پۆل پۆل، ئەلقەي چەمەرىكاران تا دىت گەورە و گەورەتر و سىخناختر دەبى.

دەستەيەكى تری پىشوازيكارانى ئافرەتەيش، كاريان بەخىرھاتن و ھەواندەوئەى ميوانگەلى ئافرەتە، كە ئەمانىش سەروپىچى رەنگ ماتيان بەسەرەوئەى و عەباى رەشيان

لەبەردايە. بەدەم بە پىرەوئەچوونى ميوانەو، جۆرە سەمايەكى وىكچوو ئەنجام دەدەن، ھەردوو دەستىشيان بە خەم و پەژارەو بەسەر روومەت و تەنانەت رووشاندنى روومەتياندا دەدەن و پەيتا پەيتاش بە دووبارە كردنەوئەى خىرا خىراى وەك زرىكە ئاساو، بە: واى واى، وەى وەى، پىشوازي ميوان دەكەن (۱۰۸، ۹۵). كە ئەم كارەيان، چ لە كاتى پىشوازي ئافرەتەنى ميواندا و چ لە ئەنجامدانى «چەمەرى»يەكەدا، تىكەل بە ئاوازي خەمناكى سوورناى و «دەھۆل»ە و بە جۆرىك دەنگى لاواندەوئەيان تىكەل ئاوازي سوورنا و دەھۆلەكە دەبىت، ھەستىكى دلتەزىن و خروشاو لە دل و دەروونى بەشدارانى چەمەرىدا دروست دەكات، كە ھەموويان دەھەژىن، لەگەل سەماى بەيەكەوئەى جەستە و دەست ھەلسوراندى ژنانى روومەت رىراوى ھەلچوودا، ئاوازيكى يەكجار دلتەزىن بە مەيدان و ئاسمانى چەمەرگە دەبەخشن.

من خۆم، كە لە رۆژانى ۲۳-۲۴ى شەھربوئەرى ۱۳۷۳، ۱۵/۹/۱۹۹۴ز، لە بىرەوئەى دووسەد سالى شاعىرى ناودارى ئىلامى - مىرزا رەزاي ئەركەوازي، لە شارى ئىلام بەشدار بووم. لەگەل پىشكەشكردنى بەرنامەكانى بىرەوئەرى شاعىرى ناوبراودا، ھونەرمانەندانى ئىلامى، لەسەر شانۆ، چەمەرىيان نواند. ھەموو گيانم ھاتبوو مېروولە، بە تايبەتى كە سەرەتاي چەمەرىيەكەيان بە سوورنايەكى خەمىن دەست پىكرد، ئىتر سەرومى ھۆلى بىرەوئەرىيەكە، پىر بوو لە كەشووئەوايەكى سەبەر، كە جەلەوى بىرەوئەرى ھەموومانى بۆ يادگارى دوور و دوورتر و بۆ ناو ئەفسانە و مېتۆلۆژيا دەبرد. لە كاتىكا كە چەمەرىيەكەش ھەر تەنيا وەك شانۆنامەيەك پىشكەشكرا، نەك وەك لە كاتى كۆستىكى راستەقىنە و زىندووى پىر حەشاماتى بە دەنگى سوورناى و دەھۆل خروشاو.

... كاتى كە ھەموو بەشدارانى چەمەرى، لە چەمەرگە كۆدەبنەو، ئەوسا ژنان بەجيا و پىوانىش بەجيا، بەلام ھەموويان لە شىوئەى بازەدا، لەسەر ھىلە بازەيەكە، پىكەو رىز دەبەستن، ئالا و كۆتەلىش لە جىڭگەي جياجياى رىزەكەدا، دادەنن.

كۆتەلىش «برىتەيە لە ھەندى يادگارى بەجىماوى مردووەكە، وەك تەفەنگ و خەنجەر و جلويەرك» بەزىنى ئەسپىكەوئەى دەبەستن و كەسپىكەش جەلەوى ئەسپەكە دەگرى و بەناو خەلگەكەدا دەيگىرى.

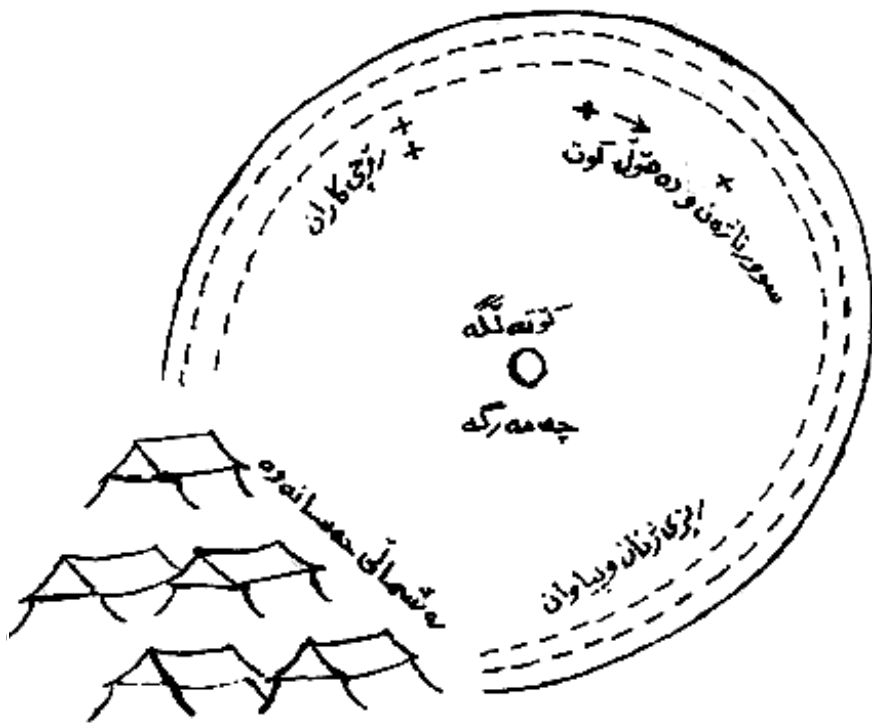
سروودپىژان و لاواندەوئەكارانىش لە ئافرەت و پىاو، لەوسەرى رىزەكانەوئە دەنگيان تىكەل ئاوازي سوورناى و دەھۆلى خەمىن دەكەن و لەسەر خۆ دەچنە ئەوسەرى رىزەكان و بە ھەمان شىوئەش لەو سەرەوئە دەگەرىنەوئە ئەمسەر. ئەم كارە، لە ھەتاو كەوتنەو، تا نىوەرۆ

دهخایه‌نی و دواى نانخواردنی نیوه‌رۆ «قیلاو» و حه‌سانه‌وه، دووباره چه‌مه‌رى ده‌ست پیده‌کاته‌وه و به‌م شیوه‌یه تا ماوه‌ی ۳ رۆژ، درێژه ده‌کیشی، که له ئیوارانی ئەم سێ رۆژه‌دا، میوانه‌کان به‌ره‌و گوند و مالى خۆیان ده‌گه‌رینه‌وه و دیسانه‌وه رۆژی دواى تر، زوو ده‌گه‌رینه‌وه. ئەوسا که‌سێ رۆژه‌که‌ی ته‌واو بوو، پیره‌میردانی هۆزه‌که، کۆته‌لی تایبه‌تی مردووه‌که، له ئەسه‌په‌که ده‌که‌نه‌وه و ئەمه‌ش نیشه‌نه‌ی دواى پیه‌نیانی چه‌مه‌ریه‌که‌یه (۱۰۸، ۹۶).

به‌لام ئیواره‌ی رۆژی سییه‌م، میوانه‌کان بۆ نانخواردن گل ده‌ده‌نه‌وه و به‌م خۆراکه ده‌لین: **شاوشیم**، یان: **شاوشین** (Shaw shin)، واته: **نانی شین**، یان **شیری شین** (۱۰۸، ۹۶).

به‌رله‌وه‌ش له دواى نیوه‌رۆی رۆژی سییه‌مدا، چه‌مه‌ری بۆ یه‌که‌جاری دواى بیت، هه‌م‌دیسانه‌وه ئەلقه و بازنه‌ی چه‌مه‌ری دروست ده‌بیته‌وه و **سوورنای** و **ده‌هۆل**، تیکه‌ل ده‌نگی لاوانده‌وه‌ی **موورخوتین** و **سروودخوتین** و **رۆچی** ده‌بنه‌وه و ئەم‌جاره‌ ئاوازی **ده‌هۆل** و سوورنایه‌که، توند و خه‌تراته‌ر ده‌بێ. وه‌ک له‌م به‌شه‌دا سه‌رنج ده‌ده‌ین، ئامییری ده‌هۆل و سوورنا بۆ کۆست و پرسه و په‌ژاره و خه‌م، به‌کاردین، له کاتیکدا له به‌شه‌کانی پیشووی ئەم کتیه‌دا، بۆ شادی و زه‌ماوه‌ند و ئاهه‌نگ به‌کار ده‌هینران. که ئەمه‌ نیشه‌نه‌ی ئەوه‌یه ته‌مه‌نی ئەم ئامییرانه له دێره‌مانه‌وه، له کۆمه‌لگای کورده‌واریدا، بۆ شادی و کۆست و خه‌م «چه‌مه‌ری، چاوه‌روانی»، واته بۆ: زیندوو‌بوونه‌وه، به‌کاره‌ینران.

ئوه‌شمان له‌یاد نه‌چیت که له قورئانی پیره‌زیشدا، ناوی ئامییری صور هینراوه، که له رۆژی قیامه‌تدا، بۆ زیندوو‌بوونه‌وه‌ی هه‌موو گیانه‌له‌به‌ران، ئەژهن‌دری، که هه‌ردوو واژه‌ی سوورنا و صوریش له‌باری فۆنه‌تیکه‌وه، زۆر له یه‌ک دوورنبن.

چه‌مه‌ری و چه‌مه‌رگه

بهشتیک له و تابلوی زه‌ماوه‌نده‌ی که «ریج» کیشاویتی و تیپی موسیقای هه‌لپه‌رکینکه‌ی تیندا دیارج

پاشکۆ

نمونهى نۆتى چەپكى ئاواز و ميلۆدى رەسەنى
كوردى، ناوچەى لورستان و لەكستان و هه‌ورامان

سەرئىنج:

نۆتى ئەم مەقام و ميلۆدىيانە لەم دوو سەرچاوەيه
وهرگيراون:

۱- سيف زاده، سيد محمد، پيشينه تاريخى موسيقى
لرستان، انتشارات افلاك، چاپ اول ۱۳۷۷ ش.

۲- عالي نژاد، سيد خليل، روزشمار گردى سلطانى ۷۴۴
برابر با ۱۳۷۱ هجرى شمسى و ۱۴۱۳-۱۴۱۴ قمرى و
۱۹۹۳-۱۹۹۴ ميلادى، اولين سال انتشار.

Musical score for 'Saru Khan' (ساروخانی). The score is written in 2/4 time and features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. It includes various musical notations such as accents (^), slurs, and dynamic markings like 'm' (mezzo-forte) and 'V' (fortissimo). The score is arranged in six staves.

Musical score for 'Khan Namiyari' (خان نهمیری). The score is written in 2/4 time and features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. It includes various musical notations such as accents (^), slurs, and dynamic markings like 'm' (mezzo-forte) and 'V' (fortissimo). The score is arranged in six staves.

Musical score for 'Jalushahi' (جلوشاهی). The score is written in 2/4 time and features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. It includes various musical notations such as accents (^), slurs, and dynamic markings like 'm' (mezzo-forte) and 'V' (fortissimo). The score is arranged in eight staves and includes two marked sections, A and B.

Musical score for 'Bāyeh Bāyeh' in 6/8 time. The score consists of ten staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 6/8 time signature. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with some triplets. Performance markings include accents (^), breath marks (v), and dynamic markings (m). The piece concludes with a double bar line.

Musical score for 'Qeh Tar-y Lurstan' in 4/4 time. The score consists of three staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F-sharp). The music is primarily composed of eighth and sixteenth notes. Performance markings include accents (^) and breath marks (v). The piece ends with a double bar line.

۶- جهنگه ی ری

Musical score for 'Jehangeh-y Rey' in 2/4 time. The score consists of eight staves. The first staff begins with a treble clef and a 2/4 time signature. The music is characterized by a steady eighth-note rhythm. Performance markings include accents (^) and breath marks (v). The piece concludes with a double bar line.

Musical score for 'سه ماعی جوړی دووهم: (سی جاران)'. It consists of four staves of music in 6/8 time, starting with a key signature of one sharp (F#). The score includes various rhythmic patterns and ornaments, with section markers A and B. The first staff begins with a circled 'A' and a sharp sign. The second and third staves contain complex rhythmic figures with many notes and ornaments. The fourth staff concludes with a double bar line and a sharp sign.

Musical score for 'گله و دهره'. It consists of five staves of music in 6/8 time, starting with a key signature of two flats (Bb, Eb). The score features intricate rhythmic patterns and ornaments, with section markers A and B. The first staff begins with a circled 'A'. The second and third staves contain complex rhythmic figures with many notes and ornaments. The fourth and fifth staves continue the piece, ending with a double bar line.

Musical score for 'سه ماعی جوړی سییه م: (بال و شان)'. It consists of five staves of music in 6/8 time, starting with a key signature of two flats (Bb, Eb). The score includes various rhythmic patterns and ornaments, with section markers A, B, and C. The first staff begins with a circled 'A'. The second and third staves contain complex rhythmic figures with many notes and ornaments. The fourth and fifth staves continue the piece, ending with a double bar line.

Musical score for 'سه ماعی جوړی یه که م: (سملی)'. It consists of five staves of music in 6/8 time, starting with a key signature of two flats (Bb, Eb). The score features rhythmic patterns and ornaments, with section markers A and B. The first staff begins with a circled 'A'. The second and third staves contain complex rhythmic figures with many notes and ornaments. The fourth and fifth staves continue the piece, ending with a double bar line.

Musical score for 'Gol-o-Khar' (14). The score is written in 7/8 time and consists of five staves. The first staff begins with a circled 'A' and includes performance markings: a downward arrow, 'm', and two 'v' symbols. A '3+4' marking is placed above the first two measures. The second staff continues the melody. The third staff starts with a circled 'B'. The fourth and fifth staves conclude the piece with a double bar line and the letters 'AB'.

Musical score for 'Sahmaey Joori Chaharm: Sahmaey' (13). The score is written in 2/4 time and consists of ten staves. It features a complex rhythmic pattern with many sixteenth notes. The first staff has performance markings: 'v', 'v', and 'v' with upward arrows. A circled 'A' is placed above the first measure. The second staff continues with similar markings and a circled 'A'. The third staff has a circled 'B'. The fourth staff has a circled 'B' and 'v' markings. The fifth staff has a circled 'C'. The sixth and seventh staves continue the rhythmic pattern. The eighth and ninth staves conclude the piece with a double bar line and the letters 'BA'.

Violino I
Violino II
Viola
Cello
Bass

Allegretto (Tambora)

Original Tambora

Aliyousona - Lori

ĠETĀR

Musical score for ĠETĀR, featuring a complex melodic line with various ornaments and fingerings. The score is written in a single system with multiple staves, showing intricate rhythmic patterns and melodic flourishes.

ĠUPO

Musical score for ĠUPO, marked Moderato, with a tempo of quarter note = 100. The score is written in a single system with multiple staves, showing a steady melodic line with rhythmic accompaniment.

ĠUPOA

۱۹- گندوم خه-ی لوربی - خوره مئاوایی

GANDOM.XAR

Musical score for GANDOM.XAR, marked Moderato. The score is written in a single system with multiple staves, showing a steady melodic line with rhythmic accompaniment.

DÂYE - DÂYE

Andante.

دایه دایه «به شیتوده کی تر»

♩ ca 90 = 3 SIVANI

The score for 'SIVANI' consists of eight staves. The top staff is a treble clef with a tempo marking 'ca 90' and a time signature '3'. The subsequent staves include various rhythmic patterns, some with asterisks and other symbols, and some with a '3' indicating a triplet. The bottom section of the page shows a continuation of the score with a 'rit.' marking and a 'ملایم‌تر' (more moderate) instruction.

ŠĀLARA L ŠĀRARA

The score for 'ŠĀLARA L ŠĀRARA' consists of five staves. The top staff is a treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#). The score features complex rhythmic patterns with many triplets, indicated by a '3' over the notes. The notation includes various rhythmic values and symbols.

Andante.

QEDAMXYR

KOŠ TALA

Moderato.

Koš Talā

۵
Tamasas
Fahrasas Rishiqoli
Tamasas Jamsoli Jamsoli
Original / Halkin Tuzisi

فرہنگی رضاعی

NAQARA

Musical score for NAQARA, featuring four staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of two sharps (F# and C#). The notation includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

KOÇKELA

Allegretto

Musical score for KOÇKELA, featuring two staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of two sharps (F# and C#). The tempo is marked 'Allegretto'. The notation includes eighth and sixteenth notes with slurs and accents.

Koçkela

MAGÂM F TARZ

Musical score for MAGÂM F TARZ, featuring six staves of music in a 2/4 time signature with a key signature of two sharps (F# and C#). The notation includes various rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests, with some notes marked with triplets and slurs.

۳۰- های دویت دویت - لهکی

Musical score for 'HAY DOVIT DOVIT' in 6/8 time, key of D major. The score consists of six staves of music. The first staff begins with a tempo marking of ♩ = 96. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with various ornaments and slurs. The staves are numbered 1 through 6.

۳۱- شیرین و خه سرده

Musical score for 'SHIRIN VA KHESARDEH' in 2/4 time, key of D major. The score consists of four staves of music. The music is characterized by a steady eighth-note accompaniment in the lower staves and a more melodic line in the upper staves.

۳۲- هدی لاینه - لهکی

HEY LAINA

Musical score for 'HEY LAINA' in 6/8 time, key of D major. The score consists of nine staves of music. The music features a mix of eighth and sixteenth notes, with various ornaments and slurs. The staves are numbered 1 through 9.

۳۳- میری

Andantino

Musical score for 'MIRI' in 2/4 time, key of D major. The score consists of three staves of music. The tempo is marked 'Andantino'. The music features a steady eighth-note accompaniment in the lower staves and a more melodic line in the upper staves.

سەرچاوه

«فارسی»

- ۱- آشتیانی، مهندس جلال الدین، زرتشت، مزدیسنا و حکومت، شرکت سهامی انتشار، چاپ سوم، تهران ۱۳۶۱ ش.
- ۲- ابن الاثیر، عزالدین علی، کامل، تاریخ بزرگ اسلام و ایران، ۱۲ جلد، ترجمه عباس خلیلی، به اهتمام سادات ناصری، تهران، سال چاپ؟.
- ۳- اوبین، اوژین، ایران امروز، ترجمه علی اصغر سعیدی، چاپ نقش جهان، چاپ اول، تهران ۱۳۶۲ ش.
- ۴- اوتر، ژان، سفرنامه در عصر نادرشاه، ترجمه دکتر علی اقبالی، انتشارات جاویدان، چاپ دوم، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۵- اوشیدری، دکتر جهانگیر، دانشنامه مزدیسنا، شرکت نشر مرکز، چاپخانه سعدی، چاپ اول، تهران ۱۳۷۱ ش.
- ۶- ایزد پناه، حمید، آثار باستانی و تاریخ لرستان، چاپ دوم، پاییز ۱۳۶۳ ش.
- ۷- ایوانف، مجموعه رسائل و اشعار اهل حق، تهران، ۱۳۳۸ ش.
- ۸- بایزیدی، محمود افندی، آداب و رسوم گردان، بسعی و اهتمام شرق ناس مشهور روس: الکسندر ژابا، ترجمه عزیز محمد پور، چاپ میعاد، چاپ اول ۱۳۶۸-۱۳۶۹ ش.
- ۹- بدلیسی، امیر شرفخان، شرفنامه، تاریخ مفصل کرد و کردستان، ترجمه، محمد عباسی، مؤسسه مطبوعاتی علمی، چاپ دوم، ۱۳۶۴ ش.
- ۱۰- برومند، نور علی، ردیف سازی موسیقی سنتی ایران، ردیف تار و سه تار، مقدمه و نت نویسی: ژان دورینگ، انتشارات سروش چاپ یکم، تهران ۱۳۷۰ ش.
- ۱۱- البلاذری، احمد بن یحی، فتوح البلدان، بخش مربوط به ایران، ترجمه مربوط به ایران، ترجمه آذر تاش آذرنوش، تهران ۱۳۴۶ ش.
- ۱۲- تاورنیه، ژان پاتیست، سفرنامه، ترجمه ابو تراب نوری، چاپ یکم، ۱۳۶۶ ش.

- ۱۳- تقی جعفر، محمد، تاریخچه موسیقی ایران، نشر هستان، چاپ دوم، تهران ۱۳۷۸ ش.
- ۱۴- توحیدی، عماد، درآمد بر شیوه دف نوازی، مؤسسه اطلاعات، چاپ اول، تهران ۱۳۷۰ ش.
- ۱۵- جان ناس، تاریخ جامع ادیان از آغاز تا امروز، ترجمه علی اصغر حکمت، چاپ پیروز، تهران ۱۳۴۸ ش.
- ۱۶- جکسون، ابراهم و، ویلیامز، سفرنامه، ترجمه منوچهر امیر و فریدون بدره‌ای، چاپخانه بیست و پنجم شهریور، تهران ۱۳۵۲ ش.
- ۱۷- جیحون آبادی، نعمت الله، شاهنشامه حقیقت، با اهتمام دکتر محمد مکرری، تهران ۱۳۴۵ ش.
- ۱۸- خالقی، روح الله. نظری به موسیقا، چاپ دوم، چاپخانه آبان تهران ۱۳۶۲ ش.
- ۱۹- خدیو جم، حسن و عباس اقبال و آرتور کریستین سن و... شعر و موسیقی در ایران، انتشارات هیرومند، چاپ دوم ۱۳۶۸ ش.
- ۲۰- درخشنده، سید محمد، ایلام عروس زاگروس، چاپ پیام، چاپ اول ۱۳۷۳ ش.
- ۲۱- دوستخواه، جلیل، آوستا، انتشارات مروارید، چاپخانه گلشن، چاپ ششم، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۲۲- دوستخواه، جلیل، آوستا، کهن ترین سرودهای ایرانیان، گزارش و پژوهش، ۲ جلد- انتشارات مروارید، چاپ اول، تهرات ۱۳۷۰ ش.
- ۲۳- دولتشاهی، عمادالدین، کوههای ناشناخته آوستا، یا جغرافیای غرب ایران، چاپخانه نقش جهان، چاپ اول، تهران ۱۳۶۳ ش.
- ۲۴- رازی، محمد بن قیس رازی «شمس الدین»، المعجم فی معاییر اشعار العجم، باکوشش دکتر ناصرالدین شاه حسین، مؤسسه امیر کبیر، چاپ پینجم، تهران ۱۳۶۹ ش.
- ۲۵- راهگانی، روح انگیز، تاریخ موسیقی ایران، انتشاراتی پیشرو، چاپ اول، تهران ۱۳۷۷ ش.

- ۴۰- فروغ، دکتر مهدی، نفوذ علمی و عملی موسیقی ایران در کشورهای دیگر، انتشارات اداره کل نگارش وزات فرهنگ و هنر، چاپ اول، تهران ۱۳۵۴ ش.
- ۴۱- کریستین سن، آرتور: مزدآپرستی در ایران قدیم، ترجمه ذبیح الله صفا، چاپخانه کاویان، چاپ سوم، ۲۵۳۱ شاهنشاهی.
- ۴۲- کریستین سن، آرتور، ایران در زمان ساسانیان، ترجمه رشید یاسمی، چاپ هشتم، تهران ۱۳۷۲ ش.
- ۴۳- گالپین، و. فرانسیس، موسیقی بین النهرین، ترجمه محسن الهامیان، دانشگاه هنر، چاپ اول، تهران ۱۳۷۶ ش.
- ۴۴- گلزاری، مسعود، کرمانشاهان، کردستان، جلد اول، ۱۳۵۷ ش، سلسله انتشارات انجمن آثار ملی، شماره ۱۴۷ ش.
- ۴۵- گیرشمن، رومن، ایران از آغاز تا اسلام، ترجمه محمد معین، چاپ هشتم ۱۳۷۰ ش.
- ۴۶- طبری، ابو جعفر محمد بن جریر، تاریخ الرسل والملوک، ۲۴ جلد، تهران ۱۳۵۰، و... بعد.
- ۴۷- علی الهی، نور، برهان الحق، چاپ اول، چاپ سحاب، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۴۸- عالی نژاد، سید خلیل، روزشمارگردی سلطانی ۷۴۴ برابر با ۱۳۷۱ هجری شمسی و ۱۴۱۳-۱۴۱۴ قمری و ۱۹۹۳-۱۹۹۴ میلادی، اولین سال انتشار.
- ۴۹- عالی نژاد، سید خلیل، تنبور از دیرباز تاکنون، انتشارات دانش و فن، چاپ اول، تهران ۱۳۷۶ ش.
- ۵۰- غزالی، ابو حامد محمد، کیمیای سعادت، چاپ اول ۱۳۱۹ هجری.
- ۵۱- مجله فصلنامه، شماره ۲۹، تابستان و پاییز ۱۳۷۴ ش.
- ۵۲- المراغی، عبدالقادر بن غیبی الحافظ، جامع الاحیان، به اهتمام تقی بینیش، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۵۳- مروزی، ناصر خسرو قبادیانی، سفرنامه، به تصحیح محمد دبیر سیاقی، چاپ دوم، تهران ۱۳۶۳ ش.

- ۲۶- راوندی، مرتضی، تاریخ اجتماعی ایران، جلد چهارم، چاپ پنجم، چاپخانه سپهر، تهران ۱۳۵۷ ش.
- ۲۷- رضی، هاشم، آوستا، ترجمه و تحقیق، سازمان انتشارات فروهر، چاپخانه خواجه، چاپ اول، تهران ۱۳۶۳ ش.
- ۲۸- روحانی، بابا مردوخ، تاریخ مشاهیر کرد، جلد دوم، انتشارات سروش، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶ ش.
- ۲۹- ژان دورینگ، روزنامه‌ی همشهری، (۱۹۹۴/۶/۲۸).
- ۳۰- زرین کوب، عبدالحسین، دو قرن سکوت، تهران، ۱۳۴۴ ش.
- ۳۱- سروشیان، جمشید سروش، فرهنگ بهدینان، مقدمه استاد ابراهیم پور داود، به کوشش منوچهر ستوده، دانشگاه تهران، چاپ سوم، ۱۳۷۰ ش.
- ۳۲- سوری، ماشاء الله، سرودهای دینی یارسان، ترجمه، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، چاپخانه بانک بازرگانی ایران، چاپ اول ۱۳۴۴ ش.
- ۳۳- سیف زاده، سید محمد، پیشینه تاریخی موسیقی لرستان، انتشارات افلاک، چاپ اول ۱۳۷۷ ش.
- ۳۴- شاه ابراهیمی، سید قاسم افضلی، دفتر رموز یارسان، گنجینه سلطان صحاک، چاپ راستی، تهران، سال؟.
- ۳۵- شوشتری، عباس مه‌رین، فلسفه و آیین ایران باستان، ترجمه مهرداد مه‌رین، انتشارات گنجینه، چاپخانه آفتاب، چاپ اول، تهران ۱۳۵۴ ش.
- ۳۶- صفی زاده، صدیق «بوره‌ک‌بی» بزرگان یارسان، مؤسسه مطبوعاتی عطائی، تهران ۱۳۶۱ ش.
- ۳۷- صفی زاده، صدیق، دوره هفت‌توانه «سر انجام»، کتابخانه طهوری، تهران ۱۳۶۱ ش.
- ۳۸- صفی زاده، صدیق «بوره‌ک‌بی» نوشته‌های پراکنده درباره یارسان «اهل حق» چاپ اول، تهران ۱۳۶۱ ش.
- ۳۹- فارمر، هنری جورج، تاریخ موسیقی خاورزمین، ترجمه بهزاد باشی، مؤسسه انتشارات آگاه، چاپ اول، زمستان ۱۳۶۶ ش.

- ٧٠- زكريا، الدكتور فؤاد، مع الموسيقى، ذكريات ودراسات، مشروع النشر المشترك، دار الشؤون الثقافية العامة «أفاق عربية» بغداد، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة.
- ٧١- العباس، حبيب طاهر، نظريات الموسيقى العربية، دار الحرية للطباعة، بغداد ١٩٨٦م.
- ٧٢- العزاوي، عباس، الكاكائية في التاريخ، بغداد، ١٩٥١م.
- ٧٣- العزاوي، عباس، الموسيقى العراقية في عهد المغول والتركماني، بغداد ١٩٥١م.
- ٧٤- العزاوي، عباس، تاريخ البيزيدية واصل عقيدتهم، بغداد، ١٩٥٣م.
- ٧٥- عبدالمالك، غطاس، الموسيقى الكبير: فارابي، القاهرة، ١٩٦٧م.
- ٧٦- فارمر، هنري جورج، مصادر الموسيقى العربية، ترجمة الدكتور حسين النصار، ١٩٤٠م.
- ٧٧- لا يخترت، هوغو الموسيقى والحضارة، ترجمة الدكتور احمد حمدي، المؤسسة المصرية للنشر.
- ٧٨- م. كاظم، الاصطلاحات الموسيقية، ترجمة ابراهيم الداوقوي، مطبعة دار الجمهورية، بغداد ١٩٦٤م.
- ٧٩- مجلة العربي، العدد ٩٨، سنة ١٩٦٧م.
- ٨٠- المسعودي، ابي حسن بن الحسين، التنبيه والاشراف. تصحيح ومراجعة عبدالله اسماعيل الصاوي، دار الصاوي القاهرة، مطبعة؟.
- ٨١- مينورسكي، ف. ف، الاكراد، ملاحظات وانطباعات، پيتروغراد ١٩١٥م، ترجمة من الروسية الى العربية الدكتور معروف خزنة دار مطبعة المؤسسة العراقية للدعاية والطباعة.
- ٨٢- محمد آمال ابراهيم، صناعة العود في العراق، بغداد مطبعة الخلود ١٩٨٦م.
- ٨٣- نيتشة، فردريك، هكذا تكلم زرادشت، ترجمة فليكس فارس، منشورات المكتبة الاهلية، بيروت دار الشمال للطباعة.
- ٨٤- الوسائل. ج ١٢ .

- ٥٤- مسعودي، ابوالحسن بن حسين، مروج الذهب ومعادن الجوهر، ٢ جلد، ترجمهء ابوالقاسم پاينده، تهران ١٣٤٤-١٣٤٧ش.
- ٥٥- مشاهير اهل حق، انتشارات كتابخانهء طهورى، چاپ اول، تهران ١٣٦٠ش.
- ٥٦- مشحون، حسن، تاريخ موسيقى ايران، چاپخانهء رخ، چاپ اول ١٣٧٣ش.
- ٥٧- مكري، دكتور محمد، ترانهءاى كردى، چاپخانهء ؟، تهران ١٣٢٩ش.
- ٥٨- نيكيئين، واسيلي، كرد و كردستان، ترجمهء محمد قاضى، انتشارات نيلوفر، چاپ اول، تابستان ١٣٦٦ش.
- ٥٩- وهبى، پروفيسور توفيق، بررسى مختصرى از تاريخ كردان، ترجمهء سيد جمال الدين حسيني، انتشارات سيديان، چاپ اول ١٣٦١/٨/٣٠ش.
- ٦٠- ياسمى، رشيد، كرد و پيوستگى نژادى و تاريخى او، چاپ اول، تهران ١٣١٩ش
- «عهءهءى»
- ٦١- خليل، شعوبى ابراهيم، دليل الانغام لطلاب المقام، دار الحرية، بغداد، ١٩٨٥م.
- ٦٢- الخطيب، عايدة، صناعة السنطور في العراق، بغداد، مطبعة الخلود ١٩٨٦م.
- ٦٣- جريدة المؤقر، العدد: ٢٧ ١٥ تشرين الثاني ١٩٩٣م.
- ٦٤- حسن، الدكتورة شهرزاد قاسم، آلات الموسيقى التقليدية في العراق المعاصر. بغداد ١٩٧٦م.
- ٦٥- حول، اسماعيل، البيزيدية قديماً وحديثاً، بيروت ١٩٣٧م.
- ٦٦- الرجب، الحاج هاشم محمد، المقام العراقي، بغداد ١٩٦١م.
- ٦٧- الرجب، الحاج هاشم محمد، الموسيقيون والمغنون خلال الفترة المظلمة، دار الحرية، بغداد ١٩٨٢م.
- ٦٨- رسول، الدكتور عزالدين مصطفى، احمدي خاني شاعراً ومفكراً فيلسوفاً ومتصوفاً، بغداد، مطبعة الحوادث، ١٩٧٩م.
- ٦٩- رشيد، الدكتور صبحي انور، تاريخ الآلات الموسيقية في العصور الاسلامية، بغداد، ١٩٧٥م.

۸۵- یوسف، عبدالرقيب- حضارة الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، الجزء الثاني، بغداد، مطبعة الحوادث ۱۹۷۵م.

«كوردی»

۸۶- ئەحمەد، وریا، ئامیتره‌کانی مۆسیقای کوردی، چاپخانه‌ی رۆشنییری و لاوان، ۱۹۸۹ز.

۸۷- بەرکوتیککی خەرمانی کوردناسی له ئەوروپا، کۆری زانیاری کورد، بەغداد، ۱۹۷۴ز.

۸۸- تۆما بوا، ژبانی کوردەواری، گۆرینی له عەرەبییه‌وه: حەمه سه‌عیید حەمه کەریم، چاپخانه‌ی زانکۆی سلیمانی ۱۹۸۰ز.

۸۹- جەلیل، ئۆردیخان، سترانی زار گوتنا کوردا یه تاریقی، شوکر مسته‌فا و ئەنوەر قادر محەمەد وەریان گیتراوه، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، بەغدا، ۱۹۷۹ز.

۹۰- چەلەبی، ئەولیا، سیاحەتنامە، گۆرینی بۆ کوردی سه‌عیید ناکام، له چاپکراوه‌کانی کۆری زانیاری کورد، بەغدا، ۱۹۷۹ز.

۹۱- خانی، ئەحمەد، مەم و زین، فەراندنا پەرویز جەهانی، چاپا یه‌کێ، ۱۳۶۸ هه‌تاوی

۹۲- خەزەندەر، دکتۆر مەرف، له بابەت مێژووی ئەدەبی کوردییەوه، چاپخانه‌ی المۆسسه‌ العراقیة للداعیة والطباعة، بەغداد ۱۹۸۴ز.

۹۳- دیوانا مەلایی جزیری، صادق بەهادالدین، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، چاپا یه‌کێ، بەغداد- ۱۹۷۷ز.

۹۴- دیوانی شیخ ئەحمەدی جزیری، شەرحی هەژار، انتشارات سروش، چاپ اول، تهران ۱۳۶۱ هه‌تاوی.

۹۵- دیوانی گۆران، بەرگی یه‌کەم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، بەغداد، ۱۹۸۰ز.

۹۶- دیوانی نالی، چاپکراوی کۆری زانیاری کورد، بەغدا ۱۹۷۶ز.

۹۷- رەسوول، دکتۆر عیزەدین مسته‌فا، ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی، چاپخانه‌ی «دار الجاحظ» بەغدا، ۱۹۷۰ز.

۹۸- ریج، کلودیوس جیمس، گەشتی ریج بۆ کوردستان، گۆرینی بۆ کوردی محەمەد حەمه باقی، چاپی یه‌کەم تەوڕیتز ۱۹۹۲ز.

۹۹- زەکی، محەمەد ئەمین، خولاسە‌ی تەئریخی کورد و کوردستان، جلدی یه‌کەم، جزمی دووهم، ۱۹۳۵ز.

۱۰۰- سەجادی، عەلانی، مێژووی ئەدەبی کوردی، چاپی یه‌کەم، چاپخانه‌ی مەعاریف، بەغداد، ۱۹۵۲ز.

۱۰۱- شارباژێری، عوسمان، گەنجینه‌ی گۆرانی کوردی، وەزارەتی رۆشنییری و پراگەیاندن، چاپخانه‌ی الزمان، بەغداد، ۱۹۸۵ز.

۱۰۲- فەتاح، شاکیر، یەزیدیەکان و ئایینی یەزیدی، چاپخانه‌ی کامەرانی، سلیمانی، ۱۹۷۰ز.

۱۰۳- کۆچیرا، کریس، مێژووی کورد له سەده‌ی ۱۹- ۱۹۲۰، وەرگێرانی بۆ کوردی: محەمەد رەبانی، تاران، چاپی دووهم ۱۳۶۹ هه‌تاوی.

۱۰۴- کوردستان شوینی گەڕانه‌وه‌ی (۱۰) هه‌زار یۆنانی، وەرگێرانی له فارسییه‌وه بۆ کوردی: حەسەن فەهی جاف.

۱۰۵- مەردان، عەلی، گۆرانییه‌کانم، بەرگی (۲ و ۱) چاپخانه‌ی دار الحریه، دەسگای رۆشنییری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، بەغداد، ۱۹۸۳ز.

۱۰۶- هه‌ورامانی، محەمەد ئەمین، کاکه‌یی، چاپخانه‌ی الحوادث، بەغداد، ۱۹۸۴ز.

۱۰۷- هه‌ورامانی، محەمەد ئەمین، مێژووی رێبازی زمانی کوردی.

«گۆڤار و رۆژنامه»

۱۰۸- گۆڤاری ئاوینه، ژماره ۱۷، ۱۸، ۱۳۷۳ هه‌تاوی

۱۰۹- گۆڤاری به‌یان، ژماره ۷ تشرینی یه‌کەمی ۱۹۷۹، وتاری که‌مال رەئوف محەمەد.

۱۱۰- گۆڤاری به‌یان، ژماره ۱۰۶ سالی ۱۹۸۰، وتاری گۆرانی و هه‌لپه‌رکیتی کوردی، وەرگێرانی حسین ئەحمەد جاف.

۱۱۱- گۆڤاری رۆژی کوردستان، ۱۹/۲/۱۹۷۴ز.

۱۱۲- گۆڤاری رۆژی نوێ، ژماره (۵) سالی یه‌کەم، ۱۹۶۰ز.

۱۱۳- گۆڤاری سروه، ژماره (۹۶، ۹۵) جۆزەردان و پوشپه‌ری ۱۳۷۴ هه‌تاوی.

- ۱۱۴- گۆفاری گهلاویتیژ، ژماره (۷) سالی ۶-۱۹۴۵ وتاری قادر خهفاف.
- ۱۱۵- گۆفاری گهلاویتیژ، ژمارهکانی سالی ۱۹۴۰، زنجیره وتاری توفیق وههبی.
- ۱۱۶- گۆفاری کۆری زانیاری کورد، بهرگی بهکهه، بهشی بهکهه، بهشی عهههبی، مقال البروفیسور فلادیمیر مینورسکی، الاکرااد احفاد المیدین، ترجمه و تحقیق الدكتور کمال مظهر احمد، ۱۹۷۳ز.
- ۱۱۷- گۆفاری کۆری زانیاری کورد، بهرگی سییهه، بهشی دووهه، ۱۹۷۵، دکتۆر ئهوپهههانی حاجی مارف، لیکۆلینهوهی زمانی کوردی.
- ۱۱۸- گۆفاری کاروان، ژماره (۸۵) نیسانی ۱۹۹۰ز.
- ۱۱۹- گۆفاری کاروان، ژماره (۸۶) ئایاری ۱۹۹۰ز.
- ۱۲۰- گۆفاری مامۆستای کورد، ژماره (۲۰)، زستانی ۱۹۹۳-۱۹۹۴ز.
- ۱۲۱- گۆفاری نووسههری کوردستان، ژماره ۱۶ پاییزی ۱۹۸۹ز.
- ۱۲۲- گۆفاری هاوار، ژماره ۱۴، ۱۶، سالی ۱۹۳۲، ۱۹۳۳ز.
- ۱۲۳- رۆژنامهی هاوکاری، ۱۹۷۸/۸/۲۱، کورتهیهک له میژووی موسیقا، عوسمان شارباژیری.

فهرههنگی ناو

«ئ»

- ئاته رفه رنیهگ: 84
ئادهم (مشیه): 58, 61, 62
ئارامی: 53, 153
ئارتور کریستن سن: 74
ئارمیتاژ: 11
ئاری (ئاریایی): 22, 31, 60, 73, 85, 92, 110, 116, 171, 172, 177, 180
ئازهری: 27, 40, 74
ئاستیاگ: 103
ئاسیانی: 171
ئاشور: 105
ئاقیستا: 73, 83, 84, 85, 87, 88, 89, 92, 113, 121, 169
ئاق قۆینلو: 154
ئاهنه قهه: 89
ئاهوررا (ئاهورامه زدا): 29, 85, 86, 87
ئایا کوتاتیسوورا: 20
ئهبویه کر: 139, 142
ئهبو عه تا (ئاوازی موسیقا): 30
ئهبوسفییان: 141
ئهبو حه نیفه: 143
ئهبو عه بدوللا محهمهه: 133
- ئهبو مه نسور کورپی حسین: 133
ئهبولعه باس سه فاح: 150
ئهبحمهه ئه مین: 166
ئهبحمهه دی خانی (شاعیر): 100, 157
ئهبحمهه به حری: 18
ئهبحمهه پاشا: 164
ئهبحمهه محهمهه ئیسماعیل: 51
ئهبحمهه هه ورامی: 61
ئهبهه ئونی: 84
ئهبهه نیس: 177
ئهبهه لان: 155
ئهبهه خوتاس: 118
ئهبهه شپیر: 84, 115, 120, 121, 123, 133
ئهبهه منی: 19, 169
ئهبهه سکهندهری مه کدونی: 75, 83, 116
ئهبهه سپیتامه: 75
ئهبهه سفه هانی (ئاوازی موسیقا): 30, 105
ئهبهه سهله حه ی ساززهه: 60
ئهبهه شکانی: 32, 84
ئهبهه شکهفت: 171
ئهبهه شتهه قهه: 89, 90
ئهبهه فشاری (ئاوازی موسیقا): 30

- ئهلکسه ندهه ژابا: 170
ئهمهوی: 149, 151, 153
ئهمین (تارزهه): 94
ئهمینی عه قهه دال: 17, 19
ئهناهیته: 86
ئهنوهه قادر محهمهه: 18
ئهندهه ئاس: 83
ئهنگره مینیهه: 86
ئهنس کورپی مالیک: 139
ئهنجوشه: 139
ئهوردیخانی جه لیل: 18
ئهورین ئهورین: 74, 165
ئوسکارمان: 19, 169
ئهورپیرا: 38
ئهوراتهوریهه: 38
ئهوریرس: 179
ئهورقورقوروهه: 139
ئهورمهه زهه: 75
ئهورنقلا (دکتور): 152
ئهورفلاتون: 9, 75
ئهورراهیم پور داود (دکتور): 69, 92
ئهورین خردادهه: 74, 151
ئهورین سینا: 133, 152
ئهورین زیلهه: 132
ئهورین خهلهکان: 150
ئهورراهیم ئهرکانی: 150
ئهورراهیم موسلی: 150, 151, 152
ئهورهه جی خادمی: 67

- ئیسحاق (موسلی): 151
ئیسترابون: 92
ئیمام شافعی: 144
ئیمام غه زالی: 139, 140
ئههلی ههه: 10, 11, 22, 23, 32, 39
43, 44, 46, 47, 48, 49, 50, 51
58, 60, 63, 64, 67, 69, 93, 101
146, 180
ئههریمهه: 86
- «ب»
- بابان: 146, 155
بابه تابهه (شاعیر): 44, 46
بان بنهیی (جوریک له هورهه): 99
بان دهسانی (جوریک له هورهه): 99
باخ (هونهه رمهه نهه): 38
باربهه (موسیقازهنه): 61, 134
بارتولهه: 74
باوه یادگار (یادگار شا): 69
بنیامین: 58, 64, 66
بههیت: 14, 18, 19, 20, 97, 169
بههیتی ئهه ورهه حمان پاشای بهه بهه: 19
بهه یاتی کورد (ئاواز): 30, 96
بهه یاتی تورک (ئاواز): 30, 96
بهه یاتی زههه (ئاواز): 30
بههه دین: 71
بههه رام (بههه رامی گور): 86, 121
بههه رهه دین ئهه ربیلی: 40
بههه رهه جی مالیک: 139

185 ، 184 ، 183 ، 182
 چه مه رچوڤی: 181
 چه ک جی: 183
 چه نگ (ئامیتری موسیقا): 99 ، 57 ، 32 ، 124 ، 118 ، 116 ، 110 ، 105 ، 104 ، 126 ، 127 ، 128 ، 133 ، 134 ، 175 ، 157
 «ح»
 حاجی حه سه نی: 96
 حاجی نه سیرخانی مرادخانی: 96
 حاجی جوندی: 17
 حسین عارف: 51
 حیجاز (ئاواز): 165 ، 144 ، 30 ، 3
 حه زیقه ی کوری ئه لهه یان: 145
 حه سان کوری سابیت: 140
 حه سه ن زیره ک (هونه رمه ند): 18
 حه سیب قه ره داخی: 98
 حه سه نه ویه: 153
 حه مدی (شاعیر): 95 ، 94
 حه وتگا (موسیقا): 32
 حه وته وانه: 143
 حه نه لی: 143
 حه نه فی: 143
 «خ»
 خاچادوربان: 38
 خاقانی تاتار: 131
 خانای قویادی (شاعیر): 134
 خاوکه ر (مه قام): 165 ، 94 ، 39 ، 13 ، 13

په هله وی: 129 ، 127 ، 125 ، 95 ، 91 ، 84 ، 181 ، 133 ، 132 ، 130
 په روڤز خانله ری (دکتور): 102
 «ت»
 تارموور: 110
 تام پوراس: 56
 تاها بابان: 163
 تاھی هیز: 175
 تاهیر ذوالیمینین: 152
 تایه ری (ئاواز): 39
 تایه ری (بئه ماله): 46
 تایه ر توفیق (هونه رمه ند): 28
 تو ما بوا: 134 ، 40
 تورک: 40 ، 37 ، 36 ، 31 ، 30 ، 28 ، 27 ، 49 ، 136 ، 117 ، 96
 توفیق وه بی (نوسه ر): 76 ، 43 ، 22 ، 110
 ته خته ره وان: 172
 ته ورات: 114 ، 113 ، 104 ، 36
 ته مووره ، ته نیوور ، ته میره ، ته میر ، ته نیوور (طه نبور): 58 ، 57 ، 56 ، 51 ، 44 ، 22 ، 61 ، 60 ، 71 ، 99 ، 101 ، 105 ، 119 ، 133 ، 146 ، 148 ، 152 ، 165
 ته مووز: 162 ، 163 ، 177 ، 178 ، 179 ، 180
 تیرو هونتی: 157
 ته نیولا: 56
 ته نسهر: 84
 ته میور: 154 ، 47
 «ج»
 جاحظ: 133
 جارود عه بدی: 145
 جامع الالحان: 41
 جان پاتیس: 37
 جان ناس: 74
 جانم جاناخی (گورانی): 96
 جه کسون: 79 ، 74
 جه حا: 31
 جه روانه: 53
 جه لاده ت به درخان: 22
 جه لاله دینی عومه ری خدی داسن: 40
 جه لال وه ند: 49
 جه میله جاسم: 18 ، 17
 جه مخانه: 68 ، 61 ، 60 ، 51 ، 47 ، 32 ، 101 ، 146
 جونا: 43
 جورج راولینسون: 126
 جیهانگیر ئوشیده ری (دکتور): 74
 جیلوه (کتیبی ئایینی): 22 ، 11 ، 10
 جی دارتزو: 37
 «چ»
 چایکوفسکی: 38
 چه له بی (قوآت): 159 ، 131 ، 53
 چه مرگه: 184 ، 183 ، 182
 چه مه ری (چه مرانی): 51 ، 14 ، 12 ، 11 ، 170 ، 171 ، 175 ، 177 ، 180 ، 181
 «ج»

به رمه کی: 152 ، 150
 به ریه ت (ئامیتری موسیقا): 104 ، 46 ، 32 ، 105 ، 114 ، 133 ، 148 ، 151 ، 152
 به ختیاری: 175 ، 116 ، 96
 بلاذری: 74
 بودا ، بودایی: 91 ، 89
 بوئیس: 103
 بیتکس (شاعیر): 95 ، 94
 بیلالی حه به شی: 142
 بیتهوئن: 38
 «پ»
 پ. ئامیت: 172
 پاپا گریکو: 37
 پاپه ک: 123 ، 89
 پارت: 125
 پارس (پارسی ، پارسانی): 71 ، 70 ، 47 ، 85 ، 103 ، 171
 پاندورا: 57
 پاندولا: 57
 پرامز: 38
 پرلییوده: 38
 پوروشه سپ: 79
 پوروالا: 75
 پیئجگا (موسیقا): 30
 پیئر ناری هه ورامی: 61
 پیئر موسین: 61
 پیئر شالیاری یه که م: 84
 پییره میرد (شاعیر): 94

خالیدی پشهید پور: 23

خورکان: 53

خورم باش: 122

خونیاگه: 122

خورشیدی (مقام): 13، 17، 39، 167

خه دیجه: 141

خه سه روی په رویتز: 148

خه سه روی (مقام): 123

خه لیلی نه حمه دی فراهیدی: 27

«د»

داتیک: 88

دارا: 83

دانیال: 104، 105

داود: 65، 66، 67، 138

دوگا (موسیقی): 32، 91

دوغان: 53

دوغدو: 74

دومرا: 56

ده بلیو هینز: 175

دهشتی (ناواز): 30

ده نیون: 104

ده رویتش قولی کندی: 97

ده رویتش نه للاوه بیس (نه للاوه بیسی): 96، 97

ده یله می: 151، 152

ده بیره (ده بیره بی): 83، 85

دینکهر: 84

دیو دیوس: 118

دیوژن لرسیوس: 75

دوسته کی (میرنشین): 153، 155

«ر»

راست (مقام): 30، 32، 58، 159

رالف سولیکی: 19

راما هیاسترا: 92

رؤسینی: 38

رؤچی: 181، 185

روباب (تامپیری موسیقا): 32، 47، 157

رهئوف بیگهر: 51

ره حمان به کر (هونه رمه ند): 19

ره زاشا: 11

ره زهوی: 96

ره زایی (هونه رمه ند): 63

ره سول گهردی (هونه رمه ند): 18

ره هاوی (ناواز): 32، 157

ریگ فیدا: 10، 73، 102، 113

«ز»

زاگرۆزی خه زه دی: 171

زریاب (هونه رمه ند): 40، 151، 152

زه رتوش: 10 - 13، 21، 22، 29 - 33

36، 39، 67 - 76، 78، 79، 83 - 89

91، 92، 93، 97 - 103، 111، 113

115، 116، 118، 120، 146، 147

153، 171، 175

زه ئیرا: 75

زهنگ، زهنج (تامپیری موسیقا): 32، 130

زهنگی: 140

زه ند: 30، 70، 84

زه مبیل فروش (بهیت): 19، 156

زهینه فون: 117

زیهوهر (شاعیر): 94، 95

زولسته ر: 74

«ژ»

ژان ئوتهر: 71

ژان پاتیبست تاوهر نیه: 71

ژان دورینگ: 26، 28، 119

«س»

ساسان، ساسانی، سان: 25، 31، 32، 61

72، 76، 84، 88، 97، 120، 121، 122

123، 125، 128، 130، 131، 133

134، 135، 146، 147، 148، 149

سالمی کوری میکایلی په رهامی (ئه ندازیار):

17

سامدون: 137

سامی: 92، 178، 179

سانسکریت: 91، 92

ستولان: 172

سرودی گاتا: 31، 67، 91، 92، 93، 94

101

سرودی یارسان: 10، 11، 32، 33، 43

44، 46، 47، 49، 51، 58، 63، 64

65، 67، 69، 72، 101

سپه نتمه د: 89، 90

سه عد کوری وه قاص: 145

سوراحی (گورانیبیتز): 62

سورنای (تامپیری موسیقا): 32، 53

104، 124، 129، 131، 132، 153

184، 185

سولتان ئیسحاق (سولتان سوهاک،

ئیسستیاک): 47، 49، 60، 61، 68، 69

72

سولتان سه لیم: 155

سولتان سلیمانی قانونی: 155

سومه ری: 11، 104، 110، 153، 171

175، 176، 177، 179، 180

سمایل خانی سمکو: 11

سه ره نجام: 43، 47، 48، 49، 51، 58، 60

سه فهوی: 71، 154، 156

سه لاهه دینی نه یوبی: 154

سه لاج رهئوف: 18

سه لجوقی: 53، 153

سلیمان: 36، 62

سه نحاریب: 133

سه بیید قاسمی نه فزه لی: 64، 93

سیاوش: 177

سیا وچه مانه: 13، 14، 26، 29، 39، 99

101، 135، 170

سیدره: 99

سیگا (دهسگای موسیقا): 30، 32، 159

165

سی تار (تامپیری موسیقا): 56، 57، 58

سیوه (هونه رمه ند): 30

سی مه ره: 57

عاسم: 143
 عوسمان (حهزرتی عوسمان): 143، 146، 149
 عوسمان شارباژتیری: 18
 عوسمانوهند: 49
 عوود (نامیری موسیقا): 23، 35، 40، 57، 104، 146، 148، 152، 156، 180
 عومهر ناغا (ئاوازچر): 168
 عومهر: 139، 143، 145
 عهرهب (تازی): 25، 26، 27، 29، 32، 36، 37، 40، 56، 69، 71، 74، 75، 96، 99، 104، 110، 117، 133، 134، 135، 136، 139، 141، 142، 143، 147، 149، 152، 153، 156، 165، 166، 169
 عهجه م (ئاواز): 29، 156
 عهبدولقادر مراههیی: 40، 133
 عهلی: 143، 146
 عهلی مهران (هونه رهنه): 18، 28
 عهلی ئه کبه رخان: 27
 عهباسی: 71، 84، 138، 149، 150، 151، 152، 153
 عهبدوللای ناگرین: 51
 عهقه به کوری فرقد السلمی: 145
 عهمره کوری آمیه ذمیری: 142
 عیزه دین مسته فا رهسول (دکتور): 93
 عیسا: 75، 112، 146
 عیبرانی: 36، 85، 110، 114
 عهززه کوری قه یس: 145
 عیماده دینی دهوله تشاهی: 74

«ف»
 فارس: 28، 40، 123، 136، 152، 156، 165
 فارقی: 153، 156
 فاتیمه: 141
 فاتمی: 153
 فارابی: 133
 فارمهر: 128، 131، 148
 فاسکه که: 119
 فردریک بودن شتیت: 19
 فریتز کوتنهر: 118
 فیساگورس: 9
 فیبردهوسی: 69، 70
 فوگ: 38
 فهلهوی: 135
 فهخر ئه لمه لیک: 152
 فهراھانی (بنه ماله): 27، 29
 فهراهادی عهزیزی: 64

«ف»
 فاگنهر: 38
 فایسپهرد: 88
 فه نیداد: 88، 91
 فه هو خشتهر: 89، 90
 فه هشتوایشتی: 89

«ق»
 قادری فه تاحی قازی (نوسهر): 18

سهی مامی: 62
 سیرلیونارد وولی: 110
 سهی یاقووی ماهیده شتی (شاعیر): 62، 94

«ص»
 صور: 185

«ش»
 شا ئیسماعیل: 154، 156
 شافیعی: 143
 شاکر فه تاح (نوسهر): 22
 شاپور شا: 70
 شاپوری یه که م: 84
 شاردن: 71
 شاه عباس: 71
 شاه عباسی یه که م: 71
 شاه خوشین: 60
 شاه سلیمان یه که م: 71
 شوشیم: 185
 شوشین: 85
 شاه نیعمه توللای جه یحون نابادی: 58
 شاییه که ده گهری (گورانی): 30
 شاهه یاسی: 58
 شاهین (ئاواز): 32، 157
 شپیگل: 74، 79
 شکور مسته فا (نوسهر): 18

«ع»
 شتاوهرد: 112
 شتراوس: 38
 شویان: 38

شور (دهسگای موسیقا): 28، 30، 32، 96، 95
 شووری وهته نی (گورانی): 96
 شیرین و فه رهاد: 31، 162
 شیخ ئه سیری: 65
 شیخ شه ره فه دین: 53
 شیخ هادی (شیخ عه دی): 56
 شیخ عیسا ی به رزنجه: 48
 شیخ محمه ده حه نیفه: 51، 53
 شیعه: 180
 شیرکو بیکه س: 51
 شیقه ر: 38
 شمشال (نامیری موسیقا): 53، 95، 99، 105، 113، 124، 131، 132، 133، 134، 138، 152، 153، 156، 159، 163، 168
 شه دادیان: 153
 شه ره فه نامه: 21
 شه ره فه خانی به تلپسی: 156، 157، 172
 شه شگا: 32
 شه هرزاد قاسم (دکتور): 56
 شه هریار: 49، 84
 شه هناز: 32، 157
 شه لمانسهر: 113
 شه مسی قه یسی رازی: 134

مالیک کوری ئه‌نس: 139
 مامه‌د جه‌لاله: 44
 ماندؤلا: 57
 ماندؤرا: 57
 ماندؤلین: 57
 مانى: 87
 ماهان: 150
 محهمه‌د (د.خ): 138، 139، 140، 141، 143، 142
 محهمه‌د ئه‌مین زه‌کی (میژوونوس): 22
 محهمه‌د جه‌میل رۆژیه‌یانی (نوسه‌ر): 69
 محمد حسین قریب شمس الدین: 135
 محهمه‌د ره‌زا شه‌جهریان (هونه‌رمه‌ند): 136
 محهمه‌د گوپانچی (هونه‌رمه‌ند): 96
 محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم (نوسه‌ر): 18
 محی دین زه‌نگه‌نه: 51
 مسته‌فا به‌گی کوردی (شاعیر): 94، 94، 164
 مسته‌فا که‌یوان (نوسه‌ر): 95، 96
 مسته‌وفی: 172
 مسعر کوری المهله‌ل: 78
 مورته‌زا راوندی: 84
 مور: 53، 181
 موورخوتین: 181، 185
 موورتار: 181
 موغ: 91، 101، 120، 151
 موسا: 35، 37، 117، 133
 مویاره‌ک شا: 44، 46، 50
 مه‌ئمون: 84، 150، 151، 152

که‌ره‌لاوژه: 170
 که‌لاویژ (گوژار): 22
 که‌وزهن: 130
 «ل»
 لاوژه: 13، 14، 39، 44، 169، 170
 لاووک: 13، 14، 18، 19، 25، 30، 39
 لاوه‌لاوه (مه‌قام): 39
 لامک: 35
 لوپ: 49، 172
 لوقمان: 137
 له‌ک: 49، 100، 180
 له‌یلج و مه‌جنون: 31
 لیبارد: 59
 لید: 38
 لیپه‌وار: 172
 «م»
 ماخوری (ماهور = ده‌سکای مۆسیقا): 32، 150
 ماد، میدیا، میدی: 74، 102، 103، 104، 110، 113، 115، 117، 123، 171، 180
 مادریگال: 38
 ماریفه‌ت و پیر شالیار زه‌رتوشتی: 84
 مارتین هوگ: 85
 ماشه‌ئلاى سووری (نوسه‌ر): 47
 ماکس موله‌ر: 74
 ماگ (موغ): 120، 161
 مالیکی: 143

کۆمیتاس: 19
 کۆرال: 38
 که‌ره‌نای (ئامپیری مۆسیقا): 32، 104، 105، 124
 که‌رکه‌وی: 98
 که‌له‌هور: 14، 49، 99، 100
 که‌مال ره‌ئوف محهمه‌د (نوسه‌ر): 18
 که‌نعان: 177
 که‌یخه‌سره‌و پوور نادری: 67
 «گ»
 گاڤا (گاتا): 31، 67، 91، 92، 93، 94، 101
 گاسانیک: 88
 گاشی: 172
 گزه‌ینه‌فون: 117
 گوتی: 112
 گۆران (شاعیر): 25، 44، 94
 گۆزان گری: 88
 گوشتاسپ: 76، 85، 115
 گوله‌خاک (گۆزانی): 99
 گله‌وه‌ده‌ر (گۆزانی): 66، 99
 گول نیشان (گۆزانی): 30
 گۆران‌گون: 171
 گۆران (دیالیکت، خیل): 43، 44، 47، 48، 49، 50، 62، 70، 72
 گۆلدنهر (پروفسور): 74، 83
 گه‌بر (گاور، گه‌بره‌ک، گه‌بره‌کی گه‌ورانی، گۆزانی): 39، 69، 71

قادره‌ کوپیری جه‌وشه‌نی (هونه‌رمه‌ند): 96
 قازی حسین (میر): 156
 قاجار: 155
 قاسد (هونه‌رمه‌ند): 61
 قورئان: 89، 113، 137، 138، 139، 141، 142، 162، 185
 قه‌تار (مه‌قام): 13، 25، 39، 62، 66، 93، 94، 95، 96، 98، 100، 165
 قه‌ره‌ قۆینلو: 154
 «ک»
 کاکه‌یی: 22، 70
 کامهران به‌درخان (نوسه‌ر): 22
 کریس کوچیرا: 11
 کیرتیساک: 113
 کیگه‌ر: 75
 کریستوس: 75
 کوردی - مه‌ریوانی (نوسه‌ر): 16
 کورد به‌یات (مه‌قام): 30
 کوتور: 175
 کورش: 114، 117
 کوتیک ئینشو شیناک: 175
 کورت زاکس: 35
 کۆته‌ل: 11، 51، 183، 184، 185
 کۆتنه‌ر: 118، 119
 کوس (ئامپیری مۆسیقا): 32، 103، 153، 157
 کوسی خاقان: 131
 کۆنفۆسیوس: 38

مه سحه فارهش (کتیبی ئایینی): 10، 11، 22
 مه غول: 154
 مه ردوخ (نوسهر): 180
 مه ری بویس: 103
 مه زدا، مه زدیسنا: 85، 86، 87، 89، 91، 99، 101، 102
 مه سعودی گولزاری (نوسهر): 74
 مه سعودی (میثروونوس): 83، 133، 145، 148
 مه محمود زامدار (نوسهر): 18
 مه محمود پاشای بابان: 159
 مه جدی (الملک الکلام، شاعیر): 95، 96، 97
 مه لای جزیری (شاعیر): 155، 157
 مه لامه (مه قام): 96
 مه لای مه شهووره: 31
 مه لا مه محمودی بایه زیدی: 170
 مه م و زین: 19
 مه لهک جان (گوران): 160
 مه هدی کوری مه نسور: 150
 مه هدی زه رابی: 96
 مه نسور زه زهل: 151
 مه نسور: 150
 مه نسوری: 96
 مه ولانا نه درسی به تلیسی: 154، 155
 مه ولهوی (تاوه گوزی): 44، 95، 155، 181
 مه تلوژیا: 176، 178، 180، 184
 مه بجه رسون: 43

میر نه حمه د: 156
 میر سه عد: 156
 میر خلیل: 156
 میر سلیمان: 156
 میر عه قداال خان: 159
 میرزا محمه د (فرسه الل اوله): 136
 میرزا جه وادی قازی: 19
 میرزا حسین قولی: 27
 میرزا رده زای نه رکه وازی: 184
 میرزا عه بدوللا: 27، 96
 میناتور: 157
 «ن»
 نازار (گوران بییتر): 94
 ناسر خه سره و (شاعیر): 88، 153
 ناسر و مال مال (بهیت): 19
 نادر شا (تهه ماسب قولی خان): 71
 ناله شکینه (گورانی): 25
 نای (ئامیری موسیقا): 32، 105، 124، 129، 132، 133، 157
 ن. مار: 22، 51، 168
 نانی شین (شیتیو شین): 185
 نووح: 35
 نیزامی گه نجه وی (شاعیر): 134
 نه بوکه د نه سر: 113
 نه کیسا (هونه رمه ند): 61، 97، 134
 نه ضر کوری الحارث: 142
 ناصر الدوله: 155، 156

نهوا (مه قام): 30، 61، 157، 160، 165
 نه هاوه ند: 32، 153
 نیپور: 172
 «ه»
 هابیل عه لبیوف (هونه رمه ند): 136
 هات (سوره): 88
 هادی: 23، 56، 150
 هارون الرشید: 150، 151
 هانی: 175
 هاندل: 38
 هایدن: 38
 هایلهی مانسریک: 88
 هویان: 175
 هوره: 13، 14، 26، 39، 99، 101، 135، 170
 هوری: 101، 112
 هوشه نگی کامگار (هونه رمه ند): 21
 هوزنیل: 75
 هوتر: 102
 هه ژار (شاعیر): 22
 هه مایون (دهسگای موسیقا): 30
 هه خامه ننشی: 32، 76، 85، 103، 115، 117
 هه رتسلفد: 74
 هه ردت: 102، 103
 هه رمدوروس: 83، 120
 هه یلینی: 83، 120
 هه یمن: 19، 165

«و»

واردنه: 86
 وریا نه حمه د (هونه رمه ند): 18، 131
 ورتراگن: 86
 ولخش: 84
 وه لید کوری عه قه به: 146
 «ی»
 یارسان: 10، 11، 32، 33، 43، 44، 46، 49، 51، 58، 63، 64، 65، 67، 69، 72، 101
 یاسین (سوره ت): 89
 یاقوتی حمه وی: 74، 78، 123
 یه زیدی (ئیه دهی): 10، 11، 22، 51، 53، 163، 164، 168
 یه سن، یه سنا: 88، 89
 یویال: 88، 92، 169
 یوسنی: 75

فهرهنگی جوگرافیا

«ئ»

تازهریایجان: 49، 74، 145، 146، 153
 ئاریانا فدیجا (ئاریان قاج): 73
 ئاسیا: 56، 118، 132، 154، 178
 ئالاتو: 179
 ئالتا: 116
 ئلمان: 19، 57، 74، 75، 85، 112، 113
 ئاویدهر (ئاوشی دهرینه): 76
 ئهرزهروم: 132، 148
 ئهردهبیل: 145
 ئهرمه نستان: 17، 19، 51
 ئهریدو: 172
 ئه سفه هان: 30، 105، 172
 ئه فهریقا: 25
 ئه فغانستان: 56، 73
 ئه کباتان (همه دان): 73
 ئه مهریکا: 19، 20، 56، 119
 ئه وروپا: 7، 36، 37، 56، 57، 71، 73، 118، 119، 171
 ئه لبووز: 49
 ئه لخریت: 146
 ئوور: 105، 172
 ئوکسفورد: 74
 ئیتالیا: 71

ئنده لوس: 151

ئهیایپیر: 172، 175

ئهواز: 146

ئیران: 7، 16، 20، 22، 25، 26، 27، 28، 29، 30، 31، 32، 36، 57، 69، 71، 73، 74، 83، 84، 85، 88، 91، 92، 96، 103، 113، 114، 117، 119، 120، 122، 128، 132، 136، 146، 147، 148، 149، 150، 151، 152، 153، 154، 155، 157، 166، 167، 177

ئیریان قاج: 70

ئیسپانیا: 56، 151

ئیسرائیل: 113

ئیسلام ئاباد: 14

ئیلام (عیلام): 10، 14، 23، 51، 76، 99، 100، 101، 104، 105، 126، 127، 171، 175، 177، 180، 184

ئینگلیز: 19، 20، 21، 74، 110

«ب»

بابل: 10، 36، 104، 105، 110، 113، 126، 147، 171، 175

باخی (گولباخی): 76

بازان: 53

بازیان: 76

باکتیریا: 76

باعه دره: 53

باشیک: 51، 53

بان زهرده: 75

بزوداغی (کتیوی گوساله): 79

بانه: 23

بوکان: 23

بوئان: 51، 157، 159

بایسنقر: 156

به تلیس: 155، 157

به لرین: 19

به رزنجه: 48، 60

به ریتانیا: 57

به سره: 135، 150

به غدا: 16، 18، 32، 76، 96، 110، 149، 150، 151، 152، 164

به لقان: 56

به لخ: 68

بیزانس: 148

بیاره: 76

بیتوتین: 14

بیتزنگ به سر: 14

بیتستون: 14، 123

«پ»

پاریس: 20، 125

پازیرک: 116

پاوه: 14، 76

پشدهر: 14

پهرسه پولس (تهختی جه مشید): 83، 87، 115

115

«ت»

تاران: 17، 23، 49، 96، 105

تاق بوستان: 123، 126، 127، 132

تورکیا: 49، 56، 57، 148، 163، 170

تونس: 32

توکیو: 20

تهرگه وهر: 78

تهختی سلیمان (تازهر گشنسب، شیز): 76

تهفلیس: 51

تهیسه فون (مه دائین): 32، 145

تیکاب: 76

تهنگ نه ورزی: 171

«ج»

جاسه نه: 76

جزیره: 51، 145، 155، 157، 159

جه روانه: 53

جه زائیر: 32

جوانرۆ: 48

جه یحون: 58، 76

«چ»

چه شمه عهلی ته کبهر: 176

چین: 10، 29، 32، 35، 56، 57، 118، 119

«ح»

حاجی ناوا: 171

حه سه نکیف: 156، 157

سوزیانا: 105
سورداش: 76
سوتقوری کولیایی: 14
سوید: 17، 157
سلیمان: 7، 14، 23، 71، 76، 159،
160، 163، 166، 167
سلوکیه: 32
سهفین: 14
سهحنه: 14
سهبه لان: 146
سهر پیتل: 49
سهقز: 7، 17، 23، 73، 96
سهعد: 51
سهلمان: 171
سههه ند: 79
سنه: 14، 23، 43، 49، 76، 160
سیروان (رووبار): 14، 101
سی مه ره (رووبار): 57
سیستان: 98

شیراز: 136
شیر: 76
شیتخان: 53
شیشه وان: 49

ع»
عهره بستان: 148
عیراق: 26، 28، 29، 49، 105، 110،
119، 128، 135، 152، 179
عیلام (ئیلام): 104

ف»
فارس: 21، 123، 136، 152، 165
فارقین: 156
فورات: 25، 31، 105، 119، 147، 153
فهره نسا: 57، 71، 119
فهله ستین: 113
فینیق: 177

ق»
قه ره داخ: 95، 98
قه سری شیرین: 14، 49، 76
قه لاتول: 171
قوسته نتین: 37
قیلاو: 185
قه نده هار: 116

ک»
کرمان: 71، 152

هه لوان: 76، 145، 153
حیره: 147، 148

خ»
خوزاسان: 149، 150
خوپه م ناوا: 100
خوپه م باش: 122
خورکان: 53
خوزستان: 105، 152، 172
خوشناو ه تی: 14

د»
داری سه کران: 14
دالاهو: 48، 64
دانیمارک: 74، 125
دزلی: 14
دلفان: 49
دهوک: 51، 76
دیادین: 168
دیاریه کر: 51، 153، 156، 159
دیجله: 31، 32، 105، 119، 153
دینه وهر: 14، 140، 153
دهر سیم: 156
دهشتی دزه بی: 14
دهشتی گهر میان: 98
دهر به ندی بازیان: 76
ده یلمه: 136، 151، 152
دیلمان نه حمه د: 23

ر»
رایات: 14
رقم: 128، 136، 148
روسیا: 168
ره واندز: 14
ره ی: 151
ریتاوا: 76

ز»
زاگروس: 63، 119، 171
زوورگه زراو: 14
زووک: 14
زه هاو: 14، 49، 99، 145
زه ریای سیپی ناوهر است: 56
زه ریای خه زهر: 73
زه ریایچه ی وان: 112
زه ریایچه ی ورمی (چتیسست): 73، 74، 113
زه رگه ته: 76
زینوی شیتخان: 14

ژ»
ژاپون: 2، 21، 56
ژاوه رو: 14

س»
سابلاخ (مه هاباد): 23، 97، 165، 166
ساتروان: 146
سامگان: 145
سوریا: 57، 129

	لہون: 14	کرماشان: 13، 14، 23، 43، 46، 49،
«ه»	لہکستان: 41، 190	51، 64، 74، 76، 93، 99، 100، 123،
هه تاخ: 156		180، 135
هه رسين: 14، 46	«م»	کولفره: 171، 175
هه رات: 152	ماردين: 51	کولومبيا (زانکۆ): 19
هه ليلان: 49	ماکو: 49	که رکوک: 13، 14، 112
هه وگر: 46	مالامير: 171	کرنه: 14، 49
هه ورامان: 14، 29، 48، 63، 70، 76،	ماهيدشت: 14، 49، 62، 94	کلاشي هه وش: 88
84، 88، 101، 135، 146، 190	مانرود: 172	کلاشي باخان: 88
هه وشار: 30، 49، 76	مسيوئوتاميا: 25، 119، 179	کلاشي لولمي: 88
هه وليتر: 7، 14، 18، 40، 92	مهريوان: 14، 16، 49، 164	که لار: 14
هه ييه ت سولتان: 14	مهراغه: 40، 79، 133	که نديناره: 14
هه ندرين: 14	مهروه: 135	که نندوله: 49
هيند (هيندستان): 25، 28، 36، 56، 71،	مهدينه: 143	که نگاوهر: 49، 72
73، 75، 102، 110، 113، 171	مووسل: 11، 87، 126، 127، 129	
«پ»	موکريان: 14، 88، 92، 130، 167، 169،	«گ»
يونان: 9، 10، 36، 37، 56، 57، 92،	172	گامای تاب، گاماسياو: 46
103، 117، 118، 119، 120، 128،	ميسان: 143	گريک: 37، 178
138، 171	ميسر: 11، 87، 126، 127، 129	گه رميان: 13، 14، 98، 168
		گه پرووس: 49
	«ن»	گه لي عه لي به گ: 14
	نه وسود: 14	گيلاني غه رب: 14
	نوزي: 112	گه نجه: 134، 153
	نیشابور: 32، 116	
	نيويورک: 20	«ل»
	نه هاوهند: 32، 153	لالش: 51، 52
		لانه ي نوئون: 36
	«و»	لورستان: 14، 44، 49، 60، 64، 99،
	ورمي: 23، 73، 74، 113، 168	101، 135، 145، 146، 171، 172،
		176، 180، 190

بەرھەمى چاپكراو

- ۱- ژووان، ديوانى شيعر، چاپى يەكەم، چاپخانەى زانكۆى سلېمانى، ۱۹۸۰
- ۲- گەشتى رىچ بۇ سلېمانى، وەرگىپران، چاپى يەكەم، بەرگەلوو ۱۹۸۶
- ۳- كىشەى كورد، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ياخ سەمەر، ۱۹۸۶
چاپى دووہم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۰
چاپى سىيەم، ھەولتير، ۱۹۹۲
- ۴- گولەكانى دۆزەخ، ديوانى شيعر، چاپى يەكەم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۰
چاپى دووہم، ھەولتير، ۱۹۹۲
- ۵- گەشتى رىچ بۇ كوردستان، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۲
چاپى دووہم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۵
چاپى سىيەم، ھەولتير، ۲۰۰۱
- ۶- ئەفسانەى ئەدۇنىس، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۴
- ۷- گۇرانى كوردى، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ئىيران، تەورىز، ۱۹۹۴
- ۸- مېژووى مۇسقىاى كوردى، چاپى يەكەم ئىيران، شەر كورد ۱۹۹۶
- ۹- سەيىد ەلى ئەسغەرى كوردستانى، چاپى يەكەم، ھەولتير، ۱۹۹۸
چاپى دووہم، ھەولتير، ۲۰۰۱
- ۱۰- راوہ گزنگ، رەخنە و لىكۆلئىنەوہى، ئەدەبىي، چاپى يەكەم، ھەولتير ۱۹۹۸
- ۱۱- بىرەوہرىيەكانى وەفايى «تخفە المریدین»، وەرگىپران، چاپى يەكەم، ھەولتير ۱۹۹۹
- ۱۲- كەرويشكى زىرەك و گورگى گەمژە، چىرۆكى منالان، وەرگىپران. چاپى يەكەم،
ھەولتير ۲۰۰۰
- ۱۳- شۆرشى شىخ عوبەيدوللاى نەهرى، لە بەلگەنامەى قاجارى دا، چاپى يەكەم،
ھەولتير، ۲۰۰۰

بەرھەمى ئايندە

- ۱- ميرنشینی: نەرەدلان، بابان، سۇران، لە بەلگەنامەى قاجارى دا.
- ۲- شۆرشى شىخ عوبەيدوللاى نەهرى لە بەلگەنامەى نىودەولتەتېدا.
- ۳- شىنى خواوہند، ديوانى شيعر.
- ۴- كورد، لە بەلگەنامەى نىوان قاجارى و عوسمانيدا.
- ۵- ديوانى مەولەوى.
- ۶- خويندەنەوہىەكى تازەى مەولەوى، لىكۆلئىنەوہ.
- ۷- كورد، لە گەشتنامەى پىانەدا، وەرگىپران لە فارسىيەوہ.

MAHAMMAD H. BAQI

**THE HISTORY
of
KURDISH MUSIC**

First Edition 1996 Kurdistan - Iran

Second 2001 Kurdistan - Iraq

All Right Reserved

At the early stage of civilization, the great thinker and philosophers have made an effort to explain the cause and philosophy of this world and its phenomena.

They put song and rhythm into the same category as Water, Fire, Air and Earth which all have important role in forming the nature's organization.

Great prophets such as *David (Dawood)*, *Zoroaster (Zartosht)* and some great musician from ancient societies have used music as a tool and coordinator in their calls and rituals.

Since many of these famous nobels (*Zoroaster*,...) have borne and risen from (Kurdistan area) and their calls have spreaded to the other place, and the land of the Kurds have been in the neighborhood of *Babylon* and *Ilam* civilization, Kurdistan can be regarded as the place of birth and developing of song and music.

THE KURDS

The Kurds are descendant of an *Indo - European* tribe which settled over the north of *Mesopotamia* and *Iranian plateau* about 4000 years ago. They established one of the oldest civilized communities in the region.

Now, the Kurds as a nation divided between several countries in the Middle East from the largest minorities in the world who do not have independent country.

The majority of the Kurdish people are *Muslims*, but small proportion are *Yazidi*, *Christian*, *Zoroastrian*, *Ahle Haque* and *Jewish*.

Kurdish language belongs to the family of Iranian and like, other Iranian languages has an Indo-European origin.

There are three major Kurdish dialects and several subdialects, those are: *Kurdi*, *Kurmanji* and *Zazaki*.

KURDISH MUSIC

The *Zoroastrians*, *Izadists (Yazidis)* and *Ahle - Haques*, knowing the effects of songs have widely applied song and music in the ritual ceremonies. They read the holy books such as *Gatha (Zoroastrians)*, *Yar-san (Ahle Haques)* and *Jewlah - u - Mashafa Rash (Izadists)*, using folk tunes and the lively rhythms. Indeed, they used the music and song in the rituals. Therefore, we can say that such musical rituals are regarded as the background of Kurdish music.

Regarding the topography of Kurdistan and Kurdish area it is interesting to know that the rhythms of music in the high mountain are

usually very dynamic and heavy while it gradually becomes slow and depressing as we leave the mountainous region toward the low land.

The Kurdish music plays an important role in the normal life of the Kurdish people. They have various songs and music for every occasion; in their agricultural activities, normal house activities; in their fighting, wedding, mourning and even for their funeral music is the main part of ceremony.

As Professor *Ralph S. Solecki* said: (The Kurdish music is regarded as the guardian of the Kurdish culture). It is also true that despite the geographical, economic and social differences in Kurdistan. There is a kind of similarity and understanding among all the Kurdish music and this is because of deep roots of music in their beliefs and religions.

Geographical distribution and development of various Kurdish music are as follows:

1- *Laouk & Lawzhah* - in all over Turkish Kurdistan, north part of Iraqi Kurdistan and Iranian Kurdistan and Kurdish area in Armenia.

2- *Haryran* - in Hawler (Arbil), and Pishar in Iraqi Kurdistan and Mokriyan in Iranian Kurdistan.

3- *Siyaw Chamanah* - in Hawraman -e- Sakhat and Hawwaman -e- Takht in Iran - Iraq border.

4- *Horah* - in Kurdistan (Kermanshah) and Ilam in south of Iranian Kurdistan and Sharazour in Iraqi Kurdistan.

5- *Chamari* - in Ilam, Lorestan and south of Kermanshah (Iranian Kurdistan).

6- *Bayt* - in Mokriyan (Iranian Kurdistan).

In the book you see: Introduction, In search of the Kurdish music origin, A glance to the history of World music, Ahle Haque music, Zoroaster and his Ideas, Avista and the Zoroaster message, Hymn Gatha and Kurdish music, Kurdish music and song after Islam, Chamari (one kind of Kurdish music).

The history of Kurdish music tries to explain the place and circumstance of Kurdish music rise, and give answer to plenty of questions which occur to the mind of the readers.

Eng M. Hassan - nazhad (Shapour)